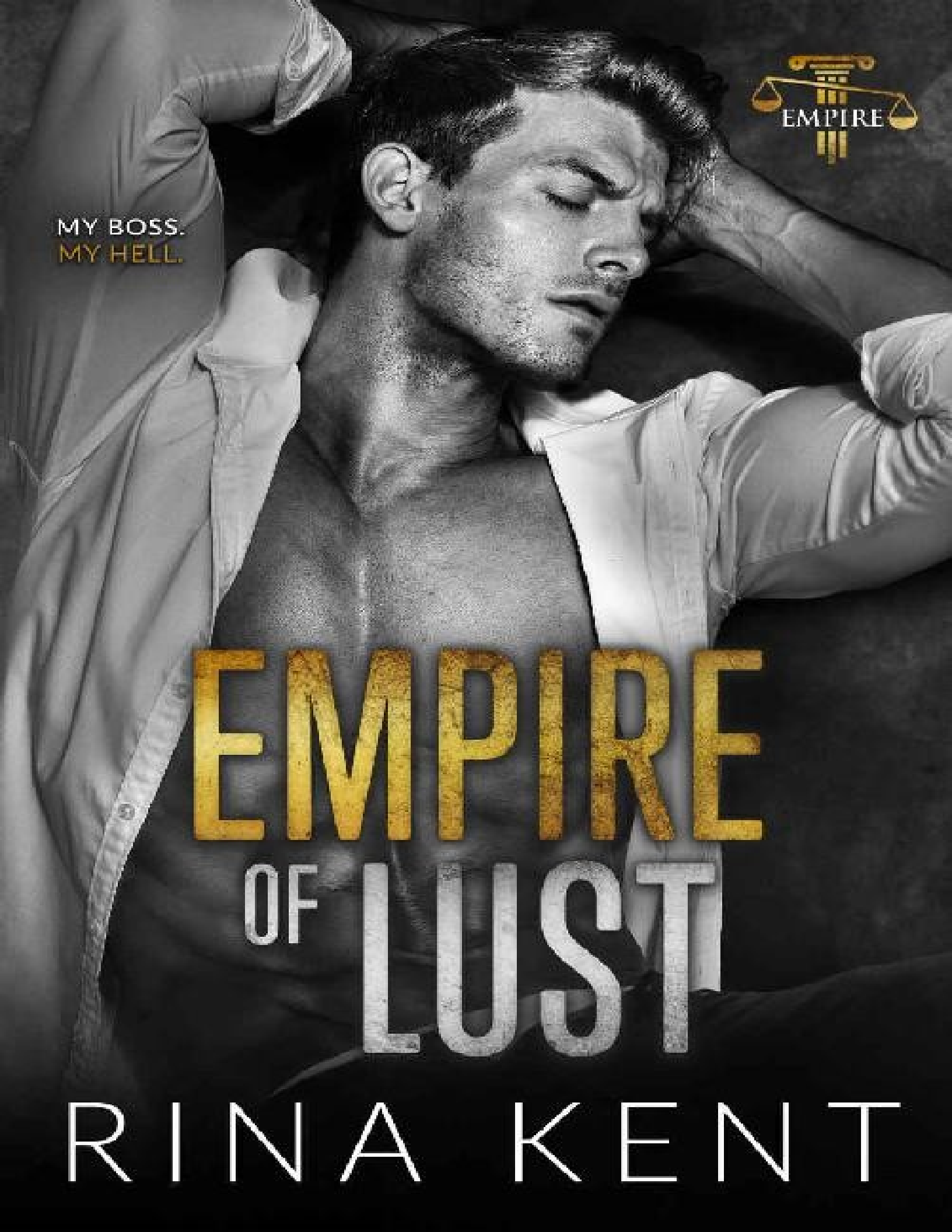

EMPIRE
MY BOSS.
MY HELL.
EMPIRE
OF LUST
RINA KENT

İletişim Botu: @cevirigiller_bot

- Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız
- Çeviri Yedek Telegram Grubumuz
- Çeviri Kitaplar Sohbet Grubumuz
- Çeviri Kitap İstekleri Kanalımız
- Çeviri Kitaplar Yorum + Öneri
- Çeviri Kitaplar Instagram Sayfamız

Not: Türkiye'de basılmamış kitapların ya da yarım kalmış serilerin yapay zeka çevirisini paylaşan bir topluluğuz.

Kitaplarımız paylaşılmak içindir.Ama lütfen emeklerimizi hiçe sayarak kendi oluşumunuz gibi yansıtmayınız.PDF içindeki logo-imza sayfamızı silmeyiniz. Çok fazla zaman ve emek verilerek oluşturulmuş bir arşivimiz mevcut.Lütfen anlayışlı olunuz.

Sevgiler.

Çevirigiller Ekibi

🌸🍭🌻🦄🎃🎀🦋✨🌈💎🍀🖤💖💜🦜💫⚜️

ŞEHVET İMPARATORLUĞU

Çeviri Kitaplar: https://t.me/cevirigiller

İMPARATORLUK SERİSİ KİTAP 4

Çeviri Kitaplar: https://t.me/cevirigiller

RINA KENT

Çeviri Kitaplar: https://t.me/cevirigiller

Şehvet İmparatorluğu Copyright © 2022 by Rina Kent
Tüm hakları saklıdır.

Bu yayının hiçbir bölümü, yayıncının yazılı izni olmaksızın elektronik, mekanik, fotokopi, kayıt, tarama veya başka herhangi bir yolla çoğaltılamaz, saklanamaz veya iletilemez. Bu kitabı kopyalamak, bir web sitesine koymak veya başka herhangi bir yolla dağıtmak yasa dışıdır.
bir kitap incelemesinde kısa alıntıların kullanılması dışında, izin alınmaksızın kullanılamaz.

Bu roman tamamen bir kurgu eseridir. Bu kitapta tasvir edilen isimler, karakterler ve olaylar yazarın hayal gücünün ürünüdür. Yaşayan veya ölmüş gerçek kişilerle, olaylarla veya kişilerle herhangi bir benzerlik tamamen tesadüfidir.

Çeviri Kitaplar: https://t.me/cevirigiller

AYRICA RINA KENT TARAFINDAN

ROYAL ELITE SERİSİ

Zalim Kral

SapkınKrallık Kral

Çarpık Çelik

Prenses Kara

Şövalye

Kısır Prens

Acımasız

İmparatorluk

Kraliyet Eliti Sonsözü

EMPIRE SERİSİ

Arzu İmparatorluğu

Günah

İmparatorluğu

Nefret

İmparatorluğu

Şehvet

İmparatorluğu

YALANLAR VE GERÇEKLER DÜETİ

Tüm Yalanlar

Tüm Gerçekler

THORNS DUET

Sarı Dikenler (Ücretsiz Önsöz)

Kırmızı Dikenler

Siyah Dikenler

KINGDOM DUET

Bir Yönetimi KrallığınBir Kralın

Hükümdarlığı(Ücretsiz Ön Bölüm)

Bir Kraliçenin Yükselişi

Çeviri Kitaplar: https://t.me/cevirigiller

THRONE DUET

Güç Tahtı

İntikam Tahtı

ALDATMA ÜÇLEMESİ

Karanlık Aldatma Aldatma

Yemini(Ücretsiz Ön Bölüm)

Aldatmacanın Baştan Çıkardığı

Aldatmacanın Tükettiği

Çeviri Kitaplar: https://t.me/cevirigiller

Aileme
bu kitabı asla okumayacak
ya da kitaplarımdan herhangi birini
Bu tuhaf insanı yarattığınız ve yazmak için
akademisyenliği bıraktığımda beni desteklediğiniz için
teşekkür ederim.

Çeviri Kitaplar: https://t.me/cevirigiller

YAZAR NOTU

Merhaba okuyucu dostum,

Bu kitap diğer kitaplarım kadar karanlık değil, ancak bir anti-kahraman ve çok sayıda düşmandan aşığa iyilik içeriyor.

Şehvet İmparatorluğu tam bir STANDALONE'dur.

Gelecekteki yayınlar hakkında haberler ve özel bir hediye için Rina Kent'in Bültenine kaydolun.

Çeviri Kitaplar: https://t.me/cevirigiller

BLURB

Benim patronum. Benim cehennemim.

Gençken yüzsüz bir sporcuyla yattığımda hamile kalacağımı düşünmemiştim.

O çocuğu kaybedeceğimi de düşünmemiştim.

Birkaç yıl sonra kızımın hayatta olduğunu öğrendim ve bana ikinci bir şans verildi.

Ama bir sorun var.

Yüzsüz sporcu artık o kadar da yüzsüz değil.

Herkesin korktuğu bir ismi var; Kingsley Shaw.

Acımasız bir piç. Kalpsiz bir şeytan. Ve en önemlisi, kızımın babası.

Oh, ve benim ondan nefret ettiğim kadar o da benden nefret ediyor.

Elimizdeki tüm yöntemlerle birbirimizi yok etmeye çalışıyoruz. Buna çöküşümüze yol açabilecek tehlikeli bir şehvet oyunu da dahil.

Çeviri Kitaplar: https://t.me/cevirigiller

OYUN LİSTESİ

Gone Are The Days - Kygo & James Gillespie Hurricane - Halsey
Hiçbir Şey İmkansız Değil - Arabaların Üzerinde Yürümek Düşman - Andrew Belle
Hayvanlar - Maroon 5
Dışarıda - Hollywood Undead
Enemy - Tommee Profitt, Beacon Light & Sam Tinnesz Iris - DIAMANTE & Breaking Benjamin
Tequila Sunrise - Maw Barskih Rolling
Stone - Hurts
Kör - Acıtır Kal - Acıtır

Çalma listesinin tamamını Spotify'da bulabilirsiniz.

Çeviri Kitaplar: https://t.me/cevirigiller

ÖNSÖZ - ASPEN

Çeviri Kitaplar: https://t.me/cevirigiller

Bu gece yaramazlık gecesi.

Genelde Şeytan Gecesi olarak bilinir.

Annem bana bu gece cehennemin kapılarının açıldığını ve şeytanların yeryüzünde dolaşıp kötülüklerini yaymalarına izin verildiğini söylerdi.

Annemi heyecanlı, gülümserken ve mutlu bir melodi mırıldanırken gördüğüm nadir anlardan biriydi.

Bana bir kostüm dikmeyi ve yüzünde kocaman bir sırıtışla beni şeker mi şaka mı yapmaya götürmeyi alışkanlık haline getirdi.

Annem özetle böyleydi; masum bir şekilde çocuksu, geri dönülmez bir şekilde naif ve aptalca aşık.

Peki ya bu aşk? Onun hayatına mal

oldu. Ve benimkine de, geçmişe

bakınca.

Çünkü dört yıl önce öldüğünden beri, beni olmaktan kurtarmaya çalıştığı alaycı küçük canavara dönüştüm.

Belki de yeterince çabalamamıştır.

Belki de yeterince umursamadı.

Çünkü onun yapabileceği hiçbir şey bir fark yaratmazdı. Ne de olsa babamın genlerini taşıyorum.

Sonbaharın serin havası tenime işliyor ve uğursuz bir ısrarla kemiklerimi sarıyor. Bu da yetmezmiş gibi saçlarımı savuruyor ve gözlerime sıkıştırıyor.

Annem sağ olsun, doğuştan parlak, dayanılmaz derecede dikkat çekici kızıl saçlarla doğmuşum. Zaman zaman şeytanın boynuzlarını andırıyor.

Bana sorarsanız, bu gece için son derece uygun.

Sağımdaki sarışın melek, " çarpıyorsun ama iyi anlamda değil Aspen," diyor. Sahte olduğu çok açık, tabii kanatlı bir kostüm giymek seni sahte yapmıyorsa.

Caroline ortaokuldayken, annemin ölümü ve babamın ortadan kaybolmasından sonra onun mahallesine taşındığımda tanıştığım bir arkadaşım. O zamandan beri yakınız çünkü onun istismarcı ailesi benimkini yansıtıyor. Biz

Çeviri Kitaplar: https://t.me/cevirigiller

Son derece farklı kişiliklere sahip olmalarına rağmen sık sık birbirlerinin arkadaşlığına sığınırlar.

Her partide olmayı seven neşeli bir tip. Mesela bu.

Gerçekten gelmek istemedim. Teyzem ve eniştemin benim için yaptığı ısmarlama cehennem çukurundan çıkabilmek için her boş anını ders çalışarak geçiren örnek bir öğrenci olmamın yanı sıra insanlarla da aram iyi değildir.

Ancak, akşam yemeğini sarhoş amcamın istediği gibi ısıtmadığım için sırtıma bir tava fırlatıldıktan sonra, "siktir et" dedim ve Caroline'dan bana partinin adresini vermesini istedim.

Açıkçası, yatak odası olarak kullandığım çatı katından bir ağaca tırmanarak evden gizlice çıkmak zorunda kaldım.

Arkadaşım bir elini kanatların kemerini tutan minik beline götürüyor. "Geleceğini söylediğinde kostüm giyeceğini düşünmüştüm."

"Benim yok." Herhangi bir şeyin arkasına saklanmak da istemiyorum. Zaten toplum içinde taktığım bir maskem var; başka bir maskeye ihtiyacım yok.

"Bugün Cadılar Bayramı. Herkesin bir kostümü var." Ellerini etrafa savurarak, Cadılar Bayramı kıyafetleriyle malikaneye giren tüm lise öğrencilerini işaret ediyor. Sayısız renk, klişe ve nihai Amerikan peri masalı -ya da bu durumda bir kabus.

Vampirlerin, canavarların ve en son popüler korku filmlerinin komik bir parodisi.

Bana gelince, sade siyah bir elbise, eski spor ayakkabılarım ve teyzemin yerel kilise bağışlarından aldığı kot ceketi giyiyorum.

Kesinlikle kostüm değil. Tabii fakir giyinmek bir trend haline gelmediyse, ki bu gibi çevrelerde bu bir sürpriz olmaz.

Caroline'ın kendini içine sokmak için elinden geleni yaptığı çevreler. Sadece yüksek statüde, sınıfta ve kesinlikle bir güven fonu olanlarla arkadaş olur. Tiki bir oğlanın evindeki partiye davet edilmeyi de bu sayede başarmış.

Callie ve ben buranın sahibiyle aynı liseye gitmiyoruz, bunda şaşılacak bir şey yok. Kendisi şehrin diğer ucundan, Yukarı Doğu Yakası'ndan ve beni üniversiteye gönderebilecek bir özel okula gidiyor.

Onu şahsen tanımıyorum. Harlem'in gettosundan geldiğimiz için, genellikle onlar gibi insanlarla kaynaşamayız.

Çeviri Kitaplar: https://t.me/cevirigiller

Caroline'ın var ama. İnsanların doktor, avukat ve astronot olma hayalleri vardır. Onun zenginlerle çıkma ve evlenme hayalleri var.

Hayatları boyunca kırıntılarla yaşayan, geceleri evlerine omuzlarının üzerinden bakarak giden ve *asla* biber gazı olmadan dışarı çıkmayan bizler için meşru bir hedef.

Tüm bu Külkedisi kompleksi bana doğru gelmiyor. Camdan bir ayakkabıyı kendiniz alabilecekken neden bir erkeğin size vermesini bekliyorsunuz?

Annem tamamen bu peri masalının içindeydi ve bakın bu onu nereye getirdi.

"Bak, Callie. Kostümüm yok, sorun olacaksa gidebilirim." Bu bir ego meselesi. Kim olduğum için küçümsenmekten ya da alay edilmekten hoşlanmıyorum. Küçüklüğümden beri başımı belaya sokan ve sık sık teyzemden ya da amcamdan dayak yememe neden olan şey bu.

Onlar, babam hapse girdikten sonra benim velayetimi alan annemin kardeşi ve karısı.

Ama ondan daha kötü olabilirler.

Ancak başımı asla eğmem, beni küçük hissettirmelerine asla izin vermem. Onlar bana vururken bile, boncuk gibi kısık gözlerinin içine bakıyorum.

Bu da doğal olarak onları daha da sinirlendiriyor ve beni daha sert dövüyorlar. Genellikle kemerle ya da en yakın nesneyle.

"Hayır, sen benim ölüm kalım aracımsın. Kalmak zorundasın." Callie kürk çantasını karıştırıyor. "Ayrıca, çok güzelsin. Seni partilerine almazlarsa bu onların kaybı olur."

Siyah tüylü bir maske çıkarıp başıma takıyor ve saçlarımı yüzümü çerçeveleyecek şekilde düzeltiyor. Sonra kot ceketimi çıkarıyor ve süslü çalılardan birinin arkasına atıyor.

"Hey! Hava soğuk." Ve bu aslında sahip olduğum tek iyi ceket.

"Moda için biraz soğukla başa çıkabilirsin. Ayrıca o şey seni köylü gibi gösteriyor." Yine harika çantasını karıştırıyor ve ucuz bir kırmızı parlatıcı çıkarıyor, sonra dudaklarıma sürmek için ekstra özen gösteriyor. İşi bittikten sonra amatör bir sanatçının eleştirel gözüyle eserini inceliyor. "Mükemmel. Kötü bir kaltak gibi görünüyorsun."

"Gerçekten mi Callie? Kırmızı mı?"

"Saçla uyumlu. Eğer biri sorarsa, sen bir cadısın."

Tabii ki hayır.

Ama elimden tutup beni eve doğru sürüklerken bunu ona söylemiyorum. Girişin önünde durdu ve bana baktı.

Çeviri Kitaplar: https://t.me/cevirigiller

omuz. "Unutmayın, on altı ya da on yedi yaşındayız. Buradaki neredeyse herkes son sınıf öğrencisi ve biz çok genç sayılamayız. Ayrıca, zaten öyle görünüyoruz."

Evet, öyle. Caroline ve ben iki yıl önce ergenliğe girdik ve o zamandan beri, erkek öğretmenlerimiz de dahil olmak üzere yetişkin erkeklerin ürpertici bakışlarını üzerimize çeken göğüsler ve kalçalar geliştiriyoruz.

Okulda, o sarışın bomba. Bense kızıl saçlı cehennem zebanisiyim.

Elbisemin askısını kaydırıyor, böylece dekolteme daha fazla dokunuyor, sonra kolunu benimkiyle birleştiriyor. "Hadi biraz zengin çocuk kapalım."

"Harlem'den geldiğimizi öğrendikleri anda bizi dışarı atacaklarının farkındasın, değil mi?"

"Şşşt." Etrafımızı inceliyor. "Bilmeleri için bir sebep yok."

"Eninde sonunda olacaklar."

"Belki o zamana kadar çok geç olur." Bana sinsice sırıtıyor ve saçlarını savuruyor.

Kısmen girişe vardığımız için konuyu kapattım. Ama esas olarak, söz konusu erkek avlama çabaları olduğunda Caroline'a mantıklı konuşmak mümkün olmadığı için.

Asık suratlı bir kapıcı içeri girmemize izin vermeden önce bizi bir kez daha süzüyor.

Caroline Noel sabahı bir yerden yere koşturan bir çocuk gibi, benimle birlikte. Siyah ve turuncu renklerle süslenmiş büyük salona, her köşedeki garsonlara, neşeli müziğe ve son moda kostümlere hayranlıkla bakıyor.

Her şeyi.

Tüm bu lüksün etkisiyle adeta uyuşmuş durumda ve şu anda bulutların üzerinde.

Benim de gözüm korkmadı desem yalan olur. Kendimi derinliğimin dışında hissettiren yerlerden her zaman hoşlanmamışımdır. Her an ezilebilecek ve hatırlanmayacak önemsiz bir böceğin önemine sahip olduğum yerler.

Şu anda içimde dolaşan en önemli duygu bu. Geri dönmek istiyorum.

Ya da mikroskop altında olmadığım bir yerde kaybolmak.

İhtiyacım olan tek şeyin Sharon Teyze ve Bob Amca'nın evinden kaçmak olduğunu sanıyordum ama muhtemelen bu sahne beni daha iyi hissettirmeyecek.

Çeviri Kitaplar: https://t.me/cevirigiller

Ben de bir ya da iki kadeh içtim. Tamam, belki üç.

Zaten seyreltilmiş alkol ama tadı biberiye ve egzotik bir şey gibi. Caroline'ın deneyebilmemiz için alkolik babasından çaldığı biradan kesinlikle daha iyi.

Bu, sigara kokusuyla karışmış sağlıksız sudan farklı değildi.

Bir içki daha almak için uzandığımda Caroline elime vuruyor. "Bu kadar çaresiz görünme."

"Uh, merhaba? Ben sadece içki ve yemek için geldim Callie."

"O zaman bunu bir köşede yap, herkesin seni getto faresi gibi davranırken görebileceği yerde değil."

Gözlerinin içine bakıyorum. "Sen de bir getto ." "Öyle davranmıyorum."

"En son ne zaman düzgün bir yemek yediniz, Bayan I Don't Act Like It?" Cevap vermeyince, lüks görünümlü atıştırmalıkları alıp ağzına doğru itiyorum. "Ben de öyle düşünmüştüm. Şimdi, miden utanç verici sesler çıkarmaya başlamadan önce ye."

Bir şeyler homurdanıyor ama yiyor ve ardından günlerce tok kalma görevimde bana eşlik ediyor.

Ancak bir süre sonra odağı önceki görevine dönüyor ve bakışlarını kalabalığın üzerinde gezdiriyor.

"Belki de çaresiz olan senin kostümün olmalıydı, melek değil."

Kuru mizah anlayışıma gülümsüyor. "Seni bilmem kaltak, ama yapacağım son şey olsa bile o cehennem çukurundan çıkacağım."

"Ben de çıkıyorum."

"İlk kimin yapacağına bahse girmek ister misin?" "Birlikte yapabiliriz."

"Senin 'kendim yaparım' tavrınla olmaz. Şimdi, avlanmama yardım et."

Kesinlikle etmiyorum ve arkasından yiyecek ve içecek çalmaya devam ediyorum.

Ne? Evde yetersiz besleniyorum ve yemeklerimi ödeyebilmek için yarı zamanlı çalışmaya başladım. İçkiler ise unutmak ve ayrılana kadar zamanımı beklemek için kendime izin verdiğim bir savurganlık.

Şansım Caroline'ın gece için avını bulmasıyla ortaya çıkar; düşmüş melek kostümü giymiş sarışın bir adam.

Onunla yakınlaşır yakınlaşmaz, beni arkadaşlarından birinin yanına itmeden önce küçük gruplarından sıvışıyorum.

Çeviri Kitaplar: https://t.me/cevirigiller

Elbisemin askısını omzuma çekiyorum, bir tabak hamur işi ve bir içkiyi kucaklıyorum, sonra arkada kayboluyorum.

Gecenin havası çıplak kollarıma batıyor ve ceketimi aramayı düşünüyorum.

Çikolatalı kekle karnımı doyurduktan sonra geniş, loş bahçede yoluma devam ediyorum.

Tükettiğim aşırı miktarda alkol nedeniyle adımlarım titrek ama bu yine de içkimden bir yudum almama engel değil.

Kendimi hafif ve özgür hissediyorum ve hayatım hakkında düşünecek beyin kapasitem yok.

Belki alkol o kadar da kötü değildir.

Sessiz erkek sesleri dikkatimi çekiyor ve duyduğumda donup kalıyorum, "... Şeytan'ın Gecesi. Yaktığımızdan şüphelenmezler."

Kahretsin.

Bunu kesinlikle duymamam gerekiyordu.

Hıçkırıyor olmalıyım, çünkü biri kükremeden önce bir duraklama oluyor, "Kim var orada?"

Bacaklarım seğiriyor ve koşarken bunu düşünmüyorum, içkinin elime dökülmesine neden oluyorum, sonra çalıların arkasına saklanıyorum.

Ayak sesleri saklandığım yere yaklaştığında nefesim kesiliyor. Beni bulurlarsa, başım büyük belaya girer.

Yanlış zamanda yanlış yerde olmaya çok aşinayım. Bunu ilk elden deneyimledim ve bunu kanıtlayacak zihinsel ve fiziksel yaralarım var.

Ben de bunu kendi avantajıma kullandım ve babamı
hayat.

Bazıları bana yaşıma göre fazla kurnaz diyebilir.
öğrendiğiniz ilk şey hayatta kalmaktır.

Tacizci babanı kilit altına almak anlamına gelse bile.

"Bu taraftan gittiklerini duyduğuma eminim," diyor erkek seslerinden biri ve ben saklandığım yere büzülüyorum.

Zihnim savaş ya da kaç seçenekleriyle dolup taşıyor ve tam nereye kaçacağımı düşünürken hemen yanımda bir yaprak çıtırdıyor.

Benden çok uzakta olmayan, hayattan daha büyük gölgeye bakıyorum. Dekoratif ağaç tarafından kısmen kamufle edilmiş olsam da, beni görebildiğinden neredeyse eminim.

"Burada kimse yok," diyor beni iliklerime kadar titreten bir sakinlikle.

Çeviri Kitaplar: https://t.me/cevirigiller

Yüzü karanlık tarafından örtülmüş ama maske taktığından eminim. Onu tanıyamadan arkasını dönüyor ve geri çekilen ayak sesleri kulaklarımda ters giden bir senfoni gibi yankılanıyor.

Titreyen parmaklarım tabağı ve bardağı bırakıyor. Sessiz bir gümbürtüyle çimlere çarpıyorlar, alkol yavaşça toprağa karışıyor.

Birkaç gün açlık hissetmemek için kendimi tıka basa doyurma planlarıma rağmen, yükümü bırakıp arka kapıya doğru ilerliyorum. Beni bulana kadar aramaya devam edeceklerinden hiç şüphem yok.

Telefonumu alırken ellerim nemli. Dişlerim gıcırdıyor -soğuktan mı yoksa korkudan mı emin değilim- ve kısmen alkolden, kısmen de içime dolan adrenalinin alışılmadık etkisinden dolayı görüşüm bulanık.

Bedenler böylesine özeldir, zihinlerimiz farkında olmasa bile tehlikenin farkındadırlar.

Bob Amca'nın benim için aldığı eski telefonumu geri aldım. Bunun beni kuşkulandırdığını söylemek hafif kalır ama bana her zaman nerede olduğumu bilmeleri gerektiğini ve aradıklarında açmazsam beni öldüreceklerini söyledi.

Elbette, onlardan gelen beş cevapsız arama var. Dayak yiyeceğimi düşününce irkiliyorum ama bu yabancı yerde olmaktan iyidir.

Onları görmezden gelerek Caroline'a bir mesaj yazıyorum. Telefonunu konuştuğu bir çocuktan hediye olarak aldığını ve babasının o zamandan beri onu satmaya çalıştığını söyledi.

Bir karışıklık oldu. Hadi . Cevap yok.

Aspen: On beş dakika arka kapıda bekleyeceğim, sonra metroyla eve gideceğim.

Callie, lütfen. Hadi eve gidelim. Korkuyorum-

Göndermeden önce son mesajı siliyorum.

Her yerim titriyorsa ne olmuş? Terliyorsam? Bağırsaklarımı fırlatacak gibi hissediyorsam? Ben zayıf biri değilim.

Gerçekten bu kadar çok içki içmemeliydim ve kendimi savunamayacağım ya da düzgün koşamayacağım savunmasız bir pozisyona sokmamalıydım.

Önce yaprakların hışırtısı geliyor kulağıma, ardından gümbür gümbür ayak sesleri. Bir de baktım ki iki adam bana doğru yaklaşıyor. Yüz hatlarını göremiyorum, çünkü mor takım elbiseli olanın yüzü Joker gibi boyanmış ve tamamen siyah olan da "Anonim" bir maske takıyor.

Çeviri Kitaplar: https://t.me/cevirigiller

Joker bir amaçla bana yaklaşıyor ama Anonim geride duruyor, bir eli cebinde, diğeri yanmayan sigarasıyla oynuyor. Nedense en çok onun için endişelenmem gerektiğini düşünüyorum. Sadece daha uzun ve daha güçlü olduğu için değil, aynı zamanda asıl gücü elinde bulunduranlar genellikle arka planda kaldığı için.

"Sana burada birini duyduğumu söylemiştim," diyor Joker, sesi Ivy League üniversitesinden bir öğrenci birliğini andırıyor.

Ayaklarım otomatik olarak titriyor ve telefonumdan 911'e basıyorum, ama ben arayamadan Joker telefonu kapıyor ve ulaşamayacağım bir yere fırlatıyor. "Bu akıllıca bir seçim değil."

"Ben bir şey görmedim..." Sesimdeki titremeyi kontrol etmeye çalışarak fısıldıyorum.

"Ah, öyle mi?" Beni kolumdan tutuyor, etli parmakları batıyor. Giyilmesi suç olan iğrenç bir kolonya gibi kokuyor. "Sigorta yaptırmamız gerekecek."

"Sigorta mı?"

"İtaatinizin bir göstergesi olarak size istediğimizi yapmamıza izin vereceksiniz, değil mi?"

"Hayır." Nefes nefese kalmak yerine karanlıkta onun parıldayan gözlerine bakmak için içimdeki her şeyi ortaya koymam gerekiyor. "Bırak beni gideyim."

"Yanlış seçim." Sesindeki sadizm beni bir donduruyor. Sadece bir saniyeliğine.

Adrenalin damarlarımda dolaşıyor ve bu işin nereye doğru gittiğini görebiliyorum.

Bu benim altıncı hissim. Senaryoları ortaya çıkmadan önce tahmin etmek. Birçok sınıf arkadaşımın söylediği gibi cadı kanına sahip olduğumdan değil. Kalıpları birleştirmekte ve büyük resmi görmekte gerçekten iyiyim.

Ve resim şu anda bu senaryodaki avın ben olduğumu söylüyor. Ve eğer yenmek istemiyorsam bu konuda bir şeyler yapmalıyım.

Joker'in tutuşuyla kolumu büktüğümde, tutuşunu sıkılaştırıyor ve beni aşağı çekiyor. Dik durmaya çalışıyorum, gerçekten çalışıyorum, ama o çok güçlü ve ben o kadar sarhoşum ki çimenlerle aynı hizaya gelene kadar gümbürtüyü hissetmiyorum.

Sırtımda daha önce tavanın çarpması sonucu oluşan morluk zonkluyor ve yardım istemek için ağzımı açıyorum, ama o sert bir avuç içiyle morluğun üzerine vuruyor.

Üstümde manevralar yaparken kolonyasının ve terli erkek miskinin kokusu beni boğuyor. O rahat bir pozisyon ararken dizimi kaldırıp taşaklarına vuruyorum.

Çeviri Kitaplar: https://t.me/cevirigiller

Hayvani bir feryatla geri çekildi ve ben de bu fırsatı kullanarak altından sürünerek çıktım.

"Seni lanet orospu!" Acıyan cinsel organını tutuyor ve beni saçlarımdan tutup geri çekiyor. Dünya ayaklarımın altından çekiliyor ama yere düşmeden önce beni ileri doğru itiyor ve bir ağaç gövdesine çarpıyorum.

"Bana bulaştığına pişman olacaksın, sürtük." İğrenç sesi kulaklarımı dolduruyor ve nefes alabildiğim tek şey kokuşmuş alkol kokusu. Bu noktada, kokunun benden mi yoksa ondan mı geldiğine dair hiçbir fikrim yok.

"Devam et, seni çürümüş bok parçası," diye tükürdüm gıcırdayan dişlerimin arasından. "Senden ya da bana saldırarak göstermen gereken kırılgan erkekliğinden korktuğumu mu sanıyorsun? Bana en kötü halini göster, pislik. Bakalım umurumda olacak mı!"

"Bu kaltak..."

Saçlarımı neredeyse köklerinden koparana kadar çekiyor ve gözlerim yaşarıyor. Dudağımı, kanın keskin metalik tadını yutacak kadar sert ısırıyorum.

Ama sızlanmıyorum, ona acımı göstermiyorum ve kesinlikle yalvarmıyorum. Onun gibi pislikler, teyzem, amcam ve babam hep aynı.

Kendilerinden daha zayıf olanlara tutunarak güçlerini göstermek istiyorlar ama ben annem değilim.

kurban ya da istatistik olmayacağım.

Acı çektiğimi görerek tatmin olmalarına izin

vermeyeceğim. "Yeter."

Sahnede aktif olmayan üçüncü kişiden gelen tek otoriter kelimeyle omurgam sarsılıyor.

Daha önceki aynı ses. Beni kesinlikle gören ama arkadaşlarına kimse olmadığını söyleyen ses.

İsimsiz.

Joker ağır ağır nefes alır. "Ama o-"

"Dedim ya. Yeter." Ses tonu öncekinden daha fazla emir veriyor. Gücün onda olduğunu varsaymakta haklıydım, çünkü Joker saçımı daha sert ve bariz bir hayal kırıklığıyla çekiyor, tıpkı bir astın patronunun önünde yapacağı gibi.

Babamın astlarının onun önünde titremesi.

"Ona bir ders vermeliyim," diyor, benim bile zar zor duyabileceğim kadar alçak sesle.

Çeviri Kitaplar: https://t.me/cevirigiller

"Yeter dediğimde..." Sert ayak sesleri, havada gizlenen şiddetli sessizlikle vurgulanıyor. "Bu kadar yeter."

Bu ağırlık Bu olmuştur kırma Ben itibaren ve geri aniden kaybolur.

Thwack.

Anonymous yumruğunu Joker'in suratına indirip onu uçururken nefesim kesiliyor.

Hareket etmiyor.

Joker'i kastediyorum. Yerde hareketsiz yatıyor ve kalbim neredeyse yanındaki çimenlere dökülüyor.

Kayışım yine omzumdan düşüyor ve yüzüm yanıyor ama şu anda buna odaklanamam.

"O... öldü mü?" Paniklemem gerektiğinden oldukça emin olduğum halde nasıl bu kadar sakin konuşabildiğimi bilmiyorum.

Anonim, sadece psikopatların sahip olabileceği küçümseyici bir tarafsızlıkla "Sadece bilinçsiz," diyor.

Yavaşça ayağa kalktıktan sonra, çimlerin üzerinde duran ve bir mesajla yanıp sönen telefonuma yaklaşıyorum. Muhtemelen Caroline'dan. Ancak, Anonymous birkaç maksatlı adımla önce ona ulaşıyor.

Silahı çevirip pantolonunun cebine sokuyor, sonra da kıpırdamayan arkadaşını işaret ediyor. Tek bir yumrukla onu bayılttığı düşünülürse belki de *arkadaşı* abartılıdır. "Zayıf biri olabilir ama haklı. Burada 911'i aramak son derece akılsızca ve pervasız bir aptallık sınırında."

"O zaman almayayım. Telefonumu geri alabilir miyim? Eve gitmek ."

"Gece daha yeni başlıyor." Bana kasıtlı bir rahatlıkla yaklaşıyor. "Bu gece ne olman gerekiyor? Bir cadı mı?"

"Femme fatale."

Aptal maskenin ardına gizlenmiş yüzünü göremiyorum ama bir duraklama oluyor ve yemin ederim gözleri loş ışıkta parlıyor. Koyu mavi görünüyorlar, acımasız bir okyanusun mistik derinlikleri gibi.

"Şöyle olacak, *femme fatale*. Şeytan'ın Gecesi bitene kadar bana eşlik edeceksin."

"Neden yapayım ki?"

"Ya öyle yaparım ya da temizlik görevlileri kadar seni kimsenin bulamayacağı bir bodruma kilitlerim. Ki, eğer doğru hatırlıyorsam,

Çeviri Kitaplar: https://t.me/cevirigiller

ev sahiplerinin bodrumdan bir şeye ihtiyacı olup olmamasına bağlı olarak birkaç gün sürebilir."

Elim yumruk haline geliyor ama dikkati elime kayınca yavaşça bırakıyorum. Ne yaptığını anlıyorum ama bu korkutma taktikleri bende işe yaramayacak. Hepsini babamdan öğrendiğim halde.

"Üçüncü bir seçenek olması gerekmez mi?

Gitmek mi?" "Başımızı belaya sokabilecekken olmaz."

"Duyduklarımla hiçbir ilgim yok ve hayatıma yeterince değer veriyorum. seni ispiyonlayacağım. O yüzden bana telefonumu ver ve birbirimizin saçından uzak duralım." "Saçlarını seviyorum, bu yüzden içinde kalmayı umursamıyorum."

Bir saniye içinde önümde beliriyor ve yüzüm onun kokusuna çarpıyor. Sedir ağacı, duman ve birinci sınıf sigaraların bir karışımıdır. Avrupa sigaraları. Babam özellikle İtalya'dan alırdı.

Ama ezildiğim tek şey bu değil. Bir de onun varlığı var. Daha önce uzun boylu olduğunu düşünmüştüm ama şimdi yükseliyor, cüssesi ve hiçbir gençte olmaması gereken geniş omuzlarıyla beni kolayca yerime mıhlıyor.

Parmakları saçlarımı karıştırıyor ve saçlarımın alev almak üzere olduğundan ve gerçek bir cadı kazası yaşayacağımızdan eminim.

"Doğal mı?" diye soruyor tuhaf bir şekilde, parmaklarını saçlarımda gezdirmekten son derece büyülenmiş gibi.

İrkilerek geri çekildim. "Dokunma bana."

Beni şaşırtarak elini yanına indirdi. Bunu Joker'in yaptığı gibi erkekliğine bir meydan okuma olarak algılamıyor.

Bu da kaslarımın birbirine kenetlenmesine neden oluyor.

Pisliklerle baş edebilirim ama sınırlarıma saygı duymakla onları bir hevesle ezmek arasında gidip gelen iddialı olanlarla nasıl baş edebilirim?

Deliliğinin bir düzeni yok ve bu yabancıyla ilgili en tehlikeli şey de bu.

"Hâlâ benimle vakit geçirmen gerekiyor. Ya da bodrumda."

"Halka açık bir yerde olmasını istiyorum." Durumu kontrol edemiyorsam, en azından bir sonraki en iyi şey için çabalayabilirim - kargaşa yaratabileceğim ve kaçabileceğim bir yer.

"Üzerine atlayacağımdan mı?" "Bu sadece sigorta."

Çeviri Kitaplar: https://t.me/cevirigiller

"Herhangi bir sigorta isteyecek durumda değilsiniz, ancak soruma cevap verirseniz iyiliksever davranıp bu dileğinizi yerine getireceğim."

"Ne?"

"O" -Anonymous başını Joker'e doğru eğiyor ama ona bakmıyor- "senin üzerinde gücü varken, neden onu kışkırttın? Mantıken, yalvarman gerekirdi."

"Mantıken, bu beni hiçbir yere götürmezdi. Sizce kaç kadın böyle durumlarda yalvarıp ağlamış ve yine de saldırıya uğramıştır? Cevap sayısızdır. O pisliğe ya da başka bir pisliğe zayıflık göstermeyi reddediyorum."

"Bunun için incinsen bile mi?"

"Özellikle de o zaman. Zehrimi yutmayı tercih ederim."

Bir mırıldanma sesi çıkarmadan önce neredeyse kıpırdanmama neden olacak kadar uzun bir duraklama oluyor. "İlginç. Belki de sen gerçekten bir femme fatale'sin. Yine de dikkatli olmalısın. Eğer bir uçuruma uzun süre bakarsan, uçurum da sana bakar."

Dudaklarım ayrılıyor. "Nietzsche."

"*İyinin ve Kötünün Ötesinde.*" Cebini işaret ediyor. "Telefon kılıfının arkasında alıntı var."

"Benim favorimdir. Nietzsche'yi nereden tanıyorsun?"

"Bu *benim* sorum olmalı. Onu okumak için çok genç değil misin?"

"Genç olduğumu varsaymak için çok hızlı değil misin?"

"Kaç yaşındasın o zaman? Oh, affedin beni. Bir kadına yaşını sormanın küfür olduğunu unutmuşum, femme fatale'den bahsetmiyorum bile."

Kendime rağmen gülümsüyorum. Sonra çabucak saklıyorum.

Onun bariz tavırları ya da etkili konuşma tarzı beni kandıramaz. Zenginler istediklerini böyle elde ederler.

Ayrıca, az önce birini bayılttı, bu da şiddete eğilimli ve alışkın olduğu anlamına geliyor.

Kesinlikle yanında kendimi rahat hissetmem gereken biri değil

"On altı yaşındayım," diyorum, tüm iş ciddiyetimle ve bunun tek nedeni Caroline'ın bana söyledikleri değil. Benim geldiğim yerde genç olmak bir zafiyettir. "Peki ya sen?"

"On yedi."

"On yedi yaşında görünmüyorsun."

Çeviri Kitaplar: https://t.me/cevirigiller

O gülüyor ve ya sesin kara bir büyüsü var ya da ben çok sarhoşum ya da her ikisi de. Çünkü neden olduğu karıncalanma kulaklarımın sınırlarından kaçıyor ve kanıma karışıyor.

"Neye benzediğimi bile bilmiyorsun." Maskesine dokunuyor. "Belki de altımda yaralı bir canavar vardır."

Bir omzumu kaldırıyorum. "Şaşırmazdım."

"Öyle mi?"

"Evet. Beni kurtarmak için öyle ya da böyle bir canavar olman, saldırıya uğramak üzereyken seyretmen, sonra da sırf şiddetten zevk almak için filmin sonunda siyah zırhlı bir şövalyeyi oynaman gerekir. Bir de Nietzsche'yi seviyorsun. Nietzsche hayranı olmak için belli bir tuhaflık seviyesine ulaşmış olmak gerekir."

", seni ben kurtarmadım. Sadece sorun çıkmaması için seni görmemiş gibi davrandım. Eğer onu kışkırtmamış olsaydın amatör Joker sana saldırmayacaktı. Ve ben şövalye değilim, tatlım. Ben sadece farklı bir yaklaşım kullanabilecekken onu neden kışkırttığını öğrenmek için müdahale ettim. Onu yumruklamana gelince, bu şiddet değildi. Şiddet yumrukla karşılık vermektir. Bu hareket, emirlerimi sorgulama cüretine karşılık olarak sadece bir otorite gösterisiydi. Ayrıca sırf onu okuduğum için bir Nietzsche hayranı değilim."

Lanet olsun.

Burada boyumdan büyük işlere kalkışıyorum. Uzun zamandır ilk defa biriyle başa çıkamayacağımı hissediyorum.

Kesinlikle sarhoşken ve çekingenliğim ulaşamayacağım bir yerde kaybolurken değil.

Yine de bunu saklamaya çalışıyorum. En sevdiğim oyunmuş gibi umursamaz davranıyorum. "O zaman kimin hayranısın?"

"Kendim."

"Vay canına. Narcissus aradı ve kibir statüsünü geri istiyor."

Gülüyor, sesi sessiz karanlıkta kolay ve rahatsız edici eşit ölçülerde. Ve nedense, sesinin bu tonunu bütün gece dinleyebileceğimi düşünüyorum.

"Ya iade etmeyi reddedersem?"

Bir omzumu kaldırıyorum. "Narsist statün için tebrikler. Başarılarınızın ve yeteneklerinizin ne kadar değersiz olduğu ve başkalarını kullanmanın sizi ne kadar büyük yaptığı konusunda bir gerçeklik kontrolüne ihtiyacınız olabilir."

"O zaman bu beni ne yapar?"

"İnsan altı."

Çeviri Kitaplar: https://t.me/cevirigiller

"Alt-insanlar, kendilerinin kullanılmasına izin verenlerdir."

"Kurbanı suçlayalım, olur mu? Zaman kadar eski bir hikaye."

"Bir kurban, çaresizlikten ya da başka koşullardan dolayı kurban olmayı seçer. Ormana giren bir kuzu yenmeye hazırdır." "Hiçbir kuzu yenmek istemez. Yiyecek için ormana girdiler hayatta kalmak için ihtiyaç duyuyorlar."

"Kurt da hayatta kalmak için kuzuyu yer." "Yırtıcı zihniyetiniz iğrenç."

"Ve kızarman çok tatlı." Sesinde bir sırıtışla boynumu işaret ediyor. "Karanlıkta bile görünüyor."

Ense köküme dokunuyorum, o söylediği zamankinden daha sıcak hissediyorum. "Bakmayı kes."

"Tam tersine, şimdi aramaya devam edeceğim. Ben sıkıldım ve sen de ilginç birisin, bu yüzden eğlenceli bir gece olmalı, sence de öyle değil mi?"

Cevap veremeden, bugün ikinci kez yer ayaklarımın altından çekiliyor. Ama bu sefer, bir omzun üzerinden fırlatıldım.

Omzunu.

Sert, sağlam ve o kadar geniş ki belime tam oturuyor.

Sonra da emin ve kararlı adımlarla konağa yürüyor.

"Ne yapıyorsun?" Kan beynime hücum ederken utanç içinde soruyorum.

"Sana söyledim, tatlım. Bu gece benimle vakit geçireceksin."

Çeviri Kitaplar: https://t.me/cevirigiller

ASPEN

Çeviri Kitaplar: https://t.me/cevirigiller

YAŞ OTUZ BEŞ

Düğünleri hiç sevmem. Ama

bu farklı.

Bu kızımın.

Büyük gününde onu rahatsız etmemek için arka köşedeki bir koltukta sert bir duruşla oturuyorum.

Hiç girmek istemediğim evde, babasının evinde, havuz başında bir düğün.

Dürüst olmak gerekirse sümüklü adamın kapıyı yüzüme kapatacağını düşünmüştüm ama neyse ki bir kez olsun onun isteklerine saygı gösterdi ve katılmama izin verdi. Gerçi geldiğimden beri onu görmedim, bu yüzden şeytanın boynuzlarını takıp beni gerçekten dışarı atma ihtimali yüzde yüze yakın.

Havuzu çevreleyen arazi, diğer tüm potansiyel düğün mekanlarından daha büyük. Ortasında görkemli bir şekilde duran iki katlı malikaneden bahsetmiyorum bile. Mülk eski olmasına rağmen, Manhattan'a yakınlığı düşünüldüğünde her santimi altın değerinde.

Mülkiyetine ilişkin çok sayıda yasal mücadele nedeniyle, değerinin altmış milyonun üzerinde olduğu hesaplanmıştır. Bu fiyat etiketi onu basın ve emlak patronları için etli bir konu haline getirdi.

Kan ve hileyle dolu bir geçmişi vardır ve şu anki sahibi rahatlıkla "Vahşi Şeytan" unvanını taşımaktadır.

Hava serin ama güneş, sanki havanın kendisi bugünü kutluyormuş gibi bahçeyi çevreleyen ağaç yapraklarının arasından parlıyor. Sayısız konuk, kızımın en sevdiği lezzeti üreten vanilya orkideleriyle süslenmiş sıra sıra sandalyelerde oturuyor.

Orada bulunanların sadece birkaçı onun arkadaşı; geri kalanlar ya servetleri, ya isimleri ya da hukuk dünyasındaki konumları nedeniyle babasının ya kocasının kıçını öpmek için buradalar.

Nathaniel Weaver -ya da Nate- gösterişli siyah smokini içinde, ellerini önünde kavuşturmuş bir halde koridorun sonunda duruyor.

Weaver & Shaw hukuk bürosunun ortak sahibi ve teknik olarak patronum, çünkü ben kıdemli ortağım, tek arkadaşım ve karar verme konusunda güvendiğim adam.

Çeviri Kitaplar: https://t.me/cevirigiller

kızım mutlu.

Aslında birkaç ay önce babası komadayken kolaylık olsun diye onunla yasal olarak evlendi. O zamanlar kızım olduğunu bilmiyordum ve hatta şirketin iyiliği için onu kullanmasını önerdim ama şiddetle reddetti.

Nate de öyle. Hataya karşı sorumlu. Sinsi, el altından iş çeviren bir kişiliği yok, tamamen ve son derece metodik.

Bir mantık evliliği olarak başlayan şey belli ki daha fazlasına dönüştü ve şimdi nihayet resmi düğün törenlerini yapıyorlar.

Haber ilk çıktığında basın bayram etti. Otuz sekiz yaşındaki bir adamın, ortağı ve en yakın arkadaşının henüz yirmi yaşındaki kızıyla evlenmesi konusunda son derece çirkindiler.

Yırtıcı eğilimleri hakkında iğrenç spekülasyonlarına başladılar. Ama Nate'in evlenene kadar onu bir kadın olarak görmediğini ya da ona dokunmadığını biliyorum. Ayrıca birbirlerini sadece kurguda mümkün olabileceğini düşündüğüm bir şekilde sevdiklerini de biliyorum.

Basın, kısmen Weaver & Shaw'daki pozisyonu nedeniyle ama esas olarak bir senatörün tek oğlu olduğu için her zaman "Nathaniel" ile ilgili her şeye aç olmuştur.

Söz konusu senatör ve eşi ön sıradalar, oğullarına desteklerini gösteriyormuş gibi yapıyorlar ama aslında araları açık.

Onlara sevgi dolu ebeveynler gibi davranıp gülümseyerek bakarken kalbim sızlıyor. Keşke orada bir anlığına bile olsa oturabilsem ve kızımın annesi olarak tanınabilsem ama buna kalkışırsam muhtemelen köpekler tarafından kovalanırım.

Ama sorun değil. Uzaktan izlemek, hiç izlememekten daha iyidir.

Orkestra Twenty One Pilots'un -kızımın en sevdiği grup- "House of Gold" enstrümantaline geçiyor. Tüm gözler kızımın koridorda yürürken babasının koluna girdiği yere çevriliyor.

Gwyneth Shaw.

Bu benim bebeğimin adı. Yirmi yıl önce onu kaybettiğimi düşündüğümde adını koyamadığım bebeğimin.

En çılgın hayallerimde bile onun bu kadar güzel, inanılmaz derecede şefkatli ve geri dönülmez bir şekilde inatçı bir genç bayana dönüşeceğini düşünemezdim.

Uzun beyaz elbisesi çimenleri ve benimkinden bir ton daha koyu kumral saçları düzgün bir şekilde toplanmış. Makyajı sade ama

Çeviri Kitaplar: https://t.me/cevirigiller

Gülümsemesi bulaşıcı, yüzünü şimdiye kadar tanık olduğum en ışıltılı hale getiriyor.

Onu bir gelin olarak görmek, yirmi yıl önce onunla birlikte öldüğünü sandığım kalbimi sıkıştırıyor.

Onun yaşadığını ve benim olduğunu öğrendiğimden beri yavaş yavaş canlanan kalbim.

Gwyneth ile ilk kez yedi yıl önce Weaver & Shaw'da çalışmaya başladığımda tanıştım. Babasının yanına bir gölge gibi yapışmış ve ona çocukların süper kahramanlarına duydukları merakla bakıyordu.

Onun benim kızım olduğundan hiç şüphelenmemiş olmam beni yavaş yavaş öldürüyor. Daha da kötüsü, onu şeytan babasıyla ilişkilendirdim ve bu nedenle ondan mümkün olduğunca uzak durdum.

Sonuç olarak, zaten gergin bir ilişkimiz vardı. Hâlâ da öyle.

Düğün hazırlıklarına yardım etmeme neredeyse hiç izin vermedi.

Yardım edebilmemin tek nedeni, fotoğrafçıların objektiflerini kör edebilecek ve bekâr hanımlar arasında istemeden de olsa bir isyan başlatabilecek bir gülümsemeyle ona koridorda eşlik eden adamdı.

Adı Kingsley Shaw.

Weaver & Shaw'ın ortak sahibi. Nate'in evlenmesiyle Amerika'nın en gözde bekarı oldu. Kötü şöhretli Benjamin Shaw'ın sayısız milyar dolarlık Wall Street portföyünün varisi. Ve en önemlisi, Lucifer'in cehennemdeki pozisyonu için kampanya yürüten bir şeytan.

Ününe uygun bir güzelliği var. Vahşi, soğuk ve ihtiyatlı bir tehlike dokunuşuna sahip.

Güçlü çenesi, düz burnu ve hafifçe kısılmış gözlerinin, usta bir besteci tarafından bir araya getirilmiş destansı bir senfoni gibi uyum sağladığı gizemli bir yol var. Yüzündeki her bir özellik mükemmelliğiyle tanrısaldır. Geniş bir fiziği var, kaslı ve uzun boylu, bu da onu takım elbiseli bir model gibi gösteriyor. Sahibinin sığınak olarak şeytanın meyvesini, rotasını ve tahtını seçmesi çok kötü.

Sadece kendisinin olduğunu düşündüğü kızımızı koridorda yürütüyor ve yolda herkesin dikkatini çekiyor.

Bu Gwyneth'in büyük günü, ancak insanlar daha çok, dikkat çekmeden duramayan babası tarafından büyülenmiş durumda. Ama yine de o her zaman güçlü bir mıknatıs gibi herkesin gözünü, kulağını ve tüm varlığını kendine çekmiştir.

Gwen'in ona doğru yürüdüğü süre boyunca büyülenmiş gibi bakan Nate'in önünde durur. Kingsley onu alnından öper, sonra eğilir.

Çeviri Kitaplar: https://t.me/cevirigiller

öne çıkar ve arkadaşının kulağına bir şeyler fısıldar - büyük olasılıkla bir tehdittir, çünkü kısa bir süre önce tüm bu olanlara karşıydı.

Sonra hem o hem de Nate, sağdıç rolünü oynamak için onun yanına gitmeden önce sahte bir gülümseme paylaşırlar.

Tören boyunca tırnaklarımı avuç içlerime geçiriyor, gerçekliğe zar zor tutunuyorum.

Keşke sinirlerimi yatıştırmak için bir içki ya da başka bir şey içebilseydim - belli ki buraya gelmeden önce arabada içtiğim yeterli değildi.

Nate Gwen'i öptüğünde, ruh halim kırılgan bir porselen gibi yere düşmek üzere.

İnsanlar ayağa kalkıyor, alkışlıyor ve mutlu çifti tebrik ediyor. Ben de katılmaya çalışıyorum ama titreyen bacaklarım beni hayal kırıklığına uğratıyor.

Onlara bir, iki kez masaj yapıyorum, sonra derin bir nefes alıyorum ve tam sırama geldiklerinde ayağa kalkıyorum.

Arka köşede olduğum için Gwen'in beni görmesini beklemiyorum ama görüyor. Kızım bir an duraksıyor ve benim ela irislerimle babasının mavi-gri irislerinin karışımı olan eşsiz heterokrom gözleri yaşlarla doluyor.

Dudaklarım titriyor ve ona koşup kollarıma sarılmak yerine gülümsemek için tüm gücümü harcıyorum.

Bir kere. Sadece bir kez.

Tüm dualarım bunun için ve ben dua eden bir tip bile değilim.

Aslında dileğimi yerine getirmek garip, utanç verici olurdu ve kesinlikle istenmeyen dikkatleri üzerime çekerdim.

Nate onu arka havuzun etrafına kurulmuş olan resepsiyon alanına götürmeden önce bana küçük, ağırbaşlı bir gülümseme sunuyor. Çünkü, tabii ki, buranın iki havuzu var.

Herkes aynı şeyi yapıyor, bazı gençler müzik eşliğinde dans edip eğleniyor.

Bacaklarım tutmazken ani bir ürperti beni yakalıyor ve sandalyeme geri düşüyorum. Kimsenin bakmadığından emin olduktan sonra çantamda sakladığım matarayı çıkarıp bir yudum alıyorum.

Tekilanın yakıcı tadı beni yavaşça kendime getiriyor. Ayağa kalkıp çifti tebrik ettikten sonra ayrılmak üzereyken sakinleştirici bir nefes alıyorum.

Onu rahatsız edeceksem daha fazla kalmamın bir anlamı yok.

Çeviri Kitaplar: https://t.me/cevirigiller

Bir kıyamet filmindeki kıyamet gibi üzerime bir gölge düşüyor. Onu görmeden önce kokusunu alıyorum.

Kolonyasında güçlü sedir ağacı, biber ve misk notaları var. Kendisi kadar gürültülü ama bağırsakları deşmiyor.

Tek kelime etmesine gerek kalmadan varlığını duyuracak kadar incelikli.

"Burada işin bitti. Mülkümden defol."

Dişlerimi gıcırdatıyorum ama ona bakarken sahte bir gülümseme takınıyorum.

Tamam, içkimden bir yudum daha almalıydım. Bu piçle uğraşacak kadar asla sarhoş olamam.

Erkekler beni tedirgin etmez. Aslında, onların oyununu oynamayı, onların saflarında tırmanmayı ve bazılarının benim de erkeksi bir kişiliğe sahip olduğumu iddia etmesine kadar pozisyonlarını kapmayı öğrendim.

Ancak Kingsley, ne zaman aklıma gelse ya da daha kötüsü onlarla muhatap olsam beni tüketenlerin küçük listesinde yer alıyor.

Onunla aynı alanı paylaşmak, dakikalarca suyun altında kalmaya benziyor.

Biz hep çatıştık. Her zaman. Ben Nate'in omzundaki meleğim - şirketin hassas meseleleri ve fütüristik vizyonu söz konusu olduğunda en az onun kadar diplomatik olan kişi. Bu piç kurusunu kızdıran bir gerçek çünkü o saldırgan bir tip.

Önce vur, sonra suç duyurusunda bulun tipi.

Yere düştüklerinde yumruk atan tipler.

Kısacası, şiddet onun göbek adıdır ve diplomasi onun egoist, cehenneme dönmüş beyninin binasını terk etmiştir.

"Düğün daha bitmedi," diyorum tatlı bir ses tonuyla ve bu onun sinirlerini bozuyor. "Sanırım bu kalacağım anlamına geliyor."

Gözleri parıldıyor ve bu da gözlerindeki koyu mavi ve fırtınalı gri tonlarını öne çıkarıyor. Korsanların bile hayatta kalamayacağı bir deniz kasırgasının yoğunluğunu paylaşıyorlar. Ve o aptal tanrı kompleksiyle bana dik dik baktığında, sanki o yıkıcı enerjiyi tek amacı beni yok etmekmiş gibi bana yöneltiyor. "Bak ne diyeceğim, cadı. Gitsen de hepimizi senin nahoş görüntünden kurtarsan nasıl olur?"

"Reddediyorum."

"Ya gidin ya da izinsiz girdiğiniz için sizi şikayet edeceğim."

Ayağa kalktım, artık dizlerimin bağı çözülmüştü ve kesinlikle bir meydan okumaya hazırdım. "Davet edildim. Bunu kanıtlayacak davetiyem de var."

Çeviri Kitaplar: https://t.me/cevirigiller

"Mülkün sahibi olarak, misafirperverliğimi istediğim zaman iptal edebilirim."

"Eğer bu kelime ve siz bir ara sokakta karşılaşsaydınız, kendilerini vururlar ve değerli İtalyan ayakkabılarınıza kan sıçratırlardı."

Yüzü hep aynı, zamansız, duygusuz ve tamamen acımasız. Güneş arkasındayken, eski bir gotik şapel kadar uğursuz görünüyor. "Davetimi geri çekeli iki dakika oldu, bu süreyi mülkümden çıkmak için kullanmalıydım."

"Kızımın düğününü kutlamadan gitmiyorum." "Kızımı kastediyorsun."

"Onu doğuran benim."

"Senin ortalıkta olmadığın yirmi yıl boyunca onu ben büyüttüm."

"Bininci kez, öldüğünü sandım!" "Bininci kez söylüyorum, verecek hiçbir sikimim yok."

İkimiz de ağır nefes alıyoruz. Ya da ben. Kingsley Pisliği Shaw, birini vahşice öldürmeden önce omzundaki zavallı bir sinekten daha küçük hissettirmekte bir sorun görmüyor.

Müvekkillerine, karşı taraf taleplerine uysa bile taviz vermemelerini tavsiye eden bir avukattır.

"Dava açarsanız daha fazlasını alırsınız" ünlü sözü, muhalefetin varoluşunun felaketi ve acımasız şeytani ününün arkasındaki nedendir.

Dünyanın değilse bile tüm ülkenin en iyi ceza savunmacısı olmasına şaşmamalı.

Ama pislik yöntemlerinin benim üzerimde işe yarayacağını düşünüyorsa, beni gerçekten tanımıyor demektir.

Ya da kızımın güvenini kazanmak için ne kadar ileri gideceğimi.

Onun hayatının bir parçası olmak ve kaybettiğim yirmi yılı telafi etmek için.

Eski bir altın Zippo alıp önce açıyor, sonra kapatıyor. "Ya cadı kanını kendi klonunu çağırmak için kullandın ya da hâlâ buradasın. Polisin seni sürükleyerek çıkarmasını mı tercih edersin?"

"Ve kendi kızınızın düğününde bir kargaşayı riske mi atacaksınız?" "Büyük iyilik için küçük fedakarlıklar."

"İnanılmazsın." "Ve sen hala buradasın."

Çeviri Kitaplar: https://t.me/cevirigiller

"Ben giderim," diyorum onu en yakın sivri cisimle bıçaklama isteğimi ele vermeyen bir sakinlikle. Çünkü onun aksine, kızımın düğününde herhangi bir sorun istemiyorum.

"Yürümüyorsun."

"Gwen ve Nate'i tebrik ettikten sonra gideceğim. Bir dakika önce değil."

"Teklifi reddetmeme izin verin. Seni tutuklatmadan önce defol git."

"O zaman çıkarken bir şeylere zarar veririm." "O

zaman seni dava ederim."

"Ne dayanağınız, ne tanığınız ne de güçlü bir davanız var. Ayrıca, kendi astınızı dava etmek kötü bir basındır, düşmanca bir iş ortamı yarattığından bahsetmiyorum bile." Saçımı savuruyorum. "Hatırlatma için rica ederim."

"Kötü basın benim için bir bok ifade etmiyor. Ve uzun süre benim astım olmayacaksın." Üzerimde yükselene kadar öne doğru adım atıyor, havayı çalıyor ve onun yerine aptal kokusunu koyuyor. "Yapacağım son şey olsa bile seni şirketimden attırırım."

Eğer gözleri lazer olsaydı, şu anda yanıyor olurdum.

Kingsley ile daha önce hiç anlaşamadığımız bir sır değil ama Gwen'in annesi olduğumu öğrendiğinden beri yoluma mayınlar, tuzak telleri ve sağlıksız dozda sabotaj serpiyor.

Üvey annesinden nefret etmesine benzeyen bir tutkuyla benden nefret ediyor. Ve ben bunu anlamıyorum.

Gwen'e hamile kalmadan önce herhangi bir ilişkimiz yoktu ve kesinlikle aramızda bir husumetle ayrılmadık.

Sadece bir geceydi. Ne eksik ne fazla, genç halimin düşünmeye çalıştığının aksine.

Gerçek şu ki. Kingsley ve ben su ve ateşin kişileştirilmiş haliyiz. Bir arada yaşamamız imkansız. Sağlıklı bir ilişki efsanevi.

Nate bana Kingsley'nin Gwen'e karşı aşırı korumacı olduğu ve onu ondan almamı istemediği için böyle davrandığını söyledi. Ama o göt herifin birazcık mantıklı beyin hücresi olsaydı, böyle bir şeye asla kalkışmayacağımı bilirdi.

Yirmi yıl boyunca onun tek ebeveyniydi ve hiç kimse onun hayatındaki yerini alamazdı, en azından resme yeni giren annesi.

"Denemede iyi şanslar, Kingsley. Senin için nasıl sonuçlanacağını merak ediyorum."

Çeviri Kitaplar: https://t.me/cevirigiller

"O zırhını keskinleştirmek isteyebilirsin, cadı. İkinci sınıf bir hukuk firmasında iş ararken buna ihtiyacın olacak."

"Bu da ne?" Zorlanıyormuş gibi yaparak kulağımı tutuyorum. "Saçmalıkları duyamıyorum." Tekrar gülümsüyorum, o kadar tatlı gülümsüyorum ki gözleri seğiriyor. Bu bir yaltaklanma ya da öfke tepkisi - bilmiyorum ve arkamı dönüp giderken umurumda da değil.

Sağlıklı sayılabilecek süreden daha uzun bir süre onun kokusuyla boğulduktan sonra ciğerlerim havayla doluyor.

Bu pisliğin benimle konuşmayı ve enerji rezervlerimin yüzde seksenini kullanmayı gerçekten bırakması gerekiyor.

Ve bu süreçte fiziksel olarak daha az korkutucu görünebilir mi? Gerçi bence bu her şeyden çok onun varlığı ve karizmasıyla ilgili. Yakışıklı erkekleri hiçbir zaman korkutucu bulmadım.

Belli ki, o lanet olası bir istisna.

Kendimi Gwen'le yapacağım kısa görüşmeye zihinsel olarak hazırlamak üzereyken çantamdaki telefonum titriyor.

Susturmak niyetiyle elime alıyorum ama ekranda yanıp sönen isim duraksamama neden oluyor.

Attica Hapishanesi'nden.

"Leblanc konuşuyor." diye cevap verdiğimde nabzım fırlıyor.

Aramızda uzun bir duraklama oluyor ve eğer parazit olmasaydı, bağlantımızın kesildiğini düşünebilirdim.

Yaşlı erkek gardiyanın sesi alçak bir tonda bana ulaşıyor. "Talihsiz haberlerim var Bayan Leblanc. Mahkeme Bay Locatelli'nin şartlı tahliye duruşmasına çıkmasına karar verdi. Bu sefer babanız muhtemelen kazanacak."

Telefonumu kavrayan elim yanıma düşüyor ve tüm tören boyunca tuttuğum gözyaşlarım göz kapaklarımda birikiyor.

Ve böylece kabus yeniden başlar.

Çeviri Kitaplar: https://t.me/cevirigiller

2

KINGSLEY

Birini öldüreceğim.

Tercihen eski en iyi arkadaşım, şu anda ödünç alınmış bir zamanda yaşıyor.

Bir balyozla.

Ya da daha iyisi, onu asit havuzunda boğabilirim.

Tüm konuklar yemeğimi ve alkolümü tükettikten ve meşhur şarap mahzenime girmek için neredeyse bir darbe yaptıktan sonra yavaşça mülkümü terk ettiler.

Bir yüzyıl sonra tekrar deneyin, amcıklar.

Shaw'ların ilk nesline kadar uzanan, onlarca yıllık şarabımı tatmış insanların kısa bir listesi var.

Nate, ama sadece arkadaşım olma ayrıcalığına sahipken. Şimdi, o sadece kızımı çalan bir pislik.

Yirminci yaş gününü kutlayan kızım. Ve ben.

Şimdi, tüm liste sadece bana bağlı.

Ve şeytan şu anda omzumdaki dilsiz meleğe sapıkça şeyler yapıyor.

Bazı personel vızır vızır etrafta dolaşıyor, işçi arıların gayretiyle resepsiyon alanını toparlıyor ve sözsüz bir şekilde korkunç günün sona erdiğini duyuruyor.

Ya da belki gerçekten değil.

Papyonumu çekip çıkarıyorum, en yakındaki sandalyeye fırlatıyorum ve ceketimin cebinden Zippo'mu çıkarıyorum. Sigara içme dürtüsü, Nate'in kafasını en yakın nesneye çarpma dürtümden neredeyse daha güçlü.

Ben pes eden biri değilim.

Aslında sigarayı bırakmak ve ben aynı evreni paylaşmıyoruz. Bu yüzden yirmi yıldır sigara içmesem de, gökkuşağı gözlü minik bir bebek kapıma geldiğinden beri sigara içmek hala benim bir parçammış gibi geliyor.

Çeviri Kitaplar: https://t.me/cevirigiller

İri bir beden karşımdaki sandalyeye çöküyor, göğüs cebinde Gwen'in kesinlikle oraya sıkıştırdığı vanilya orkidesiyle bir palyaço kadar aptal görünüyor.

Nate uzun boylu bir adam ve bana hatırlatmaktan hoşlandığı gibi benden bir santim daha uzun, ama daha zayıf. Kaslarının eksikliğini beyni ve sıkıcı diplomasisiyle kapatıyor.

Bu orospu çocuğu hayatı boyunca hiçbir davayı kaybetmedi, yüzde yüz başarı oranıyla kırılması güç bir rekora sahip ve görünüşe göre hiç işi olmadığı halde kızımın kalbini de elinde tutuyor.

Seksen yaşındaki bir keşişinkiyle yarışabilecek o boş bakışıyla beni izliyor. Nate baharat, odun ve Gwen'in vanilyalı parfümü kokuyor.

Ve hayır, eğlenmek için insanları koklamaktan hoşlanmıyorum ama on üç yaşımda çürük bir kokuya maruz kaldığımdan beri aşırı hassas bir burnum var.

Gwen'den başka bir şey kokmaya başladığı anda bu piçin yenisine ihtiyacı olup olmadığını bu şekilde anlayabilirim.

"Kötü ruh hali mi?"

"Kötü zamanlama. Balayınızı iptal edecek kadar vücudunuza zarar gelmesini istemiyorsanız benimle konuşmayın."

Nate kaba ses tonuma tepki bile vermiyor, bir kaya gibi hareketsiz kalıyor. "Her zamanki gibi büyüleyici, Kral. Psikozunun dozunu biraz düşürsen iyi olur, yoksa Gwyneth bir şeylerin ters gittiğinden şüphelenecek. İstediğin zaman deli olabilirsin, onun büyük günü hariç."

"Hâlâ nefes aldığın gerçeğini göz önünde bulundurarak biraz yumuşatıyorum... şimdilik."

"Beni çoktan damat olarak kabul ettiğini sanıyordum."

Çünkü meleğim depresyona giriyordu ve bu lanet piç olmadan yaşayamayacağını sözlerden çok eylemlerle kanıtladı.

Ve , onu sevdiğini de biliyorum, ki bu çok kısa bir süre önce hayat planlarında küfür olurdu.

Yine de bu onun küçük mucizemi çalan bir hırsız olduğu gerçeğini değiştirmiyor.

İyilik için.

Gwen ile aramda herhangi bir karşılıklı bağımlılık olduğunu ya da onu kaybetmenin, o hayatıma girmeden önceki düşünceli, kayıp halime geri dönmekle aynı şey olduğunu kabul etmeyi şiddetle reddediyorum.

Çeviri Kitaplar: https://t.me/cevirigiller

"Deneme sürecindesiniz, bu yüzden günlerinizi saymaya ve vasiyetinizi gözden geçirmeye başlamalısınız - vasiyetinizde adınıza olan her şey Gwen'e bırakılsa iyi olur."

"Beni param için istemediğini hiç düşündün mü? Belki de peşinde olduğu başka bir şey-"

"O lanet cümleyi bitirme bile."

"Sevgimi ve arkadaşlığımı kastetmiştim, göt herif. Sanki karımla ne yaptığımızı seninle ya da bir başkasıyla tartışacakmışım gibi. Aklını başına topla."

"Hepimizi bu lanet olası duruma en başta orada olmazdı. Neden o olmak zorundaydı ki?"

"Buna cevap verirsem, bana neden Aspen olması gerektiğini söyler misiniz?"

Zippomu çevirerek açıyorum, sonra kapatıyorum ve başparmağımı metale bastırıyorum. "Neden ne olmak zorundaydı?"

"Senin tek çocuğunu doğuran kadın."

"Bu, akılsız, sefih ve sağduyudan yoksun olduğum bir zamanda yaptığım sarhoşça bir hataydı. Gwen için ne kadar minnettar olsam da, o gece yüzüme çarpsa bile hatırlamazdım."

"Senin ve onun saçmalıklarına saçmalık dememe izin ver." Kendini beğenmiş bir sırıtma, ailesinin politik yolunu seçmiş olsaydı başkan olmak için kullanabileceği korkunç derecede simetrik yüzünü kaplıyor. "Senin ve Aspen'in Gwyneth'in önünde hafıza kaybı yaşadığınızı iddia etmenize izin vermiş olabilirim ama hiçbir alkolün her şeyi unutmanıza neden olmayacağını biliyorum. Ayrıca, eğer işin içinde sevişme varsa, ikiniz de o kadar sarhoş değildiniz."

"Yerleşik cadının cinsel tatları ve sarhoş tavırları konusunda uzman olduğunu bilmiyordum. Onu becerdin, değil mi?"

"Ve bu sizi ilgilendirmez çünkü..."

"Sen Gwen'in kocasısın ve DNA testine göre o cadının kızısın. Tatmin etmeye çalıştığın her ne boktan anne-kız ilişkisini durdurmak için ahlaki bir yükümlülüğüm var."

"*Ahlak* kelimesi senin lügatinde hiç yer almadı, bu yüzden bir kez daha bu saçmalığı ve iyi hazırlanmış ama yine de dayanıksız bahanelerini reddediyorum. Üzerinde yürüdüğü zeminden nefret ettiğin halde Aspen'e bu kadar ilgi duymanın gerçek nedenini neden bana söylemiyorsun?"

"Eğer onunla ilgilenmekle, onu gezegenden kovmakla ilgilendiğimi kastediyorsanız, elbette. Bizim gibi uzaylıları çağırmak için yöntemler arıyorum.

Çeviri Kitaplar: https://t.me/cevirigiller

konuş. Çabalarım, o ortadan kaybolup hepimizi sıkıcı varlığından kurtarana kadar tam çalışma modunda kalacaktır."

"Sen öyle diyorsan." Tekrar sırıtıyor ve ben de onun yüz hatlarını yeniden düzenleyip "yüz ve penis dışında her yeri yumruklayabiliriz" kuralımızı sikmek üzereyim.

Birkaç ay önce komadan çıktığımdan beri uzun süreler boyunca kontrolü elimde tutma becerimi kaybetmiş gibiyim. Sadece birkaç hafta süren bir koma ama yine de bana kızıma mal oldu çünkü o sırada bu piçle evlendi.

Evet, evliliğin arkasındaki ana sebep mal varlığımı korumaktı falan filan, ama sonunda birbirlerine gerçekten aşık oldular. Onları ayırmak için manipülasyondan böl ve fethet'e ve saf şiddete kadar birçok strateji denedim.

Belli ki işe yaramamış.

Ve bunların hepsi, Gwen'in annesinin kimliğiyle ilgili rahatsız edici bir haber almamın hemen ardından meydana gelen bir kaza nedeniyle girdiğim lanet olası koma yüzünden oldu. On yedi yaşımdayken bir günlük bebeği kapımın önüne bırakan kadını bulmak için sayamayacağım kadar çok özel dedektif tutmuştum. Ve o bebek benim dünyam olurken, onu terk ederek paçayı kurtarabileceğini düşünen kadını köşeye sıkıştırmam gerekiyordu.

İşle ilgilenen önceki tüm özel dedektifler beceriksizdi, bu yüzden sonuncusu onun kimliğini bulmakla kalmayıp bana cadı Aspen Leblanc'ın adını verdiğinde yaşadığım şaşkınlığı hayal edin.

Spor olsun diye beni kışkırtma alışkanlığı olan Aspen.

Nate ile Weaver & Shaw'ı ilk kurduğumuzdan ve Nate onun cephaneliğimize katmak için iyi bir varlık olduğuna karar verdiğinden beri, yedi yıldır tanıdığım Aspen.

Doğal olarak özel dedektife inanmadım ama onun gerçekten de meleğimin annesi olduğunu kanıtlayan DNA testi vardı. Ve bu bilgi arabamın kontrolünü kaybetmeme neden oldu ve kaza beni komaya soktu.

Fiziksel olarak atlattığım bir koma ama etkileri hâlâ yüzüme çarpıyor. Geriye dönüp baktığımda, cadı bu evliliğin ve Nate'in aletini snuff film tarzında koparma ihtiyacımın arkasındaki sebep.

Vanilya parfümünden bir bulut etrafımızı sardığında planım çığlık atarak durdu. Gwen, Nate'in yanında beliriyor ve jean şortunu, bol bir bluzunu ve kendine özgü beyaz spor ayakkabılarını giyiyor - daha önce gelinliğiyle kesinlikle giymişti.

Çeviri Kitaplar: https://t.me/cevirigiller

Nate ayağa kalkar ve kız kolunu Nate'in koluna dolayarak ona bakar. Gülümsediğinde, gökkuşağı gözleri sayısız renkle parıldıyor. "Ben hazırım, kocacığım."

Öldür beni,

lütfen.

Ya da onu.

İkisi de olur ama tercihen o.

Nate ile lisede ilk tanıştığımda ilişkimizin bu noktaya geleceğini düşünmemiştim. Eskiden rakiptik ve ailelerimizin üzerimizdeki baskısını atmak için yeraltı ringlerinde çok kavga ederdik.

Daha sonra, yıkıcı yöntemlerimizi dünyayı ele geçirmek için kullanırsak daha iyi sonuç alacağımızı fark ettik.

Ortaklığımız böyle başladı ve kızımı benden alması gibi küçük bir ayrıntı olmasaydı mükemmel olacaktı.

Söz konusu kız telefonunu çıkarıyor ve eskiden en sevdiği grubun güncellemelerini beklerken yaptığı gibi kaşlarını çatıyor.

"Sorun nedir?" Nate benden önce soruyor ve benim bok listemde yukarılara tırmanmaya devam ediyor.

Şu anda üç numaralı pozisyonda rahatça oturuyor.

Cehennemden gelen üvey annemden ve tek meziyeti meleğimi doğurmak olan cadıdan hemen sonra.

"Yok bir şey." Gwen kesinlikle berbat olduğu o sahte gülme hareketini yapıyor ve telefonunu cebine sokuyor.

"Aspen'le mi ilgili?" diye soruyor ve o irkildiği anda yumruğumu sıkmamak için yavaşça Zippo'mu açıyorum.

Her ne kadar küçük meleğime yettiğimi düşünmek istesem de, onun sekiz yaşından beri olmayan annesini özlediğini zor yoldan öğrendim. Annesinin ona yalan söylediğim gibi ölmediğini ve aslında onu kapıma bırakıp gittiğini, elinde bir not, ince bir battaniye ve gözyaşlarından başka bir şey olmadığını da o sıralarda tesadüfen öğrendi.

Gwen bir anne istiyordu ve Aspen olduğunu bilmeden önce bile bunu kanıtlayacak uyku konuşmaları yapıyordu. Bu gerçek ve Aspen'in bebeğinin öldüğünü sandığını iddia etmesi gibi diğerleri, Gwen'in yavaş yavaş annesine yakınlaşmasına neden oldu.

Kadını şeytanın en sevdiği yumurtası olarak resmetmeye yönelik pek de ince olmayan çabalarıma rağmen.

Gwen yüzünü buruşturarak aramıza bakıyor. "Hayır... evet... Yani, onunla karşılaştınız mı? Onu tören sırasında ve sonrasında gördüğüme eminim ama

Çeviri Kitaplar: https://t.me/cevirigiller

resepsiyonda değildi, değil mi?"

"Hayır, çünkü kaçmak o kadının en iyi yaptığı şey," diyorum soğukkanlılıkla, Zippo'mu kapatarak.

"Bu doğru değil," diye karşı çıkıyor Nate sakince. "King onu ." İşte bu

kadar. Bu herif bu gece uykusunda ölecek.

"Baba...?" Gwen, kara taştan kalbimi parçalayabilecek bir surat ifadesiyle bana bakıyor.

"Onu kovmadım. Sadece ona misafirperverliğimin sonsuz olmadığını ve sınırıma yaklaştığımı hatırlattım. Ama bir noktaya değinmek için Nate'e ispiyonlaması gerekeceğini düşünmedim."

Evet, onu kovdum ama buna uyacağını sanmıyordum. Geçmişte hiç uymamıştı, hatta sanki dünya onun savaş alanıymış ve ben de sadece bir taşıyıcıymışım gibi o sinir bozucu züppe özgüveniyle çekip gitti.

Söz verdiği gibi yapacağından çok emindim ama hiçbir iz bırakmadan ortadan kayboldu.

Ya da belki de beni yavaş bir gülümsemeyle izleyen Nate'e ispiyonladığına göre bir iz bırakmıştır.

"Bana ispiyonlamadı. Törenden sonra onun yanında ağırlığını koymaya çalıştığını gördüm."

"Ben sadece onunla

konuşuyordum." "korkutmaya

çalışarak."

"Hey, sikik, sen kimin ?"

"Gwyneth'in. Bugün annesinin burada olmasını istedi ve senin onu kovmaya hakkın yoktu."

Kızım bana yine o tekmelenmiş köpek yavrusu bakışını atıyor ve bu da kendimi pislikten daha aşağı hissetmeme neden oluyor.

Yanında duran piç söz konusu olduğunda hariç, bana asla karşı gelmedi. Ve Aspen'in yakında "Gwen'in babasına karşı çıktığı kişiler" listesine gireceğini düşünmeye başlıyorum.

Onun yokluğu onu incitmiş olsa da, Aspen'i hâlâ uzaktan izliyor ve sık sık Nate'e onu soruyor.

Bana hiç sormuyor, çünkü kızıl saçlıyla aramda kaybolmuş aşk olmadığını biliyor.

Gwen'in telefonu elinde yanıyor ve gülümsüyor, sonra boğazını temizleyip cevap veriyor, "Alo? Aspen?"

Lanet şeytandan bahset.

Yani cadı.

Çeviri Kitaplar: https://t.me/cevirigiller

Meleğim bir süre dinliyor, hayali bir kayayı tekmeliyor ve Nate'in kolundaki tutuşunu sıkılaştırıyor, sonra "Sorun yok" diyor.

Alt dudağını ısırıyor ve utangaç bir şekilde "Teşekkürler" diye fısıldıyor.

Telefonu kapatır kapatmaz Nate'e bakıyor ve ağzından kaçırıyor: "Düğün için bizi tebrik etti ve aniden ayrıldığı için özür diledi. Beklenmedik bir şey olduğunu ve gitmek zorunda kaldığını söyledi."

"Beklenmedik bir şey mi?" Nate kaşlarını çatar. "Düğününüzü hiçbir şey için terk etmezdi... tabii..."

"Ne?" Gwen sorar.

"Hiçbir şey." Ona gülümsüyor, sonra bana bakıyor.

Anlamını anlamam için kelimeleri yok.

Gwen'in düğününden çok daha önemli bir şey oldu. Ve o kadının kızının hayatının bir parçası olma konusundaki çileden çıkarıcı niyetini düşünürsek, tahminimce tehlikeli bir şey.

Belki de bu onun kafasına bir şey geçirme şansımdır.

Benimle tanışan herkes şiddete eğilimli olduğumu, güzel şeyleri istismar ettiğimi ve üvey annemle bitmek bilmeyen bir kavgam olduğunu bilir.

Kirli çamaşırlarımız, onun botokslu yüzü ve benim ölümsüz *Forbes* statümle birlikte tüm haberlerde.

Başkalarının düşündüğünün aksine, Susan Shaw'ın asıl günahı babamın aletini yalaması ya da Chanel gardırobu için ona tapması değildi. Annemin yerini kapma, onu evim dediği evden kovma ve sonunda onu damarlarını kesmeye itme cüretiydi.

Servet avcısı olmak yetmedi, o da kendini eş statüsüne yükseltti. Bu ona babamın milyarlarının bir kısmını vermiş olabilir, ama aynı zamanda ona kendi ısmarlama cehennemini de sundu.

Ben.

İntikamın soğuk yenen bir yemek olduğu söylenir ve ben de o kadının damarlarındaki kanı ölümü dileyene kadar dondurmaya .

Arkadaşlarından birinin düzenlediği -davetiyesiz- yardım etkinliğine paparazzilerin arasında varıyorum.

Organizatör, yüklü bağış çekimi gösterdiğimde telaşlandı ve beni içeri almaktan başka çaresi kalmadı.

Çeviri Kitaplar: https://t.me/cevirigiller

Önceden bir davetiye isteyebilirdim, ama bu sürpriz unsurunu ortadan kaldırırdı. Nate işleri zor yoldan yapmayı sevdiğimi söylüyor, ama bunun tek nedeni kolay yolun uykudan daha sıkıcı olması.

Gösterişli, zengin ve "siktir git" tavrına sahip olmak beni "Becermek istediğim baba" gibi sayısız listeye soktu. Bunun ebeveynliğim için geçerli olup olmadığından ya da baba adayı olduğum anlamına mı geldiğinden emin değilim. Ne bu statüyü ne de diğerlerini zerre kadar önemsemiyorum.

Sikişmek benim şartlarımla, seçilmiş eskortlarla ve ancak temelde ruhlarını - ya da daha doğrusu amlarını - satan bir NDA imzaladıktan sonra yapılır.

-Şeytana.

Yani ben.

Hiçbir kadının gülümsemesine karşılık vermem, hiçbir şekilde saç baş yolduran havadan sudan konuşmalara girmem ve işime gelmediği sürece toplumsal standartları zerre kadar umursamam.

Barda bir viski sipariş ettiğimde, birkaç kız bana yaklaşıp yaklaşmamayı düşünürken göğüslerinin üzerine düşüyor.

Acınası.

Tereddüt ettikleri gerçeği onları listemden kırmızı bir kalemle siliyor. Benimle gerçekten konuşmuş olsalardı onları dikkate alacağımdan değil, ama en azından cesaretleri olduğunu gösterirdi, bu da onu ve ilerlemelerini ezmeden önce takdir edeceğim bir özellik olurdu.

Sadece bir kadın zamanıma, gülümsememe ve sözlerime değer. Gwen. Ve onun bir istisna olmasının nedeni, kanımın onun damarlarında akıyor olması.

Yardım balosu, sahte bir Fransız sosyete atmosferine sahip abartılı bir salonda düzenlenmektedir. Pencereler *Le château de Versailles*'ın kötü bir taklidi. Uzun, süslü platformlar pahalı gibi görünse de Orta Çağ'dan kalma bir lağım faresinin donukluğunu paylaşmaktadır.

Mekanın ortasına altın süslemeli bir bar koymaları bile Susan ve kendini beğenmiş sosyetik arkadaşlarını tanımlamak için kesinlikle kullanılabilecek umutsuz bir "ben zenginim" havasına sahip.

Saatime bakıyorum. Üç,

iki, ve...bir.

"Burada ne yapıyorsun?"

Düşmanım birkaç adım önümde durduğunda başımı kaldırıyorum. Bir zamanlar Susan, kumlu sarı saçları ve kum saati şekliyle gelen her erkeği baştan çıkaran güzel bir kadındı. Ama güzelliği

Çeviri Kitaplar: https://t.me/cevirigiller

Büyüdükçe ve estetik cerrahların bıçaklarıyla talihsiz bir şekilde tanıştıkça ortadan kayboldu.

Artık dudakları büzüşmüş ve neredeyse sarkmak üzere olan silikon bir canavara dönüşmüş durumda -burada bir sürpriz yok- sahte memeler.

Gözleri boncuk gibi, yüzüne göre çok büyük, rengi çamurlu, gecekondu mahallesindeki terk edilmiş bir ev gibi.

Daha da kötüsü, sanki tek amacı Barbie'nin çarpık versiyonunun görüntüsüyle insanların göz çukurlarını kanatmakmış gibi pembenin yüksek tonlarında giyinmeyi seviyor. Gece için giydiği elbise, seksenlerin korkunç neon pembesine saygı duruşunda bulunan ve cehennemde kendine özel bir bölümü olması gereken parlak bir parça.

Öfke kontrolü sorunları olan huysuz bir çocuk gibi görünmesine neden olan sabırsız bir hareketle ayak parmağına vuruyor. "Sana bir soru sordum, Kingsley."

Macallan'ımdan bir yudum alıyorum ve dikkatimi tekrar ona vermeden önce buzun keşfedilmemiş bir dünya harikası olduğunu varsayıyorum. "Oh, benimle mi konuşuyordun? İlgilenmiyorum. Bir dahaki sefere mahkemede dene."

Kameraların flaşları yoğunlaşıyor ve bize odaklandıklarını anlamak için onları aramama gerek kalmıyor. Susan ve benim mahkemedeki mücadelelerimiz rezil, acımasız ve düpedüz barbarca.

Basının tek işi dedikodu olduğu için, Yukarı Doğu Yakası'ndaki en son kemiğe ağzının suyu akan köpekler gibiler.

Bana yaklaşıyor, son botoks iğnesiyle acı çekmiş gibi görünen bir gülümseme taklidi yapıyor, sonra sadece benim duyabileceğim şekilde fısıltıyla konuşuyor: "Ne istiyorsun lan?"

"Annem geri döndü. Ama ek iş olarak büyücülük yapmayı düşünmüyorsan, ölüleri diriltemeyeceksin, bu yüzden silikon ciğerlerinden çıkardığın son nefese kadar acı çekmeni izlemekle yetiniyorum."

"Erkek bedenine hapsolmuş küçük bir çocuktan başka bir şey değilsin." C listesindeki bir Disney filmi kötü adamı gibi sırıtmaya cüret ediyor. "Annen sakız gibi bir kişiliğe sahipti; başlarda tatlıydı ama zaman geçtikçe yavanlaştı. Bir aksilik olmadan bir kenara atılabileceğinden bahsetmiyorum bile. Eğer o sade şeyi özlüyorsan, dünyaya bir iyilik yapmaya ve ona katılarak anne sorunlarını tedavi etmeye ne dersin?"

Parmaklarım bardağımı sıkıyor ama bu kaltak benden bir tepki alabileceğini sanıyorsa, yeterince mahkemede sürünmemiş demektir. "Benim

Çeviri Kitaplar: https://t.me/cevirigiller

daha iyi bir fikrim var, bu da adınıza kayıtlı son kuruşa kadar soyulmanızı içeriyor."

"O para benim hakkım."

"Haklı olarak mı? Babamla evlendikten sonra hayatında bir gün bile çalışmadın. Tabii bacaklarını açıp ganimet karısı olmak sayılmazsa, ki spoiler uyarısı vereyim, sayılmaz."

"Baban annen ve senin yerine beni seçtiği için kıskanç ve acımasızsın."

"Annem belki, ama ben asla, Susan. Her ne kadar yaşlı adamın zihnini kurcalamaya çalışsan da, gerçek şu ki ben onun varisiyim ve servetinin yüzde sekseninden fazlasını miras aldım. Günün hayat dersi, kuku kanla yarışmaz. Belki de beni o yastıkla öldürmeliydin, ha?"

Solgunlaşıyor, dudakları titriyor.

Susan'ı spor olsun diye delirttiğimde, neredeyse kendini kaybediyordu. Ve babama yakalanmayacak kadar çıkarcı olmam onu daha da öfkeli bir kaltak haline getiriyordu.

Bir gece odama girdi ve yüzüme bir yastık dayadı, ama muhtemelen tek varisine zarar verirse babamın onu çıplak elleriyle öldüreceğini hatırlayarak son anda vazgeçti. Ve ben onun sahip olabileceği tek varisiydim çünkü Susan'la evlendikten birkaç ay sonra prostat kanserine yakalandı ve ameliyat başarılı geçse de prostatını almak zorunda kaldılar ve kalıcı olarak kısır oldu.

Yani sikinin dünyaya getirebileceği tek Shaw bendim. Ve kendi kanından olmayan hiçbir çocuğa babalık etmeyi reddeden, kapalı görüşlü, eski kafalı bir adamdı. Susan evlat edinmeyi önerdiğinde ona açıkça evlat edinme olmayacağını söylemişti ve Susan onun sikini ne kadar yalamış olursa olsun bu konuda tamamen esnek değildi.

Babam ahlaksız bir adamdı, gelmiş geçmiş en kötü babaydı ama ben onun tek hazinesiydim. Tamamen kendine hizmet etme niyetiyle büyük planlar yaptığı mirası.

"Kingsley benim tek oğlum ve varisimdir" cümlesini sık sık tekrarlıyor ve Susan'ın açgözlü küçük kalbine mecazi bir tokat atıyordu.

Bu yüzden o gece benden kurtulabileceğini düşündü. Ama korktu, yastığı fırlattı ve sessiz, çılgın adımlarla odadan çıktı.

Çeviri Kitaplar: https://t.me/cevirigiller

Bugün bile, o gittikten sonra neden hareketsiz kaldığıma, uyuyormuş gibi yaptığıma dair hiçbir fikrim yok. Vazgeçme duygularımı çok iyi hatırlıyorum. "Ya bu sona erseydi?" diye kafamdan geçen soruları.

Bu annemin ölümünden birkaç ay sonraydı.

Ve bu kadının her şeye sahip olmasına izin vermeyi düşünecek kadar saftım.

Söz konusu kadın saçlarını okşar, sonra elmas kolyesini sıkıca kavrar. "Neden bahsettiğinizi bilmiyorum."

"Neden bahsettiğimi çok iyi biliyorsun ve inan bana, beni öldürmek için tek şansın buydu. Şimdi, ne ekersen onu biçeceksin."

"Hâlâ ortak mülkiyet için dava açıyorum."

"Öyle mi?"

"Baban evi ve mülklerinin yüzde otuzunu bana verdi. Buna Weaver & Shaw'daki hisseler de dahil, çünkü onun parasını sermayenin bir yüzdesi olarak kullandınız."

"Susan, Susan," diye mırıldanıyorum, sanki bir çocukla konuşuyormuşum gibi. "Aptal avukatına anlamsız davalar açmasını emretmek yerine onu bir dakika bile dinleseydin, babamın ölümünden bir yıl önce son vasiyetini yazdığında bunadığını kanıtladığımı zaten biliyor olurdun. Bu konudaki denetimli serbestlik davası sona erdi ve yargıç, ölümünden beş yıl önce noterde onaylattığı son vasiyetinin yerine getirilmesi lehinde karar verdi."

Bu da bana ev de dahil olmak üzere onun mal varlığının kontrolünü veriyor. Susan, evlendikten sonra sahip olduğu mülklerin yalnızca bir yüzdesini aldı, bu da Benjamin Shaw'ın toplam servetinin yüzde yirmisinden daha az. Bu yüzde yirmiyi er ya da geç ondan alacağım.

Aslında, daha sonra olsun. Dava açmaya devam etmesini, daha fazlasını ummasını ve bu davaların her birini kaybetmesini istiyorum.

"Şimdi, seninle konuşmak ne kadar sıkıcı olsa da, zamanın doldu. Hapiste geçireceğin gece için ilaçlarını toplamak isteyebilirsin."

"Ne...?"

Başımı fotoğrafçılara doğru eğiyorum. "Yasaklama emrini ihlal ettiğinizi kanıtlayacak en az yüz tanığım ve binlerce fotoğrafım var. Tetikte ol, Susan. Polis seni beş dakika içinde bir suçlu gibi buradan sürükleyerek çıkaracak."

Yüzü solgunlaşır ve plastik gülümsemesini yerinde tutmak için daha çok çabalar. Susan'ın ilgisizlik ve parasızlıktan daha çok nefret ettiği bir şey varsa, o da sahte sosyal görüntüsünü tehlikeye atmaktır.

Çeviri Kitaplar: https://t.me/cevirigiller

Bir mumyanın çarpıtılmış bir versiyonu gibi uyuduğum birkaç hafta boyunca Gwen'in, komadayken bana fiziksel zarar vereceği korkusuyla Nate'den sevgili üvey anneme karşı bir yasaklama emri çıkarmasını istediğini unutmuş olmalı.

Ki bu akıllıcaydı. Bu kadın damarlarıma asit enjekte etmekten çekinmiyor. Cesedimle fotoğraf bile çeker ve onları değerli anılar olarak saklardı.

Nate'in kızımla aşk yaşaması bir yana, o talihsiz komayla ilgili birkaç pişmanlığımdan biri de bu kadına bir ara vermek oldu.

Susan her hareketimizi izleyen sahtekâr gazeteciler sürüsüne bir göz atıyor.

"Bu iş daha bitmedi, şeytan," diye tıslıyor nefesinin altından, sonra da pembe, iğrenç gül parfümü ve korkunç anılardan oluşan bir bulutun içinde oradan ayrılıyor.

Bardağımın içindekileri tek seferde boşaltıyorum, sonra bardağımı tezgâhın diğer tarafına, nükleer bir savaşın patlak vermesini bekliyor gibi görünen barmene doğru kaydırıyorum.

Kehribar rengi sıvıyı dökmeden önce yarı korkmuş, yarı hayal kırıklığına uğramış bir ifadeyle başını sallıyor.

Zippo'mu alıp çevirerek açıyorum ve sanki babamın purosunun keskin kokusunu içime çekebiliyorum. Eskiden kadınlar, şarap ve puro gibi güzel şeylere karşı tuhaf bir ilgisi vardı.

Annem bu özel üretim altın Zippo'yu ben beş yaşındayken onun doğum günü için sipariş etmişti. Onun sevincini ve bunu sadece purolarını yakmak için kullandığını hatırlıyorum.

Annemin nasıl gururla ve sessiz bir mutlulukla gülümsediğini. Ta ki gülmeyene kadar.

Ta ki onu evden kovduğunda Zippo'yu kıyafetleriyle birlikte çimlere atana kadar.

Ta ki hayatının son anlarında bu lanet nesneyi elinde tutana kadar.

Bu Zippo babamın ihanetini, annemin boş umutlarını ve kısa hayatını hatırlatıyor.

Yeni viski bardağını alıp içmeye ve gitmeye niyetlendim. Bu geceki görevim tamamlandı ve eve dönüp bir saat kadar çantamı karıştırabilir ve ev Gwen olmadan mezarlık gibi gelmiyormuş gibi davranabilirim.

Çeviri Kitaplar: https://t.me/cevirigiller

Düğününden bu yana iki gün geçti ve beni günde sadece bir kez aradı. Görünüşe göre, balayında olduğu için bana zaman ayıramıyor.

Bardağın yarısını ağzıma götürmüşken, sinir bozucu derecede tanıdık bir kızıl saç yelesi gördüğümde duraklıyorum. Patlayan volkanların, öfkeli korların ve Şeytan'ın en sevdiği duvar kağıdının rengi.

Aspen bir grup erkeğin ortasında durmuş, saçma olduğuna emin olduğum konuşmaları dinliyor. Üzerinde "bakabilirsin ama dokunamazsın" dercesine şehvetli kıvrımlarını saran siyah bir elbise var.

Eski bir tanrıçanın zarafetiyle bir kadeh şampanya tutuyor ve sahte bir ilgiyle gülümsüyor.

Aspen atalarının kötülüğünü miras almış olabilirdi ama aynı zamanda onların ruhu parçalayan güzelliğini de almıştı. Erkekleri cezbetmek ve onların ciğerleri, kalpleri ve penisleriyle ziyafet çekmek için kullandıkları türden.

Herkesin dikkatini çeken bir duruşu var. Ve bunun, taşları kesebilecek belirgin elmacık kemikleriyle, gözlerinin hem dünyayı hem de güneşi yansıtma şekliyle ya da dolgun dudaklarının içlerine bir penis girdiğinde nasıl mükemmel görüneceğiyle pek ilgisi yok.

Bu onun kendine güveni, ustalığı ve çileden çıkaran kararlılığı.

O bir cehennem zebanisi ve en kötüsü de bunu biliyor ve bir taç gibi takıyor.

Şu anda benim tipim olmasa da, gençliğimde onunla takılırken neden beyin enerjisi için aletini kullandığını anlayabiliyorum.

O her erkeğin çözmek isteyeceği bir bulmaca.

Evcilleştirmek için çabalayacakları vahşi bir at.

Onu gözleriyle yiyen zavallıların şu anda yapmaya çalıştıkları da bu. Ne yazık ki onlar için, kız onların testosteronunu kahvaltı niyetine çiğniyor.

Başını sallayarak onların Kral Arthur benzeri çemberinden ayrılır, etrafını dikkatlice kontrol eder ve merdivenlere doğru ilerler.

Bardağımı tezgâhın üzerine bırakıp onun peşinden giderken bunu düşünmüyorum.

Aspen ve ben yakın değiliz; aslında, yakın olmanın tam tersiyiz. Ama onu bir şeylerin peşinde olduğunu anlayacak kadar uzun yıllardır tanıyorum.

Ve eğer onu aşağı çekme şansını kaçırırsam

lanetleneceğim. Tacı ve her şeyiyle.

Çeviri Kitaplar: https://t.me/cevirigiller

3

ASPEN

İnsan zihni unutur.

Bu bir savunma mekanizması, bir iyileşme süreci ve kişinin kendini ileriye taşıması için bir gerekliliktir.

Ben unutan bir tip değilim.

Beynimde isim etiketleri ve çürümüş anılarla birlikte özenle saklanmış arşivler dolusu dosyam var.

Ama ben bile zihnimin devam etme ihtiyacına yenik düştüm. Ben bile gettodaki çocukluğumun cehennem çukurunun ve duvarları arasında olup biten her şeyin pis kokusunu bulanıklaştırmaya başladım.

Hayatımın son yirmi beş yılını omzumun üzerinden bakarak, takvim günlerini sayarak ve daha sonra kızıma ait olduğunu düşündüğüm bir mezarın başında sarhoş olarak geçirdim.

Yirmi beş yıl boyunca bekledim, hayatta kaldım ve bu gün için zamanımı bekledim.

Canavar babamın yirmi beş yıl daha yaşlı, daha bilge ve daha ölümcül bir şekilde dünyaya geri salınacağı gün

Özgürlüğüne kavuştuğunda ilk hedefinin kim olacağı konusunda hiçbir yanılgım yok. Tutuklandığı gün bana söylemişti.

"Senin için geri geleceğim, kırmızı yıldız çiçeğim. Kaçman ya da saklanman nihai sonuç üzerinde sıfır etkiye sahip olacak."

Bana böyle seslenirdi. Kırmızı bir yıldız çiçeği, o çiçek için en kötü renk, ihanet ve aldatma anlamını taşıyor.

Babam ve benim DNA'larımızda olan bir şey.

Ayrıca saklanmanın faydasız olduğu inancını da paylaşıyoruz. Geçmişte kaçmanın en iyi seçeneğim olduğunu düşünürdüm. Bu yüzden gardiyanıyla arkadaş oldum ya da daha doğrusu ona rüşvet verdim, böylece babamın ne zaman dışarı çıkacağını bilecektim.

Bu arada, içerideyken öldürdüğü tüm insanlarla ilgili haberler aldım. Bir canavarın hapse atılmış olması

Çeviri Kitaplar: https://t.me/cevirigiller

tehlike ortadan kalktı.

O çıkar çıkmaz kaçmayı planladım. Beni Amerika'da tutacak hiçbir şeyim yoktu ve başka bir ülkede yeni bir başlangıç yapmanın planlarını yaptım. Deneyimlerimi yanımda götürecek ve farklı hedefleri ezip geçecektim.

Ama bu, kızımın her yıl sarhoş olduğum sahte mezarda olmadığını öğrenmeden önceydi.

Bu, onunla "tanışmadan" ve işleri düzeltmek için bana bir şans daha verilmeden önceydi.

Eğer kaçarsam, terk sözleşmesi imzalayıp Kingsley denen o pisliğe "Sana söylemiştim" deme zevkini tattırabilirim.

Ki bu bir seçenek değil.

Gwen'in annesi olarak kabul edilmek benim hayattaki yeni hedefim ve aynı zamanda benim çağrım, anlamım ve bana her gün uyanma gücü veren şey olabilir.

Ve bunu başarmak için, kan grubuma göre özel olarak yaratılmış şeytanla yüzleşmem gerekiyor.

Bruno Locatelli, nüfuzlu bir İtalyan suç ailesinin tetikçisidir ve korkunç sunağında ibadet eden bir suikastçı tarikatına sahiptir.

Hapishanede her zamanki gibi işlerini aksatmadan yapıyordu. Aslında, patronlarının emri altında orada kalıyor ve bir adamın yapması gerektiği gibi bazı üst düzey yöneticilerin suçlarını üstleniyordu.

Şimdi, hizmetleri için ödüllendirilecek ve tüm bu yıllar boyunca uğruna ellerini kana buladığı güç kendisine verilecek.

Ama kurban olarak kellemi istemeden önce korunmaya ihtiyacım var. Bu yüzden bu yardım balosundayım.

Bir tur dayanılmaz havadan sudan konuştuktan sonra, hedefimin gittiğini gördüğüm yere doğru merdivenleri tırmanıyorum.

Köşede durduğumda, insanlığa tamamen adanmış gözlerle inceleyen iki iri yarı adam görüyorum.

İşim gereği sürekli böyle insanlar görüyorum. O kadar ileri gitmişler ki hayvan kategorisine düşmüşler.

Ve en kötüsü de, bu şekilde tamamen rahat olmaları. Tıpkı babam gibi.

Hedefim tuvaletten çıkıyor, el yapımı üç parçalı İtalyan takım elbisesi ve ona uygun deri ayakkabılarıyla zarif görünüyor.

Dünyanın parmaklarının ucunda olduğunun ve insanların onun emrinde birer araç olduğunun farkında olan adamın özgüveniyle hareket ediyor.

Çeviri Kitaplar: https://t.me/cevirigiller

Köşeyi döndüğü anda tökezliyormuş gibi yapıyorum ve yarısı dolu şampanya kadehimi pahalı takım elbisesinin üzerine döküyorum.

İki elim arkamda kilitli halde en yakın duvara çarpmadan önce aldığım tek uyarı bir anlık hareket. Şampanya kadehi yere düşüyor ve yüzüm yüzeye çarpıyor. Böyle bir tepkiye hazır olsam da, elmacık kemiğimin kırılmasını kabul etmemiştim.

"Özür dilerim, istemeden oldu," diyorum yarı boğuk bir sesle, ama sözlerim kafamı duvara sıkıştıran gardiyana yönelik değil.

Islak kıyafetlerine bile bakmayan ve beni sinir bozucu bir dikkatle izleyen adam için.

"Kuru temizlemeyi ben öderim," diye teklif ediyorum, sesim hâlâ sakin, durumumu düşünerek.

Sayısız kez tartaklandım ama bir kez bile korkmuş bir kedi yavrusu gibi sinmedim. Yine de sinirlerimi bozuyor.

Hedefimi gardını düşürürken yakalıyorum ve beni o kadar da nazik olmayan bir şekilde serbest bırakıyor, bileklerimde morluklar olduğundan eminim.

Küçük fedakarlıklar.

Arkamı döndüm ve Nicolo Luciano'dan başkasıyla yüz yüze gelmedim.

Luciano suç ailesinin gizli patronu.

Neredeyse bir asırdır New York'u yöneten yeraltı lordlarının onuncu nesli.

Korkunç bir sakinliği, kan kokusu ve çürümüş paranın çöküşüyle örtülmüş bir güzelliği var.

Siyah saçları, koyu renk gözleri ve ölümcül bir silah olarak kullanılabilecek acımasız ifadesiyle tam bir karanlık yumağı.

"Gerçekten özür dilerim." Hafif ses tonumu koruyarak, sırılsıklam olmuş ceketini görünce irkildim.

"Hayır, değilsin." Aristokrasi gibi zarif bir İtalyan aksanıyla konuşuyor. "Bunu benim dikkatimi çekmek için yaptın ve bunu da seni karaborsada vücut parçaları için satmaktan daha değerli olan kıyafetlerim pahasına yaptın. İkimizi de bu saçmalıktan kurtarmaya ve benim ilgimle neden ilgilendiğini söylemeye ne dersin? İyi düşün, çünkü geçimin ve bir sonraki teslimat adresin cevabına bağlı."

Yutkunuyorum, çiğneyebileceğimden fazlasını ısırmış olabileceğimi fark ediyorum. Ama geri atmayı düşünmüyorum. Layık bir anne olma şansım

Çeviri Kitaplar: https://t.me/cevirigiller

Gwen'in hayatı buna bağlı.

"Adım Aspen Leblanc ve beni hukuk ekibinizde istiyorsunuz." Kaşlarını kaldırdı. "İşe alındığımı nereden çıkardınız?" "Hiçbir şey, ama olmalısın."

"Detaylandırın ve bunu hem hızlı hem de ikna edici yapın. Biz konuşurken posta kodunuz değişiyor."

Çenemi kaldırıp hukukçu sesimi takınıyorum. "Yanınızda sadece ceza avukatları olduğunu fark ettim ve bunlar bir astınızı hapisten çıkarmak veya cinayet durumunda iyi olsalar da, iş kar elde etmeye geldiğinde kesinlikle işe yaramazlar. Yasal kavgaları, grevleri sona erdirmek ve devletten tazminat almak için şirketler hukukunda uzmanlaşmış bir hukuk avukatına ihtiyacınız var. Ayrıca sizin için vergi boşlukları da bulabilirim."

"Onları kendi yöntemimle alabilirim."

"Bu doğru, ancak deneyimli bir avukatın sorumluluğu üstlenmesine izin verirseniz daha karlı ve daha az zahmetli olur. İşinizin bir kısmını meşrulaştırdığınız için, uygun bir hukuk müşaviri işin başındaysa kağıt üzerinde iyi görünecektir."

"Görüyorum ki araştırmanızı yapmışsınız."

"Bundan daha fazlasını yaptım ve beni işe alırsanız şehir merkezindeki metal fabrikanızda bir haftadır devam eden işçi grevini yarından itibaren sona erdirebilirim."

"Ve?" "Ve ne?"

"Yakalama, Bayan Leblanc. Nedir o?"

"Sizin için yaptığım her karanlık operasyon için saatlik ücretimin dört katı." Duraksıyor. "Yasal yöntemleri kullanacağını sanıyordum."

"Oraya ulaşmak için yasadışı yöntemler kullanmak zorunda kalabilirim ve bunun karşılığını tam olarak almak istiyorum."

"Duble."

"Üçlü."

"İki katı ve yararlı olduğun sürece hayatta kalma izni." "İki katı ve ben senin dünyandayken korunma."

Bunun üzerine duraksıyor. "Sırtında bir hedef mi var?" "Tetikçinden, evet."

Kaşlarını kaldırıyor. "Ayrıntılara gir ve hiçbir detayı atlama, çünkü adamlarımdan biri şu anda senin geçmişini araştırıyor."

Çeviri Kitaplar: https://t.me/cevirigiller

"Bruno Locatelli benim babam ve serbest bırakılır bırakılmaz peşime düşecek."

Nicolo'nun dudakları seğirir. "Sen onun gözünü ayırmadığı kırmızı yıldız çiçeğisin.

devam et."

Boğazım düğümleniyor ve için tüm iyi niyetimi kullanıyorum. I Sharon Teyze ve Bob Amca'nın evinden ayrıldığım gün onların dünyasından kaçtığımı sanmıştım.

Ama Nicolo bunca zamandır radarında olduğumu söyledi. Şaşırmamalıydım ama beynim babamın aslında ne kadar tehlikeli olduğu detayını silmiş olmalı. Şimdiye kadar hayatlarımızın ayrı olduğunu düşünerek kendini rahatlatmaya çalışmış olmalı.

"Bakın, Bruno yıllardır aile işine sadık ve kazançlı. Sen doğmadan çok önce. Özel aile meselelerinde onun kolunu bükmeyi düşünmem için bile ondan çok daha fazlasını sunmanız gerekir."

"Bana bir şans verin, hayal kırıklığına uğramayacaksınız."

"Olmasam iyi olur yoksa ölüm belgeni bizzat imzalarım." "Bu bana bir şans vereceğin anlamına mı geliyor?"

"Sabaha kadar grevi bitirdikten sonra yapacağım."

"Teşekkür ederim." El sıkışmak için ona yaklaşıyorum ama bir kez daha nefesim kesiliyor.

Devasa muhafızı beni duvara yapıştırıyor ve tükürüyor: "Boss'a bu kadar yakın nefes alma iznini hak etmedin."

Ugh. Bu pisliğin köpeklerini gerçekten daha iyi eğitmesi gerekiyor. "Anladım..." Elinden kurtulmak için mırıldanıyorum.

Nicolo'nun onu geri çağırmasını bekliyorum ama muhafızın ağırlığı ani bir hava akımıyla sırtımdan kayboluyor.

Thwack.

Thud!

Gardiyanı yerde kanayan burnunu tutarken bulmak için dönüp bakıyorum. Başında, özel yapım siyah takım elbisesi, el yapımı İtalyan mokasenleri ve kana susamış bir vampire benzeyen yüz ifadesiyle özel yapım cehennemimin yerleşik şeytanı duruyor.

Acaba yirmi bir yıl önce o Anonim maskesinin altında böyle mi görünüyordu?

Şiddete susamış karanlık bir lord.

Benim yanımda birini tekrar yumruklamasının ironisi kaçmıyor. O zamanki Joker'in aksine, gardiyan ayağa kalktı, elini kaldırdı.

Çeviri Kitaplar: https://t.me/cevirigiller

Yumruk. Diğer muhafız silahını çeker ve Kingsley'in kafasının arkasına dayar.

Ya bu adamın hayatına hiç saygısı yok ya da düşündüğümden çok daha deli çünkü Nicolo'ya asi bir yeraltı patronu edasıyla gülümsüyor.

"Şimdi, ben de şovenist değilim ve tarihli bir şeyi herhangi bir savunma biçimiyle onurlandırmayacağım, ancak savunmasız bir kadına karşı şiddet kullanmanın gururlu kültürünüzde hoş karşılanmaması gerekmez mi?"

Bu .

Bu adam intihara meyilli bir deli. "Shaw," diye

selamlıyor Nicolo korumalarına başıyla selam

vererek.

"Luciano."

Adamlar hızla patronlarının yanına çekiliyor ve nefesim ciğerlerimden dışarı fırlıyor. Kingsley'in kafasının parçalara ayrılmasına tanık olmama saniyeler kaldığını sanıyordum ama meğer tanıdıklarmış.

Bekle...

bakıyorum. "Siz... tanıyor musunuz?"

"Babalarımız bizi kıyaslama alışkanlığı olan arkadaşlardı." Kingsley sırıtıyor. "Nicolo silahları seviyor çünkü kadınlar da dahil olmak üzere diğer tüm oyuncaklarda berbattı."

"Ve yine de, kadının yardım için bana geldi."

"Ben onun kadını değilim."

"O benim kadınım değil," diyor aynı anda ve birbirimize ters ters bakıyoruz.

Kafa kafaya.

Lanet olsun bu pisliğe ve enerjimi sömürmek için sahip olduğu büyüye.

Ne zaman onun yörüngesine girsem, onlarca yıldır geliştirdiğim kontrolü elimde tutmak için her şeyimi harcıyorum.

Sinir bozucu ve istikrarsızlaştırıcı ve görünürde bir tedavisi yok.

Nicolo'nun dudakları fare bulmuş bir kedi gibi köşelerinden kalkıyor. "O halde sizi yalnız bırakayım. Yarın görüşürüz, Bayan Leblanc."

Kingsley ona, "Yarın saldırı suçlamamı göreceksin, orospu çocuğu," diye bilgi verir.

Nicolo arkasını dönüp muhafızlarıyla birlikte ayrılırken sadece gülümsüyor.

Onlar ortadan kaybolur kaybolmaz, Kingsley'le burun buruna gelene kadar ona doğru . "Bu da neydi böyle?"

Çeviri Kitaplar: https://t.me/cevirigiller

Kemerli kaşlarıyla bana bakıyor, kara ahlaklı muhteşem bir kötü adamı canlandırıyor. "Beni kurtardığın için teşekkür etme şeklin bu mu, minnettarlığımı göstermek için ne yapabilirim?"

"Minnetmiş, kıçımın kenarı. Başımın belada olduğunu sana kim söyledi? Gayet iyiydim."

"Az önceki acı dolu ifadenize bakılırsa, orgazm taklidi yapan bir fahişeyi andırdığınız çok açık."

"Dünya büyüklüğündeki egonuzu okşamak için orgazm taklidi yapmak zorunda kalan tüm fahişeleri düşünürsek, bunu bilen birisiniz."

"Ben fahişelerle yatmıyorum; onlara eskort deniyor. Ve inanın bana, hiçbiri orgazm taklidi yapmak zorunda kalmadı."

"Senin bencil ve narsist eğilimlerini gördükten sonra böyle bir şey olsa çok şaşırırdım."

"Gwen'e hamile kaldığımız gece sana sayamayacağın kadar çok orgazm yaşatmamışım gibi mi davranacağız?"

Vücut ısım kendime rağmen bir kademe yükseliyor ve tepkimi kamufle etmek için sümüklü bir şekilde konuşuyorum. "O geceyle ilgili hatırladığım tek şey ayrılmak. Sanırım orgazm verme yeteneklerin *bu kadar* unutulabilir."

"Yalancı." Sesi daha derin bir tona düşüyor ve yemin ederim midemin dibine yerleşmeden önce titreşimini tenimde hissedebiliyorum. "Herkesi bunu unuttuğuna inandırabilirsin ama mesele şu. Ben zahmetsizce kandırılanlar listesine ait değilim, tatlım."

"Bana öyle deme. Ben senin sevgilin *değilim*." Ve kalbimin o kadar yüksek atmasından nefret ediyorum ki, kulağımdaki gümbürtüleri duyabiliyorum.

"Cadı olarak etiketlenmeyi mi tercih
ediyorsun?" "Bana verilen ismi tercih
ederim."

"Hatırlayamayacağım kadar yavan."

"Kimse sana bir pislik olduğunu söyledi mi?"

"Son bir saat içinde mi? İki kez. Ve sen sormadan söyleyeyim, hayır. Aletime gösterdiğin özel ilgiye minnettar olsam da, korkarım konu sen olunca işim bitiyor."

"Komik. İş için o kadar açık olduğunu hatırlıyorum ki içimde onunla uyudun."

O sırıtıyor ve ben içimden kendime lanet
ediyorum. "Hatırlamadığını sanıyordum."

"Sadece uyandıktan sonra hatırladım. Sırasında değil."

"Şirin olma. Hapishane yemiyken seni hamile bıraktı."

Çeviri Kitaplar: https://t.me/cevirigiller

Mideme yoğun bir tutarlılıkla ağrılı aralıklarla kramplar giriyor. Sözleri, arkalarındaki anlam, onlarla ilişkili duygular yavaş ama emin adımlarla kontrolümü yok ediyor. Ne var ki Kingsley, herkese karşı kin besleyen bir iblis lordu kadar gaddar görünüyor. Keşke onun soğuk maskesini çıkarabilsem ve işlevsiz beyninde tam olarak ne tür bir karmaşa yaşandığını görebilsem.

Ama bunu yapamayacağım için ve konuşmanın o eski ve mayın tarlasına benzeyen yoldan gitmesine izin vermek istemediğim için boğazımı temizliyorum. "Nicolo ile ne kadar ? Bir mafya patronuyla arkadaş olacağını düşünmemiştim."

"Nicolo ve ben bir akrep ve bir kurbağa kadar dostluk paylaşıyoruz."

"Ama az önce babalarınızın arkadaş olduğunu söylediniz."

"Bu, mirası devam ettirdiğimiz anlamına gelmiyor. Marco Luciano, Benjamin Shaw'ın yürüdüğü milyar dolarlık yola tapıyordu ve babam da onun sınırsız gücüne hayranlık duyuyordu. Nicolo ve benim sonunda kopana kadar nefret ettiğimiz bir bağ. O gölgelerle kaplı dünyasında kaldı ve ben milyarlarımı, göz kamaştırıcı bakışlarımı ve ebedi *Forbes* statümü korudum."

"Ve görünüşe göre kibir."

"Kibir, statümü tüm dünyanın önünde, onlar kadar göstermektir. Ben kibirli değilim, tatlım. Sadece kim olduğum ve neye sahip olduğum konusunda iddialıyım."

Durup ona bakıyorum.

Apollo benzeri görünümün ve moda tanrısı tarzının ardındaki adama gerçekten bakmak gibi. Ve o zaman anladım.

Kingsley, bir tanrının çileden çıkarıcı özgüveniyle ağırlığını ortaya koymayı seven gürültülü bir mofo olabilir, ancak medyanın hayranı değildir.

Ya da dikkat.

Ya da basın toplantıları.

Aslında, hayatını onların dikkatli gözlerinden mümkün olduğunca uzakta yaşamayı kendine görev edinmiştir. Asla onların küçük sorgulamalarına katılmamış ya da onlara zaman ayırmamış.

Aslında, o da ben ve Nate kadar özel biri. Sadece sessiz değil ve eğer uygulasaydı onu spot ışıklarından uzak tutacak olan rasyonellikten kesinlikle yoksun.

Ama yine de, çatışmanın getirdiği karşıt güçler için nefes alıyor
Onu.

Çeviri Kitaplar: https://t.me/cevirigiller

Dikkatini benden ayırmıyor ve duruşu rahat olsa da bu beni yanıltmıyor. Kingsley her zaman saldırmaya hazır bir avcı olacak.

"Şimdi bana Nicolo'dan neden yardım istediğini söyleyecek misin?"

"Bunun seni nasıl ilgilendirdiğini anlamıyorum."

"Eğer *benim şirketimde* kıdemli bir ortaksanız, ki bunu ne kadar vurgulasam azdır, kesinlikle öyledir."

"Senin ve Nate'in firması."

"Bu yüzde elli benim işim. Sevgili kankana mafyadan yardım istediğini söylersem yüzde yüz bizim işimiz olur."

Dişlerimi sıkıyorum. Bu göt herif sinirime nasıl dokunacağını çok iyi biliyor. "Nate'in bununla hiçbir ilgisi yok."

"Cevabınıza bağlı olarak önümüzdeki beş dakika içinde onu arayıp aramayacağıma karar verecek olan kişi ben olacağım."

"Onu balayında rahatsız etmeyi düşünmüyorsunuz, değil mi?"

"Eğer konuşmaya başlarsan..." Saatine bakar. "Önümüzdeki dört buçuk dakika."

"Her şeyden önce, siktir git."

"Pek de incelikli olmayan yaklaşımlarınız takıntı derecesine varıyor, ama konudan sapıyorum. İkincisi?"

"Nicolo'ya bir şey için ihtiyacım
var." "Ne gibi?"

"Bilmek zorunda değilsin."

"Tam tersine, kesinlikle biliyorum. Tüm gerçeği ve sadece gerçeği."

"Ne zamandan beri gerçeğin hayranısın?"

"Bir insanın ruhunun gücünün ne kadar 'gerçeğe' tahammül edebildiğiyle, daha doğrusu ne ölçüde sulandırılmaya, gizlenmeye, tatlandırılmaya, susturulmaya ya da tahrif edilmeye ihtiyaç duyduğuyla ölçüldüğünü öğrendiğimden beri."

Ağzım açık kaldı. "Az önce Nietzsche'den alıntı mı
yaptın?" "Az önce hâlâ inek olduğunu mu kanıtladın?"

"Ve sen hala bir hayran olduğunu kabul etmeyi reddediyorsun."

"Ben bir hayran değilim. Ben bir gözlemciyim." Bana doğru adım atıyor ve hava otomatik olarak yok oluyor. Alan durgunlaştı, yoğunlaştı ve

Çeviri Kitaplar: https://t.me/cevirigiller

Birini katletmek için gerginlik. Bu adamla tartışmayı ve kavga etmeyi o kadar alışkanlık haline getirmişim ki, alanıma girdiğinde gafil avlanıyorum.

Gözlerinde bir fırtınanın öldürücülüğünü ve bir depremin şiddetini paylaşan tek varlık ben olduğumda. Onlardan birine adını vermeli.

Ve neden hala o zamanki gibi kokuyor? Sedir ağacı ve erkek miski, saf ve küçük kalbimle öldürdüğümü sandığım anılara daldırıyor beni.

Ne tür bir insan 21 yıl boyunca kolonyasını değiştirmez?
Bazı kılavuzlarda bunun hoş karşılanmaması gerekmez mi?

Keşke nefes alabildiğim tek şey onun varlığı olacak kadar yakın olmasaydı. Keşke gözlerinin okyanusundaki gri benekleri görebileceğim ya da kendimi o dipsiz okyanusta boğulurken görebileceğim kadar yakın olmasaydı.

Üzerimde hiçbir etkisi olmadığını söyleseydim, bu yüzyılın yalanı olurdu, Orta Çağ'da insanların kırbaçlandığı ve taşlandığı şey.

"Şimdi, nedir bu? Gerçeğin sulandırılmamış, sert ve çıplak versiyonu mu?"

"Sana bunu teklif edeceğimi nereden çıkardın?" Daha alçak bir sesle söylüyorum
benim konuşmam.

"O zaman kendim öğrenirim." Parmakları saçlarıma uzanıyor ve bir tutam alıp burnuna götürüyor.

Şok oldum, büyülendim ve yerimde donup kaldım anlamına gelen diğer tüm eşanlamlı kelimeler.

Kırmızının onun bronz tenli, zayıf parmaklarına tezat oluşturması dikkatimi çekiyor. Erkeksi elinin arkasındaki damarlara nasıl dokunduğu.

Derin nefes aldığı an, sanki en mahremimi kokluyormuş gibi oluyor.
bir
parç "Böyle bir gerçeği nasıl kullandığım için beni suçlama, tatlım."
ası. Avucumu göğsüne vurup onu sert bir şekilde itiyorum.
nefes alışımla eşleşiyor. "Neden... bana dokunuyorsun?"

Bunu asla yapmaz. Ortadan kaybolmamı söyleyerek tüm ofisi alaşağı ettiğinde bile. İkimiz de Gwen'in kızım olduğunu öğrendiğimizde bile.

Birbirimizin hikayelerinde düşman, rakip ve kötü adam olabilirdik ama kavgayı sözlü, yasal ve bazen küçük hamlelerle sürdürdük.

Ama asla dokunarak değil.

Ve bu değişiklik beni olması gerekenden daha fazla şaşırtıyor.

Çeviri Kitaplar: https://t.me/cevirigiller

Görünüşe göre bu Kingsley'in hoşuna gidiyor, çünkü sırıtıyor, omzunu kaldırıyor ve fısıldıyor, "Peki neden sana dokunmayayım?"

"Çünkü bu konuda söylenmemiş bir kural vardı, pislik."

"Kaldırıyorum o zaman. Bir savaş tablosu gibisin, ama savaşın ve sanatın uzaktan izlenmesi gerektiğini kim söylediyse, yaklaşmaya, dokunmaya, nefes almaya ve tatmaya cesaret edememiş."

Dudaklarım titriyor ama uyarı tonuyla, "Benden uzak dur, Kingsley," demeyi başarıyorum.

"Tekrar söylüyorum, bu istediğimi elde edip edemeyeceğime bağlı." Saçımdan bir tutamı kulağımın arkasına atıyor ve geri çekilirken parmakları tenimde yakıcı bir asit izi bırakıyor.

"Neymiş o?"

"Çıplak gerçek, tatlım" derken gözleri sadizmle parlıyor.

Çeviri Kitaplar: https://t.me/cevirigiller

4
KINGSLEY

"Bu tatsız ziyareti neye borçluyum?"

Nicolo Luciano'nun sert deri koltuğuna kayıyorum, dış görünüşü sahibine uyuyor - rahatsız.

Son yirmi yıldır formda tutmaya çalıştığı köhne ofisteki eski masasının arkasında oturmaya devam ediyor ve görünürde hiçbir sonuç yok.

Adamın elinin altında yasal ve yasadışı sayısız şirket var, ancak bu çürümüş mirasa huysuz bir çocuğun inadıyla tutunuyor.

"Tabii ki senin suratın değil." Doksanlı yıllardan kalma yarısı yırtık bir İtalyan dergisini karıştırıyorum, bu ilişki misyoner seksinden daha sıkıcıymış gibi davranıyorum. "'Merhaba, tanıştığımıza memnun oldum'dan farklı bir ifade takınmayı düşünebilirsin. Bunun için hapse girmek istemiyorsan, ben bir katilim' ifadesinden farklı bir ifade takınmayı düşünebilirsin."

Dirseklerini masaya dayamış, parmaklarını çenesinde birleştirmiş ve el yapımı Sicilya ceketinin ince çizgilerini gösteriyor. "Özgürlük durumumla ilgilenecek kadar vaktiniz olduğunu fark etmemiştim, Kral. Ya yaşlı bir fahişeden daha çok sıkılıyorsun ya da rozeti kıçından sarkan çaylak bir dedektiften daha az kurnazsın."

Dergiyi sağlam ahşap masaya geri atıyorum ve ona bakıyorum. "Aspen Leblanc ile ilişkiniz nedir?"

Bu sözleri söylediğim için yumruğumu ağzıma sokmak istiyorum, ama sonra tekrar söylüyorum, bir hataya karşı doğrudanım.

Her zaman balıklama dalın.

Asla yana doğru değil, asla geriye doğru değil ve kesinlikle asla durgun değil.

Bütün gece boş malikânemde Aspen'i, onun kızıl saçlarını ve sikilesi dudaklarını düşündüm. Unutmayın, tüm bu süreç benim isteğim dışındaydı ve bir gladyatör kararlılığıyla mücadele ettim.

Evet, kadının ölümünün peşindeyim ama hiçbir koşulda düşüncelerimi meşgul etmemeli.

Çeviri Kitaplar: https://t.me/cevirigiller

Ya da daha kötüsü, yaklaşmaya hakkı olmayan libidomu okşayacak.

Torbayı yumruklamak yardımcı olmadı, saatlerce çalışmak gülünç bir dikkat dağıtıcıydı ve eskort bağlantılarım son kullanma tarihi geçmiş süt kadar cazip görünüyordu.

Tüm çabalarıma rağmen, dün gece neyin değiştiğine dair bir neden bulamadım.

Nicolo'nun haydutu tarafından tartaklandığını gördüğüm an sanki yabancı bir iblis bedenimi ele geçirdi. Kadınlara vurmam - Nate'i çatımın altında kızımla öpüşürken bulduğumda onu dövmek dışında, çünkü o adamı sikeyim.

Mesele şu ki, ben Beyaz Atlı Prens ve arkadaşı Parlak Zırhlı Şövalye'den olabilecek en uzak şeyim.

Şiddete eğilimli olduğumu kabul edecek, bunu soluyacak ve bunun hayalini kuracak kadar iddialıyım. Ancak bunun nedeni bir kadın değil, kesinlikle *asla* değil.

Ya da bir erkek, bu konuda.

Ama dün gece, yumruğumu ele geçiren ve kanıma akan iblis kesinlikle bir kadın tarafından yönlendiriliyordu. Ve bu herhangi bir kadın değildi.

Lanet Aspen.

İnatçı ağzının bununla pek bir ilgisi olmadığına bahse girerim. Gerçek şu ki, o cadı ile en sevdiğimiz spor olan sözlü tartışmaya alışkınım. Ama dün gece ilk kez tehlikeli bir bölgeye girdim.

Nietzsche ile ilgili uzak anılar ve klişe ineklik anlarıyla dolu.

Hem beynimi hem de sikimi tatmin edecek mantıklı bir neden bulamayınca, bu sabah ilk iş olarak Nicolo puştunun iğrenç varlığıyla kendimi şereflendirdim.

Söz konusu pislik, eski masasının üzerindeki kutudan bir puro çıkarıyor ve dudaklarının kenarına götürüyor. Sigarayı yakmak için acele etmiyor, içine çekiyor ve havaya haşhaş benzeri bir duman bulutu üflüyor. "Ve sana söylemeliyim çünkü...?"

"O benim şirketimin kıdemli ortağı." Kendimi bildim bileli onu kovmak için planlar yapıyorum. Ama bu küçük detayı bilmesine gerek yok.

"Tüm kıdemli ortaklarınız için sık sık siyah takım elbiseli bir şövalye mi oynarsınız?"

"Sadece gereklilik ortaya çıktığında."

Çeviri Kitaplar: https://t.me/cevirigiller

"İblisin bir kadın için gözlerini kaçıracağını düşünmemiştim." "Gözlerini kontrol etmek isteyebilirsin, Nic. Herhalde bütün o
kan bulaşmış."

"Ben yirmide yirmiyim. Ama sen öyle misin, King? Gördüğüm kadarıyla ya senin sert kenarlarına çarpıp paramparça olacak ya da keskin elmacık kemiklerinden bir kesik alacaksın."

"Göz doktorunun kör olmadığına emin misin? Uzaylıları görmeye başlamadan önce birinin o lisansı incelemesi ve size ikinci bir görüş vermesi gerekiyor."

"Hmm. İlginç." Dudakları, çirkin empresyonist tablolarla aynı müzede olması gereken iğrenç bir sırıtışla çekiliyor. "Ne yazık ki işimi yabancılarla konuşmam, ki baban ölür ölmez sen de öyle oldun."

"Oh, özür dilerim. Yine oyuncaklarını mı aldım, Nic?"

"Evet ve onları geri vermediğin sürece benden tek kelime alamayacaksın."

"Hayır, teşekkürler. Yasal olarak kazandığım parayı bir kan emiciye yatırmayacağım.
çukur."

Öne doğru eğilir, tek amacı dumanı üflemektir.
ofisi hayati tehlikenin olduğu bir yere dönüştürdü. "Bana şunu sor, Kral. Kökü kanlı olsa bile yine de meşru sayılır mı?"

"Evet. Küçük bir aklamanın düzeltemeyeceği bir şey değil. Babamın ailenizle ne tür bir anlaşma yaptığı umurumda değil. Aynı pazarlığa bağlı kalmayacağımı daha önce açıkça belirtmiştim ve kardeşin, gerçek Don da bunu kabul etti."

Kapıcı ve büyükannesi Luciano ailesinin gerçek liderinin en büyük kardeş Lazlo Luciano olmadığını bilseler de.

Nicolo ipleri elinde tutuyor, arka planda şeytani oyunlarını oynuyor ve vekil liderlik yapıyordu.

Lazlo, aile ve dünya tarafından kabul gören dış görünüştür. Nicolo ise kimsenin hoşuna gitmeyecek kadar nihilist, eksantrik ve barbardır. Gizli işkence odalarının hikayeleri herkesin ruhunda korku uyandırmaya yeter.

"Muhasebeyi kardeşim kontrol etmiyor, ben kontrol ediyorum. Ve sana söylüyorum, kadınını korumanın tek yolu parasını ödemektir, zengin çocuk."

"KBB uzmanınızı ziyaret edip kulaklarınızı da kontrol ettirmek isteyebilirsiniz, çünkü size söyledim, o benim kadınım değil."

Bu fikrin kendisi bende, belli bir femme fatale hakkında yıllarca aynı anıları ziyaret etmekten kaynaklanan derin bir rahatsızlık yaratıyor.

Çeviri Kitaplar: https://t.me/cevirigiller

Hayatta olup olmadığını ya da dünyaya son damgasını vuranın Gwen olup olmadığını merak etmekle geçen yıllar.

"Kulağa uygun geliyor o zaman. Çıkarken kapının size çarpmasına izin vermeyin ama Bayan Leblanc birazdan toplantımız için geldiğinde kapıyı açık bırakın."

Kız geldiğinde bu orospu çocuğunun kafası ofisinin kapısında asılı olacak.

Düşündüğüm şeyi yapmak ve kaçınılmaz olarak korumaları tarafından öldürülmek yerine, Zippo'mu alıp açıyorum. "Komisyoncumu arayacağım ve senin yasal işlerinden birine yatırım yapacağım *ve* hangisini seçeceğime ben karar vereceğim."

"Üç. Biri gayrimeşru." "İki.

Meşru."

"Tamamdır."

Zippomu kapattım. "Şimdi, konuş."

Bana puro kutusunu uzattı. "Bir taneye ihtiyacın olabilir."

Yok artık. Bu şey bana babamın zinasını ve annemin ölümünde oynadığı vekil katil rolünü hatırlatıyor. Bu yüzden Nic içmeye başladığından beri midemde bir bulantı var. Eminim bilerek içiyordur çünkü o piçin fiziksel işkenceden çok manevi işkenceye eğilimi var.

Rahatsız olmayan bir keşişin soğukkanlı ifadesiyle el salladım. "Konuş."

Purosunu dudaklarının arasına sıkıştırıp kirli havayı üflüyor. "O bizden biri."

"Kimden biri?"

Başparmağıyla kendini işaret ediyor. "Biz. Kan banyosu, çamaşır yıkama ve pil dahil."

"Bu da ne demek şimdi?"

"Leblanc'ın annesinin soyadı olduğunu biliyor muydun?"

Hayır, bilmiyordum, çünkü Aspen'deki her şey doğası gereği cadı gibiydi, sahte tılsımlar takarken bundan kaçındım.

"Peki bu ayrıntı neden önemli?"

"Aspen Locatelli olarak doğdu."

"Locatelli..." Tanıdık bir soyadı bulmak için beynimi zorluyorum, sonra duruyorum. "Baban için olimpik bir spormuş gibi cinayet işleyen adamı kastetmiyorsun değil mi?"

Çeviri Kitaplar: https://t.me/cevirigiller

"İşte o. Bruno Locatelli, iyi işkence aletlerinden hoşlanan, savurgan bir katil. Ailenin en sevdiği Azrail ve Lazlo'nun en iyi köpeği, ama yaşlı, bu yüzden seçeneklerimi kızıyla genişletmemde bir sakınca yok." Telefonunu kontrol ediyor. "Ne de olsa adamlarımın bile başa çıkmakta zorlandığı bir grevi sona erdirdi."

Sanki bu bilgi yükü yanında bir varlığa dönüşecekmiş gibi ona bakıyorum. "Aspen Locatelli'nin kızı mı?"

"Evet. Ama işte en ilginç kısmı." Dirseklerini masanın üzerinde kaydırıyor. "Adamın cinayetlerinden birini FBI'a ihbar eden ve hapse girmesine neden olan kuş oydu. Ve bizim dünyamızda muhbirler sadece dikiş yemekle kalmaz, aynı zamanda hendeklere de atılırlar."

YARIM SAAT SONRA, daha önce Nicolo'nun kafasını sergileme planımın hâlâ işe yarayıp yaramayacağını düşündüm ve hemen meleğimin iyiliği için yaşamam gerektiğine karar verdim.

Gwen için vazgeçtiğim pek çok şey var. Kendimi çeşitli tehlikeli faaliyetlerde neredeyse öldürtmek ya da Nicolo'nun kanla tatlandırılmış dünyasına tamamen gömülmek de dahil.

Ama adamla kurduğum şüpheli ateşkes ve yaptığımız anlaşma buna değer. Başka bir şey için değilse bile, Aspen'in büyükbaba temalı ofise girdiği anda yüzünde beliren ifade için.

Eğer bir ruh hali sıcaklıkla ölçülebiliyorsa, o kesinlikle kaynama noktasında.

Kahvemden bir yudum alıyorum, tek yapmak istediğim onu en yakın duvara sıkıştırıp çıplak gerçeği söylemesini sağlamakken, onun varlığı beni ölümüne sıkıyormuş gibi davranıyorum.

Ya da, aslında, onu soy.

Dur. Bekle. *Bu* düşünce de neyin nesiydi?

Aspen'i soymak istemiyorum.

Benim tipim dilsizdir, sadece onlara vurduğumda çığlık atar ve *asla*, ama *asla* bana karşılık vermez. Kısacası, Aspen Leblanc'ın
-ya da Locatelli ya da cadı meclisinin onun için seçtiği soyadı her neyse- öyle değil.

Çeviri Kitaplar: https://t.me/cevirigiller

Yumuşak ve melek gibi olan bu kadına on metrelik bir sopayla bile dokunamazdı. Genç hali bile tam bir cehennem zebanisiydi.

Ama yine de, babasını FBI'a tepside sunan gettodan gelen bir çocuktan ne beklersiniz ki?

Kırılması zor bir ceviz olmasına şaşmamalı - ya da gereken bir ceviz. Çocukluğundan beri sürekli hayatta kalma modundaydı.

Bu bilgi yükünün gündemime ne kattığından emin değilim, ama iyi bir şey olduğu söylenemez.

"Peki sen burada ne arıyorsun?" diye soruyor bıkkın, sert bir öğretmenin bıkkınlığıyla.

Nicolo, "Bir sonraki emre kadar benim baş hukuk danışmanım," diye cevap veriyor, hâlâ lanet purosunu dondurma gibi emiyor.

"Sanırım bu birlikte çalışacağımız anlamına geliyor." Kahve fincanını sahte bir selam verir gibi ona doğru eğiyorum. "Yine."

"Önce ben geldim," diye ikimize birden hitap ediyor ama bakışları sadece

bana. "Bu bir maraton değil. İlk ya da son fark etmez." Başımı eğiyorum Nicolo. "Oyuncaklar ve bağlantılar yapar."

"Bana söz vermiştin." Şimdi dikkatini Nicolo'ya yöneltiyor.

Pislik herif ona gülümsüyor, surat ifadesiyle ilgili tavsiyemi ilk kez ciddiye alıyor ve yarım saat önceki bana ulaşıp taşaklarını tekmelemek istiyorum. "Ve ben sözümü tutuyorum Bayan Leblanc. Baş hukuk danışmanım olarak atanacağınızı hiç söylemedim. Sadece hukuk ekibimde yer alacağınızı söyledim. Şef pozisyonu sizi hiç ilgilendirmiyor."

"Kadın olduğum için mi?"

"Çünkü sana güvenmiyorum... henüz."

"Ve sen *ona* güveniyorsun?" "O" kelimesini parmağını bana doğru sallayarak telaffuz ediyor.

"Onun parasına, kâr odaklı aklına ve onlarca yıldır tanıdığım karakterine güveniyorum. Ancak siz hala yargılanıyorsunuz."

Ayak parmağını yere vuruyor, bu hem bir sıkıntı belirtisi hem de kibirli bir davranış. Erkek egemen bir dünyada hayatta kalmış ve büyümüş olan Aspen, çoğumuz gibi yenilgiyi pek iyi karşılamıyor.

Tekrar yükselmek için bir plan yaptığına dair servetimin yarısına bahse girmeye hazırım. Bu sefer zirveyi hedefleyecek.

O kızgın bir kaybeden değil, o sadece bir değil. O kadar.

Bu kelime onun sözlüğünde hiç yer almadı. Muhtemelen onunla baştan çıkarıcı bir femme fatale olarak ilk tanışmamdan çok önce.

Çeviri Kitaplar: https://t.me/cevirigiller

"Kingsley ile çalışmak herhangi bir soruna yol açacak mı?" Nicolo kokuşmuş bir duman püskürterek soruyor.

"Hiç de değil." Ona gülümsüyor, sonra bana ters ters bakıyor. "Birlikte *çok* iyi çalışıyoruz, o ve ben."

"Öyle mi?" Kemikli bir köpek gibi aramızda bakışıyor. "Kapsamlı geçmiş araştırmamdan, ikinizin kaderin bir cilvesi olarak bir kızı paylaşan rakipler olduğunuzu anladım."

Daha çok şeytani arzularla kafayı bulmuşken şeytanın bir darbesi gibi. Ve alkol.

O gece ikimizin de sisteminde kesinlikle aşırı miktarda alkol vardı.

"Bayanı duydunuz." Ona sahte olduğunu haykıran bir gülümseme sunuyorum. "Bir uzlaşma yolu bulabiliriz."

Cehennemde.

Bir volkan şelalesinin altında yüzümü sürerken.

Tekrar duraklıyorum, parmaklarım fincanı sıkıyor. Bu, bir saat içinde cadı hakkında aklımdan geçen ikinci erotik düşünce.

Neyim ben? Kızışmış bir hayvan mı?

O da benim sahtekâr gülümsememe karşılık gülümsüyor ve ben neredeyse zehrin siyah bir sıçramayla yere döküldüğünü görebiliyorum. "Tabii ki yapabiliriz."

Başladı.

Görünüşe göre lanet bir yolculuğa çıkacağım.

Çeviri Kitaplar: https://t.me/cevirigiller

5
ASPEN

Arabamın kapısını açıyorum, sonra yüksek ses otoparkın sessizliğinde sekene kadar çarparak kapatıyorum.

Eski, kasvetli ve asfaltında Central Park büyüklüğünde çukurlar var. Ancak bu yerle ilgili en talihsiz şey, ortasında kendine özgü şık siyah takım elbisesiyle duran adam.

Sanki tek amacı insanları korkutmak için doğmuş gibi, hiçbir zaman mükemmelden daha az görünmediğini düşünmeye başlıyorum.

Kingsley, özel üretim bir Audi olan arabasının kapısının kolunu eski bir sevgili gibi okşuyor.

Öfkemin küçük bir tercümesi olan çarpma sesiyle dudakları o çıldırtıcı muhteşem gülümsemeyle eğildi. "İtirazın var mı, cadı?"

Sürekli sakin kalma ihtiyacımı göz ardı ederek, bir elim kalçamda, tamamen ona bakıyorum. "İşime karıştığını ve beni Gwen'in hayatından çıkarmak için aktif olarak W&S'den atmaya çalıştığını anlıyorum, bu arada böyle bir şey olmayacak. Pisliğin teki olsan da aptal değilsin. O zaman ne diye elini kolunu mafya ile kirletesin ki?"

"Zehirli ses tonunda duyduğum bu endişe mi? Verecek bir sikimim olsaydı duygulanırdım."

"Donmuş bir dağda aletinden asılı olabilirsin ve benim yapacağım tek şey patlamış mısır getirip izlemek olur. Yani hayır, senin için hissedeceğim son duygu endişe olurdu."

Alaycı bir tepkiyle kaşlarını çatıyor. "Kulağa acı verici

geliyor." "Benim kafamda da acı verici görünüyor."

"Aletimin kafanda kişiselleştirilmiş bir bölümü olduğunu bilmiyordum."

"Hepsi işkenceye adanmış. Aşırı türden."

"Sapıkça görünüyor."

"Sanırım asla bilemeyeceksin." Gülümsememi bastırmak için saçlarımı savuruyorum. Bu pisliğe kızmam gerekiyordu ve kızıyorum da, ama aynı zamanda kendimi tutamıyorum

Çeviri Kitaplar: https://t.me/cevirigiller

Ne zaman onunla olsam şakalaşmaya yöneliyorum.

en kötü, en sapkın ve en berbat şeyleri ortaya çıkarıyor. Hepsini aynı anda.

Bu da ondan uzak durmam gerektiği anlamına geliyor. Özellikle de dün geceki cüretkâr hareketinden sonra, seri katiller gibi beyaz tahtama isimler ve resimler iliştirip planlar yaparken bile aklımdan çıkaramadığım bir dokunuş.

Ama sonra bir psikopatın umursamazlığıyla birdenbire Nicolo'nun yanında belirmek zorunda kaldı.

Sanki kaybedecek bir şeyi yokmuş gibi, ki bunun gerçeklerden çok uzak olduğunun farkındayım. "En iyi arkadaş olma planında Gwen'i düşündün mü?

mafya ile?" Yine o ses tonu, sert ama gizli bir yumuşaklıkla beni sinirlendiriyor.

Kaşlarını kaldırıyor. "Öyle mi? Annesinin unvanını ele geçirmeye niyetli olduğunu sanıyordum ama Nicolo'yu kızdırarak ya da hapisten çıktığında babanın silahıyla bir ceset torbasına girersen bu gerçekleşmeyecek."

Sarsılıyorum, gözlerim büyüyor.

Bu... düşündüğüm söylemedi, değil mi?

"Ne?" Beni ayak parmaklarımın ucunda bırakan o şarjlı şekilde yaklaşıyor. "Yeterince iyi saklarsan gerçeği öğrenemeyeceğimi mi sandın?"

"Benim doğruluğumun ya da yanlışlığımın sizinle hiçbir ilgisi yok."

"Tam tersine, dağınık geçmişinizi ve kanlı aile bağlarınızı kızımın hayatına sokmaya niyetlendiğinizi düşünürsek, her şeyin benimle ilgisi var."

"Bunu asla yapmam. Onu kendi hayatım pahasına korurum."

"Eğer baban seni öldürür ve yakın akrabalarına geçerse bu mümkün olmayacak." Bana doğru adım atıyor, boyu ve kişiliği mecazi olarak genişleyerek ufku dolduruyor. "Beni dinle, cadı. Kaosun Gwen'i etkilemeden önce seni bizzat ceset torbasına koyacağım. Onu bunca yıl, geçmişteki hatalarınla her şeyi berbat edesin diye büyütmedim."

"Hayatımda sadece iki hata yaptım. Birincisi seninle tanışmam, ikincisi de kızımın hayatta olduğundan şüphelenmememdi. Bir katili içeri tıkmak bu listede yer almıyor ve ne senin ne de bir başkasının bana aksini hissettirmesine izin vermeyeceğim."

Duraksıyor, saf bir düşünceyle gözlerini kısıyor. Kingsley'in insanlara sanki en derin zihinleri okuyabiliyormuş gibi bakmak gibi sinir bozucu bir tarzı var.

Çeviri Kitaplar: https://t.me/cevirigiller

ve en karanlık arzular.

Her zaman onun aptal oyunlarının üstünde olmakla gurur duydum, ama şimdi bir şeyler farklı.

Babamla ilgili verdiği bilgi nedeniyle elleri mecazi anlamda boğazıma sarılmış durumda.

Geçmişte bana karşı duyduğu küçümseme mantıksızdı, ama şimdi beni Gwen'den ayırmak için tüm mantıklı nedenleri buldu.

Ve bu beni çok korkutuyor.

"Nicolo'nun korumasının ne mutlak ne de sonsuz olduğunun farkındasın, değil mi? Artık işe yarar bir köpek olmadığın an, sana ötenazi uygulayacaktır."

"Kendin için endişelen."

"Ben onun açgözlü kafasının üzerinde oyuncak tutuyorum. Senin elinde hiçbir şey yok."

"Onun gözüne girmenin bir yolunu bulacağım. Sadece bana bir iyilik yap ve bu sefer benim işime karışma."

"Bunu ancak böyle bir iyiliğin karşılığını öderseniz düşünebilirim."

Bıkkın bir iç çekiş salıveriyorum. "Petrol prenslerinden daha zenginsiniz ve onlar kadar hedonistsiniz. Neden daha fazla paraya ihtiyacınız olsun ki?"

"Para, hayal ettiğim para birimi değil." Bakışları Louboutinlerime düşüyor, sonra mavi pantolonumdan bej düğmeli bluzuma kayıyor ve ilk düğmenin açık olduğu yerde duruyor.

Bana bakma şeklinden dolayı alev almadığıma şaşırıyorum. Yoğun ve yeniliğiyle kesinlikle silahsızlandırıcı.

Sanki beni öğle yemeği, akşam yemeği ve yarınki kahvaltı için yutmak istiyormuş gibi bana baktı.

Bu görüntü ateşimi yükseltiyor ve bu sabah daha fazla kahve-tekila içmediğim için pişmanlık duyuyorum.

Ne. Ne. Cehennem mi?

Onun dikkatli bakışlarından ve boğucu atmosferinden kaçma ihtiyacı bana bir ihtiyaç gibi çarpıyor.

Ve bu da başlı başına bir "ne oluyor" anıdır. Ben erkeklerden, durumlardan ya da korkularımdan kaçmam. Bir bufalo kararlılığıyla fırtınanın tam ortasında duran bir tipim. Ya hayatta kalırım ya da ölürüm. Arada bir şey yok.

Ama bu herhangi bir adam ya da herhangi bir durum değil. Yirmi bir yıl önce tüm hayatımı mahveden ve şu anda da yıkım mirasını sürdüren adam.

O benim en büyük düşmanım ve en kötü rakibim.

Çeviri Kitaplar: https://t.me/cevirigiller

O beni bir saniye bile düşünmeden ezecek bir şeytan.

"Bunu aklından bile geçirme," diye uyarıyorum, sesim de duruşum kadar sert.

"Ben bir şey söylemedim." Masummuş gibi davranıyor ama sesi gürültüye dönüşmüş.

"Bana tuhaf bakıyorsun. Kes ." "Nasıl

tuhaf?"

"Bir erkeğin bir kadına baktığı gibi. Ben senin oyuncağın değilim, Kingsley. Bana yaklaştırmadan önce uykunda aletini keserim."

"Bu bir meydan okuma mı, tatlım?" Sesi bu lanet olası sevecenlikle ürpertici bir aralığa düşüyor ve midem de öyle.

Ama verdiğim mantıksız tepkinin en kötüsü bu değil. Yarasalar göğsümün siyah mağarasında mide bulandırıcı yüksek gıcırtılarla patlıyor ve kaçma seçeneği isteğe bağlı yerine zorunlu hale geliyor.

Yine de hızla azalan sakinliğimi korumaya çalışıyorum. "Bu bir uyarı."

"Bunlarla aram iyi değildir." Öne doğru bir adım atıyor ve geri çekilmemek için tüm inatçı kontrolümü kullanıyorum. "Aslında, bunu kesinlikle bir meydan okuma olarak kabul ediyorum, bu yüzden karanlıkta gözünüzü dört açın. Gölgelerde neyin gizlendiğini asla bilemezsiniz."

Orada öylece duruyor, sanki bir hamle yapmam için bana meydan okurcasına sedir ağacı ve kaliteli puro notalarını solumamı sağlıyor.

Ona ters ters bakıyorum ama aklıma zekice bir cevap gelmiyor. Şu anda konuşursam, saçmalamaktan başka bir şey yapamam.

"İnsanları kırmaya niyetlendiğimde genellikle onlara iyi şanslar dilemem ama senin buna çok ihtiyacın var tatlım."

Son bir kışkırtıcı gülümsemeyle arkasını döner ve arabasına yönelir.

Nicolo'nun baldızıyla buluşmadan önce üç nefes egzersizi yapıyorum ve bine kadar sayıyorum.

Yine de soğukkanlılığım hiçbir yerde bulunmuyor ve duyguları düzenlemek için her zamanki titiz yolum da yok. Bu da temelde onları, bırakın görmeyi, kimsenin fark etmediği ruhumun bodrum katına itmek anlamına geliyor.

Bu sabah otoparkta Kingsley ile hesaplaştıklarından beri, acımasızca yüzeyi kırmaya ve

Çeviri Kitaplar: https://t.me/cevirigiller

beni duygusal bir karmaşanın küfürlü bir versiyonuna dönüştürdü.

Nate'i aramayı düşündüm ama ona ne diyecektim ki? Neden pislik arkadaşın çılgınlığı bir kademe daha arttırıyor?

Ya da belki de ona neden onun çılgınlığını saf küçümseme dışında bir yanıtla onurlandırdığımı sormalıyım.

Her iki durumda da, Nate'i arama seçeneği oluştuktan kısa bir süre sonra iptal edildi. Pislik Kingsley'in aksine, balayında onu ya da kızımı rahatsız etmeyeceğim.

İşte bu yüzden masamda oturuyorum, duruşum sabit, parmaklarım klavyemde pratik bir verimlilikle tıklıyor. Şimdi, eğer odaklanabilseydim, bu mükemmel olurdu.

Asistanımdan gelen ve Bayan Luciano'nun geldiğini bildiren telefon beni kafamdaki karmaşadan kurtardı.

İşimde iyiyim ve Kingsley'in cinsiyetçi, penis şeklindeki egosuna rağmen, yüzde doksan beşlik kazanma oranıyla hukuk dünyasının en iyilerinden biri olarak kabul ediliyorum. Onun yüzde doksan altı oranından sadece bir puan daha düşük ve Nate'in yüzde yüz oranından da çok uzak değil.

Ve hayır, galibiyet yüzdesini yakından takip etmiyorum.

Tamam, belki biliyorum. Ama içten içe, o pisliği hep rakibim olarak gördüm. Mantıken, o da benim gibi bir hukuk avukatı olduğu için Nate olmalıydı.

Kingsley yakın tarihin en kötü şöhretli ceza savunma avukatı, bu nedenle uzmanlık alanlarımız farklı. Ama davalarını nasıl kazandığını sık sık takip ettim - tabii ki arka plandan.

Canavarlarla başa çıkma ve her emrine itaat etmelerini sağlama konusunda doğuştan yetenekli. Sanırım her şey kendisinin de bir canavar olmasından kaynaklanıyor, ama onu iş başında izlemek sinir bozucu derecede büyüleyici.

Son derece iddialı, kibirli bir tanrının özgüvenine sahip ve ne yapacağı hiç kestirilemeyen biri; mahkeme salonundaki herkes onun esprili konuşmalarından son derece keyif .

Belli ki bu pislik bu gerçekleri asla öğrenemeyecek.

Ayrıca, Nicolo'nun kendisinden istediği şeyi, yani kardeşini darp ve saldırı suçlamasından kurtarmayı kısa sürede yapacağından emin olduğumu da asla bilmeyecek.

Kendime gelince, bir boşanma davasıyla uğraşıyorum.

Bu benim uzmanlık alanım bile değil ama Nicolo ne isterse o olur. Ayrıca, benim işimin kardeşinin karısını şartlarını kabul edip gitmeye ikna etmek olduğunu söyledi.

Çeviri Kitaplar: https://t.me/cevirigiller

Saldırı suçlaması olan aynı kardeş, Mateo Luciano, boşanma sürecinde. Nicolo benden Mateo'nun karısını
300 bin dolar, Luciano serveti üzerindeki tüm haklarını devretmek ve kardeşinin eyaletinden kaybolmak.

Bekleyen davalarım nedeniyle, onun hakkında uygun bir geçmiş araştırması yapma şansım olmadı, ancak bu gece daha sonra yapacağım.

İhmalimden ya da içimden geçen duygu yükünden olabilir, ama ofisimin kapısından içeri girdiğinde hazır değilim. Ve bunun tek nedeni avukatının eşlik etmesi yerine tek başına gelmesi değil.

Kadının kendisi.

Yollarımızı pek de göz alıcı olmayan bir şekilde ayırdıktan sonra bu hayatta bir daha asla karşılaşmayacağımı düşündüğüm kız. Sarı saçları omuzlarına dökülüyor ve gençliğimizdekinden çok daha az parlak.

"Hadi şu işi bitirelim. Onun parasından hiçbir şey istemiyorum, bu yüzden burada işimiz bitti..." Gözleri benimkilerle buluştuğunda cümlenin ortasında donup kalıyor. "Aspen...?"

Anıların çürümüş tadı boğazımda fokurduyor ve onu temizliyorum. "Caroline."

"Halka açık" davranış kurallarını tamamen hiçe sayarak kapıyı ayağıyla tekmeleyerek kapatıyor. Caroline'ın eskiden iki kişiliği vardı: Biri insanlar için, diğeri ben ve kendisi için.

Beni bira bağımlısı yapan kaba, yaramaz Caroline'ı herkese gösterdiği plastik versiyonundan çok daha fazla sevdim.

Bana doğru hışımla yaklaşıp ellerini masanın üzerine koyarken tasarım elbisesi hareketleriyle birlikte sallanıyor. Bir Stepford karısı gibi giyiniyor ve makyajı artık o kadar gürültülü değil. Ama yüzü aynı, daha yaşlı ama güzelliğiyle hala çarpıcı.

"Bu gerçekten sensin," diye küçük bir nefesle kelimeleri ağzından çıkarıyor. "Vay canına. Şimdi gerçekten de femme fatale rolüne benziyorsun. Nasılsın?"

"Peki." Ayağa kalktım ve ofisimdeki oturma alanını işaret ettim.

Koyu kırmızı kanepeye uzanır ve bacak bacak üstüne atar. "Nutkum tutuldu. Bu büyük avukat olarak çok iyi iş çıkardın. O zamanlar söylediğin gibi cam ayakkabıyı gerçekten kendine alıyorsun. Yakında eski kocam olacak adam için hâlâ bir köpek olman çok kötü."

"Ben kimsenin köpeği değilim. Ben sadece işimi yapıyorum."

Homurdanıyor, tek kelime etmeden bakışlarını ofisimde gezdiriyor.

Çeviri Kitaplar: https://t.me/cevirigiller

"Avukatınız yakında bize katılacak mı?" Mümkün olduğunca profesyonel görünmeye çalışarak soruyorum.

"O aleti kovdum. Bir için çok fazla para." "Yerine birini almayacak mısın?"

"Hayır... tabii benim tarafıma geçmeyi düşünmüyorsanız."

"Korkarım bunu yapamam."

Dilini şaklatıyor. "Yazık, gerçi hizmetinize gerçekten ihtiyacım yok."

"Benim değil, hayır, ama bu boşanmadan ne edebileceğinizi müzakere etmek için bir avukata ihtiyacınız var."

"Artık o pislik herifin karısı olmadığımı kanıtlayacak bir kağıt parçasından başka bir şey istemiyorum."

"Yine de tazminat alabilirsin ve almalısın da. Üç yüz bin dolar teklif ediyor."

Nicolo'nun son teklifine ulaşana kadar 150 bin dolarla başlayıp oradan devam etmeyi planlıyordum, ancak ilgilenmediğini görmek ve onun Caroline olduğu gerçeği, hareket tarzımı değiştirdi.

Ne de olsa bu, "Zengin biriyle evleneceğim" Caroline, "Bir gün seni Porsche'mle eyalet turuna çıkaracağım" Caroline.

"Kanlı parası onda kalabilir."

"Ne zamandan beri paranın neyle kaplandığını önemsiyorsun? Bu senin geçim kaynağın Caroline, o yüzden al ve sana ne kadar zarar verdiğine bağlı olarak daha fazlasını bile talep edebilirsin."

Biraz gülümsüyor. "Onun avukatı olduğunu sanıyordum ama burada bana tavsiye veriyorsun. Taraf değiştirmek istemediğine emin misin?"

"Şaka yapmayı bırak." Burnumun kenarını çimdikliyorum. "Parayı al." "Hayır."

"Ne zamandan beri para söz konusu olduğunda bu kelime sözlüğünüzde yer alıyor?"

"Omurgamı geliştirdiğimden beri." Ufuk çizgisine bakan tavandan tabana pencereme doğru bakıyor.

Küçük yağmur damlacıkları cama çarpıp sayısız yağmur damlası da onu takip ederken, Caroline'ın alçak sesi unutulmaz bir melodi gibi sesle birlikte taşınıyor. "Mateo'yla ilk tanıştığımda evliydim. İlk kocam dilediğim her şeye sahipti. Annesi ve babasının petrol servetine sahip bir öğrenci birliğiydi. Bana peri masalı hayalimi verdi. Büyük bir ev, lüks arabalar ve egzotik yerlere geziler. Oh, ve birkaç mor göz. Ama hey, bazı peri masallarında kötü niyetli birinin olması gerekir.

Çeviri Kitaplar: https://t.me/cevirigiller

Doğurganlık sorunları olan Prens Uncharming, değil mi? Kendi çocuklarımıza hamile kalma hayalimi yıktı ve ben yine de kaldım. Ama sonra beni aldattı. Bu ve insanlara kısır olanın ben olduğumu söylediğini duymam arasında bir omurga geliştirdim.

"Mateo, benim ezik eski kocam bir sonraki ilişkisi olarak kız arkadaşını seçtiğinde ortaya çıktı. Mateo saf mafya tarzıyla onları kaçırdı, hem onu hem de Steven'ı koli bandıyla sandalyelere bağladı, beni getirdi ve bana 'Eski moda bir intikam ister misin? Sonra da onların önünde seviştik. Hayatımın en iyi seksiydi, ki şimdi düşününce Mateo'yla kalmak için kötü bir neden olduğunu anlıyorum. Steven'dan boşandıktan kısa bir süre sonra evlendik ve yeni bir sayfa açtığımı düşündüm."

"Ama?" Yumuşak bir sesle soruyorum.

Gözleri yaşlarla doluyor ve gözlerini kırpıştırarak onları uzaklaştırıyor. "Ama onun Steven'dan ve diğer tüm erkeklerden bir farkı yok. Sıkıldı ve sıkılan erkekler aldatır. Onu bir otel odasında yan parçasıyla sarmaş dolaş yakaladım."

"Evlilik sözleşmesi imzaladın mı?"

"Hayır. Nicolo bunu yapmam için beni tehdit etti ama Mateo şiddetle karşı çıktı.

o."

"Mateo evlendikten sonra bir şeylere sahip oldu mu?"

"Evet. Bir tatil köyü ve bazı gayrimenkuller."

"Duygusallığınızı kanıtlayabilirseniz bunun bir kısmına sahip olabilirsiniz ve belki

fiziksel sıkıntı. Eğer bebek sahibi olmaya çalışıyorsanız, bu da hakimin lehine bir unsur olarak eklenebilir. Kısır, tacizci ve aldatan eski kocanızla kaldığınızı ve Mateo ile yeni bir şans elde edeceğinizi düşündüğünüzü, ancak onun pazarlığın kendisine düşen kısmını yerine getirmediğini vurgulamalısınız. Evlendikten sonra sahip olduğu mal varlığının yarısını kazanma şansınız yüzde seksen."

Kahkaha atıyor ve ben duraklıyorum.

"Ne?"

"Gerçekten hiç değişmemişsin. İnsanlar böyle durumlarda genellikle beni teselli etmeye ve sahte özürler sunmaya çalışırlar, bir mafya babasının mal varlığı için dava açmamı önermezler."

"Sadece yarısı, hepsi değil ve tüm mal varlığı da değil. Onun mirası üzerinde hiçbir hakkınız yok. Ayrıca, teselli etme konusunda iyi değilim. Sadece koordinasyonsuz ve garip görünecek ve hiçbir amaca hizmet etmeyecek. Ancak tavsiyelerim faydalı olabilir."

"Bana bu tavsiyeyi vermen gerektiğinden emin misin? Nicolo öğrenirse seni kovar."

Çeviri Kitaplar: https://t.me/cevirigiller

"Öğrenmesine gerek yok. Kovduğun avukat da dahil olmak üzere her avukat sana bu tavsiyeyi verirdi. Ayrıca, Nicolo'nun Mateo'yu değil de beni işe aldığını nereden biliyorsun?"

"Nicolo o Allah'ın belası ailedeki tüm kararları veriyor. Boşanmaya izin vermesinin ve beni öldürmesi için adamlarından birini göndermemesinin tek nedeni Mateo'yu kaybetmek istememesi."

"Neden?"

"Mateo onun satranç tahtasındaki kale ve görünüşe göre yakında eski kocam olacak kişiye göre bu önemli bir şey."

"Demek istediğim, neden boşanmaya izin vermesi gerekiyor? Bu senin ve Mateo'nun fikri değil mi?"

"Mateo boşanmak istemiyor, bu yüzden dün gece sevgilimi feci şekilde dövdükten sonra hapse girdi. Umarım orada birkaç gün kalır."

"Ben olsam fazla umutlanmazdım. Muhtemelen biz konuşurken dışarıdadır." Özellikle de Kingsley onun avukatıysa. Onu hemen kefaletle çıkarır.

"Oh, pekala. Dilemekten zarar gelmez." "Gerçekten onun hiçbir şeyini istemiyor musun?"

Yüzünde tuhaf bir ifadeyle başını sallıyor. "Steven'dan ilk boşandığımda Mateo eski kocamın evi, arabaları ve iki yatı benim adıma imzalamasını sağladı. Kendimi zafer kazanmış gibi hissediyordum çünkü o aşağılık heriften nefret ediyordum ve uğradığım fiziksel ve zihinsel istismar için bir miktar maddi tazminat alabileceğim için mutluydum. Ama şimdi durum farklı. Bana Mateo'yu hatırlatacak hiçbir şey istemiyorum. Nicolo'ya beni hiçbir şey almadan gitmeye ikna ettiğini söyle. Servet avcısını, yani beni uzaklaştırdığın için senden memnun olacaktır."

Küçük çantasından bir kart çıkarıyor ve masaya doğru uzatıyor. "Artık bu saçmalıklar bittiğine göre, bir ara daha az stresli koşullarda mimoza içmek için buluşalım."

Geri çekilmek üzereyken bileğini tutuyorum ve kolundaki mor parmak izlerine bakınca gözlerim açılıyor. Onu aşağı çekip yüzüne yakından bakıyorum. Ağır fondöteninin ve kapatıcısının altında mavimsi izler olduğundan emindim.

Gırtlaktan gelen bir sesle "Mateo sana vurdu mu?" derken kanım kaynıyor.

Elimden hızla kurtuluyor ve sahte bir gülümseme takınıyor. "Endişelenmene gerek yok."

"Caroline, ya bana söylersin ya da kıçını tekmeleyip çığlık atarken bile polise şikayet ederim. Aslında, seni götürüyorum

Çeviri Kitaplar: https://t.me/cevirigiller

Her neyse, hala nazik davranıyorken konuş."

"Sürtük, lütfen. Bu güzel mi?" Gülüyor.

"Caroline," diye uyarıyorum.

"Mateo değildi. Daha önce bahsettiğim randevu mu? Rakip bir suç ailesinden ve şok edici bir şekilde kendisine hayır denmesinden hoşlanmıyor. O yüzden yüzümü kendi şiddet kırbacıyla süsledi." Boğazını temizliyor. "Mateo'nun bundan haberi yok. Ona söyleme yoksa ömür boyu hapis cezası için hapse geri gönderilir. Bu sefer cinayetten. Yani, evet, o bir pislik ve lanet olası bir dolandırıcı, ama benim yüzümden hayatını parmaklıklar ardında geçirmesini istemiyorum."

"Tanrım." İç çekiyorum, onun yanına gidiyorum.

"Bir şey yapabileceğinden emin değilim. Bazı insanlar onun merhamet radarının dışında kalıyor."

"Şaka yapmayı bırak."

Acı bir gülümseme veriyor. "Acıma partisi verip sefalet içinde yuvarlanmamı mı tercih edersin?"

"En azından bunu ciddiye al. Neden başka bir mafya adamına gittin ki?"

"Sence neden? Mateo usulü eski moda intikam için. Karma ve ben aynı kaltak kumaşından kesildik ve benzer bir kara mizah anlayışımız var."

"Her iki adam için de uzaklaştırma emri çıkarmalı ve birkaç koruma tutmalısınız."

"Var olmayan annem gibi davranmayı bırak, Aspen. Ben bir yetişkinim."

"Yüzüne çarptıktan sonra bile tehlikeyi hissedemeyen.
Kelimenin tam anlamıyla."

"Ouch. *Touché*." Gülümsüyor, sonra birdenbire bana sarılıyor. Zayıf kolları beni sararken donup kalıyorum. "Seni özledim, sürtük. Tekrar karşılaştığımıza sevindim."

Elimi yavaşça kaldırıp sırtını sıvazlıyorum ve göğsüme doğru burnunu çektiğini hissedebiliyorum ama yüzyılın en garip bombasını patlatmaktan korktuğum için hiçbir şey söylemiyorum.

Birkaç dakika sonra geri çekiliyor ve gözlerini siliyor. "Benden bu kadar bahsettiğin yeter, bana kendinden bahset."

"Gördüğünüz gibiyim."

"Bana bunu yapma. Bekle, o geceyi teyzenle amcana anlattığımı düşündüğün için hala kızgın mısın?"

Çeviri Kitaplar: https://t.me/cevirigiller

"Hayır. Bunu unutmuşum." "Ben
değildim, Aspen. Yemin ederim."

"Ne demek sen değildin? Sharon Teyze ona senin söylediğini söyledi. Her neyse, unut gitsin. Hepsi geçmişte kaldı."

"Bunu öylece unutamam. O fahişe seni yalnız hissettirmek için yalan söyledi. Sen benim ölmek ya da kalmak istediğim kişiydin ve seni . Seninle konuşmayı denedim ama hamileliğin boyunca seni ev hapsinde tuttular ve evinin etrafında haydutlar gezdirdiler. Gerçi bebeği doğurduktan sonra hastaneye geldim ama orada olduğumu bile anlamayacak kadar sersemlemiştin. Ondan sonra da gittin."

"" diye fısıldarken boğazım kurudu.

"Biliyorum. Seni aradım ve belki görürsün diye banyo aynalarına rujumla bayat cümleler bıraktım."

"Yaptın mı?"

"Neden bu kadar şaşırmış görünüyorsun? Tabii ki şaşırdım. "Sen benim en iyi arkadaşımsın, ara beni." dedim. 'Bebeğini kaybettiğin için üzgünüm, kimse bunu hak etmez. Ben senin için buradayım.' "Lütfen gitme. Ya benimsin ya da ölürüm.' Yine de beni terk ettin."

Dudaklarım aralanıyor ve o aptal duygular şimdi kalbimin yüzeyine çarpıyor. Boğazımı temizliyorum. "Onları görmedim. Eyaletten ayrıldım."

"Ben de öyle düşünmüştüm." Bir omzunu kaldırdı.

"Özür dilerim." "Ne için?"

"Bebeğiniz ölü doğdu. Çocukken bile bu çocuğu istediğini biliyorum."

"Ölü doğmadı." "Ne?"

"Yalan söylediler, senin deyiminle fahişe ve alkolik. Ölü doğmuş bir bebeği kucağıma ittiler ve gerçek kızımı babasına gönderirken onun benim kızım olduğunu düşünmemi sağladılar."

"Aman Tanrım, onu bulmuşlar
mı?" Başımı salladım.

"Onu haftalarca aramamıza ve bulamamamıza rağmen mi?"

"Evet. Dışarıdan yardım alabilirlerdi. Senin olduğunu sanıyordum."

"Tabii ki hayır. O fahişeyi ispiyonlamaktansa bokun içinde boğulmayı
tercih ederim."

Kaşlarımı çattım. Kingsley'nin kimliğini benden saklayan ama teyzemle enişteme söyleyenin Caroline olduğundan emindim. Ama o değilse, kimdi o zaman?

Çeviri Kitaplar: https://t.me/cevirigiller

"Bu kızını bulduğun anlamına mı geliyor?" diye soruyor umutla, yaklaşarak.

"Ben yaptım. Yine de beni hala bir anne olarak görmüyor."

"Caroline Teyze'den azar işitince görecek." "Hayır, Callie. Biz zaten kırılganız. Karışma."

"Kırılgansın çünkü her zamanki gibi aptalca dikkatli davranıyorsun." Sırıtıyor.

"Dikkatli olmak zekadır, aptallık değil. Ve aptal gibi gülümsemeyi kes."

"Ne? Bana yine Callie dedin."

"Her neyse," diyorum umursamaz bir tavırla, ama gülümsememe engel olamıyorum.

Caroline da gülümsüyor ve bir saat boyunca konuşmaya devam ediyoruz, sonra birlikte öğle yemeği yiyoruz ve sonunda bir müşteriyle buluşmam gerektiği için yollarımız ayrılıyor.

İstediğim gibi eve geldiğinde hemen bana mesaj atıyor. Hatta bana dev Huskies'lerinin fotoğrafını ve alarmı çalıştırdığına dair bir kanıt gönderiyor.

Caroline, ben eve dönene kadar gün boyunca bana mesaj atmaya devam ediyor. Güncellemeleri arasında yanmış bir lazanya, *Friends*'in milyonuncu kez yeniden izlenmesi ve kötü baba şakaları yer alıyor.

Yine de beni gülümsetiyor ve kaderin onu tekrar yoluma çıkarmış olmasından dolayı neşeli hissettiriyor.

Binama ulaştığımda Range Rover'ımdan indim ve durdum. Çevresel görüşümde bir gölge gördüğüme yemin edebilirim.

Telefonumu çıkarıp 911'i arıyorum ve parmağım arama düğmesinin üzerinde asansöre yöneliyorum.

Birinin asansörün içine atlamasını ya da kapanırken elini kapıya sıkıştırmasını bekliyorum ama hiçbir şey görünmüyor.

Yine de, daireme girerken bile uğursuz bir his bana eşlik ediyor.

İzleniyormuş hissi.

Çeviri Kitaplar: https://t.me/cevirigiller

6
KINGSLEY

"Kardeşimin sana söylediklerini unut. Boşanmayı kabul etmeyeceğim." Mateo, kabul günündeki bir Rus mafyası gibi üçlü votkasını yudumluyor.

Dağınık kıvırcık saçları kırık yapraklar gibi alnına yapışmış ve buruşuk takım elbisesi elden düşme gibi. Gözleri, saçları, ifadesi ve kişiliği tamamen karanlık.

Nicolo kadar şeytani değil, ama yeterince yakın. Ayrıca saçma sapan kişiliği nedeniyle Luciano ailesinin en korkulan üyelerinden biridir.

Bardağı tezgahın üzerinden barmene doğru kaydırıyor ve sözsüz bir şekilde yeniden doldurulmasını istiyor.

O, Aspen ve ben şehir merkezindeki boş kulübünde bir gündüz toplantısı yapıyoruz. Sadece zenginlerin ve onların sapık büyükannelerinin girmesine izin veren, karanlık ama zarif bir yer.

Nicolo'nun kutsal olmayan birlikteliğimizde bize katılması gerekiyordu ama başka bir iş çıktı. Muhtemelen zavallı bir ruha ölümü dileyene kadar işkence etmek.

İstemeden ya da bilerek Mateo'yla arasında kaldığımdan emin olduğum için barda sağımda oturan Aspen, onun açıklamalarını dikkatle dinliyor.

Tekilasını çoktan tüketmiş ve yeniden doldurulmasını istemiştir. Sanki kendisi bir öğretmen ve Mateo da sınıfındaki yaramaz bir çocukmuş gibi sinirli bir şekilde nefesini bırakıyor, sonra kollarını yukarı kaldırıyor.

Kadın siyah pantolon ve beyaz düğmeli bir bluz giymiş ama çıplak bir direk dansçısından daha seksi görünüyor.

Ve eğer cadı meclisinin sponsor bir kayıp top komplikasyonuyla sonuçlanmak istemiyorsam, sikimi amına sokmayı düşünmeyi kesinlikle bırakmam gerekiyor.

"Bayan Blunt boşanmak istedi. Nafaka ya da tazminat bile istemiyor."

Çeviri Kitaplar: https://t.me/cevirigiller

Bir fahişenin parayı takıntı haline getirmesi gibi atışlarını izleyen Mateo, sandalyesinde dönüp Aspen'e bakıyor. Manyakça. Sanki bok listesinde sıradaki oymuş gibi.

"Az önce ona ne dedin?" İtalyan aksanlı sesinde herhangi bir bulanıklık yok. Adam iki geceyi hapiste geçirdi, çünkü kısmen yumruklarını kullanarak diğer adamın yüzüne bir harita çizdi, kısmen de o adam bir Della Roma olduğu için. Yani Luciano'ların rakiplerinden biri ve ona 'hapisten bedava çıkma' kartını aldırmak için imzaladığımdan daha fazla iş vardı.

"Bayan Blunt," diye tekrarlıyor Aspen, belli ki atmosferi okumamış. Ya da belki de yüksek sesle ve net bir şekilde okudu ve sadist olduğu için onu yine de kışkırtıyor.

"Soyadı Luciano amına koyayım." Mateo parmağıyla onu işaret ediyor.

"Kızlık soyadını tercih ediyor."

"Neyi tercih ettiği umurumda değil. Benim yanımda ona Bayan diyorsun. Luciano."

Başını sallıyor, ama uysalca değil, kesinlikle dişlerimi geçirmek istediğim o cesur meydan okumasıyla.

Bu kadından izin verilenden daha fazla tutkuyla nefret ediyorum, ama yine de onu becermek istiyorum.

Daha açık olmak gerekirse, ondan nefret ediyorum.

Aletimin mantığı, sonunda onu kontrol edebileceğim ve ona deliliğimin gerçek markasını gösterebileceğim. Sadece sekste olsa bile.

Ve hayır, bu yeni mantık onun yirmi bir yıl önceki femme fatale olduğunu öğrendikten sonra başlamadı.

Kesinlikle *olmaz*.

Mateo bardağının yarısını içiyor. "Caroline'a git ve ona eğlencenin bittiğini söyle. Bugün eve gelse iyi olur yoksa onu geri sürükleyen ben olacağım."

"Tehditkâr bir davranışta bulunması halinde yasaklama emri çıkartabilir."

"O zaman yapmadığından emin ol." Yenilmiş bir taburdaki askeri andırırcasına sendeleyerek ayağa kalkar.

Tam bu tatsız görüşmenin sona düşünürken, Aspen ağzını açmak zorunda kalıyor. "Korkarım reddetmek zorundayım. Kendini senden korumaya hakkı var ve bu ayrıcalığı elinden alacak kişi ben olmayacağım."

Küçük pislik.

Mateo bir anda dönüyor ve ona doğru hamle yapıyor. Son saniyede aralarına giriyorum ve göğsüme çarpıyor.

Çeviri Kitaplar: https://t.me/cevirigiller

Onu omuzlarından tuttum. "Sakinleşelim, Mateo."

"Tekrar et," diye ayağa bile kalkmayan Aspen'e sesleniyor. "Kendini benden nasıl koruduğuyla ilgili kısmı. Tekrarlaman için sana meydan okuyorum."

Sonunda oturduğu yerden kayarak yanıma geldi, yüz ifadesi Sibirya'nın buzları kadar soğuktu. "Onu aldattın ve söz konusu o olduğunda şiddete başvuracağını gösterdin, bu yüzden senden korunmak istiyor."

"Onu aldatmadım." Homurdanıyor, sesi nefes nefese geliyor. "Ben halledeyim," diyorum ona. "Evine git, Mateo."

Aspen yine muhtemelen aptalca ve gereksiz bir şey söylemek için ağzını açıyor. Ama ona dirsek atıyorum ve topuğunun sivri kısmıyla ayağıma basıyor.

Mateo kulüpten sendeleyerek çıkıyor, omuzları çökmüş ve kesinlikle çizgide yürümüyor.

"Bilgin olsun, beni savunmana ihtiyacım yok. Bunu kendim de gayet iyi yapabilirdim."

"Peki bunu ne zaman yapacaksın? Senin kanın kulübün yeni duvar kâğıdı olduğunda mı?" Yüzümü ona döndüm, çenem de onun çapraz kolları kadar sıkı kilitlenmişti. "Konuşmadan önce sözlerine dikkat et. Diplomasiden yoksun olanın ben olduğumu sanıyordum ama anlaşılan sen sağduyudan yoksunsunsun. Ayrıca, hâlâ Nicolo'nun korumasını istiyorsan, kardeşini kızdırarak bunu elde edemezsin."

Sesi soluğu kesiliyor ve bu da daha önce edindiğim fikri pekiştiriyor. Aspen duygularıyla konuşuyordu, Mateo'ya mantıksız bir şekilde kızgındı ve cevap olarak buz gibi tavrıyla saldırıyordu.

Tüm bu maskaralıkla ilgili olarak Nicolo ile yaptığı anlaşmayı düşündüğünden şüpheliyim.

"Bilmem gereken bir şey var mı?"

Aletimi sertleştiren bir meydan okumayla çenesini kaldırıyor. Gözleri yasak toprak ve gizemli orman karışımıyla parlıyor. "Neden? Onunla beni sabote etmek için mi?"

"Niyetim bu olsaydı, işbirliğiniz olsa da olmasa da bu gerçekleşirdi."

"Soğukkanlılığımı ve asil bir niyetiniz olduğuna inanmadığım için beni bağışlayın."

"Asalet ve ben aynı evreni, inançları ya da sosyal konumu paylaşmıyoruz. Ayrıca, idolünüz Nietzsche, stoacıları oldukça eleştiren, kendini nihilist olarak tanımlayan biriydi, dolayısıyla onların felsefi terimini benimsemek küçük Nietzsche kalbinize küstahça gelecektir."

Çeviri Kitaplar: https://t.me/cevirigiller

"Stoacı olmak ve bu felsefeyi gerçekten benimsemek tamamen farklı şeylerdir."

"Bu tavuk ve yumurta muamması gibi bir şey. Stoacı olmak, sevgili Nietzsche'nizin ve onun eski hayran kulübünün inanmanızı istediğinin aksine, aslında nihilizm ile ortak bir zemini paylaşan felsefeyi benimsemektir. Her ikisi de bireyin özgür iradeye sahip olduğunu ve dolayısıyla kendi kaderi üzerinde aktif bir rol oynayamayacağını düşünmektedir. Ama en azından stoacılar insanlara doğa içinde var olmanın yollarını bulmaları için alan tanır. Nihilistler bunu yapmaz."

"Şimdi de stoacı mı oldun?"

"Ben o aptallardan biri değilim. O ders kitabı ineklerinin söylediklerine rağmen kendi kaderime kendim karar veririm."

"Bu böyle yürümez."

"Tam olarak böyle işliyor." Duraksıyorum, bakışlarımı onun hiç de çekici olmayan yüzünde gezdiriyorum. "Örneğin, o güzel dudakların parmağıma ya da başka bir yerime dolanmasını istiyorsam, tek yapmam gereken harekete geçmek."

Boynunda patlayan ve onu tamamen ele veren kırmızı sıçrama dışında etkilenmeden kalır.

Her zamanki kibirli ses tonuyla konuşmadan önce iki kez yutkunuyor. "Yapacağın tek eylem, cinsel taciz davası açtığımda kendini savunmak olacak, sik kafalı."

"Az önce sikimden bahseden sendin, yani dava iki taraflı olabilir. Yine de seni altımda kıvrandırdığımda dava açmak aklına gelecek en son şey olacaktır."

"Kibrin yüzünden nefes alman yasaklanmalı."

"Tekrar söylüyorum, bu atılganlıktır, kibir değil, tatlım. Test ister misin?"

"Neyi test etmek?"

Bizi ayıran boşluğu öldürerek öne doğru bir adım atıyorum. Bu pozisyondaki her kadın gibi geri çekilmek yerine, o yerinde duruyor. Ben de onu göğsümle bar tezgahı arasına hapsedene kadar yavaşça geriye itiyorum. Ellerim onun iki yanındaki koyu renkli ahşap yüzeye dayanıyor ve bir anlığına etrafımızdaki sesler yok oluyor.

Geriye sadece kulaklarımda hafif bir uğultu ve birbirine karışmış nefeslerimizin kontrollü sesi kalıyor.

Gözleri benimkilerden hiç ayrılmıyor, meydan okumalar, söylenmemiş sözler ve sadece savaşlara ait olması gereken öldürücü gerilimle çok parlak.

Çeviri Kitaplar: https://t.me/cevirigiller

Sırf kralın kellesini uçurmak için cehennemlik bir general olacaktı.

Onun için çok kötü, bu kralın dik başlı savaş lordlarına karşı farklı bir yaklaşımı var.

Yüzüm alçalıyor ve onun beni dikkatle ama ateşli bir şekilde izlemesinden zevk alıyorum. "Seni öpeceğim ve eğer bir tepki göstermezsen, geri çekileceğim, sıkıcı alanına geri döneceğim ve hatta Gwen konusunda saçından çekileceğim."

Dudakları mühürlenmeden önce ayrılıyor. "Ya... bir tepki gösterirsem?"

"Top benim sahamda olacak ve ben de onu o orospu kişiliğini soymak için kullanacağım, sonra da sonunda seni becereceğim." Bir elimi tezgâhtan çekip belinin ince kıvrımından kalçasına doğru kaydırıyorum.

Büyük kişiliğine rağmen, elimde çok küçük, çok kırılgan ve kırılabilir ve bu aletimi daha da sertleştirmek için daha fazla fikir vermemeli.

Parmaklarım etine batıyor ve bir parça giysi bizi ayırsa da, onun sıcaklığı benimkiyle çarpışıyor, sanki bir ateşin etrafında dans ediyormuşuz gibi. Sırf yeryüzünü yakmak ve gökyüzüne dokunmak amacıyla yakılmış vahşi bir ateş.

Ve sonra bir şey olur.

Kıvranıyor ya da titriyor, hangisi olduğunu bilmiyorum. Ve bu görülmeye değer bir manzara çünkü Aspen genelde titreyen bir tip değildir.

Başkalarını sarsan bir tip.

Dudaklarıyla ziyafet çekmek niyetiyle başımı daha da aşağı indiriyorum ve ya ben onu kanatana ya da o kanayana kadar ısırıyorum. Onunla kavga etme düşüncesi sikimi "sikmek istiyorum" moduna sokuyor ve bu bir ilk.

Ama onun tepkisi şaşkınlıktan benimkiyle çarpışan vahşi bir arzuya dönüşürken bunu düşünmüyorum. Yüzünde kırmızı lekeler beliriyor, boynundan lav gibi kan akıyor.

Dudakları büzülüyor ve parmaklarını gömleğimin içine sokuyor. "Yapma."

"Küçük bir meydan okumadan mı korkuyorsun, tatlım? Seni pes eden biri olarak düşünmemiştim."

Sesim o kadar alçak ve yanağına yakın ki yavaşça göz kırpıyor, burun delikleri açılıyor.

Dudaklarım neredeyse gözlerinin altındaki çillerin tozunu sıyırıyor. Bir adanın gece gökyüzündeki yıldızlar gibiler, çok küçük ve parlaklar ve ona yüksek elmacık kemiklerinden daha keskin bir kenar veriyorlar.

Kendimi tatmaktan alıkoymuyorum ve dilimi daldırıp onları tatlı gibi yalıyorum.

Çeviri Kitaplar: https://t.me/cevirigiller

Tadı egzotik meyve ve saf paçuli gibi. Tam olarak tatlı değil, ama kadının kendisi kadar sarhoş edici, topraksı ve baharatlı.

O da öyle kokuyor. Paçuli. Kendisi kadar nadir ve bir o kadar da güçlü bir koku.

Aspen titriyor, kahverengi tırnakları göğsümü kazıyor. "Kingsley..."

Kıpırdamıyor ve ben de duraklıyorum ama dilimi yanağından çekmiyorum.

Sebebi de az önce bir ilahi, bir dua ya da ikisinin arasında bir şey gibi adımı inlemesi. Umurumda değil, çünkü bana "her şeye erişim" kartını verdi ve ben de bunu kullanmak niyetindeyim.

Dudaklarım aşağı kayıyor ve yüzünde ıslak bir iz bırakıyor. Yanağını ısırıyorum, sonra ağzına doğru ilerlerken saldırıya uğrayan yeri yalıyorum.

Ve tam öğle yemeği için dudaklarını yemek üzereyken, telefonum aramızda titriyor.

İrkildi ve ben de içimden küfrettim.

Telefonu duymazdan gelip Aspen'i yemeye geri dönmeye niyetlensem de beni iten o oluyor, zarif avuçlarının ikisi de göğüs kaslarımın üzerinde düzleşiyor.

Aramayı görmezden gelme niyetiyle telefonumu geri alıyorum. Aspen uzaklaşmaya çalıştığında, bir elini göğsümde rehin tutuyorum.

Bileği ince, zayıf ve ne kadar zayıf olduğunu fark etmeye başladım. Kilo mu verdi?

Ya da belki de başından beri bu boyuttaydı ve ben yeni yeni farkına varıyorum. Kabul ediyorum, daha önce onu bir kadın olarak değil, daha çok sürekli bir baş ağrısı ve sinir bozucu bir komplikasyon olarak görüyordum.

, onu sikimi içine sokmak isteyeceğim bir kadın olarak görmedim.

O benim için her zaman bir kadındı. Çok sinir bozucuydu ama yine de bir kadındı.

Kuşkusuz, onun Gwen'in annesi olduğunu öğrendiğimden beri, hayatımın unutulmaz erotik/gerilim gecesinde başrolü oynayan aynı femme fatale gibi, işler değişti. Sadece ikimiz de tükenene kadar ondan nefret etmek istemiyorum, aynı zamanda onu bir şekilde kontrol etmem gerekiyor.

Herhangi bir şekilde.

Bu istenmeyen gerginliğin ve yıkıcı enerjinin geçmişten gelen çözülmemiş bazı sorunlarla ilgisi olduğuna inanmayı reddediyorum. Beynimin böyle utanç verici davranışlarda bulunmasına izin vermiyorum.

Ekranda yanıp sönen isim düşüncelerimi öldürüyor ve neredeyse ereksiyonumu yok ediyor.

Çeviri Kitaplar: https://t.me/cevirigiller

Neredeyse.

Aspen büyük harflerle "MELEK" yazıldığını görüyor ve benden kaçma girişimlerinden .

Boğazımı temizliyorum, yaşlı kadınları, hayvanlarla cinsel ilişkiyi, nekrofiliyi ve Susan'ı düşünüyorum.

Sonuncusu çocuğu yere sermek için yeterli.

"Baba!" Gwen hattın diğer ucundan bulaşıcı bir heyecanla ciyaklıyor.

"Kimsiniz?"

"Ne...? Benim, baba."

"Varlığımı unutmuş göründüğünüz için polisin beni kayboluşunuzdan haberdar etmek için aradığını sanıyordum."

Aspen gözlerini devirir. Gwen kahkahayı patlatır.

"Saçmalama baba. Dün geceki görüşmeyi atladım çünkü... meşguldüm."

Beynime iki düşünce saplandı. Birincisi meleğimin o görüntüsüne ihtiyacım olmadığı, ikincisi ise o piç Nate'i neden tekrar öldürmediğime dair dürüst bir soru.

"Her neyse, çok eğleniyoruz ama seni çok özledim. Döndüğümde seni ölesiye kucaklayacağım, o yüzden saldırıya hazır olsan iyi olur."

"Sarılman için her zaman hazırım, Angel." Ve bu şeylerden sonsuz bir tutkuyla nefret ediyorum.

Aspen'in uzun kirpikleri yüzünü kaplıyor ama konuşmaya odaklanmış durumda. İfadesine bakılırsa, muhtemelen diğer uçtaki Gwen'in sesini duyabiliyor.

Parmaklarım tekrar göğsümde düzleşene kadar sıkışınca onunkilerin üzerinde yayılıyor.

Gwen, Nate ile olan maceralarını anlatmaya devam ediyor, cinsel , çünkü benim bile sınırlarım var. Mutlu bir şekilde konuşuyor, bana bir şeyler aldığını söylüyor, çoğul olarak.

"...dün gece yerel şarap içtik ve çok sertti! Bir kadehten sonra çok sarhoş oldum ve yürüyemedim bile."

"Gwyneth Catherine Shaw, 21 yaşından önce konusunda ne demiştim? Nate nerede? Bırak da şu piçle konuşayım."

"Oh... uh... resepsiyon... kötüleşiyor... Gitmeliyim, baba. Aspen'e benden selam söyle..."

Çeviri Kitaplar: https://t.me/cevirigiller

Bip.

Küçük pislik kıçını kurtarmak için yalan ve bu kötü resepsiyon yalanı yıllardır gösterdiği en kötü performanstı.

Telefonu cebime geri koyuyorum, son diyaloğu aktarayım mı aktarmayayım mı diye düşünüyorum.

Aspen, Noel Baba'nın yaramazlar ya da iyiler listesinde olup olmadığını öğrenmek için bekleyen bir çocuk gibi beklentiyle beni izliyor.

"O iyi mi?" diye mırıldanıyor.

Cadının sadece Gwen söz konusu olduğunda yumuşadığını fark etmeye başladım.

"Hala korkunç yalan söyleme becerilerine , harika gidiyor." "Bu konuda sana çekmemiş olmasına sevindim."

"Ya da sen."

"Ya da ben." Biraz gülümsüyor ve siktir .

Sikerim böyle işi.

Arka dişlerimi gıcırdatıyorum. "Selam söylüyor." Aspen'in gözleri açılıyor.

"Ne?" "Duyma problemin mi var?"

"Hayır, ama... Bunun bir rüya olduğunu düşünüyorum."

Yanağını çimdikliyorum ve o da boştaki koluyla elimi itiyor. "Ah! Bu ne içindi?"

"Bunun bir rüya olmadığının kanıtı."

"Pislik," diye ama elini benimkinin altından çekmiyor.

Ve hala gülümsüyor, şimdi daha parlak, kendisinin çok daha genç bir versiyonu gibi.

İçimde derinlere kazınmış versiyon. Ortaya çıkarmaya niyetlendiğim bir versiyon.

Çeviri Kitaplar: https://t.me/cevirigiller

7
ASPEN

"Earth'tan Aspen'e, alo?"

Tekila katılmış kahvemi yudumlarken başımı kaldırıp Caroline'in beklenti dolu yüzüne bakıyorum.

Dairemde oturuyoruz, iki yanında koruyucu melekler gibi iki huskie var - ya da isimleri düşünüldüğünde şeytanlar - Lucifer ve Cain.

Caroline'ın bulduğu bahane, devasa evinin çok soğuk ve yalnız olduğu ve sarılmak için sıcak bir bedene ihtiyacı olduğudur.

Kurban bir haftadır benim. İlk birkaç gün onu kovmaya çalıştım ama sonunda pes ettim.

Caroline benden çok daha yumuşak, hatta *çok* yumuşak, bu yüzden ikimizin de sayamayacağı kadar çok kez ezildi, ama aynı zamanda değer verdiği kişiler söz konusu olduğunda inatçı küçük bir şey.

Beleşçilik rüşvetinin bir parçası da alkol getirmek ve her gece *Friends*'in tekrarını yayınlamak. Gerçi izlediği pek söylenemez, çünkü zamanı geçmişten, enkaza dönmüş hayatından bahsetmek ve bilgi almak için beni sağmaya çalışmak için kullanıyor.

"Dinliyordum, Callie."

Yanında getirdiği peluş yastığı yere atıyor - çünkü Tanrı o kabarık şeyleri etrafımda bulundurmamı yasaklıyor - ve bir dilim çikolatalı pastaya daha saldırıyor. Tavşan pijamaları ve topuz yaptığı saçlarıyla ürkütücü derecede genç görünüyor. Özellikle de bana kaşlarını çattığında. "Ah, öyle mi? Ne diyordum ben?"

"Mateo'nun yatakta ne kadar iyi olduğunu." Gözlerimi deviriyorum.

"Milyonuncu kez söylüyorum.
Bu noktada peşinde olduğunuz şeyin boşanma olduğuna emin misiniz?"

"İyi bir sikici olması, onun için gururumu ayaklar altına alacağım anlamına gelmez. Penisler için duyguları yakalamam, Aspen. Hadi ama, bu kızların onur kitabındaki ilk kural gibi bir şey."

Çeviri Kitaplar: https://t.me/cevirigiller

Kahvemi yudumluyorum ve omzumdan düşen pamuklu elbisemin askısını yukarı çekiyorum. "Bu iyi bir şey ama boynum hâlâ tehlikede."

"Merak etme. Mateo'ya senin başka bir beyden olan kız kardeşim gibi olduğunu söyledim. Pisliğin teki ama yeterince onurlu ve uyduğu aptalca kuralları var - *tabii ki* aldatmayı içermiyor. Sana dokunmayacaktır."

"Nicolo yapardı."

"Boşanırsak olmaz. Başından beri yılanın amacı buydu."

Sandalyenin kenarına doğru kayıyorum. "Dinle. Aldattığına emin misin? Benim önümde ve geçen gün destansı bir kavga ettiğinizde yine senin önünde inkar etti. Hem de benim dairemde."

Yanakları derin bir kırmızıya büründü. "Onu bir otelde göğsüne yayılmış bir kadınla uyurken gördüm. Daha ne kanıta ihtiyacım var?"

"Peki o otele nasıl gittiniz? O özel odaya?"

Televizyondaki gürültülü karakterlere bakıyor, gözlerinde yaşlar parlıyor. "Ceketinin cebinde otelin kartvizitini ve rezervasyon makbuzunu buldum. Otel müdürü, Luciano olduğumu söylediğimde ana kartla odasına girmeme izin verdi ve sonra Mateo'yu bir yan parçayla buldum. Yirmili yaşlarda görünen *genç* bir yan parça. Bebek sahibi olmaya çalışırken sorunlar yaşadığımızı biliyorum ve o tam olarak sevecen bir tip değil, ama aynı zamanda aletini New York'un mevcut deliklerine sokmanın benim için zor bir sınır olduğunun da farkında. Bazen bunu bana yaptığına inanamıyorum. Diğer zamanlarda ise somut kanıtları hatırlıyorum."

Alt dudağıma dokunuyorum. "Bu kesin kanıt şüpheli."

Caroline ıslak kirpiklerinin altından bana bakıyor. "Nasıl şüpheli?" "Kavga ettiğiniz gün, Mateo o günle ilgili anılarının bulanık olduğunu söyledi.
gece. Bir iş ortağını görmeye gitmiş ve içki içmiş, ancak yalnız yattığının ve başka bir kadına dokunmadığının farkında."

"Mateo beni kandırmak için her şeyi söyler."

"Hiçbir şeyin üstünü örten bir tipe benzemiyor Callie. Eğer aldatmış olsaydı, bunu açıkça söyler ve seni ona geri döndürmek için güç kullanırdı. Ama bir hanımefendiye kur yapan Viktorya dönemi dükü gibi ziyaret ediyor. Della Roma gibi bir pislik sana elini süremesin diye her yerde seni takip eden siyah arabalı adamlarından bahsetmiyorum bile."

Dudaklarını büzüyor. "Kaltak. Benim tarafımda mısın yoksa onun mu?"

Çeviri Kitaplar: https://t.me/cevirigiller

"Seninki. Sağlıksız düzeyde tüketmeye devam ettiğin şekerli şeyler ve urken nasıl duygusallaştığın düşünüldüğünde acı çektiğin açık."

Parmaklarına yapışan keki yalayarak yüzünü buruşturuyor. "Bunu fark ettin mi?"

"Tabii ki yaptım. Kendine ve ona işkence etmek yerine bu işin sonuna kadar gitmeye ne dersin?"

"Patronun Nicolo'nun bizi boşatmanı emrettiğini sanıyordum. Evlilik danışmanlığı yaptığını öğrenirse kelleni ister."

"Nicolo önemli değil."

Kız gibi sırıtıyor, eskiden Noel hediyelerini değiş tokuş ettiğimiz zamanlardaki gibi, çünkü ailelerimizin bize verdiği tek hediye travmalardı. "Peki ya ben?"

Boğazımı temizliyorum ve kahvemi içmeye devam ediyorum.

"Aman Tanrım, bak bizim küçük cehennem zebanisi bana karşı bir

şeyler hissediyor." "Zorlama, Callie."

Gülüyor ve kanepeden atlayıp yanıma, ucube bir sandalyeye sokuluyor. Bize zar zor sığıyor ama bir koala gibi etrafımı sarıyor. Bu yetmezmiş gibi, köpekleri de bu hüzünlü aile kucaklaşmasına katılıyor. Başlangıcımız sarsıntılı oldu ama Cain ve Lucifer benden hoşlanmaya başladılar.

Caroline muhtaç bir çocuk gibi belime sarılıyor ve ben iç çekiyorum. "Kahvemi içmeye çalışıyorum."

"Tekila deyin gitsin. Ayrıca akşamları kahve içmek iyi değildir. Uyumakta zorlanırsın."

Zaten uyumakta zorlanıyorum ama bunu itiraf etmek yerine, "Uyumadan önce bazı taslakları gözden geçirmem gerekiyor" diyorum.

"Hiç kimse işkolik olduğunu söyledi mi?" "Sen. Her gün."

"Bunu başka birinin söylemesi gerek. Bebeğinin babası seni sömürüyor mu? Mateo'yu üzerine salmamı ister misin?"

Fincan dudaklarımdayken duraklıyorum, sonra boğazımı tıkayan uzun bir yudum alıyorum.

İlişkimizi yeniden canlandırmak için Caroline bir gece beni sarhoş etti ve ben de Kingsley karmaşasıyla ilgili her şeyi ona anlattım.

Bekaretimi, masumiyetimi alan ve beni ilk denemede hamile bırakan kişinin o olduğunu nasıl fark etmediğimi. Kızımızı nasıl tek başına büyüttüğünü. Ve beni ne kadar geri dönülmez bir şekilde derinliksiz hissettirdiğini.

Özellikle son zamanlarda.

Çeviri Kitaplar: https://t.me/cevirigiller

O gün barda yanaklarımı nasıl yaladığını ve beni neredeyse öptüğünü hatırlayınca içimden bir ürperti geçiyor.

İşin en kötü yanı da dudakları benimkilerle buluşmadan önce ona istediği tepkiyi vermiş olmamdı. Utanç, bu hatalı kararımdan dolayı hissettiklerimin ve hala hissettiklerimin sadece başlangıcı. Beni çok korkutan bir kolaylıkla kontrolümü kaybettim. Bu yüzden ondan, kirli kökenlerimden kaçma ihtiyacımla yarışan bir tutkuyla kaçıyordum.

Caroline'a, konuyu kapatmasını sağlayacak küçümseyici bir ses tonuyla, "Aslında birlikte çalışmıyoruz," diyorum.

Ama yine de, kemiği olan kendi köpeklerinden bile daha kötü. "Evet, ama Nicolo'nun yasal işlerini yaparken sürekli birbirinizin yakınındasınız ve hatta *toplantılar* yapıyorsunuz."

Gözlerimi ona dikiyorum. "Neden toplantıları vurguladın ki?" "Çünkü tüm aksiyon orada yaşanıyor. Duh."

"Hiçbir eylem olmadı."

"Aman Tanrım." Sonunda beni bırakıyor, dudakları bir balık gibi açılıyor. "Öyle oldu!"

"Hayır, olmadı."

"Oyun kurucuya aşık olmuş liseli bir kız gibi kekeliyordun, oysa hiç aşık olmamıştın bile."

"Kapa çeneni." Neşeli ifadesini engellemek için bir elimi yüzüne çarpıyorum ama o sadece yan tarafımı dürtüyor ve sanki otla kafayı bulmuş gibi sırıtmaya devam ediyor.

Elimden kurtuluyor ve hayali bir mikrofon tutuyormuş gibi yaparak anlatı tonunu benimsiyor. "Sevgili günlük, yirmi bir yıl önce Şeytan'ın Gecesi'nde dünyamı altüst eden adamı buldum ve Şeytan'ın inini yeniden yapmak istiyorum. Lütfen ve teşekkür ederim."

"Callie, yemin ederim ya çeneni kapatırsın ya da seni pencereden aşağı atarım."

"Kulağa garip geliyor ve haftalardır yaşadığımdan daha fazla aksiyon olacak. Geçen gün *yanlışlıkla* duş spreyini çok yükseğe ayarladım ve hemen boşaldım."

"Ve bana söylüyorsun çünkü..."

"Uh... Bilmiyorum, kendi hareketsizliğinizi göz önünde bulundurarak bahşişe ihtiyacınız olabilir. Bu, gerginlikle birleştiğinde başa çıkılması zor bir durum olabilir."

"İlgilendiğiniz için teşekkürler." "Her zaman!"

"Lütfen konuyu değiştirebilir miyiz?"

Çeviri Kitaplar: https://t.me/cevirigiller

"Hayatta olmaz. Bugün ikiniz arasında ne olduğunu bana anlatmadığınız sürece davanızdan çekilmeyeceğim."

Kahvemden bir yudum daha alıyorum. "Peki sana bir şey olduğunu düşündüren ne?"

"Çünkü dünyayı omuzlarına almış yaşlı bir kadın gibi iç çekiyorsun."

"Sadece davaları düşünüyorum."

"Sen iş için endişelenmeyecek kadar patron kaltağısın. O işi gözlerin kapalı bile yapabilirsin. Ayrıca, tekilanı hazırlarken nefesinin altında 'o orospu çocuğu' diye mırıldandığını duydum. Pardon, *kahve* demek istedim. Ve seni durup dururken küfredecek kadar sinirlendiren tek bir orospu çocuğu var."

İnledim. "Seni bundan vazgeçmeye ikna etmemin bir yolu var mı?" "Evet." Tatlı tatlı gülümsüyor. "Bana detayları vererek."

"Önemli bir şey değil."

"Sen söyle, ben karar vereyim."

"Her zamanki gibi pislik gibi davranıyordu." Hayal kırıklığına uğramış bir nefes bırakıyorum. "Yani, anlıyorum. Üvey annesiyle ne zaman bir duruşması olsa bir çentik atıyor ama bunun acısını benden çıkarmaya hiç hakkı yoktu. Bir müşteri yüzünden ortaklar toplantısına sadece beş dakika geç kalmıştım ve bana tüm ortakların önünde onlara saygı duyup duymadığımı sordu. Elbette dediğimde, 'Görünüşe göre yeterince değil, yoksa zamanında gelirdiniz Bayan Leblanc' dedi."

"Hayır, yapmadı."

"Evet, yaptı. Cinayete en çok bu kadar yaklaşmıştım. Damarlarında kan yerine Makyavelizm dolaşan tam bir pislik."

"Evet, kellesi giyotinde. Pislik." "Pislik."

"Kırılgan erkekliğe sahip sik kafalı."

"Orospu çocuğu piç." Öfkelendim. "Bir günde iki dava kazandığına inanamıyorum. Yemin ederim enerjisini şeytan sunağında zavallı ruhları kurban etmekten alıyor."

"Aspen, tatlım, onun aletini kesip köpeklerime yedirmeyi planlarken ona hayranlık duymaman gerekiyor. Siz buna ne diyorsunuz? Doğru, çıkar çatışması."

"Ona hayran değilim. Ben sadece..." "Onu rakibin olarak mı görüyorsun?"

Çeviri Kitaplar: https://t.me/cevirigiller

İç çekiyorum. "En kötüsü. Bazen keşke ben de onun kadar iddialı olabilsem diyorum ama sanırım bu yeni bulduğum kalbimi bir kenara atmak anlamına geliyor ve buna ihtiyacım var."

"Evet, kalpleri atmak yok. Bu bok seni boş bırakır. Ayrıca, belki de zengin, günah kadar ateşli ve başarılı olması, içi boşluğunu gizlemek için bir paravandır."

"Kingsley'in içi boş değil, Callie. O dünyadan daha büyük ve uzaydan bile görülebilir."

"Ya da belki de senin ve dünyanın böyle düşünmesini istiyordur." Kaşlarını kaldırıyor. "Bir mafya babasıyla üç yıl kadar evli kaldım ve her gün tehlikeli adamların havasını soludum, bu yüzden dış görünüşlerini daha yakından bakmaya çalışan herkesi kör etmek için göz kamaştırıcı saçmalıklarla ne zaman sardıklarını bilirim. Sizin Kingsley saçmalık skalasında üst sıralarda yer alıyor."

"O benim Kingsley'im değil."

"Oh, özür dilerim. Bebeğinin babası ve on dört yaşındaki kalbini çalan adam. Belki de listeye ruhunun kötü adamını da eklemeliyiz?"

Ona bir tokat atıp köpekleri tarafından ısırılma riskini göze alamadan kapı çaldı. Caroline yüzünü buruşturdu ve sırıtma sırası bana geldi. "Kendi kötü adamın sonunda geldi, artık saate bakıp takıntı yapmayı bırakabilirsin."

"Kapıyı açma," diyor ama ben çoktan kalkmıştım. "Yemin ederim Kingsley'e o zamanki gerçek günlüklerini göndereceğim, sürtük."

"Şaka yapıyorsun, onları çoktan yaktın*, sürtük,* bu yüzden cehennemde bir tatile hazır değilsen, bu gerçekleşmeyecek. Ayrıca yanağında rimel var, onu çıkarmak isteyebilirsin." O küfredip yatak odasına koşarak kendine çeki düzen verirken ben gülümsüyorum. Adamdan nefret ettiğini söylüyor ama yine de onun önünde en iyi şekilde görünmek istiyor.

Kapıyı açmadan önce yemek alanından bir kazak alıp üzerime geçiriyorum. Caroline bazen biraz saf olabiliyor, yoksa Mateo dışarıdayken bu kapıyı kapalı tutabileceğimi düşünmezdi. Öylece duracak değil ya.

Ona karşı sabırlı davranıyor olabilir ama onu görmeyi reddederse her şeyi mahveder ve benim de kapıma ihtiyacım var.

"Aspen," diye selamlıyor kapıyı açar açmaz, neredeyse yüzümü keseceği günkü bitkin halinden çok daha iyi görünüyor.

"Mateo. İçeri gel, gerçi davete ihtiyacın olduğunu sanmıyorum."

"Aslında var."

"Sonuçta sen bir vampir misin?"

Çeviri Kitaplar: https://t.me/cevirigiller

"Hayır, sadece karımın arkadaşlarının yanında terbiyeli bir İtalyan'ım." O gözlerini kısıyor ve ben de kenara çekilmeden önce benimkileri kısıyorum.

"Yaklaşık otuz dakikalığına saçlarından kurtulacağım. Ve, Mateo?"

"Evet?"

"Hepimize bir iyilik yap ve ya onu masum olduğuna ikna et ya da gitmesine izin ver. Her iki durumda da, lütfen benim alanımı kur seanslarınız için kullanmayı bırakın."

"Not edildi." Bir kez başını sallar ve sanki buna hakkı varmış gibi içeri girer.

Başımı sallayarak ayaklarımı en yakın rahat ayakkabılarıma sokuyorum, cüzdanımı alıyorum ve dışarı çıkıyorum.

Soğuk hava tenimi yaladığı anda daha kalın bir kazak ya da mont giymediğim için pişman oluyorum. Ama donmak, Mateo ve Callie'nin tekrarlayan kavgalarına tanık olmaktan daha iyi bir zehir.

Dışarıda bekleyen adamlarından paltoyu getirmelerini isteme seçeneğim de var ama Mateo, kutsal eşinin zamanını bölerlerse muhtemelen onları balkondan aşağı atacaktır.

Bu yüzden daha fazla vücut ısısı üretmek için tempolu bir şekilde yürümeyi tercih ediyorum. Vanilya orkidesi motifli güzel bir elbise sergileyen bir butiğin önünden geçiyorum ve içeri girip satın almadan önce iki kez düşünmüyorum.

Sonra bayandan paketlemesini ve Gwen'in yeni adresine göndermesini istedim.

Yakında eve gelecek ve ona hediyeyi şahsen vermek istesem de, bunu garip bir hale getiririm ve benden soğur. Bu yüzden temassız bir hediye, beğeneceğini umarken sahip olduğum en iyi seçenek.

Selam verişini hatırlayınca dudaklarımda bir gülümseme beliriyor.

Kızım pislik babasına bana selam söylemesini söylemiş. Abartmak gibi olmasın ama o gece hiç uyumadım. Ve iyi, belki de bunun bir kısmı, belirli bir adamın dokunuşundan dolayı karıncalanmaya devam etmemle ilgiliydi.

Her ne kadar etkilenmediğimi düşünmek istesem de, zayıf parmaklarının yüzümü nasıl şehvetli bir şekilde tuttuğunu ya da dudaklarının ve dilinin yanaklarımda nasıl ziyafet çektiğini her hatırladığımda kalbim hızlanıyor. Neden beni bu kadar etkiliyor? Sadece... neden?

Onunla ilgili düşünceleri kovmak için sonuçsuz bir çabayla daha hızlı yürüyorum ve hatta çevreme odaklanmaya çalışıyorum. Yoğun kafamın içinde sıkışıp kalmamak için en iyi yöntem bu.

İşte o zaman pek de iyi olmayan bir mahalleye girdiğimi fark ediyorum. Çocukluğum boyunca gettoda yaşadığım için, sidik ve kusmuk kokusunu yoksulluğun, aşırı dozda uyuşturucunun ve karanlıkta satılan cesetlerin bir işareti olarak tanıyorum.

Çeviri Kitaplar: https://t.me/cevirigiller

Bir de kokuşmuş çarşaflarda uyuyan ve her tarafında haplar olan bir kadın.

Kötü mahalleler acı gözyaşı, tarihi geçmiş yiyecek ve insan atığı tadındadır.

Kötü mahallelerin tehlikeli bir ruhu, kara bir kalbi ve zalim bir tanrının merhameti vardır.

Kaçmak için ne gerekiyorsa yapmış olsam da kendimi yine bu cehennem çukurunda buluyorum. Acaba ben de Caroline gibi çocukluğumdaki tehlikeye her zaman yönelecek miyim?

Belki ben de onun gibi teselliyi sadece kötü mahallelerden korkmayan bir yeraltı hükümdarında bulacağım.

Bu düşünceyi yavaşça aklımdan çıkarıyorum ve gitmek için dönüyorum.

Arkamdan bir hışırtı geliyor ve ben daha ne olduğunu anlayamadan bir gümbürtü havayı delip geçiyor. Gözlerim yanıyor ve onları kırpıştırarak açtığımda dizlerimin üzerindeyim, başım yana düşmüş.

Saldırgana bakmaya ya da bu durumu anlamlandırmaya çalışmıyorum. Titreyen parmaklarım cüzdanımı buluyor ve anahtarlığıma takılı küçük biber gazımı alıp amaçsızca arkamdan bastırmayı başarıyorum.

Hata yaptığımı fark ettiğim an, artık çok geçti. Sadece bir saldırgan olduğunu sanıyordum ama ağır bir çizme göğsüme çarparak beni korkutucu bir kolaylıkla geriye savurdu.

Başım iğrenç derecede sıcak bir yüzeye -başka birinin vücuduna- çarpıyor ve bir adam yüzüme yumruk attığında gözlerimin arkasında yıldızlar oluşuyor.

Arkadaşı botuyla omzuma basıyor ve çığlık atmamak için dilimi ısırıyorum.

İkinci yumruk geliyor, sonra üçüncüsü ve bittiğinde ağzıma keskin bir metalik tat doluyor.

Geri çekilen ağır ayak seslerini duyana kadar ortadan kaybolduklarını fark etmiyorum. Yine de orada yatıyorum, başım bir tuğla gibi ağır ve uzuvlarım doğal olmayan bir pozisyonda yayılmış.

Toprağın altında eriyip gitme ihtiyacı yaşama isteğimden çok daha büyük ama geri gelip bana tecavüz edebilecekleri ya da işi varoşlardan başka birine bırakabilecekleri düşüncesi bana mümkün olduğunu düşünmediğim bir enerji veriyor.

Dengemi sağlamak için duvarı nasıl kullandığımı, kazağımı üzerime çekmeyi ve yürümeyi nasıl başardığımı bilmiyorum ama yapıyorum.

Her eklemimde ağrı patlıyor, gözlerimden biri göremeyecek kadar şişti ve dudaklarım yüzüm için çok büyük geliyor.

Çeviri Kitaplar: https://t.me/cevirigiller

Sanırım göğsümde de bir şeyler kırıldı ya da zedelendi, çünkü nefes almak Everest'e kırık bir bacakla tırmanmaya benziyor.

Mantıken bir doktora görünmem gerektiğini biliyorum ama hastaneye gitmektense ölmeyi tercih ederim.

Evet, Gwen yaşıyor ama ölü doğan bir bebeği kucağıma verdiklerinden beri hastaneler beni travmatize ediyor ve ne bu ne de hayatımdaki diğer travmalarla başa çıkabildim.

Ne kadar yürüdüğümü bilmiyorum ama bacaklarımı hissetmemi engelleyecek, New Yorkluların garip bakışlarına maruz kalmama ve bir ya da iki kez -ya da bir düzine- duvara çarpmama yetecek kadar uzun.

Sonunda bir taksi bulup kendimi içine atmayı başarıyorum. Şoför dikiz aynasından bana bakıyor, kahverengi gözleri aynada puslu ve şeytani görünüyor. "İyi misiniz bayan? Sizi hastaneye götüreyim mi?"

"Hayır... hastane değil..." Dudaklarım zorlukla kıpırdarken adresimi tutarsızca söyledim, sonra suni deri koltuğa yığıldım.

Arada bir başımı sallıyorum, görüşüme yayılan siyah noktalarla ve bilinçsizliğin sükûnetiyle savaşıyorum.

Eve gidip kendimi toparlamam ve ardından bunu rapor etmem gerekiyor-

Araba durduğunda göğsüm sıkışıyor ve başımı kaldırıyorum ama yaşadığım binayı bulamıyorum.

Onun yerine, gotik bir filmden fırlamış gibi duran büyük siyah metal bir kapının tepesindeki dişlek bir şeytana bakıyorum.

Kingsley'in malikanesi.

Lanet olsun. Ne yapıyorum ben burada?

"Geldik hanımefendi," diyor şoför, sesi çok geliyor. "Burası benim dairem değil..."

"Bana verdiğin adres bu. Seni başka bir yere götürmemi ister misin?" Gözleri dikiz aynasında titreşiyor, bulanık ve bir gerilim filminden fırlamış gibi.

"Hayır, teşekkür... ederim..." Eline birkaç banknot sıkıştırdım ve kendimi arabadan dışarı attım.

Bir süre orada kaldı, muhtemelen deli olduğumu düşünüyordu. Belki de onlardan biridir ve işi bitirmesi için onu göndermişlerdir.

Ayaklarımı sürüyerek ve nefes nefese kapıya yaklaşmak için tüm gücümü harcıyorum.

Çeviri Kitaplar: https://t.me/cevirigiller

Taksi nihayet hareket ediyor ve ben bir nefes alıyorum. Sonra bacaklarım beni terk etmek için iyi bir zaman olduğuna karar veriyor.

Yere çarpmaya hazırdım ama doğrudan sıcak kollara düştüm.

"Aspen?"

Sert yüzü bir iblis kadar karanlık bir kaşla bana bakıyor.

Lord

um. Ve bu beni güvende hissettirmemeli. Ya

da huzurlu.

Ya da doğru.

Ama öyle.

Parmaklarım kollarına saplanıyor ve kendi kanımı yutuyorum,

"Gidecek başka yerim yoktu..."

Karanlık sonunda beni alıp götürdüğünde itirafımın ciddiyetinin farkında değilim.

Çeviri Kitaplar: https://t.me/cevirigiller

8
KINGSLEY

Kendimi öfke kategorisine girmekten alıkoyma çabalarımın şaşırtıcı bir başarısızlık olduğu kanıtlanıyor.

Aspen'in kırık bir güzel gibi yatakta yattığı odayı adımlıyorum.

Zippo'mu o kadar çok ve sıfır nezaketle açıp kapattım ki, kırılmamasına şaşırıyorum.

Pencereden gelen ışık beni durup bahçeye ve ölüme düşen rengârenk yapraklara bakmaya zorluyor.

Hay sikeyim. Bütün gece bu işin içindeydim.

Volta atıyor, bir ya da iki duvarı yumrukluyor ve cinayet işlemenin en iyi yolunu düşünüyor.

Yapmamalıyım.

Çünkü bir hafta önceki düşüncelerimde de belirttiğim gibi, kadınlar için şiddet uygulamıyorum. Şiddetin tek bir nedeni var, o da serbest bırakmak. Ben, kendim ve aletim için.

Ve yine de, matriste her zaman bir hata vardır. Kuralların istisnası. Ölü Deniz'deki balık.

Her şey, Susan'ın evini kundaklama isteğimi bastırarak akşam koşusundan döndüğümde, Aspen'in zombilere taş çıkartacak bir halde ön kapıda topallayarak yürüdüğünü gördüğümde oldu.

O zamandan beri üvey annemin yıkımını ya da dün mahkemede annemin ne kadar zayıf olduğuna dair kışkırtmalarını düşünmedim.

Annemin bir kopyası olarak büyüme fikrini neden reddettiğimi bana hatırlatmayı seviyor.

Liliana Shaw adı gibi narindi ve annemi sevecek kadar insan olmama rağmen, onun korunması gereken bir tip olduğunu, asla başkalarını koruyacak bir tip olmadığını erkenden anlamıştım.

En sevdiği parfüm gibi çiçek kokulu, çocuk eldivenleriyle tedavi edilecek bir tipti.

Çeviri Kitaplar: https://t.me/cevirigiller

Ve Susan'ın sözleri onu her gördüğümde aklıma geldiği için, genellikle kendimi günün sonunda bayılana kadar tükenme moduna sokuyorum.

Ne zaman plastik canavarla mahkemede karşılaşsam nevrotik, yüksek işlevli ve özel bir penis tadına büründüğüm bir sır değil.

Buna bir de ergenlik çağındaki cinsel hayal kırıklığı eklenince, eve döndüğümde canına, malına ve onuruna değer veren hiçbir insan bana yaklaşmak istemiyordu.

Bu yüzden, hayal kırıklığının arkasındaki kadın ön kapımın yanında bir kıyametzedeyi oynadığını söylediğinde şaşkınlığımı hayal edin.

Aileden biri olan ve her zaman bir telefon uzağımızda bulunan doktor dün gece onu muayene etmeye geldi ve fiziksel saldırıya uğradığını söyledi.

"Hadi canım, Sherlock. Bunu görebiliyorum," dedim Dr. Werner'e, bir elimi saçlarımda gezdirerek ve iki gerçek yüzünden son derece sinirli bir halde.

Bir. Aspen yenildi.

İki. Doktor ona dokunuyordu.

Belki de aile hekiminin bir kadın olması gerekiyordur.

Ama bu seçenek bile isyan eden midemin tabanında pek rahat durmuyordu.

"Cinsel saldırıya mı uğradı?" Gwen on yaşındayken bisikletten düşüp dizini çarptığından beri ilk kez göğsüm sıkışarak sordum.

"Dışarıdan bakıldığında bunu gösteren bir şey yok ama uyanıp onu muayene etmeme izin verene kadar kesin bir şey söyleyemem."

"En azından yaralarıyla ilgilenin."

"Dışarı çıkabilir misin?"

"Bunun için neden dışarı çıkmamı istiyorsun? Ben buradayken yaparsın."

"Bay Shaw, üzüntünüzü anlıyorum, ancak anladığım kadarıyla Bayan Leblanc'ın en yakın akrabası değilsiniz ve bu nedenle tıbbi muayeneler sırasında orada bulunmamanız gerekiyor."

"Burada *olacağıma* karar verdim. Şimdi işini yap yoksa seni şehirden kara listeye aldırırım."

Bu tehdit onu harekete geçirmek için yeterliydi, bu da benim odanın sıcaklığından daha fazla yanmama neden oldu. Ciddi bir yaralanma olmadığını teyit etmesine rağmen, hala iki saniye uzaktaydım.

Çeviri Kitaplar: https://t.me/cevirigiller

başını en yakın nesneye dayadı ve klinik olarak muayene ettiği eldivenli parmaklarını kesti.

Bu kadına karşı hissettiğim öfke dolu sahiplenme duygusunun hiçbir mantığı ya da nedeni yok. Şimdiye kadar sadece mirasım Gwen'in iyiliği ve Susan'ın kaçınılmaz yok oluşu için duyduğum bir sahiplenme.

Ve en kötüsü? Bu duygu yukarıdakilerin hepsinden tamamen farklı, geri dönülmez bir şekilde mantıksız ve asit gibi yakıcı.

Dr. Werner, yaralarını kendim sarmayı tercih edip onu kovduktan sonra gitti. Eğer ona bir kez daha dokunmuş olsaydı, şu anda havuzda yüzüyor olurdu. Ayrıca, gençliğimden beri sürekli bir şekilde kesiliyor, yaralanıyor ve kan kaybediyorum, bu yüzden bu görev bana yabancı değildi.

Aspen'in cildine merhem sürerek yüzündeki ve omzundaki galaksi morluklarını ve göğsünün üst kısmındaki hafif kırmızı lekeyi kapattım. Belediye binası büyüklüğünde ve bir o kadar da korkunç olan mor gözünden bahsetmiyorum bile.

Bu on saat önceydi.

On saat boyunca volta attıktan sonra, dairesinden ayrıldığı andan itibaren onu takip etmek için dedektiflerden yardım istedikten sonra hareketlerinin güvenlik kamerası görüntülerini izledim.

Mateo'nun, o dışarı çıkmadan dakikalar önce gündelik kıyafetlerle binasına girdiğini gözden kaçırmadım. Sonra bir butiğe girmiş ve eli boş ama kız gibi gülümseyerek çıkmış. Saldırı, gözetlenmeyen bir ara sokağa girdikten sonra gerçekleşmiş, çünkü beş dakika sonra topallayarak, bir duvara sarılarak ve morluklarla dolu bir haritayla dışarı çıkmış.

Fark ettiğim tek şüpheli şey, o yerin yakınındaki bir halka kapı kamerası tarafından yakalanan renkli camlı siyah bir minibüstü. Bir profesyonel gibi güvenlik kameralarından uzak durdu, bu yüzden hiçbir plaka ve kesinlikle hiçbir yüz yakalanmadı.

Bildiğim kadarıyla Mateo'nun adamları da olabilirdi, ama kızın dövüldüğü süre boyunca patronlarının bekçi köpekleri olarak hareket ettiklerinden emin oldum.

Bakışlarım onun formuna sabitleniyor; uyuyor, kaşları örülmüş, teni grotesk bir şekilde işaretlenmiş.

Onun güzel teninin ısırıldığında, emildiğinde ve zevkle doyurulduğunda nasıl göründüğünü biliyorum. Yirmi bir yıl önce onun üzerinde tüm bu izleri ve daha fazlasını bıraktığımı ve dişlerimle, dilimle ve dudaklarımla bir yol açtığımı hatırlıyorum.

Çeviri Kitaplar: https://t.me/cevirigiller

Ve o lanet maskeyi takmaya devam etmesine rağmen, o duyguyu, sahiplenmeyi ve her şeyi tekrar yapmak için duyduğum mantıksız dürtüyü hatırlıyorum.

Ama o görüntü ile bu görüntü gece ile gündüz kadar zıt. Dr. Werner bana yaraların yüzeysel olduğunu ve iyileşeceğini söylese de, hala içimde bir sıkıntı var.

Takip edildiği kısımdan, nasıl dövüldüğüne ve sonunda buraya nasıl geldiğine kadar.

Bu son haber beni, adını koymayı şiddetle reddettiğim bir duyguyla dolduruyor.

Dudaklarından bir inilti kopuyor ve ölmek üzere olan bir insanın merhamet için son yalvarışını andırıyor.

Bu kadın evrenden ve evrendeki uzaylılardan daha güçlü, bu beni her zaman çileden çıkaran ama aynı ölçüde de büyüleyen bir gerçek, bu yüzden onun hırpalandığını görmek tuhaf.

Garipliği unut.

Daha önce hiç deneyimlemediğim bir şekilde öfke uyandırıcı.

Uykusunda kıpırdanıyor, şiş olmayan gözünü bir... iki kez kırpıyor ve sonra oturur pozisyona geçiyor, hemen çürük pamuklu elbisesine bakıyor.

Kazağı attım; kirliydi, kanlıydı ve üzerinde yumruğum kadar bir delik vardı.

Elbise de kanlı ama onu çıkarıp aklı başında kalma şansım sıfırın altındaydı. Bu yüzden sağlam bıraktım.

"Kingsley," diye fısıldıyor, sonra muhtemelen dudaklarının iki katına çıkması ve kesik nedeniyle buruşturuyor.

"Günaydın günışığı," diyorum hiçbir sıcaklık hissetmeden, Zippo'mu açarak. "Artık Uyuyan Güzel evresinden çıktığına göre, bana ne olduğunu söyler misin, bunu ne kadar vurgulasam *az*, ne oldu?"

"I..." Gözlerinde biriken sümüğü kırpıştırıyor, benim o pislikleri temizlemekle uğraşmama rağmen, sonra etrafını inceliyor. "Bekle... Neredeyim ben?"

"Daha önce Kara Vadi Malikânesi olarak bilinen evimde, gösterişli ismin kaldırılması için devlete dava açıp kazanmadan önce, tabii ki. Buraya Teksas büyüklüğünde çürüklerle gelmiştin, hatırladın mı?"

Şişmiş dudaklarını açıyor, kapatıyor ve kötü bir Japon balığı taklidiyle tekrar açıyor. "Ben... buraya gelmek istememiştim."

Çeviri Kitaplar: https://t.me/cevirigiller

Yengeç benzeri hareketlerle ayağa kalkmaya çalışıyor, yüzünü buruşturuyor, sonra kırık bir tüyün zarafetiyle geri düşüyor. Ama İtalyan yapımı deri bir ayakkabıdan daha inatçı olduğu için tekrar ayağa kalkmayı deniyor.

Bu sefer sert ama nazik bir elle onu tekrar aşağı itiyorum. "Bırak ayakta durmayı, oturacak durumda bile değilsin, o yüzden yerimi kanatmak ve bizzat ovalamak gibi bir niyetin yoksa yerde kal."

"Ne büyüleyici." Acı dolu bir nefes çeker.

"Seni etkilemek peşinde olduğum son şey ve buraya gelmek isteyip istemediğin umurumda bile değil. Yine de geldin ve hala soruma cevap vermedin."

Omzunda gelişigüzel duran elime bakıyor. Onu incitmemek için yine sert değil ama elimden kaçamayacağını bilmesini sağlayacak kadar da sert.

"Sakıncası var mı?" diye mırıldanıyor.

"Hiç de değil." Elimi çekmeden yanına oturuyorum ve yaralı bir hayvanın hırlamasına benzeyen bir ses çıkarıyor.

Yine de karşı koymuyor, muhtemelen umursamayacak kadar acı çekiyor. Karşı duvara, siyah cam kırılarak yapılmış resimlere bakıyor, çünkü kaos benim onayladığım tek güzellik biçimi. "Saldırıya uğradım."

"Bunu kendi başıma çözebilecek kadar çıkarım yeteneğim var. Cevaplarını öğrenmek istediğim sorular kim, nerede, neden ve nasıl soruları."

"Bilmiyorum." Yutkunuyor ve yüzünü

buruşturuyor. "Cinsel saldırıya uğradın mı?"

"Hayır."

"Emin misin?"

Tek sağlam gözüyle bana dik dik bakıyor. "Ne demek emin ?"

"Savunmaya geçmenize gerek yok. Ben sadece zihinsel bir resim oluşturmak için olaya tüm açılardan bakıyorum."

"Hayır, cinsel tacize uğramadım diye şekillenecek ne var?"

"Bilincini kaybetmiş olabileceğin gerçeği."

"Ben . Bırak onu."

"Güzel. Kimin tanıdın mı?" "Hayır.

Herhangi biri olabilirdi."

"O kadar çok düşmanın var demek?"

Bana tek sağlam gözüyle bakıyor ve bu göz, dünyanın dört bir yanına dağılmış yedi milyar çift gözden daha güçlü. "Sen

Çeviri Kitaplar: https://t.me/cevirigiller

sicilini göz önünde bulundurursak."

"Yumruk atma yoluna gitmeyelim, çünkü sizi kolayca ezerim ve nefesiniz kesilene kadar benimle sözlü olarak tartışacak durumda değilsiniz. Şimdi, zamanımızı faydalı hale getirelim ve bilinen şüphelilere indirgeyelim. Son zamanlarda ben ve psikopat baban dışında kimin seninle bir derdi olabilir?"

Gözleri genişler ve dudakları titrer.

Sikeyim.

"Baban mı?" Gereksiz bir soru işareti ekleyerek soruyorum.

"Ben... bilmiyorum."

"Oh, ama biliyorsun. Bu çok açık."

Bakışlarımı yine kaçırıyor, bu kez çarşafı yüzüne çekiyor ve bu sırada elimi savuruyor. "Belki de sorun sensindir, pislik."

Çarşafı aşağı doğru kaydırıyorum, çekme dürtüsüne direniyorum ve bu süreçte muhtemelen ona zarar veriyorum. Eğer yumuşaklık ve ben bire bir görüşseydik, onu kırılgan boynuna bir ip dolamaya . Ama yine de kendimi Aspen'i daha fazla rahatsız etmemeye çalışırken buluyorum.

"Birçok şey olabilirim ama kadın dövücü olmak listede yok. Seninle olan savaşlarım sadece zihinseldir ve fiziksel şiddet içermez - tabii ki cinsel içerikli olmadıkça. Ayrıca, seni incittiğime gerçekten inansaydın, onca insan arasından bana gelir miydin?"

"Nate'e gidecektim," diye mırıldanıyor nefesinin altında ve ben neden parmaklarımı boğazına sarıp onu boğmamam gerektiğini neredeyse unutuyorum.

"Ve yine de buradasın çünkü gidecek başka bir yerin yoktu, bana çok güzel bir şekilde söylediğin gibi, hatırladın mı? Ne kadar yalnız küçük bir şeysin."

Dudakları ayrılıyor, sonra tıslamadan önce kapanıyor, "Siktir git."

"Memnuniyetle. Ama morlukların iyileşmesini beklemeliyiz çünkü bu sahne garip bir şekilde bir snuff filmine benziyor ve ben hayranı değilim."

"Seni çiğneyecek kadar iyileştiğinde dilimin hayranı olacaksın. Ya da sikini ısırıp kopardığımda dişlerimin, göt herif."

Kıkırdıyorum ve bu onu şaşırtıyor çünkü bana sanki üçüncü bir kırmızı boynuz çıkarmışım gibi bakıyor.

Hay

sikeyim.

Ya da

onu.

Şu hangisi olduğu umurumda değil.

En azından geri döndü.

Çeviri Kitaplar: https://t.me/cevirigiller

Komodine uzanıyorum ve ısıtılmış bir kapta bekletilen bir kase yulaf ezmesini gösteriyorum. Hizmetçim Martha'ya bunu ve onun için üç çeşit bitki çayı hazırlattım.

"Bunu ye, sonra ağrı kesicileri al ve dinlen. Bir şeye ihtiyacın olursa Martha'ya sor, o sana getirecektir."

"Ben kahvaltı yapmam. Ayrıca, neden burada kalacakmışım gibi konuşuyorsun? Ben işe gidiyorum."

"Bugün kahvaltı edeceksin ve şirkete zombinin kötü bir taklidi gibi görünerek imkan yok."

"Ama toplantılarım var!"

"Asistanınız yeniden planlayacak."

"Ama..."

"Bu son, Aspen. Senin eyaletinde iş yok. Bebek gibi davranma."

"Ben bebek değilim."

"Biri gibi öfke nöbeti geçiriyorsun." "Ben

sadece işimi yapmak istiyorum!"

"Ve patronun olarak seni tatile çıkarıyorum. Zorunlu, isteğe bağlı değil."

Ve böylece odadan çıkıyorum, kapıyı kapatmadan önce duyduğum son şey onun sinirli iniltisi oluyor. Birkaç dakika orada kaldıktan sonra içeriye bir göz atıyorum. İnatçı küçük pislik savaşı kaybediyor ve tekrar uykuya dalıyor.

Martha, Gwen'i büyütmeme yardım eden, dolgun vücutlu, orta yaşlı nazik bir kadın, evrak çantamı bana uzatıyor. "Özel bir talimatınız var mı?"

"Ona yiyecek ve Gwen'in kıyafetlerinden verin ve varsa duş almasına yardımcı olun. Gururludur ve yardım istemeyecektir, o yüzden yardım teklif . Hiçbir koşulda dışarı çıkmasına izin vermeyin. Bunu sağlamak için gerekli her türlü yöntemi kullanabilirsiniz - onu içeri kilitlemek de bunlardan biri."

Başını sallıyor ve masanın üzerinde dans eden bir telefonu işaret ediyor. "Bu birkaç saattir titriyor."

Aspen's.

Onu içeri taşırken cüzdanıyla birlikte girişte bir yere attım ve o zamandan beri kontrol etmedim. Düzeltiyorum. O zamandan beri yanından hiç ayrılmadım, Martha geldiğinde hızlı bir duş alıp kıyafetlerimi değiştirdiğim zamanlar hariç.

Şaşırtıcı derecede sağlam telefonu elime aldığımda, ekranda yanıp sönen on kalple çevrili "Yolculuğum ya da Ölümüm" adını buluyorum.

Şaka yapmıyorum. Lanet olası on tane kırmızı kalp.

Çeviri Kitaplar: https://t.me/cevirigiller

Mantıken, Aspen'in kalpli bir insan olmadığını ve sevecen olmaktansa bir köpekbalığı tarafından yenmeyi tercih edeceğini biliyorum. Bu ortak birkaç özelliğimizden biri.

Ancak mantıksız bir şekilde, hayatında duygusuzluk kuralının istisnası olan bir erkek olduğu düşüncesi damarlarımda ucuz viski gibi yanıyor.

Cevap veriyorum, tamamen penis kartımı göz alıcı bir şekilde kullanmaya niyetliyim.

Telefonun diğer ucundan beni karşılayan tiz ses, planımı pek de göz alıcı olmayan bir şekilde durduruyor. "Aspennnn! Nerelerdeydin? Saatlerdir seni arıyorum ve ciddi ciddi polise falan gitmeyi düşündüm. Ve bu iki farklı nedenden dolayı olurdu. Senin ortadan kaybolman ve Mateo'nun toplu cinayet işleme ihtimalinin yüzde bin olması. Della Roma denen pisliğin bana vurduğunu biliyor ve darp suçlamaları, 'onu ve tüm ailesini öldüreceğim' suçlamalarının yanında şaka gibi kalacak. Onu durdurmaya ve yanımda tutmaya çalıştım ama bu sabah ilk iş olarak ben uyurken gitti."

"O zaman daha çok çabalamalıydın. Şimdi senin pisliğini temizlemek zorundayım." Caroline olduğundan emin olduğum kişi konuşmaya başlamadan önce uzun bir sessizlik oldu.

Luciano fısıldar, "Kingsley?"

"Tek ve biricik."

"Merhaba! Ben Caroline."

" canım. Sanırım onun adını iğrenç miktarda kalple birlikte Ya Sür Ya Öl olarak kaydedecek kadar cüretkâr olan sizsiniz."

"Şşşt. Aspen'e söyleme." Esprisi kaybolur. "Bekle, geri değiştirmedi mi? Nerede o ve ona ne yaptın?"

"O yaralı ve uyuyor. Yarına kadar onu rahatsız etmeyin." "Ne-"

Cümlesini bitiremeden telefonu kapatıyorum ve en sevdiğim yemek planlar yaparak yola çıkıyorum.

İntikam.

Çeviri Kitaplar: https://t.me/cevirigiller

ASPEN

Çeviri Kitaplar: https://t.me/cevirigiller

"Peki şimdi ne olacak?" Kollarımı göğsümün üzerinde kavuşturuyorum, aslında zar zor çizgiyi aşmaya çalışmıyormuşum gibi davranıyorum. Bu noktada, sistemimde kan yerine alkol dolaştığına hiç şüphe yok.

Soğuk hava zehirli bir yılan kıvamında tenimi ısırıyor ama dişlerimin takırdamasını önlemek için dudaklarımı kapalı tutuyorum.

Herhangi bir sıcaklık görüntüsü, benimkini ezen bir el tarafından sağlanıyor. Anonymous'un güçlü parmakları, beni evden çıkardıktan sonra son yarım saattir kendi ellerimi rehin tutuyor.

İtiraz etmeye çalıştığımda, ya bu el ele tutuşma olayını kabul edeceğimi ya da omzundaki önceki pozisyonuma devam edebileceğimi söyledi.

Bu göt herifin, aslında seçenek olmayan aptalca seçenekler sunma konusunda sinir bozucu bir tarzı var.

Şimdi kör edici ışıklar ve insan kalabalığıyla dolu sokaklarda yürüyoruz.

Şehrin iyi tarafını hiç sevmedim. Bu yüzden Callie her fırsatta buraya gelse bile, içimdeki her şeyle bundan kaçınıyorum.

Şehrin güzel tarafı dolarlar, pahalı parfümler ve yakınında nefes almamıza izin verilmeyen bir lüks kokuyor. Bu yüzden buraya kendi yolumu çizene kadar burada olmamayı tercih ederim.

Anonim önüne bakıyor ama ne şenliklere, ne neşeye ne de farklı renk ve şekillerde kostümler giymiş sayısız insana kapılmış gibi görünüyor. Aksine, tüm bunlardan sıkılmış gibi görünüyor. Ancak yine de tüm bunların ortasında göze çarpıyor ve bunun maskesiyle pek ilgisi yok, daha çok tüm aurasıyla ilgisi var.

Siyah pantolonu ve tişörtü kaslarını geriyor, bir tür fiziksel disiplini ima ediyor. Daha önce birini nasıl nakavt ettiği düşünüldüğünde bu mantıklı. Ama fiziksel üstünlüğünden daha fazla bir mükemmellik var. Varlığı, keskinliği ve iyi konuşan tavrı.

Muhtemelen büyüyünce babamın çalıştığı insanlar gibi güçlü bir adam olacak.

Belki de çok daha kötü olacak.

Çeviri Kitaplar: https://t.me/cevirigiller

Yine de kendimi onun yörüngesine hapsetmekten kendimi alamıyorum ve bu trans halinden kurtulma şansım da yok.

Daha önce hiç bir insana bu kadar bağlandığımı, sesini duymak ve mümkün olduğunca uzun süre yanında kalmak istediğim birine bu kadar kapıldığımı hissetmemiştim.

"Peki şimdi ne olacak?" Tekrar
soruyorum. "Şimdi yürüyeceğiz,
femme fatale."

"Bunu el ele tutuşmadan yapamaz mıyız?"

"Hayır, çünkü kaçarsın."

"Buna adam kaçırma denir."

Başını bana doğru eğiyor ve gece onuncu kez o maskeyi çıkarıp altında gerçekte ne olduğunu görmek istiyorum. O gerçekten bir canavar mı?

"Etrafta bu kadar insan varken mi?"

"İnsanların varlığı ya da yokluğu kaçırılma olayını yalanlamaz."

Bir omzunu kaldırıyor, sesi tamamen nötr. "O zaman seni kaçırıyorum."

Kalbim sıkışıyor ve dudaklarım aralanıyor. O gerçek mi? Kaçırılmaktan bahsettim, böylece onu biraz sarsacak ve bu durumun yarattığı zorluğun buna değmeyeceğini düşünecekti. Gitmeme izin verme ihtimalinin en az yüzde seksen olduğunu düşünmüştüm ama o bu risk faktörünü tamamen göz ardı etti.

"Seni polise ihbar etmem gerçekten umurunda değil mi?"

"Elinizde hiçbir kanıt ya da yüz tarifi yok. Raporunuz beceriksiz polisin masasında günlerce, aylarca duracak ve sonra arşivlere atılacak."

Tırnaklarımı eline batırıyorum ve derisini çizmeye çalışıyorum.

Çıtlatıyor, sesinden eğlence *akıyor*. "CSI'ı çok izler misin?" "Ne? Neden?"

"Sanırım benden DNA alma girişimlerinizin arkasında gösteri var. Yine de bu işin peşini bırakmanızı tavsiye ederim. Sadece işleri kendiniz için zorlaştırmakla kalmayacaksınız, aynı zamanda aileniz de beni çamura sürüklemenin bedelini ödeyebilir. Babam aile ismine dokunulmasından rahatsız olur ve tehlikeli arkadaşları vardır."

Elini bırakmıyorum. Hatta tırnaklarımı daha da derine batırıyorum. "Benim ailem yok."

Çeviri Kitaplar: https://t.me/cevirigiller

Hızı yavaşlıyor ve birdenbire daha önce dağınık olan ilgisinin tek öznesi haline geliyorum. Değişim ince ama o kadar yoğun ki yutkunuyorum.

"Vay, vay. Gittikçe daha ilginç oluyorsun. Neden ailen yok, femme fatale?"

"Bu seni ."

"Belki de bunun benim işim olmasını istiyorum."

"Neden?" Gözlerinin ışıltılı rengiyle tanışıyorum. Kesinlikle açık gri ya da koyu mavi ya da ikisinin karışımı. "Neden benim hakkımda bir şeyler bilmek istiyorsun?"

"Çünkü ilgimi çekiyorsun. Bu arada, içimde çok az kıpırdanan bir duygu bu."

"Onurlandırılmalı mıyım?"

"Evet. Soruma da cevap vermelisin." "Eğer
cevap verirsem, gitmeme izin verecek misin?"

"Evet derdim ama bu yalan olur ve eminim bu seçeneği tercih etmezsiniz. Bir dürüstlük politikası benimsemeliyiz."

"Dürüstlük, insanların başkalarını manipüle edebilmek için uydurdukları bir illüzyondan ibarettir."

"Çok zekisin."

"Bir kız için mi yoksa kendi iyiliğim için mi?"

"Yaşına göre fazla zekisin. Ama bu iyi bir şey. Beynini doğru şekilde kullanırsan bir yerlere gelirsin."

Duraklıyorum, tırnaklarım bilinçaltımda onun elinden kurtuluyor. İlk defa biri küçümseyici ya da acıma dolu bir tavır takınmadan beynimi övüyor. Öğretmenim bile çok zeki olmanın gettonun bizim tarafındaki bir kadın için iyi bir şey olmadığını söylemişti.

Sharon Teyze bunun beni öldürteceğini söyledi.

Yine de bu yabancı, maskeden başka bir şey giymeyen bir çocuk, birinden duymayı çok istediğim sözleri söyledi.

Kim olursa.

Bana inandıkları sürece. Yeter ki birileri kökenlerimin ötesini ve gerçek ruhumu görmek istesin.

Ama yine de, geldiğimi bilmiyor, bu yüzden posta kodumu öğrendiğinde belki fikrini değiştirir.

"Peki bunu nereden biliyorsun?" Birden kendimi biraz ayık hissederek soruyorum.

Çeviri Kitaplar: https://t.me/cevirigiller

"Sadece yapıyorum. Şimdi, şu dürüstlük politikasına gelelim. Katılmak ister misiniz?" "Önce bana bir şey teklif et."

"Gibi mi?"

"neden *kaçırdınız*, daha doğrusu *kaçırdınız*?" "Bilmemen gereken bir ayrıntı duydun."

"Kundaklamadan ya da arkadaşlarının planladığı şeyden bu kadar endişelenseydin, beni ispiyonlar ya da eylemde yer almak için kalırdın. Kesinlikle bir ortaçağ zamanındaki gibi beni gezdirmeyi seçmezdin."

Kıkırdaması en unutulmaz müzik parçası gibi havada yankılanıyor. Ve en kötüsü de, ona çekilmekten kendimi alamıyorum. Ona, boyuna ve geniş omuzlarına bakmaktan kendimi alamıyorum.

"Her açıdan doğru. Seni almamın ya da senin deyiminle *kaçırmamın* nedeni, daha önce de belirttiğim gibi, sıkılmış olmam ve senin ilginç olman. İnekçe bir şekilde, ki bu benim için alışılmadık bir şey. Kızların sadece vücutlarından hoşlanırım ve zihinleriyle hiç ilgilenmem."

"Sen kadın düşmanı bir domuzsun."

"Ve sen de etiketlerin hayranısın. Ama sezgilerini seviyorum. Çok tahrik edici."

Mideme kramplar giriyor ve aynı anda içimden geçen duyguları ya da soğuğa rağmen ateşimin nasıl yükseldiğini anlamıyorum.

Duruyor ve ben bir şey yapmasını beklerken gözlerim açılıyor. Bunun yerine, sokaktaki bir satıcıdan geniş bir yün atkı alıyor, bunları satan adama yüz dolarlık bir banknot atıyor, sonra atkıyı boynuma ve kollarıma sarmak için elimi bırakıyor.

Şaşkınlıkla ona bakıyorum.

"Bana kutsal mesihmişim gibi bakmayı kesmek isteyebilirsin. Benim günahsız hiçbir yanım yok." "Bunu bana neden aldın?"

"Gıcırdayan dişlerine ve titreyen uzuvlarına bakılırsa üşümüşsün. Bu kolay bir çözüm olabilir."

"Sana borçlu kalmak istemiyorum."

"Yapamazsın. Bunu seni kaçırdığım için bir tazminat olarak düşün." Sesi son kısımda eğleniyor.

Ve içimdeki ve dışımdaki sıcaklık hissine engel olamıyorum. Ben.

Çeviri Kitaplar: https://t.me/cevirigiller

Parmaklarımızı tekrar birbirine geçiriyor ve yürümeye devam ediyor. Bir süre sessiz kalıyoruz ve kendimi onun dokunuşuna, sıcaklığına, parmaklarının benimkileri okşamasına, sonra durup kaotik ama yatıştırıcı bir ritimle yeniden başlamasına odaklanmış buluyorum.

Onu daha fazla içime çekmek için yaptığım ürkütücü girişimi gizlemek amacıyla eşarbı daha sıkı sarıyorum. Erkek parfümünü ilk kez bu kadar... baştan çıkarıcı buluyorum.

"Bir şey unutmuyor musun?" diye soruyor bir süre sonra, başını yana eğerek.

"Neyi unutmak?"

"Sana bir gerçek önerdim. Şimdi sende. Paylaşmak ister misin?"

"Paylaşacak bir şey yok. Annem öldü ve babam da ölmüş sayılır."

"Ölü kadar iyi," diye tekrarlıyor yavaşça. "Bu türün yaygın olacağını düşünmüştüm ama bu kadar yaygın değil."

"Bu deneyimi biliyor musunuz?"

"Eğer ölse daha iyi olacak işe yaramaz bir babaya sahip olmayı kastediyorsan, evet, son derece aşinayım." Elimin arkasını okşuyor ama bu hareket sevgi dolu değil; ancak tehditkâr da değil.

İkisinin bir karışımı. Siyah ve beyazı kesen gri.

Bir fırtınadan önce ve sonra gelen sükûnet.

Söz konusu fırtına, maskenin arkasından beni sıkıştıran gözlerinde kendini gösteriyor. "Görünüşe göre seninle başlangıçta düşündüğümden daha fazla ortak noktamız var. Belki de bu yüzden ilk etapta dikkatimi çektin."

"Bu iyi bir şey mi yoksa kötü bir şey

mi?" "Eğer şanslıysan, ikisi de değil.

Değilse, ikisi de."

"Peki şanslı olup olmadığımı nasıl anlayacağım?"

"Zamanı geldiğinde anlayacaksın."

"Neden şimdi olmasın?"

"Golün ne zaman bilmenin heyecanı yok.
Öngörülebilirlik sıkıcıdır."

"Her zaman değil." Ona bakıyorum, bir kez daha boyunun ve yapısının neredeyse ufku doldurmasına kapılıyorum. "Sakın bana sporcu olduğunu söyleme?"

"Sana bunu düşündüren ne?"

"Hedeflerle ilgili benzetmeniz."

"Bu benzetmeyi herkes kullanabilir. Bu sadece sporculara özgü bir ayrıcalık değil."

Çeviri Kitaplar: https://t.me/cevirigiller

"Peki, öyle misin?" "Ya öyleysem?"

"Şaşırırdım. Siz... iyi okumuş görünüyorsunuz."

"Ve tüm sporcuların aptal olması mı gerekiyor? Biliyorsunuz, aynı klişeler kızıl saçlıları da kazığa bağlanıp yakılması gereken cadılar olarak resmediyor."

"Ben... öyle demek istemedim. Sadece tanıdığım tüm sporcular kibirli pislikler."

"Ve ben istisna mıyım?"

"Hayır, sen kalabalığın kralısın. Maddi durumun iyi görünürken neden sporcu oldun?" Okulumuzdaki sporcular, sosyal sınıflarını değiştirmek için NFL hayalinin peşinden koşuyorlar.

"Adrenalin patlamalarını kontrol etmek için."

Adımlarım kısmen onun cevabı yüzünden duraksıyor. Kısmen de elimi sıkıca tutması yüzünden. "Neden kontrol etmen gerekiyor?"

"Bazılarımız farklı bir yapıya sahibiz ve bu tür şeylerden bol miktarda var, bu yüzden kontrol etmek için başa çıkma mekanizmaları arıyoruz." İleriyi işaret ediyor. "Buradayız."

Başımı kaldırıyorum ve sadece ana caddeden uzaklaşmakla kalmadığımızı, aynı zamanda hiçbir insan, parlak ışık veya belirsiz sohbet olmadığını fark ediyorum.

Kısacası, sahte bir koruma duygusu için kullandığım tüm unsurlar.

Önümde var olan tek şey, uzun çalılarla çevrili ve sonu görünmeyen karanlık bir toprak yol.

"Burası neresi?" Sesimin titremesini engellemeye çalışıyorum ama başaramıyorum. "Mahremiyet."

"Mahremiyet istediğimi sana kim söyledi?" "Sen istemeyebilirsin ama ben istiyorum."

"Halka açık bir yerde kalacağımıza söz vermiştin."

"Hiçbir şey için söz vermedim, size bu seçeneği tanıyacağımı söyledim ve son bir saattir de öyle yaptım."

"Gardımı düşürmemi sağlamanın yolu bu mu?"

"Olabilir. İşe yarıyor mu?"

Dudaklarım büzülüyor, gözlerim nemleniyor ve bu mutlak çaresizlik hissinden nefret ediyorum. Onun tarafından kandırıldığıma inanamıyorum. Yaklaşımlarını geri püskürtme şansım yoktu ama bir noktada belki de umursadığını düşünmüştüm.

Çeviri Kitaplar: https://t.me/cevirigiller

göre, o gemideki tek kişi benim. Bu ana kadar olan her şey muhtemelen beni onun cazibesine kaptırmak için hesaplanmıştı.

Ve yaptım. Utanç verici bir kolaylıkla.

"Şimdi ne olacak?" Acımı gizlemek için tükürdüm. "Hayır dersem, arkadaşının işini bitirip beni zorlayacak mısın?"

"Seni zorlamak mı? Hayır. Bunu benim kadar kabul etmen için seni zorlamak mı?

Evet."

"Peki bunu nasıl yapacaksınız?"

"Bir şey yapacağım ve tepkine göre seni ya tutacağım ya da bırakacağım."

şey söylemeye fırsatım olmuyor çünkü elimi tutup beni göğsüne yaslıyor.

Kalp atışlarım gümbür gümbür atıyor ve eminim göğüs kafesine çarpan çılgınca sesleri duyabiliyor. Ancak maskesini yavaşça kaldırdığında, onu düzenlemeye yönelik tüm girişimler soğuk havada kayboluyor.

Nefes alamıyorum.

Ve bunun gördüklerimle çok ilgisi var.

Sadece kare çenesini ve şehvetli dudaklarını gösterdi ama bu daha fazlasını arzulamam için yeterliydi.

Ondan daha

çok. Bundan.

Doğrudan dudaklarıma dalarken gözleri maskenin arkasındaki karanlıkta parlıyor ve onları ciğerlerimdeki canlı nefesi kesen bir sertlikle yakalıyor.

Dilini içeri sokup benimkiyle özür dilemeden ziyafet çekerken göğsüm ve midem sayısız duyguyla patlıyor.

Sonra iki parmağıyla çenemi kavrayıp daha fazla erişim sağlamak için yukarı kaldırıyor.

Beni bir hayvan gibi bitirmek için.

Ta ki ona karşı erimekten başka çarem kalmayana

kadar. Mantıken, savaşmalıyım.

Mantıken, koşmaya çalışmalıyım.

Ama Şeytan'ın Gecesi'nde mantık yoktur.

Daha önce hiç yaşamadığım bir yoğunlukla beni mahvetmesine izin verirken aklımdaki son şey mantık.

Belki de bunu bir daha asla yaşayamayacağım.

Ve biliyorum, biliyorum ki muhtemelen gitmeme izin

vermeyecek. Ve belki ben de onun beni bırakmasını

istemiyorum.

Çeviri Kitaplar: https://t.me/cevirigiller

Dudaklarımı serbest bırakıp onlara doğru fısıldadığında düşüncelerim pekişti: "Her şeye rağmen seni tutmaya karar verdim."

Çeviri Kitaplar: https://t.me/cevirigiller

10

Çeviri Kitaplar: https://t.me/cevirigiller

KINGSLEY

Bileklerinden tavana asılı iki baygın pisliğe yaklaşırken kollarımı dirseklerime kadar kıvırıyorum.

"Ellerinin kirlenmesini istediğinden emin misin, zengin çocuk?" Nicolo köşedeki pozisyonundan bir puro yakarak ve bacaklarını bileklerinden çaprazlayarak alay ediyor.

"Siktir git, Nic. Bunun seninle hiçbir ilgisi yok." Su hortumuna uzandım ve kolu en yüksek basınca getirdim.

"Aksine, adamlarımın sizi bu ikisini bulabildiğini düşünürsek, bunun benimle ilgisi var."

"Şirketlerinizin hak etmediği parayla zaten tazmin edildiniz." Başımı yana eğiyorum. "Bana iyilik yapmıyorsunuz. Bu bir ticari işlem."

"Biraz daha minnettar olman gerekmez mi? Sadece küçük fetişin için bodrumumu kullanmana izin vermekle kalmıyorum, aynı zamanda bu ikisini aynı anda yakalayarak Bruno'ya karşı geliyorum..." Rolex'ine bakıyor. "Yirmi saat."

Aspen'in kanlı bir yüzle çıktığı o görüntüleri izledikten hemen sonra Nicolo'ya gönderdim ve onları bulmasını söyledim. Tabii ki, o asla amaçsız avlanmayan bir kedi, bu yüzden onun şartı açıkça şirketi için daha fazla paraydı.

Miktarı düşürmesi için onu manipüle ediyormuş gibi bile yapmadım. Benim tarafımdan yapılacak herhangi bir pazarlık onu baştan savma bir iş yapmaya iterdi. Yavaş bir iş.

Ben ona tam olarak istediği miktarı verdim. Böylece, hızlı sonuç.

Bütün günümü mahkemede, kendisine fiziksel ve duygusal tacizde bulunduktan yirmi yıl sonra kendi anne babasını soğukkanlılıkla öldüren akıl hastası bir adamı savunarak geçirdim.

Ve ona 'suçsuz' kararını aldırmanın ve bunu savcının yüzüne vurmanın her saniyesinden zevk aldım. Bu aracın hiç şansı yoktu, çünkü ebeveynlerin istismarını ciddiye alırım, kişisel olarak ve acımasızca ele alırım. Medya bana istediği kadar vahşi bir şeytan desin, ama sırf bu insanlar

Çeviri Kitaplar: https://t.me/cevirigiller

Birinin yaşamı, onları suçlamanın üstünde görmüyorum. Birçoğu kısır bırakılması gereken kusurlu insanlardır ve günahları için ölmeleri gerekiyorsa, öyle olsun.

Bu yüzden Benjamin Shaw öldüğünde neredeyse hiç kayıp duygusu hissetmedim. O yaşlı adam sonunda abartılı jakuzisindeyken geçirdiği bir kalp kriziyle hayata veda etti. Tıpkı annem gibi o da boğuldu. İroni, bu şekilde en küçük kaltaktır.

Ancak mahkemede aldığım endorfinle bile, başımın arkasına batan iğneye benzer hissi ya da evimde kimi bıraktığımı düşününce göğsümde oluşan sıkışmayı kovamadım.

Bulabildiğim tek teneffüslerde Martha'yı iki kez aradım ve görünüşe göre Aspen günün çoğunu uyuyarak geçirdi. Onu tekrar kontrol etmesi için Dr. Werner'i göndermeyi düşündüm ama ben orada yokken ona dokunduğu düşüncesi bu küfür gibi düşünceyi çabucak sildi.

Muhtemelen uykusuzluktan kaybettiği saatleri telafi ediyordur. Bütün geceyi ofiste geçirdiği ve iflah olmaz bir işkolik ruha sahip olduğu bir sır değil.

Onu kontrol etmek için eve dönmememin tek nedeni Nicolo'dan aldığım telefonda kimliği belirsiz arabanın sahiplerini bulduğunu söylemesiydi. Elbette yalan söylüyor ve rastgele iki adam seçiyor olabilirdi, ancak yaptıkları hızlı geçmiş araştırması, Bruno ile aynı hapishanede yatmış haydutlar olduklarını gösterdi.

Nicolo'nun varlığını ve sözlerini görmezden gelerek, hortumu sarı sakallı ve güreşçi yapılı adamlardan birine doğrultuyorum ve sonuna kadar açıyorum. Soluk soluğa uyanıyor, gözleri odaklanmıyor ve ayrık ağzından gırtlaktan nefesler çıkıyor. Burnu ve dudakları yumuşak yüzüne göre fazla büyük olan daha zayıf arkadaşını uyandırması için ona bir mola veriyorum.

Bir sıçrayışla ayağa kalkıyor, kesime götürülen bir hayvan gibi bağlarının içinde sarsılıyor.

"Ne... ne oluyor lan?" diyor sarışın sakallı, hâlâ şaşkın.

"O pis ellerini dokunmaman gereken birinin üzerine koydun, işte bu lanet şey." Yumruğumu kaldırıp ona öyle sert bir yumruk atıyorum ki, bağları içinde geri çekilirken kemiklerinin çıtırtısı havada yankılanıyor.

Kırılan kemiklerin sesi duyduğum tek şey olana ve kanın metalik kokusu havada asılı kalana kadar tekrar tekrar yapıyorum. Kırmızı kan gömleğime, kollarıma ve yüzüme sıçrıyor ama durmuyorum.

Ara verme.

Çeviri Kitaplar: https://t.me/cevirigiller

Ve kesinlikle merhamet göstermiyorum.

Şiddeti her zaman sevmişimdir ama ilk kez bu kadar saygı duyuyorum.

Hukukun canı cehenneme. Bazen adalet sadece yaşlılarla sağlanabilir-

Göze göz.

Özellikle de kılcal damarlar patlayana kadar defalarca yumrukladığım gözünü... Ama ne kadar vurursam vurayım, Aspen'in şişmiş gözünün ya da bu sabah zar zor açabildiği gözünün görüntüsü silinmiyor.

Herif adrenalin kaynaklı eğlencemin ortasında bir yerde üzerime bayılıyor. Ben de titreyerek diziyi izleyen arkadaşına dönüyorum.

"Hey... hey... bunun hakkında konuşabiliriz." Arkadaşı yutkunuyor, ucuz kolonya ve saf korkuyla karışık iğrenç bir ter kokuyor.

Yumruğumu suratına indirerek kendi tükürüğüyle boğulmasına neden oluyorum. "Mesele de bu. Konuşacak bir şeyim yok."

"Lütfen." Öksürüyor. "Bizi buraya bilgi almak için getirdiniz, değil mi? Beni bağışlarsanız size istediğiniz her şeyi anlatabilirim."

Avın ortasındaki bir avcı gibi sert ama sakin nefes alıyorum. Bruno'nun onu gönderdiğini bildiğim için bu heriften bilgi almaya ihtiyacım yok. Nicolo'dan Bruno hâlâ hapisteyken ona ulaşmasını istemiştim ama anlaşılan o piç Attika'nın duvarları arasında bir tanrıdan daha dokunulmaz.

"Bruno kızını takip etmen ve ona saldırman için sana ne kadar ödedi?" Pisliğe soruyorum.

Floresan ışığın altında soluklaşıyor, ince dudakları titriyor. "Ben... bu değil..."

Burnunda kan patlamasına neden olan bir aparkat indiriyorum. "Bana her şeyi anlatacağını düşünmüştüm. Ama ölüme hazırsan, boş ver."

"Hayır... bekle... Bruno ödeme yapmıyor. O... biz hapis yatarken bize koruma sağladı ve çıktığımızda tazminat talep etti. Hepsi bu, yemin ederim. Onun kızı olduğunu bile bilmiyorduk. Bize sadece bir resim ve isim verdi ve ona bir ders vermemizi söyledi."

Bir ders.

Kanım kulaklarımda uğulduyor.

Dersleri tecavüz olabilirdi ama yaşlı adam bunu engellemeyi umursamadı bile.

Yumruğumu çenesine indiriyorum ve herif bir bebek gibi feryat

ediyor. "Beni bağışlayacağını söylemiştin," diye ağlıyor.

Çeviri Kitaplar: https://t.me/cevirigiller

"Hayır, yapmadım." Onu gömleğinden çekip kan ve ter lekeli yüzüne doğru nefes alıyorum. "Şöyle , orospu çocuğu. Arkadaşın gibi bilincini kaybedene kadar seni yumruklayacağım, sonra bilincin yerine gelene kadar sana su tahtası yapacağım ve her şeyi tekrar yapacağım. Onun teninde bıraktığın her iz için sana işkence edeceğim. Seninle işim bittiğinde ölmeyi dileyeceksin."

Sonra eklemlerim, ellerim ve kollarım kan içinde kalana ve serseriler hayata pamuk ipliğiyle bağlı olana kadar söz verdiğim gibi yapıyorum.

Sorun ki, hâlâ yeterli gelmiyor.

"Biliyorsun, yumrukların yerine kullanabileceğin aletlerim var. Nesin sen, mağara adamı mı?" Sadist gözlerindeki parıltıyla köşeden izleyen Nicolo da bana katılıyor. Pahalı odunsu parfümü sidik, kan ve ter arasında göze çarpıyor.

Ben bile pislikler gibi kokmaya başladım. Aspen burada olsaydı, bana en sevdiği sözü söylerdi.

Eğer uçuruma uzun süre bakarsanız, uçurum da size bakar.

Belki de Nicolo'nun belirtmekten hoşlandığı gibi zengin çocuk statüm, her zaman olmam gereken canavarın sadece bir kamuflajıdır.

Normal insanlar suçluluk hissetmedikleri için azıcık pişmanlık ya da suçluluk hissederler. Diğer yandan ben?

Onların bilinçsiz, zorlukla nefes alan formlarına bakarken hissettiğim tek şey daha fazlasına ihtiyaç duymak.

Bir seri katilin yapacağı gibi yüzlerinden ve yumruklarımdan damlayan kanı izliyorum. "Aletler çıplak ellerimle aynı tatmini vermiyor."

Nicolo'nun kahkahası bir süper kötünün şeytanlığıyla boşlukta yankılanıyor. "Onun hâlâ senin kadının olmadığına emin misin? Çünkü şu anda onun için bir erkeğin karısı, onuru ve gücü için yapabileceğinden daha fazlasını yapıyorsun."

Bu ses hoşuma gitmedi.

Aslında hiç hoşuma gitmiyor, öyle ki bırakmaya karar verdim.

Nicolo'yu arkamda bırakarak yakındaki bir sandalyeden çantamı ve ceketimi alıyorum ve özel kumaşı kanla lekelediğimde hiçbir şey hissetmiyorum. Ama eve dönerken üstümü değiştirmek için bir not alıyorum.

"Bu ikisiyle ne yapmamı istiyorsunuz?"

Omzumun üzerinden ona bakıyorum. "En iyi yaptığın şey, Nicolo."

Detaylandırmama gerek yok. Kapıyı arkamdan kapatırken gördüğüm son şey onun sadist sırıtışı oluyor.

Çeviri Kitaplar: https://t.me/cevirigiller

11

Çeviri Kitaplar: https://t.me/cevirigiller

ASPEN

Tekrar buluşacağız, kırmızı çiçeğim.

Olmayan havayı soluyarak uyanıyorum. Gözlerimde nem birikiyor ve kalbim neredeyse yere dökülüyor.

Bir an için nerede olduğumu şaşırıyorum. Ama anılar kısa sürede, istikrarlı ve korkunç bir doğrulukla geri geliyor. Neredeyse *gümbürtüyü* ve bastırılmış acı çığlıklarımın sesini duyabiliyorum.

Başım dönüyor ve ani hareket karşısında irkiliyorum.

Kingsley'nin gölgesinin bir anda ortaya çıkıp beni tekrar yatağa yapıştırmasını bekleyerek yavaşça yataktan kayıyorum.

Bu gerçekleşmediğinde kırık bir nefes bırakıyorum.

Sadece o pislik, "Piç Okulu "ndan aldığı sik diplomasını gösterirken yaralı biriyle ilgilenir.

Ve yine de... Kirli elbiseme, kolumdaki ve omzumdaki çürüklere, vücudumun her yerindeki yıkım haritasına bakıyorum. Ve içimi kaplayan en belirgin duygu minnettarlık.

Eğer o olmasaydı, bilinmeyen bir köşede bayılırdım ve dayak yemekten daha kötü bir kadere sahip olurdum.

Köşkten etkilenmemeye çalışarak ve bunu başaramayarak dikkatlice odadan çıkıyorum.

Buranın bir mil öteden hissedilebilen bir ruhu var. İskeletleri saklamak için kullanılan eski bir gotik katedral gibi.

Duvarlarının içinde ilk kez bulunuyorum. Gwen'in düğünü sırasında bu heybetli binanın sadece bahçesini görmüştüm.

Daha önce Black Valley Malikanesi olarak bilinen bu yer, mevcut sahibi kadar acımasız bir varlığa sahiptir, ancak cazibesi de vardır.

Süslü antika sütunlar bir mimari müzeye aittir ve mermer döşeme sofistike bir zevki yansıtır. O kadar çok alan, koridorlar ve karmaşık bir şekilde dekore edilmiş oturma alanları var ki, duvarlarının içinde kaybolmak çok kolay.

Evin ruhunda uğursuz bir niyet havası var. Yine, sahibinin bir kopyası.

Çeviri Kitaplar: https://t.me/cevirigiller

Malikânenin mülkiyeti konusunda kamuoyuna açık olarak yaptığı denemelere göre Kingsley'in buraya duygusal bir bağlılığı var. Bu yüzden babası öldüğünde ve karısı Susan'a miras kaldığında Kingsley çılgına döndü. Neredeyse diğer her şeyi miras almış olması -milyarlarca değerinde portföy ve daha yüksek bir vergi dilimi de dahil- onun için hiçbir şey ifade etmiyordu.

Babasının son yıllarında bunadığını kanıtlayacak, vasiyetini geçersiz kılacak ve daha sonra bu malikanenin mülkiyetine sahip olduğu en son vasiyete geri dönecek türden bir deli. Ne de olsa burada doğmuştu ve Shaw klanının onuncu nesli olarak burayı miras alması gerekiyordu.

Basın onu 'Vahşi Şeytan' olarak resmetti ve bir kadını hayatının büyük bir bölümünde yaşadığı evden tahliye ettiği için standart cinsiyetçi kadın düşmanı özellikler ekledi.

Ve tüm bu sıfatlar başka nedenlerden dolayı pislik için geçerli olsa da, konu Susan olduğunda durum böyle değil.

Şirkette var olmayan kaslarını göstermek için ortaya çıktığında onunla birkaç kez karşılaştım ve bunlar bir daha asla tanık olmamayı tercih edeceğim talihsiz olaylardı.

Kingsley pislik okulundan mezun olmasaydı, onun için üzülürdüm. Ama yine de, kuşlar birlikte uçar. Belki de o ve üvey annesi uygun bir kaderi paylaşıyorlardır.

Nate bu evdeki cazibeyi hiç görmedi ama ben görüyorum. Bunun bir kısmı kızımın uzun yıllar burada yaşamış olmasıyla ilgili.

Ayaklarım, melekleri yiyen şeytanların resmedildiği devasa bir tablonun önünde durdu. Detaylar o kadar çarpıcı ki, ürkütücü derecede korkutucu.

Tüm iblislerin iğrenç yüzleri, boynuzları ve ellerinde kan vardır ve tüm melekler canlı canlı yutulurken acı içinde çığlık atarlar.

Bunun meleklerin iblisleri öldürdüğü bir versiyonu olduğundan oldukça eminim, ama Kingsley'in bunun yerine bu sahneyi tercih etmesine neden şaşırmadım?

Dış kapının üstünde bile bir iblis oturuyor. "Bu Bayan

Shaw'ın satın aldığı son tabloydu."

Cömert kıvrımları olan kısa boylu bir kadın yanımda durduğunda irkiliyorum ama tepkimi gizliyorum. Kahverengi saçlarını muhafazakâr bir topuz yapmış ve üzerinde onu zarif gösteren klasik bir hizmetçi kıyafeti var.

"Merhaba. Adım Martha ve Bay Shaw'ın yanında tuttuğu tek hizmetçiyim."

Çeviri Kitaplar: https://t.me/cevirigiller

"Ben... Aspen." Omzumda patlayan ağrı bana saldırıyı hatırlattığında duraklıyorum.

"Biliyorum," diyor sıcak bir gülümsemeyle.

"Bayan Shaw demiştiniz, yani hangisi?" Tabloyu işaret ederek konuşmayı tekrar ona döndürüyorum.

"Bayan Liliana Shaw. Bayan Shaw olarak anılan tek kişi. Diğeri sadece Susan." Duraksıyor. "Ya da Bay Shaw'un ona taktığı diğer renkli isimler."

Homurdanıyorum. Tabii ki herkes için renkli isimleri var.

Ancak Martha iblislere bakmaya devam ederken benim tepkimi umursamıyor gibi görünüyor. "Buraya taşınır taşınmaz Susan tabloyu tahrip etmeye kalkıştı. Bu yüzden Bay Kingsley Shaw onu Bay Nathaniel Weaver'ın evinde sakladı, sonra da on sekiz yaşında buradan taşındığında yanında götürdü. Beş yıl önce geri döndüğünde tabloyu da yanında getirmiş."

"Bunun için bu kadar uğraştığına göre onun için çok değerli olmalı." Ama yine de, bir iblisin kendi türünden olanları koruması mantıklı. Cehennemin iyiliği için falan.

"Bu doğru olsa da, bu her şeyden çok bir mesaj. Resim ve Bayan Liliana'nın anısı burada kalacak. Susan, Black Valley Malikânesi'nin tarihindeki talihsiz bir durak sadece." Martha gülümsüyor. "Ya da Bay Shaw öyle diyor."

Bu konuda çok mutlu görünüyor. İçimden bir ses Martha'nın Liliana'ya ve dolayısıyla onun bir uzantısı olarak Kingsley'e şiddetli bir sadakati olan bir hizmetçi olduğunu söylüyor. Susan evin hanımıyken onun için casusluk yaptıysa hiç şaşırmam. Kimseyi onaylamazken onu onaylaması mantıklı olurdu.

Martha bana bakıyor. "Duş almak ister misin? Misafir banyosunda yedek kıyafetler hazırladım."

"Uh, hayır. Eve gidip işe koyulsam iyi olacak."

Çünkü Kingsley'i sikeyim. Şirkette yüzümü göstermemi istemiyor, tamam, ama en azından evden çalışabilirim.

"Öğleden sonra oldu hanımefendi." Martha cam kapıları işaret ediyor ve güneşin inişe geçmek üzere olduğundan emin oluyor.

Vay anasını.

Bütün bir gece ve bir gün uyudum mu? Bu uzun zamandır olmamıştı. Ben beş saat uyuyan bir insanım. Daha fazlası olursa garip polise bildirmek gerekir.

Çeviri Kitaplar: https://t.me/cevirigiller

"Şu duşu alsan iyi olur." Martha isteksizliğimi dikkate almadan beni nazikçe banyoya doğru itiyor. "Sana yardım edeyim."

"Hayır, kendim yapabilirim."

Başını sallıyor, dudakları bir gülümsemeyle kıvrılıyor. "Bunu söyleyeceğinden bahsetmişti."

Gözlerimi kısıyorum. "Ne diyeceksin?"

"Yardım kabul etmeyeceğinizi. Bir şeye ihtiyacın olursa hemen dışarıda olacağım." Başını sallayarak dışarı çıkıp kapıyı arkasından kapatıyor ve beni adını koymayı reddettiğim bulanık düşüncelerle baş başa bırakıyor.

Her şeyden ve herkesten kopukken beni nasıl bu kadar iyi tanıyor?

Duş almak diş çekmekten daha zor oluyor. Ama her kesiğim yandığında tıslayarak ve inleyerek bunu yapıyorum. Ne kadar zor olursa olsun, Martha'yı çağırmıyorum.

Bana bebek gibi davranılmasını ya da narin bir çiçekmişim gibi davranılmasını reddediyorum.

Sonuç olarak, yaklaşık kırk dakika sonra bitiriyorum, daha az yenilenmiş ve daha çok savaştan çıkmış bir asker gibi hissediyorum.

Bana verdiği kıyafetlerin bir elbise ve pamuklu iç çamaşırı olmasına sevindim. Şaşırtıcı bir şekilde üzerime oturdular. Elbise beyaz ve bol, yakası şık bir kesime sahip ve kalçalarımın ortasına ancak ulaşıyor. Tercih ettiğim boy için kesinlikle çok kısa.

Onları giyer giymez vanilya kokusu beni sarıyor ve saçlarımı kurulama zahmetine girmeden banyodan çıkıyorum.

Martha ellerini birbirinin üzerinde kavuşturmuş, öylece duruyor.

"Bunlar... Gwen'in mi?"

"Evet. Eminim aldırmaz."

Kalbim sıkışıyor ve elbiseyi kıçımdan daha fazla örtmesi için çekiştirmek zorunda kalsam da çıkarmayı düşünmüyorum.

ürkütücü gelebilir ama onu yakından koklamak istiyorum.

Bu.

Birdenbire onu çok özledim.

Belki de hiç ani değildir. Öldüğünü düşündüğümde bile, hala

Onu tüm varlığımla özledim.

Bir süre önce gördüğüm kâbusta babam beni öldürmeye geliyordu ve tek düşünebildiğim onu tekrar terk edeceğimdi.

Yani, evet, o artık daha yaşlı, evli ve muhtemelen bir anneye ihtiyacı yok, ama benim ona ihtiyacım var.

Çeviri Kitaplar: https://t.me/cevirigiller

Her zaman öyleydim.

Onun anısı beni yıllardır ayakta tutan şey. Evden kaçıp yuvarlanan bir taş gibi kendi yolumu çizdiğimden beri.

"Odasını görmek ister misiniz?" Martha sorar.

"Gwen'in odasını mı diyorsun?"

"Evet. Değerli olduğunu düşündüğü neredeyse her şeyi almış, ama etrafa bakmak istersen etrafta birkaç eşyası var."

"Bunu çok isterim."

Kingsley'in bu yüzden kadını kovmasından nefret etsem de, kızımın evim dediği yerde bir tur atma fırsatını kaçırmazdım.

Martha önce bana etrafı gezdirirken bir emlak kralına yakışır bir konuşma yapıyor. Kingsley'in odasını ve ofisini es geçip gitti. Kapılarını açma zahmetine bile girmedi.

Sonra Gwen'in odasını işaret etti. "Burada istediğin kadar kalabilirsin. Akşam yemeği hazırlamam gerekiyor."

Ona teşekkür ediyorum ve o da başını sallayarak işlerine devam ediyor.

Açgözlü gözlerim prenseslere özgü dekoru inceliyor. Yatağın üzerindeki dantel yorgan, onu çevreleyen muslin perde. Vanilya orkideli duvar kâğıdı, hiç şaşırmadım.

Aslında, halıdan gömme dolabının kapılarına, hatta masasına ve çok renkli kalemlerine kadar tüm odası vanilya temalı.

Kesinlikle benim olduğumdan daha kız gibi, kime çekmiş emin değilim. Bana ya da babasına değil, orası kesin.

Muhtemelen Caroline. Hamile olduğumu öğrenmeden önce o aptal kabarık enerjisini üzerime sürmüştü.

Yatağa oturup elimi çarşafın üzerinde gezdiriyorum, sonra komodinin üzerinde çerçeveli bir resim görüyorum.

Kıyafetlerine ve şapkasına bakılırsa liseden mezun olduğu gün çekilmiş.

Kingsley onu belinden tutmuş uçuyormuş gibi havaya kaldırıyor ve Gwen kontrolsüzce gülüyor.

Birbirlerine o kadar büyük bir sevgiyle bakıyorlar ki bu beni ikiye bölüyor. O noktada, onunla çoktan tanışmış ve onu o pisliğin kızı olarak sınıflandırmıştım.

Onun benim de kızım olduğu ve hayatının asla geri getiremeyeceğim bir anını kaçırdığım hiç aklıma gelmedi.

Parmaklarımı yüzünde gezdiriyor, acı duyguların gözlerimde toplandığını hissediyorum.

Çeviri Kitaplar: https://t.me/cevirigiller

Yanlışlıkla Kingsley'in yüzüne dokunuyorum ve bu beni ürkütüyor. Temasın kendisi ya da ne kadar yasadışı bir şekilde çekici olduğu değil, ama şu anda ondan nefret edemediğim gerçeği.

Eğer o olmasaydı, Gwen şu anki genç hanımefendi haline gelemezdi. On yedi yaşından itibaren bir bebeği tek başına büyütmek için taş gibi bir adam olmak gerekir.

Nefret ettiğin birini idol olarak görmemelisin, sürtük. Kafamın içinde Caroline'ın sesini duyuyorum ve çerçeveyi bulduğum yere geri koyuyorum.

Çekmeceyi açmadan duramıyorum. İçinde uyku tomurcukları, onlardan bir koleksiyon, daha vanilya renkli şeyler ve bir albüm var.

Çıkarırken içimde bir heyecan dalgası dolaşıyor. Açtığım andan itibaren sanki hafıza şeridine taşınmış gibi hissediyorum.

Yeni yürümeye başlayan Gwen'in fotoğraflarıyla dolu. Doğum günleri, ilk dişi. İlk adımları. Okuldaki ilk günü. Hepsi Kingsley'in şaşırtıcı derecede düzgün el yazısıyla en üstte Post-it Notlarla belgelenmiş.

Neredeyse tüm fotoğraflarda ya onu taşıyor, ya ona tezahürat yapıyor ya da onunla birlikte kameraya gülüyor. O zaman sadece kızının yanındayken kaygısız olduğunu anlıyorum. Sanki duvarlarının içine girmesine izin verdiği tek kişi o.

Birkaç yıl önce ofisine öğle yemeği getirdiğinde yüksek sesle güldüğünü görene kadar onun bu yönünün var olduğunu bile bilmiyordum.

Manzaradan, kahkahalarından, neşesinden ve bir tutulmaya rakip olan nadirliğinden etkilendiğimi hatırlıyorum.

Albüm boyunca, dünyaya gösterdiği versiyonu ve sadece onun için olan bir versiyonu olduğunu açıkça görebiliyorum.

Ve neden içimdeki acı duyguların artmaya devam ettiğini bilmiyorum. Muhtemelen Gwen'in hayatının en önemli kısımlarını kaçırdığım içindir, oysa o tüm bunlar sırasında oradaydı.

Çevirmeye devam ediyorum, bir film gibi hayatının evrelerini gözden geçiriyorum.

Nate bile bazı fotoğraflarda, çoğunlukla doğum günlerinde, her zamanki gibi ciddi bir yüz ifadesiyle yer alıyor.

Yeşil gözlü canavar içimde başını kaldırıyor ve istesem de acıyı kovamıyorum.

Ama tüm albümü gözden geçirdim. İki kez. Üçüncüde, kendimi bazı resimlerde duraklarken buluyorum.

Çeviri Kitaplar: https://t.me/cevirigiller

Gwen'in on beşinci doğum günü gibi. Gülümsüyor ama hükümetin savaşlarından daha zoraki görünüyor. Gözleri biraz şiş, ifadesi mekanik görünüyor.

Doğum günlerimde ağladım çünkü doğum günlerimde beni terk eden annemi hatırladım.

Annesi olduğumu ilk öğrendiğinde söylediği sözler, ki tesadüfen ben de aynı gün öğrendim, aklıma geldi.

"Çok üzgünüm bebeğim," diye fısıldıyorum resmine.

"Birinin mahremiyetini ihlal ettiğiniz için daha fazla üzgün olmanız gerekmez mi?"

Başımı kaldırıyorum ve omzumda bir acı patladığında homurdanıyorum. Sonra gözlerimde biriken nemi siliyorum çünkü bir yırtıcının önünde en ufak bir zayıflık belirtisi göstermek bile saldırmalarını sağlamanın kesin bir yoludur. Acımasızca.

Ve Kingsley karşılaştığım en kötü avcı. Babamla birlikte.

Benimle ilgilenmiş olması beni kandıramaz. Daha sonra bana zarar vermek için sadece bir numara olabilir.

Girişte duruyor, üzerinde bu kadar iyi durmaması gereken her zamanki siyah takım elbisesini giymiş.

Kingsley her zaman fiziksel olarak mükemmel olmuştur ve bunun tek nedeni yüzü, delici gözleri ya da iyi bilenmiş vücudu değildir.

Onunla birlikte gelen karizma. Gözlerindeki renk kadar derin fırtınalar barındıran sessizlik.

Ellerinin arkasını birkaç kesik süslüyor ve merakım daha da artıyor. Nate ile hobi olarak dövüştüğünü biliyorum ama o ortalıkta yok, peki bunları nasıl yaptı?

Dövüşten önce ellerini bandajlamıyorlar mı? Ayrıca, bu sabah giydiği takımın aynısı olmadığına eminim. Hâlâ siyah ama kesimi farklı. Kıyafetlerine odaklandığımdan falan değil.

Hâlâ takım elbise değiştirmek zorunda kalacak kadar nerede olabileceğini merak etmekten kendimi alamıyorum.

Sanki bir süredir oradaymış, izliyormuş ve tüm yırtıcıların yaptığı gibi zamanını bekliyormuş gibi bacaklarını bileklerinden çaprazlamış bir şekilde çerçeveye rahatça yaslanıyor.

Onun şanssızlığı, ben av değilim.

"Kimsenin mahremiyetini ihlal etmedim." Albümü sakince çekmeceye geri koyarkenki soğukkanlı ses tonuma şaşırıyorum. "Bana isteyerek getirdin

Çeviri Kitaplar: https://t.me/cevirigiller

ve hareket özgürlüğüne ilişkin kuralları görebileceğim bir yere asmayı unuttunuz."

"Dilin en sevdiği hobi olan karşılık verme hobisine geri döndüğüne göre daha iyi olmalısın."

Aslında dilim ağrıyor ve çok acıyor ama bu savaşmadan pes edeceğim anlamına gelmiyor.

Ayağa kalkıyorum, başımı güçlükle dik tutuyorum. "Beni dizlerimin üzerinde görme fantezilerini mahvettiğim için üzgünüm. Bir dahaki sefere iyi şanslar."

Kapının çerçevesini itiyor ve birkaç kararlı adımda bana ulaşıyor. Arkasındaki güç ciğerlerimdeki canlı nefesi kesiyor, ama göğsünün neredeyse benimkini sıyırmasından daha fazla değil.

Aramızdaki mesafe sadece bir saç teli kadar ve bu mesafe bile onun erkekliğinin güçlü kokusuyla karışmış sedir ağacı kokusuyla dolu.

Baş ve işaret parmağıyla çenemi kavrayıp tüm dikkatimi toplayana kadar yavaşça yukarı kaldırdığında düzgün nefes alma çabalarım yere sıçrıyor ve yavaş bir ölüme dönüşüyor.

Diğer eli belime yerleşiyor, kontrol edici ve o kadar sahiplenici ki bizi ayıran kumaşı zar zor hissedebiliyorum.

"Bu sabah ima ettiğim ve senin o güzel kafanla kabul etmeyi reddettiğin gibi, fiziksel olarak dayak yediğini görmek bana hiçbir şekilde zafer hissi vermiyor. Dizlerinin üzerinde iyi görüneceğin tek pozisyon, sikimin üzerinde boğulmaktır, tatlım."

Dudaklarım ayrılıyor ve bunun ne kadar şişmiş hissettikleriyle hiçbir ilgisi yok. Sert bir cevap vermek için çırpınıyorum ve utanç verici bir şekilde elim boş dönüyorum.

"Dilin iyileştiyse başlayabiliriz." "Rüyanda görürsün,

göt herif."

"Rüyalarımda, sikimi bir profesyonel gibi kıçına alıyorsun."

"Neyse ki bu bir rüya, çünkü bu hayatta gerçekleşmeyecek. Ve bilgin olsun diye söylüyorum, sen lanet bir sapıksın."

"Hakkımdaki düşüncelerinle ilgili vermem gereken sik sayısı negatif."

"Ama yine de benden bir parça istiyorsun."

"Bir parça değil. *Parçalar*." Sesi düşüyor ve eli de belimden kalçama, oradan da kıçıma uzanıyor.

Beni göğsüne doğru çekerek etimi sıktığında inliyorum. Vücudumda patlayan acının, o anda hissettiğim acıyla hiçbir ilgisi yok.

Çeviri Kitaplar: https://t.me/cevirigiller

tepki.

Mantıken, iliklerime kadar dehşete düşmeliyim, ama bu utanmazca yok. Bunun yerine, kalbim sanki doğrudan aramıza girmeye niyetliymiş gibi bir savaş başlatıyor.

Kalçalarım onunkilere değerken titriyor ve eminim üzerimde ne kadar etkili olduğunu hissediyor.

Sevmediğim bir şey.

Zayıflık. Başkasının merhametine kalmış olmak.

Katıldığım tek seks, ata bindiğim zamandır. Bana hükmedildiğinde asla.

En azından o ilk seferden sonra.

Anonim bir maskeden başka bir şey değilken üzerimde sahip olduğu ve sahip olmaya devam ettiği güç beni çok korkuttu. Şimdi bir yüzü var, hem de yasadışı bir şekilde muhteşem bir yüzü, bu daha da tehlikeli.

Ben de avucumu omzuna vurarak onu uzaklaştırmaya çalıştım ama başaramadım. "Kingsley," diye uyarmaya çalıştım, ama sesim benim için bile çok yumuşaktı.

kendi kulakları.

"Adımı söyleme şeklin 'gel ve beni becer' davetinden başka bir şey değil."

"Siktir git."

"Buna birazdan geleceğim, ama önce..." Kıçımın etini yoğuruyor ve devasa ereksiyonunu cüretkârca karnımın alt kısmına sürtüyor.

Etkilenmeden kalmak, onu cehennemde özel bir köşeye lanetlemek istiyorum ama parçalanıyorum.

Göbeğim sıkışıyor ve yüzümdeki ve omzumdaki acı bile içime yayılan vahşi arzunun yanında sönük kalıyor.

Ama neden?

Neden onun dokunuşundan açıklanamaz bir şekilde tahrik oluyorum?

Lütfen bu çarpık bir minnettarlık vakası olsun ve tamamen farklı ve feci bir şey olmasın.

Kingsley sanki içimdeki çalkantıyı hissetmiş gibi başımı daha da geriye yatırarak gözlerimin içine vahşi bakışlarını dikiyor. "O meydan okumayı hatırlıyor musun?"

"Ne meydan okuması?" İçinde bulunduğum koşulları göz önünde bulundurarak soğukkanlılığımı biraz olsun geri kazanabildiğim için şükrediyorum.

"İkimizin de istediği şeye boyun eğmekten korktuğun bir hafta boyunca benden kaçtığın."

"Seni istemiyorum."

Çeviri Kitaplar: https://t.me/cevirigiller

"Bu elbisenin altına uzanırsam, amının şişmiş, ıslak ve içine girilmeye hazır olduğunu görmeyeceğimi mi söylüyorsun?"

"Hayır." Kelime kadar sessiz ki duyduğuna şaşırıyorum.

Yüzünde şeytani bir sırıtma beliriyor. "O zaman bunu
test edelim."

İtiraz edemeden dünya ayaklarımın altından çekildi.

Çeviri Kitaplar: https://t.me/cevirigiller

12

Çeviri Kitaplar: https://t.me/cevirigiller

ASPEN

Bu hayatımda ikinci kez taşındığım an. Daha doğrusu üçüncüsü, çünkü muhtemelen dün gece beni eve o taşıdı.

İronik bir şekilde, ilk sefer de onun tarafından yapılmıştı. Kingsley.

Dünya üzerinde gelmiş geçmiş en sinir bozucu adam. En çekici olanı da.

Ama yıllar önce olduğu gibi omzunda değilim. Şimdi beni sevimsiz bir filmdeki gibi gelin gibi taşıyor. Bir an için, olayların değişimini çözemeyecek kadar şaşkınım. Gwen'in odasından çıkıp koridorda ilerleyene kadar kendime gelemiyorum.

Yumruğumu göğsüne indiriyorum ve yemin ederim sert şey elimin altında ses çıkarıyor. Belki de sonuçta o insan değildir ve ben ruhsuz bir makineyle kapana kısılmışımdır.

Ama o etten kemikten biri olmasaydı bu kadar boyumu aşar mıydı?

"Ne halt ediyorsun, Kingsley?"

"Seni daha uygun bir ortama götürüyorum. Sizi bilmem ama benim kızımın odasında seks yapmak hiç hoşuma gitmiyor."

"Bırak beni!" Tutuşunu gevşetmesi için bacaklarımı havaya kaldırarak bağırıyorum.

Parmaklarını belime sokuyor ve ben irkiliyorum. "Yaralarını daha da kötüleştirmek istemiyorsan, kıpırdama."

Tam kulağını ısırmak ki odasının kapısını ittirerek açtı.

Martha'nın beni mümkün olduğunca uzak tutma çabalarının ortasında daha önce yanından geçip gitmiştim.

Beyaz ışık alanı doldurarak odanın temiz, minimalist ve neredeyse klinik görünümünü vurguluyor. Renkler de bir o kadar sade; gri, siyah ve beyaz.

Bunların kendi yatak odamdaki renklerin aynısı olduğunu fark ettiğimde kalbim yerinden fırlayacak gibi oldu. Tanrım. Çarpık tesadüflerden bahsediyoruz.

Kingsley beni yatağa bırakıyor, nazikçe ama aynı zamanda hakimiyet ihtiyacını gösteren bir sertlikle.

Çeviri Kitaplar: https://t.me/cevirigiller

Ceketini çıkarışına tanık olmak için tam zamanında dirseklerimin üzerinde doğruluyorum. Hareketlerinden kontrol, rahatlık ve ne yaptığını ve nereye gittiğini bilen bir adamın özgüveni damlıyor.

Ceketini göremediğim bir yere fırlatırken beyaz gömleği kaslı göğsüne doğru uzanıyor. Sonra benimle göz temasını kesmeden kol düğmelerini açıyor ve gömleğinin kollarını güçlü kollarının üzerinde kıvırıyor.

İstesem de başka tarafa bakamazdım. Çünkü Kingsley damarlı biri. Uzun parmaklı büyük elleri ve parmaklarının arkasından kollarına kadar uzanan görünür damarları var.

O zamanki ayrıntıları bir şekilde unutmuş olsam da, o ellerin bana yaptıklarının anısı beni vurmaya başladı. Tam bacaklarımın arasına.

Ellerinin arkasındaki ve parmak eklemlerindeki kesiklerin zaten duygusuz olan görünümüne barbarca bir hava kattığından bahsetmiyorum bile.

Şu anda, fethetme tutkusuna sahip acımasız bir hükümdar olarak sınıflandırılabilir.

"Mesele şu tatlım," diye şehvet dolu bir sesle konuşuyor ve benimkini de sürüklüyor. "Dudakların yaralı ve dilin çiğnenmiş, muhtemelen o şerefsizlere seni zayıf görme zevkini tattırmayı reddettiğin için. Sonuç olarak, neredeyse ısırıp koparana kadar sürekli ısırdın."

Ağzım açık kaldı. "Nasıl..."

"O zaman da söylemiştin, değil mi? Zehrini yutmayı tercih ediyorsun. Nietzsche'nin senin idolün ve beyninin kutsal mesihi olduğunu biliyorum, ama o aklını kullanamayan bir moron, bu yüzden bir dahaki sefere hayati tehlikeyle karşı karşıya kaldığında..." Dizini bacaklarımın arasına indiriyor, bir elini başımın yanındaki şiltenin üzerine koyarken zahmetsizce açıyor. Diğeri yine çenemi kavrıyor. Başparmağı dudaklarımın üzerinde geziniyor ve dudaklarım hem zevk hem de acıyla karıncalanıyor. "Bu lanet dudakları açacak ve yardım için çığlık atacaksın. Anlaşıldı mı?"

"Sana buna inanmadığımı söyledim." Elini itmeye çalışıyorum ama bana savaşacak alan bırakmıyor. Kımıldatılması imkânsız, çileden bir otoritesi var ve daha önce buna isyan etmiş olsam da, şimdi o savaşçı ruhumu kaybettiğimi hissedebiliyorum.

"Eninde sonunda öğrenmeye başlayacaksın. Şimdi..." Başparmağını tekrar dudaklarımın üzerinde ileri geri kaydırıyor, şişmiş, kesilmiş ya da kırılmış kısımlara dokunmuyor.

Çeviri Kitaplar: https://t.me/cevirigiller

"Madem acı çekiyorsun, daha önceki meydan okumamı öpücükten başka bir şeye yükseltiyorum."

"Başka bir şey...?"

Elini nazikçe göğüslerimin arasına sokup, her iki meme ucum da çıkana kadar onları elbisenin içinden parmaklarken, alçak sesle sorduğum soru havada asılı kalıyor. Elbiseye sürtünme o kadar acı veriyor ki nefesim kesiliyor.

"Burada çok hassassın, değil mi?" diyor karanlık bir sadizmle, sonra dudaklarını bezin içinden meme ucunun etrafına kapatıyor ve emiyor. Elbiseyi çıkarma zahmetine bile katlanmayıp bunu elbisenin içinden yapıyor olması hayal edebileceğim her şeyden daha kirli.

Meme ucumu yalıyor, yokluyor ve öyle sert ısırıyor ki, sadece sürtünmeden bile boşalacağımı düşünüyorum. Omzumdan ve göğsümün üst kısmından gelen acı patlamaları zevkle karışıyor ve ağrıyan çekirdeğime yayılıyor.

Bu çok fazla.

Onu.

Bu.

Bu anla ilgili her şey kadar gerçeküstü ki aklım bir türlü almıyor. Tek yapabildiğim bir avın çaresizliğiyle tuzağına düşmek.

Kıvrandığım için saçlarım başımın üzerinde bir hale oluşturuyor. Yaralarımdan duyduğum rahatsızlık ve onun özür dilemeden hak iddia etmesi ortamı hayvani bir hale getiriyor.

Ve tam da sadece bu his yüzünden orgazm olabileceğimi düşündüğüm anda Kingsley işkence gören meme ucunu serbest bırakıyor, beyaz elbisenin üzerinde ıslak, şeffaf bir leke bırakıyor ve yaptığı işten gurur duyuyormuş gibi dudaklarını yalıyor.

Ona yüzlerce renkli isim takmaya hazırım ama bu düşünce aklımdan uçup gidiyor çünkü başı diğer meme ucuma eğiliyor ve bir öncekine gösterdiği ilgiyi ona da gösteriyor.

Ellerim acı dolu yumruklara dönüşüyor, çarşafı boğuyor ve bunun tiksinti içinde olmasını diliyorum. İnkâr ederek. Şu an hissettiklerim dışında herhangi bir şey.

Heyecan ve korkutucu bir bırakma hissi.

Meme uçlarım zonkluyor, acımasız ısırıklarının her biriyle bacaklarımın arasına düz bir zap gönderiyor.

"Oh, Tanrım..."

"Benim yaptığım bir şey için onun övgü alması biraz haksızlık," diyor, dilini meme ucumda , sonra ben nefesimi tutana kadar ısırıyor. "Şimdi söyle

Çeviri Kitaplar: https://t.me/cevirigiller

benim adım."

"Siktir git, Kingsley."

Meme ucumu son bir kez ısırıp bacaklarımın arasına kayarken kıkırdıyor, sesi karanlık ve çılgınca. "Bu tavrı senden söküp alacağım, tatlım."

Kendini yatağın ayak ucuna bıraktığında kafam karışıyor. Orada diz çöküp bacaklarımı sert omuzlarının üzerine atana ve kalçalarımın arasına dalana kadar neler olduğunu anlamıyorum.

Sınırlarıma kadar gerilmenin verdiği lezzetli hissin farkına bile varamıyorum çünkü elbisemi belime kadar çekiştiriyor.

Dudakları iç uyluğumu buluyor ve bir şefin ana yemeğinin tadını çıkarır gibi beni yavaşça içine çektiğinde ürperiyorum.

Sonra iç etini ısırıyor. Sert.

"Acıyor, göt herif." Onu uzaklaştırmak için iki omzunu da tutuyorum, ama tekrar ısırıyor, bu sefer içimden bir inilti koparıyor.

"Kıpırdama yoksa daha çok acıyacak," diyor tenime karşı, sonra emiyor, ben kıpır kıpır olana kadar dilini ileri geri oynatıyor.

Yatağa geri düşüyorum, ellerim tıpkı kararlılığım gibi zar zor tutunuyor.

Isırıkları, dişlemeleri ve nihayetinde yatıştırıcı emişleriyle tenim alev alev yanıyor. Sanki zıplamamdan zevk alıyor, sonra da inlemelerimi bastırmakta başarısız oluyor.

İç çamaşırıma ulaştığında nefes nefese kalmıştım ve nefes almakta zorlanıyordum.

"Pamuklu külotlar içinde bu kadar seksi görünen tek kadın sensin, cadı." Kıvrımlarımı ısırarak sözlerini kanıtlamaya devam ediyor.

İçimde bir ateş kıvılcımı yayılıyor ve beni neredeyse ayağa kaldırıyor. Kingsley çıplak dişleriyle iç çamaşırımı parçalıyor ve en mahrem yerimde dayanılmaz bir sürtünme yaratıyor.

"Beni istemediğini iddia eden biri için çok ıslaksın." "Kapa

çeneni, pislik..."

"Amın küçük bir fahişe gibi ağzımı ıslatırken bana isim takmak akıllıca bir fikir mi?"

Uyluklarım fiziksel olarak titriyor ve mantıksız tepkimden nefret ediyorum. "Bana... öyle deme."

Çeviri Kitaplar: https://t.me/cevirigiller

"Sana ne diyeyim?" Yarığımın altından üstüne doğru uzun bir yalama yapıyor ve bu sırada nefesimi çalıyor.

"Fahişe. Ben kimsenin fahişesi değilim."

"Benimkinden başka kimsenin değil, çünkü senin amını senmişsin gibi yiyeceğim." Dilini klitorisime öyle bir bastırıyor ki beni uçuruma sürüklüyor.

Doruk noktası o kadar güçlü ki ağzım sözsüz bir çığlıkla açık kalıyor. Ve sonra o kadar yüksek sesle çığlık atıyorum ki, her yeri yıkmadığıma şaşırıyorum.

Ancak Kingsley'in işi bitmiş gibi görünmüyor. Dilini açıklığımın içine sokuyor, önceki dalgayı daha güçlü dalgaya çarpıyor. Beni sert, hızlı ve o kadar kontrollü bir şekilde diliyle beceriyor ki nefes nefese kalıyorum.

Parmaklarım akılsızca saçlarına gömülüyor ve ipeksi telleri çekerek adeta ağzına sürtünüyorum.

Tam olarak belirleyemediğim bir şey için çaresizim.

Bana her baktığında gözlerinde parlayan fırtınanın gücüyle içimde bir şeyler oluşuyor.

Ya da bakışlar.

Artık bilmiyorum bile.

Bazen bana, sanki onarılamaz parçalara ayırmak istediği bir fetihmişim gibi bakıyor.

Ve belki de ona asla kazanamayacağı bir meydan okuma gibi bakıyorum. Asla evcilleştirilemeyecek siyah bir at gibi.

İtme ve çekme. Ver ve al. Şu anda bile tamamen onun merhametine kaldığımı düşünüyor ama kesinlikle değilim.

Kingsley kalçalarımdaki tutuşunu sıkılaştırarak çılgın hareketlerimi durduruyor. Ama ben delirene kadar kıvrımlarımı emmeye, kemirmeye ve sikmeye devam ediyor.

Tanrım. Beni delirtiyor.

Tam yatakla bütünleşeceğimi düşündüğüm anda, titreşen bir şeyin sesi havada kıyamet gibi yankılanıyor.

Kingsley bacaklarımın arasından çıkıyor ve dudaklarını yalıyor. "Tadın da göründüğün kadar vahşi."

O tadı almak için geri gelmesini bekliyorum ama cebinden telefonunu çıkarıp ekrana bakıyor ve bana "Buna bakmam lazım. Benim için sessiz ol, tatlım."

Çeviri Kitaplar: https://t.me/cevirigiller

Geri çekilmeye başlıyorum ama Kingsley kalçamı serbest bırakıyor ve iki parmağını aynı anda içime sokarak, "Shaw konuşuyor... Evet, konuşmakta özgürüm," diye cevap veriyor.

Vay anasını. Bu deli herif gerçek mi?

Görünüşe göre öyle, çünkü parmaklarını içimde kıvırıyor ve utanç verici sesleri susturmak için bir elimi ağzıma kapatmak zorunda kalıyorum.

"Evet, anlıyorum," diyor günahkâr bir rahibin sakinliğiyle.

İçimi yeniden düzenlerken nasıl kendi halinde kalabiliyor?

Buna bir cevap alamıyorum, ama bir parmak daha alıyorum ve bu sefer üçü içimde o kadar derin ki G noktama çarpıyorlar. Bir, iki...

Başım geriye düşüyor ve içimden şehvetli bir ses çıkıyor.

Kingsley başını sallarken Lucifer'in kurnazlığı ve damlayan cazibesiyle sırıtıyor, sonra beni parmaklamaya devam ediyor. Akıl sağlığımı bozan çılgın bir ritimle girip çıkıyor.

Lanet olsun.

Tanrım. Lanet olsun. Lanet olsun. Lanet olsun.

Başka birinin zevk çığlıklarımı duyabileceği gerçeği, onları serbest bırakmamı engellemiyor gibi görünüyor. Duyduğum tek şey parmaklarının uyarılmışlığımın içine girip çıkarken çıkardığı şırıltılı ses ve bunun saf iğrençliği beni kenara çekiyor.

O kadar dik bir sınır ki, sıçrama yapmaktan hem heyecan duyuyorum hem de korkuyorum. "Geçen yılın istatistiklerini inceledikten sonra son bir teklif yapacağım. Eğer onlar
Standartlarımın altında kalırlarsa, bir sonraki oksijen dozunu almadan önce onları bırakırım." Telefonu çekip ağzından, "İşte. Aferin kızıma."

O zaman boşaldım. Durumun, sözlerinin ve parmaklarının içime hızlı ve sert bir şekilde girmesinin birleşiminden.

Seslerim kontrol edilemiyor ve onları bastırmak için başımı yana çevirip yüzümü yatağın içine sokuyorum.

Kingsley aramayı bitirene kadar parmaklarını tembelce içime sokmaya devam ediyor.

Yatağın içinde saklanıyorum, hem utanç hem de heyecan eşit yoğunlukta içimde dolaşıyor.

Az önce bana ne oldu böyle? Kendimi daha iyi anlamak için bir terapiste mi görünmem gerekiyor? Çünkü bedenim, ruhum ve kalbim beynimi hayatından çıkarmış gibi görünüyor.

Çeviri Kitaplar: https://t.me/cevirigiller

İki güçlü el yanaklarımı kavrayarak beni ona dönmeye zorluyor ve işte o zaman onu tepemde dikilmiş, bana hiç de uygun olmayan bir ifadeyle bakarken buluyorum.

Yıllar önce bana baktığı gibi. Her şeye rağmen beni tutmaya karar verdiğini söylediğinde.

Parmakları nazik ama sahiplenici bir dokunuşla yüzümde ve saçlarımda geziniyor. "Çok güzel kırılmışsın, benim küçük fahişem."

Kendime geliyorum ve onu iterek yatağın üzerinde geriye doğru kayıyorum. "Ben senin fahişen değilim."

Genelde donuk olan gözlerinde ışık parlıyor. "O zaman iyi bir kız olarak anılmayı mı tercih edersin?"

"Hayır."

"Sadece bunun için geldin. Ama yine de sana küçük fahişe dediğimde daha da ıslandın, yani hem aşağılama hem de övme sapkınlığın var. İlginç."

"Bunu durdurmazsan ölümün de ilginç olacak. Az önce olanlar neydi söyler misin?"

"Bundan daha açıklayıcı olman gerekecek. Az önce pek çok şey oldu ve hepsi de iğrenç orgazmlarla ve amının parmaklarıma ve dilime aşık olmasıyla sona erdi. Sırada benim aletim var."

Kaba ve edepsiz sözleri karşısında boynumu kaplayan sıcaklığa engel olamıyorum. Neden bunları bu kadar kolaylıkla söylüyor? Yine de kendimi cevap vermeye zorluyorum: "Bana dokunurken telefonla konuşma kısmı. Senin derdin ne be?"

"Senin sorununun ne olduğunun aynı varyasyonu, çünkü *çok* iyi bir kız gibi geldin."

Bu kelimeyle tekrar sarsılıyorum ve piç herif bunu kaçırmıyor çünkü sırıtıyor. "Söylemeye gerek yok, ben kazandım. En iyi zırhını giysen iyi olur tatlım, çünkü seni ciddi bir şekilde takip ettiğimde işler ciddileşecek."

TAZELENDİKTEN SONRA, utanç verici ıslak noktaları gizlemek için elbisemin üzerine en yakın kazağı giyiyorum. Sonra Kingsley'in evinden kaçmaya ve beynimi bir doktora kontrol ettirmeye hazırım.

Belki de haydutlar kafama yeterince sert vurup bazı vidaları gevşetmişlerdir. Az önce yaşanan fiyaskoyu ancak bu şekilde anlamlandırabiliyorum.

Çeviri Kitaplar: https://t.me/cevirigiller

Tüm bu durum mantıklı gelmiyor ve beni şüphelendiriyor. Beni neden istesin ki? Daha önce hiç istememişti. En azından Kingsley Shaw olarak.

Sadece yirmi bir yıl önceki o geceyi hatırladığı için mi? Ama bu hala belirsiz. Bir tür antisosyal ve narsist eğilimleri var ve gerçekten önemsediği insan sayısı Gwen ve Nate'den ibaret. Yani bunca zamandır benim için yanıp tutuşuyor olamaz.

Aslında, benden kurtulacağını açıkça belirtti. Bütün bunlar bununla mı ilgili? Beni tahtaya çıkaracak bir yöntem bulamadığı için baştan çıkarma oyunu mu oynuyor? Ama o bu seviyeye inecek biri değil, üstelik hatasız biri.

Lanet olsun.

Sebeplerini düşünmek beni çıldırtıyor ve yakınlığı işleri daha da kötüleştiriyor. Kafamı boşaltmak için buradan çıkmam gerek.

Ama Kingsley'in başka planları var. Tabii ki.

Beni tıpkı kendisi gibi büyük, soğuk ve ilgisiz olan yemek odasına sürüklüyor.

Masa iki kişilik ve Kingsley cehennemdeki karanlık bir lord gibi masanın başında oturuyor. Ben ayakta durmaya çalışırken onun beyaz gömleği, siyah pantolonu ve mükemmel şekillendirilmiş saçlarıyla hâlâ her zamanki gibi zarif görünmesi aptalca bir haksızlık.

Bir peçete kaparak sağındaki sandalyeyi işaret ediyor. "Otur ve
yiyin."

"Şirket dışında patronummuşsun gibi davranmayı keser misin?"

"Bu bir hayır olurdu. Ve senin gibi davranmama izin vermiyorsun.
şirketteki patron."

Saçımı savuruyorum. "Çünkü yaptığım işte en az senin kadar iyiyim.
yap."

"Çok mu kibirlisin?"

"Sen de , ama bacaklarının arasında bir penis olduğu için
karizma denir. Ancak bir kadın kendine ve yaptığı işe güvendiğinde egoist bir sürtük olarak etiketleniyor. Eğer adil olacaksak, size egoist bir pislik denmeli."

"O zaman sanırım adiliz, çünkü bana sürekli böyle hitap ediyorsun. Ama sikime ilgi göstermeyi bıraksan iyi olur, yoksa bunu bir davet olarak algılayabilir."

"Başka bir gezegende, pislik."

Çeviri Kitaplar: https://t.me/cevirigiller

"Sanki ben ayarlayamazmışım gibi konuşuyorsun. Ayrıca, beni istemiyormuş gibi davranma. Bu sadece bariz bir yalan değil, aynı zamanda aksini kanıtlayacak delillerim de var."

"Ne kanıtı?"

"Acı içindeyken bile bedenin benim için paramparça oldu."

"Buna fiziksel tepki denir."

"Fiziksel tepki. Cinsel arzu. Şehvet. Etiketin bir anlamı yok, tatlım. Gerçek etkisi var. İstediğin kadar inkar et, ama gerçek şu ki, beni istiyorsun."

"Sen de beni istiyorsun."

"Aksini söyledim mi?"

"Neden beni istiyorsun?"

"Anlık bir şey."

"Sadece düşünmeden hareket etmekle kalmıyor, aynı zamanda sözde anlık bir şey için çok fazla zaman ve çaba harcıyorsunuz. Bu yüzden saçmaladığınızı söylememe izin verin."

Dudakları kurt gibi sırıtıyor. "Benimle ilgili detaylara gösterdiğin özen dokunaklı."

"Her konuda detaylara dikkat ederim. Bu sadece sana özgü değil." "Öyle mi?"

"*Oh*," onun kışkırtıcı ses tonunu taklit ediyorum. "Şimdi söyle bana, beni neden istiyorsun?" "Bahsettiğiniz gibi bu sadece fiziksel bir tepki. Yoğun bir şehvet
nefret-sikmek."

"Bu mı?"

"İşte bu "

Göğsüm sıkışıyor ve buradan kaçıp gitme dürtüsünün neden bir sonraki nefesime duyduğum ihtiyaçtan daha güçlü olduğuna dair hiçbir fikrim yok. Yine de kendimi etkilenmemiş görünmeye ve yerimde kalmaya zorluyorum. Az önce suratıma çarptığı kapıyı düşünmemeye zorluyorum kendimi.

Kingsley tembelce bakışlarını üzerimde gezdiriyor ve ben kıpırdanıyorum. Tanrım. O kadar acımasızca külotumu yırttıktan sonra, hiç külot giymiyorum, bu yüzden kazaya izin verilmemeli. Kazağı daha sıkı sarıyorum ve o da gülümsüyor. "Kıyafetlerini yanına al."

"Tabii ki yapacağım, dahi. Dışarıda çıplak yürümemi mi bekliyorsun?"

"Hayır, yoksa striptiz şovuna pek de hoş olmayan bir şekilde tanık olan tüm puştlarla uğraşmak zorunda kalırım," diyor sanki bir tehdit savurmuyormuş gibi rahatça. "Kıyafetleri iade etmene gerek yok demek istedim."

Çeviri Kitaplar: https://t.me/cevirigiller

"Onlar Gwen'in."

"Onlar artık senin. Sen içine girdikten sonra kızım onu giymeyecek."

Göremiyorum ama boynumun kızardığını hissediyorum. Piç kurusu. Ondan kesinlikle ve kesinlikle nefret ediyorum.

Onu gerçekten istemesem harika olurdu.

"Şimdi otur ve yemeğini ye. Bunu sana üçüncü kez söylemeyeceğim."

"Aç değilim."

"Sabahtan beri bir şey yemedin."

"Hâlâ aç değilim. İyi geceler." Çıkışa doğru bir adım atıyorum, ama yanından geçtiğim anda beni belimden yakalıyor.

Beni geri çekip kucağına iterken inliyorum. Ya da daha doğrusu, sert bir uyluğun üzerine oturuyorum, bacaklarım açık ve çıplak amım pantolonuna sürtünüyor.

Sıcaklık iki haneli rakamlardan süper hızlı bir şekilde üç haneli rakamlara yükseliyor. Ona dirsek atmaya çalışıyorum ama kulağıma gelen sıcak nefesler beni olduğum yerde donduruyor.

"Hâlâ azgınsan ve bacağıma binmek istiyorsan bin, ama hemen ardından seni sikmeyeceğime söz veremem. Acısın ya da acımasın."

Kıpırdanıyorum, yumruklarım iki yanımda kenetleniyor. "Bırak beni, Kingsley."

"Yemek yiyene kadar olmaz." Önümdeki çorba kâsesine ve karides tabağına çenesini sallayarak bakıyor. "Hepsini."

"Peki ya reddedersem?"

"O zaman senin inadın ve ben bütün gece burada kalabiliriz. Sonunda ya yemek yiyeceksin, ya bacağımı bereceksin ya da her ikisini de yapacaksın."

"Sen..."

"Piç, pislik, göt, sik. Melodiyi biliyorum ve beni kızdırmaktan başka bir amaca hizmet etmeyecek, bu yüzden bu duyguların iğrenç bir tezahürüne tanık olmak istemiyorsanız, saklayın."

Kollarımı göğsümün üzerinde kavuşturup arkamdan ona bakıyorum. "O zaman böyle kalalım ve yarın uykusuzken işte nasıl çalışacağını görelim."

"O ağzın sikilmek için yalvarıyor, tatlım."

Konuşmamak için dudaklarımı büzüyorum. Bu şartlar altında söyleyeceğim her şey geri tepecek.

Hiçbir şeyden geri adım da, Kingsley'le olan cinsel bölüm benim uzmanlık alanım değil. Kingsley'i düşünemediğim tek erkek o.

Çeviri Kitaplar: https://t.me/cevirigiller

ve bu çileden çıkarıcı olsa da garip bir şekilde heyecan verici .

Ve bundan

nefret ediyorum.

Ve ondan da.

Beni kollarının arasına alıp çorbaya uzanıyor ve sorunsuz bir şekilde yemeye devam ediyor.

Asılı avizelere, duvara, kapıya, pencerelere bakıyorum. Onun dışında her yere, ama bu yine de gerginliği dağıtmıyor. Aksine her geçen saniye daha da artıyor, ta ki nabzımın kulaklarımda attığını duyana kadar. Altımdaki ve arkamdaki sıcaklığı düşünmemi, nefes almamı ya da odaklanmamı zorlaştırıyor.

Dudaklarıma sıcak bir şey kondu. Karides ve pilavla dolu bir kaşık. "İnatçılığı bırak ve kapıyı aç."

Öfkelendim ama emrine uymadım.

"Sen sinir bozucu bir kadınsın. Bunu biliyor muydun?"

"Sinir bozucu bir adamdan gelen komik sözler-" Kaşığı içeri itiyor ve yutmaktan ya da boğulmaktan başka çarem kalmıyor.

"Bu hiç adil değil!" Bana bir kaşık daha yedirmesin diye elimin tersiyle ağzımı kapatarak konuşuyorum.

"Zor iş, tatlım. Fair ve benim hiçbir ortak noktamız yok. Şimdi ağzını aç ve ye."

Başımı sallıyorum.

Gözlerini kısıyor. "Bir çeşit yeme bozukluğun mu var? Şimdi düşünüyorum da, seni sadece bir şeyler içerken görüyorum-kahve, alkol. *Çok* fazla alkol. Dur bir saniye, sen alkolik misin?"

"Kapa çeneni. Ve cidden, neden son zamanlarda bana bu kadar odaklandın? Beni umursamadığın zamanları daha çok seviyordum."

Sessizliğini koruyor ve ben kendime lanet ediyorum.

Bu soruyu tam olarak sormak istememiştim ama şimdi açıkta olduğu için bir cevap istiyorum. Ama aynı zamanda, bir parçam cevaptan korkuyor.

"Pantolonuna girmek istediğim gerçeği dışında seninle ilgili hiçbir şey umurumda değil ve bunun için beni idare edebilecek kadar sağlıklı olman gerekiyor."

Kulaklarım alev alıyor ve bunun öfke mi yoksa tamamen farklı bir şey mi olduğunu bilmiyorum. "Ben senin fahişelerinden biri değilim, Kingsley. Bana vücudumla ne yapacağımı söyleyemezsin. Eğer bunu istiyorsan, onlara git."

"Onlar eskort, fahişe değil. Ve seninle işim bittiğinde onlara gideceğim."

Çeviri Kitaplar: https://t.me/cevirigiller

Boğazımda volkanın yükseldiğini hissedebiliyorum ve slasher filmi tarzında kafasını kopardığımı hayal ediyorum.

Ama sonra "Takasa ne dersin?" dedi.

"Eğer insanlığın huzuru için senin hayatın söz konusu değilse, ilgilenmiyorum."

Kıkırdıyor ve sesin boynumda titreşip tenime nüfuz etmesinden nefret ediyorum.

"İnsanlık gibi sıkıcı bir şey için kendimi feda edemeyecek kadar değerliyim. Gwen hakkındaki tüm sorularınızı yanıtlamama ve karşılığında bu tabağı bitirmenize ne dersiniz?"

Ona gidip bir direği becermesini söylemeye çok hazırdım. Ama piç kurusu doğrudan şahdamarıma saldırdı. Gwen'le bir tür ilişki için ne kadar çaresiz olduğumu biliyor, bunun için ruhumu şeytana -ona- satmam gerekse bile.

"Tek bir soru değil. Sonsuz sayıda istiyorum."

" böyle yürümüyor. Bir yemek için bir soru." "Üç."

"Bir."

"İki."

"*Bir.* Daha fazlasını istiyorsan, başka bir zaman akşam yemeği için bana katılmalısın."

"Sen kurnaz bir pisliksin." İç çektim.

"İltifatın için teşekkürler, cadı. Şimdi ağzını aç." Kaşığı almaya çalışıyorum. "Kendi başıma yiyebilirim."

Onu ulaşamayacağı bir yerde tutuyor ve sesleniyor. "Benim masam. Benim kurallarım."

Bir nefes bırakıyorum ve ağzımı açıyorum, garip hissediyorum. Bir çocuk gibi ama aynı zamanda o kadar tahrik olmuşum ki, bu yasadışı olmalı. Arzunun bir kısmı, birinin benimle ilgilenmesi, beni sarması ve hayal etmediğim bir koruma sağlaması gerçeğiyle ilgili. Ve bir şekilde, bu daha önce deneyimlemediğim garip bir şehvet türünü teşvik ediyor.

Gözlerimi kısa süreliğine kapatıp Gwen'i düşünüyorum ve bu his yavaşça kayboluyor.

"Beni hiç soruyor mu?" Yemek odasının sessizliğinde sesim kısık çıkıyor.

Kingsley beni sürekli beslemeye devam ediyor, ifadesi boş, ama bu onun şeytanlarını kamufle etmek için kullandığı öfke boşluğu değil. Bu daha çok durağan olduğu zamanlardaki gibi nötr bir ifade - ki bu da çok nadir görülen bir durum.

Çeviri Kitaplar: https://t.me/cevirigiller

"Birkaç gün önce yaptı. Yine selam verdi ve sana zorluk çıkarıp çıkarmadığımı sordu."

"Sen... bana bunu hiç söylemedin."

"Sen 'Kingsley'den Kaçınma Operasyonu' geçiriyordun, bu yüzden Gwen'in senin hakkında bana söyleyeceklerini yeterince önemsediğini düşünmedim."

Başımı öne eğdim. "Yine de bana söyleyebilirdin."

"Anahtar kelime *olabilirdi*. Ayrıca, bu neyi değiştirir ki? Ona karşı saldırıya geçmediğiniz sürece, Gwen sizi asla bir anne olarak görmeyecektir."

"*Saldırgan* mı?"

"Bu, üzerine gitmek anlamına geliyor. Proaktif olun. Sonunda sana gelmesini bekleme. Bu birkaç yıl önce mümkün olabilirdi -hatta birkaç ay önce bile- ama şimdi adını vermeyeceğim bir piç sayesinde duygusal olarak daha dengeli ve bu nedenle muhtemelen eskisi gibi bir anneye ihtiyaç duymuyor."

Dudaklarım ayrılıyor. "Az önce bana Gwen hakkında tavsiye mi verdin? Onun hayatından çıkmamı istediğini sanıyordum."

"Böyle bir seçenek olsaydı seni yine de kovardım, ama yine de ona dünyadaki her şeyden daha fazla değer veriyorum, bu yüzden seni istiyorsa, seni veya Nate'i öylece silemem. Gerçi o piç için ölümcül planlarım hâlâ canlı ve işliyor."

Gülüyorum.

Gözlerini kısar. "gülüyorsun?" "Hiçbir şeye. Sadece çok

katı bir ebeveyn gibi konuştun."

"Ben çok katı bir ebeveynim, bu yüzden onun Nate ile evlenmesine izin verdiğime inanamıyorum. Sence şimdi bir fesih mümkün olabilir mi?"

"Korkarım hayır, tabii Nate'in cinayetten nasıl sıyrılacağınızı anlatacağı bir konu olmak istemiyorsanız. Cidden, bu konuda ona neden bu kadar yaklaştığınızı anlamıyorum. İkisi de birbirine aşık yetişkinler."

"Daha yetişkin olan o ve kızıma doğru bakmaması gerekirdi. Sen o yollardan geçmedin, bu yüzden arkanı kollaması gereken 'kardeşinin' senin çatının altında kızını becerdiğini öğrenmenin nasıl bir his olduğunu bilemezsin."

"Touché, pislik." Onu itiyorum ve ayağa kalkıyorum, kâsedeki neredeyse her şeyi yediğimi görünce şaşırıyorum. "Ama bininci kez söylüyorum, onun varlığından haberim yoktu. Kaybolan yirmi yıl için beni suçlamayı bırak."

Kendimi yeterince suçluyorum zaten.

Çeviri Kitaplar: https://t.me/cevirigiller

"Seni suçlamak için bir sikim vermem gerekir ve dediğim gibi, hiç sikim yok."

"Siktir git, Kingsley."

"Çok yakında. Ve o ağızla başlayacağım."

"Vasiyetini gözden geçirsen iyi olur, çünkü aletini ısırıp koparırım." Ona orta parmağımı çeviriyorum ve sanki kıçım yanıyormuş gibi koşma dürtüsüne direnerek dışarı çıkıyorum.

Şeytani kahkahası ben onun evinden çıktıktan sonra da aklımdan çıkmıyor.

Soğuk hava tenimi yalayana kadar cüzdanımı ve telefonumu içeride unuttuğumu fark etmiyorum - ya da unuttuğumu umuyorum çünkü bütün gece onları görmedim. Onları sokaktan aldığıma ve taksi şoförüne ödeme yaptığıma eminim.

" ister misin?"

Arkamı döndüğümde Kingsley'i arabasının anahtarlarıyla oynarken ve telefonumla cüzdanımı tutarken bulduğumda istifa etmiş bir iç çekiyorum. "Taksiye binebilirim."

"Buraya kadar kimse çıkmıyor, bu yüzden uzun süre yürümek zorunda kalacaksınız." "Birini arayacağım."

"Ya da savaş uğruna savaşı bırakırsın ve seni gezdirmeme izin verirsin."

Kolumdan tutup beni kendi evine sürüklerken itiraz etmeme izin vermiyor.

Ara

ba. Minnettar hissetmemeye çalışıyorum,
gerçekten. Ama yine de başarısız
oluyorum.

Çeviri Kitaplar: https://t.me/cevirigiller

13

Çeviri Kitaplar: https://t.me/cevirigiller

KINGSLEY

"Seni çok özledim baba!"

Gwen beni bir cinayet girişimiyle karıştırılabilecek bir kucaklamayla sıkıyor.

Yine de gülümsüyorum ve kollarımı ona doluyorum. Bu küçük kız -artık o kadar da küçük değil- uzun zaman önce kendi zihnimden kurtulmamın nedeni.

Eğer onun varlığı olmasaydı, tünelin ucunda hiç ışık olmadan iliklerime kadar mahvolmuş olurdum.

Rahibe Teresa'nın yerine geçme sırası bende değil ama yine de.

Küçük değişiklikler.

Meleğim hayatıma önemli bir şey kattı, öyle bir şey ki onun yokluğu yüzünden şiddetli ve kanlı bir yola girdim.

Amacımız.

Yani artık benim korumam altında olmadığı gerçeği - en azından tam olarak değil

-Yavaş ama emin adımlarla bu amaçtan uzaklaşıyor.

"Yolculuğuna üç gün daha eklediğine bakılırsa beni özlediğin çok açık." Oturma odamda bacaklarını açmış, rahat bir pozisyonda oturan ve kendini evindeymiş gibi hisseden Nate'e ters ters bakıyorum.

Şerefsiz kendinden çok memnun görünüyor. Hatta rahat bir pantolon, düğmeli bir ceket giymiş ve ürpertici bir gülümseme takınmış.

Daha önce gardırobunda olmayan bir görünüm.

"Sadece biraz daha kalmak istedik." Gwen geri çekiliyor, yaz güneşi kadar ışıltılı görünüyor. Görünüşe göre evlenmek tarzını değiştirmemiş, jean şortu, bol atleti ve ikinci bir deri gibi giydiği rahat spor ayakkabılarına bakılırsa.

Vahşi kızıl saçlarına boyun eğdirmeye çalışıyor ve başaramıyor. "Ayrıca, Nate'in biz döner dönmez hemen işinin başına döneceğini biliyorsun."

"Tüm yükü bana taşıtmak yerine bunu üç gün önce yapmalıydı. Ve gülümsemeyi kes, orospu çocuğu. Bu iğrenç."

Çeviri Kitaplar: https://t.me/cevirigiller

"Baba!" Gwen soluk soluğa, sonra kocasının yanına yığılır. "Onu dinleme, Nate. Gülümsemeni seviyorum."

Gözlerimi kısarak kendi yerime oturuyorum. "Şimdiden taraf mı tutuyorsun, Gwen?"

"Mantıksızsın baba."

"Pislikten bahsetmiyorum bile," diyor Nate her zamanki boş ifadesiyle. En azından ürkütücülük gitmiş.

"Nate," diye fısıldıyor. "Babama pislik deme."

En azından o küçük bokun bana karşı hâlâ biraz sadakati var.

"Ne yazık ki, inkârınız onun öyle olduğu gerçeğini ortadan kaldırmayacak." Bana meydan okurcasına kaşlarını kaldırıyor. "En kötüsünden. Keşke arkandan ne tür şeyler çevirdiğini bilseydin."

"Seni öldüreceğim," diyorum Gwen duymasın diye ve o yine gülümsüyor, ürpertici cehennem versiyonunu çağırıyor.

Kızım ona kaşlarını çattı. "Ne demek istiyorsun?"

"Endişelenmen gereken bir şey yok... henüz." Adam kızın başının üstünü öpüyor ve kız da bırakıyor.

Gwen yaşadığı tüm eğlencelerden bahsediyor ve benim için aldığı hediyeleri anlatıyor, yedi tanesini de, çünkü nereye gitse beni ve bana bir şeyler almak istiyordu.

Sonra Martha'yı özlediğini söyler ve ona yetişmeye gider.

Nate'le yalnız kaldığımızda, büyükbabamın başının hemen arkasında duran av tüfeğinden çıkan tek bir kurşunla ölüp ölmeyeceğini düşünüyorum.

Bir elini kanepenin arkasına atıyor. "O kafan şiddetle dolup taşarken tamamen şeffaf olduğunun farkındasın, değil mi?"

"O zaman kaçsan iyi olur, orospu çocuğu."

"O kelime ve ben arkadaş değiliz. Arkadaş demişken, Nicolo Luciano ile solan ilişkinizi yeniden canlandırdığınıza dair rahatsız edici söylentiler duydum."

"Söylenti değil. Haberler."

Ayağa kalkıyor, birkaç adımda bana ulaşırken tüm umursamazlığı kayboluyor ve alçak bir ses tonuyla konuşuyor. "O lanet komada aklını mı kaçırdın? Onlarla bağlarını koparmak için bu kadar çaba harcadıktan sonra neden mafyanın kirli çemberine isteyerek geri döndün?"

"Kişisel bir şey değil. Sadece iş."

Çeviri Kitaplar: https://t.me/cevirigiller

"Boş ver onu. Babanın onlarla olan ilişkisinden nefret ediyordun ve altı ayak altına düşer düşmez bu ilişkiyi bitirmek için elinden geleni yaptın. O yüzden ya gerçek nedeni açıkla ya da cevapları senden Gwyneth almak zorunda kalacak."

Sarsılarak ayağa kalktım ve hızlı bir hareketle onu gömleğinin yakasından yakaladım. "Onu bu işe karıştırma."

Beni ceketimden tuttu. "Bunu yapan sensin. O senin kızın, King. Eğer bir şeyler ters giderse, ki spoiler uyarısı, mafya ile her zaman ters gider, lanet olası sırtında bir hedef olacak."

Her halükarda lanet annesi yüzünden sırtında bir hedef tahtası olacak. Ama bunu söylemiyorum, çünkü umursadığımı gösterecek ve bu benim sözlüğümde küfürdür.

"Yapmayacak." Onu itiyorum. "Ve bana casusluk yapmaya cüret eden kuşuna söyle, onları bulduğum anda bu gezegenden kara listeye alacağım."

Çenesini kaşıyor. "Huh." "Ne?"

"Kuşun" dedin.

"Ne olmuş yani?" Son zamanlarda yeni yürümeye başlayan bir çocuğun

sabrına sahip olabilirim.

Özellikle de dört gün önce Aspen'i evine bıraktığımdan beri.

"Cadı' demedin. Yani, onun benim sağ kolum olduğunu bildiğin halde o olduğunu varsaymadın. Ne oluyor?"

Bu o olamaz, çünkü kendini Nate'e bir tabakta sunmuş olur ve yakın olmalarına rağmen, kimseye zayıflığını görmelerine izin verecek kadar yakın değildir.

Ya da geçmişini onlara açıklamak.

Ya da kızının kocasının önünde kendini olumsuz bir duruma soktu.

Ama bilmediği bir şey var ki o mağarasına kaçtıkça ben onu daha çok kovalayacağım.

Aramalarıma ya da mesajlarıma cevap vermiyorsa ne olmuş? Eninde sonunda onu yakalayacağım.

Kapısını menteşelerinden kırıp dairesine dalmamamın tek nedeni ona güvende olduğu yanılgısını vermek.

Ya da pes ettiğimi.

Tedbirli ve dikkatli bir kişinin açılmasını sağlamanın en kesin yolu, onu kancadan kurtulduğuna inandırmaktır.

Çeviri Kitaplar: https://t.me/cevirigiller

Ama şimdi onun tadına baktığım için geri çekileceğimi düşünüyorsa, neye bulaştığından haberi yok demektir. Çünkü bir kez yeterli değil. Onu tekrar kıvranırken, o gırtlaktan gelen sesiyle inlerken ve önümde erotik bir sanat eseri gibi paramparça olurken görmeliyim.

Dört gün önceki o sahne güzelliği bakımından çok nadirdi ve şaşırtıcı derecede kırılabilirdi. Onu ilk kez bu kadar savunmasız ve son yapacağım şey olsa bile ortaya çıkaracağım itaatkârlık ipuçlarıyla gördüm.

Aspen Leblanc fethedeceğim ve diz çöktüreceğim bir savaş. Gerçek anlamda. Mecazi anlamda.

Beklentiyle beni izleyen Nate'e tekrar odaklanıyorum. "Aspen tatilde."

Bakışlarını odanın her yerinde gezdiriyor, sonra kafesteki bir aslanın kötü bir taklidi gibi etrafımda dönmeden önce bana da aynı ilgiyi gösteriyor.

"Buraya gelirken kafayı mı buldun, Nate? Ya öyle ya da seni bir akıl hastanesine yatırmam gerekiyor."

"Sadece bir şekilde paralel bir evrene düşmediğimden emin olmaya çalışıyorum çünkü Aspen görünüşe göre on yıldır ilk kez tatile çıkıyor ve sen onun gerçek adını biliyorsun. Sınırlı isimlerden oluşan repertuarınızda onun sadece cadı unvanına sahip olduğunu sanıyordum."

Etrafımda iki tur attıktan sonra önümde duruyor ve gözlerini kısıyor. "Ne oluyor lan?"

Nate'in çıkarım yeteneklerini ve köpek gibi burnunu hafife almış olabilirim, çünkü bunu düşürme ihtimali sıfırken beni izliyor.

Bu yüzden kendime bile itiraf etmekten hoşlanmadığım gerçeği sunmak yerine, daha yumuşak bir versiyonunu kullanıyorum. "Saldırıya uğradı."

Duraklıyor, yüzü sertleşiyor. "Ne zaman? Nerede? Nasıl? Kim?"

Hepsi benim sorduğum sorular. Yine de mantıksız bir sebepten dolayı kafasını kırmak istiyorum. Neden onun için bu kadar endişeleniyor ki?

"Beş gün önce. Bir ara sokakta. Fiziksel olarak. Kim olduğuna gelince, hala soruşturma altında. Bir ihbarda bulunmuş ama beceriksiz polis hiçbir şey bulamamış."

Ve yapmayacağım. Çünkü ben çoktan hallettim.

"Fiziksel saldırı cinsel saldırıya kadar uzanıyor mu-"

"Hayır." Sözünü sert bir şekilde kestim ve o kadar insan arasında bu konuyu onunla tartışmak istemediğimi fark ettim.

Çeviri Kitaplar: https://t.me/cevirigiller

"Güzel." Bir nefes bırakır. "İyi değil ama yine de. Durumu ne kadar kötü?"

"Zorunlu izne çıkarılacak kadar kötü. Öldüresiye dövüldü ama hala hiçbir şey olmamış gibi çalışmak istiyor."

"Aspen tam bir işkoliktir."

Bir çarpışma sesi bize ulaştı. Nate ve ben kaynağa baktığımızda Gwen'in hızla göz kırptığını, ayaklarının dibinde bir tabak ve kek katliamı olduğunu görüyoruz.

Çenesi küçük bir kızken olduğu gibi titriyor ve gözyaşlarını dizginliyor. "Aspen... yaralandı mı?"

Nate onun yanına gider, bir kolunu omzuna dolar ve nazikçe onu dağınıklıktan çeker. Çünkü onun dış dünyayla olan zayıf ilişkisini bildiğinden, muhtemelen cama basacak ya da parçaları toplayıp kendini kesecektir.

" değil," güvence veriyor Nate. "İyi olacak."

"Ama babam, zorunlu tatile çıkması gerekecek kadar kötü olduğunu söyledi." Kendini onun elinden kurtarıyor ve bana doğru fırlıyor. Yüzündeki öfke ve hayal kırıklığı çelik göğsümü delip geçiyor. "Bunu sen mi yaptın?"

"*Ne*?"

"Ondan hep nefret ettin ve onu ortadan kaldıracağına söz verdin. Onu korkutup kaçırmak için dövdün mü yoksa dövmesi için birine para mı verdin?"

Çenem o kadar sert geriliyor ki, kırılmadığına şaşırıyorum. "Ağzından çıkanı kulağın duysun, Gwen. Ben senin babanım, arkadaşın değil ve beni suçlamaya hiç hakkın yok."

"Neden olmasın? Bir keresinde onu öldürmekle tehdit etmiştin. Seni duydum! Sen benim babamsın ve seni seviyorum ama sana karşı gelen herkese karşı acımasız bir adamsın. Sana itaat etmediği için en iyi arkadaşın Nate'i neredeyse öldürdüğünde bunu zor yoldan öğrendim, bu yüzden Aspen'e bundan daha fazlasını yapabileceğini düşünüyorsam beni affet."

İçimde bir volkanın yükseldiğini hissedebiliyorum ve yumruklarımı sıkıyorum.

Gwen bunu fark etmez, çünkü duygularına o kadar kapılmıştır ki fark edemez.

Ancak Nate atmosferdeki değişikliği hisseder ve bir kolunu koruyucu bir şekilde onun beline sarar.

Onu asla incitmeyeceğimi biliyor ama aynı zamanda onun beni var olmayan son sınırıma kadar zorladığını da biliyor.

Çeviri Kitaplar: https://t.me/cevirigiller

"Gwyneth, düşündüğün gibi olmayabilir," diyor nazikçe.

"Neden olmasın?" diye soruyor ama aynı ihanet duygusuyla bana bakmaya devam ediyor. "Annenin ne demek olduğunu bildiğimden beri bir annem olsun istedim baba. Onun yokluğu beni boş hissettirdi, bütün bir insandan daha az ve sevgiye layık değilmişim gibi. Yirmi lanet yıldan sonra nihayet onu buldum ve sen bu konuda bencil olmak zorundaydın. Çok bencil olabiliyorsun baba. Bana o gün terk edildiğimi hatırlattıkları için onlardan nefret etmeme rağmen tüm doğum günlerimi kutlattın. Ama bu senin umurunda değil, değil mi? Tek düşündüğümün sonunda bulduğum anneme yakınlaşmak olması ve sürekli beni sevmeyeceğinden korkmam umurunda değil. O çok zeki ve başarılı ve ben onunla boy ölçüşebileceğimi sanmıyorum ve bu beni korkutuyor, ama bu gerçekler senin için hiçbir şey ifade etmiyor. Ondan nefret ediyorsun ve benim de ondan nefret etmemi istiyorsun ama sana bunun mümkün olmadığını söylüyorum. Bu yüzden her şeyi kendinle ilgili yapmayı bırak baba. Bu sefer benimle ilgili!"

Sessizlik odayı ele geçirdi. Kırılmamak için arka dişlerimi birbirine sürtme sesim dışında.

"Nate, çıkar onu buradan." "Birazdan kıyameti koparacağım" türünden bir sakinlik olsa da sesimin sakin çıkmasına şaşırdım.

Çenesini sıkıyor ama onu uzaklaştırmaya başlıyor, çünkü o bile beni insan olmayan halimle görmesini istemezdi.

"Hayır, kalmak istiyorum!" Kıpırdanarak kurtulmaya çalışıyor. "Ona zarar verenin sen olmadığını söyle baba."

"Defol git, Gwyneth," diye kükredim ve kızımda gördüğüm en iğrenç şeyler yanaklarından aşağı süzülmeden önce irkildi.

Gözyaşları.

Burnunu çekiyor, yüzü kızarıyor, sonra arkasını dönüp koşmaya başlıyor.

Nate bana pis bir bakış attı, "siktir git" diye mırıldandı ve onu takip etti.

Ben mi? Duvarı yumruklamak istiyorum.

Ben de öyle yaptım ve yumruğumu en yakın duvara sapladım.

Parmak eklemlerim acıyla , ama bu Gwen'in ağlama görüntüsünü ya da beni suçlama sesini azaltmaya yetmiyor.

Tüm dünya beni en kötü adam olarak resmetse bile umurumda değil; o asla sürüye ait olmamalı.

O benim mucizem.

Ama belki de hak etmiyorumdur.

Zippo'mu alıyorum ve manik bir ritimle önce açıp sonra kapatıyorum, bir sonraki hareket tarzımı düşünüyorum.

Çeviri Kitaplar: https://t.me/cevirigiller

Açıkçası, bana o mucizeyi veren kadınla başlıyor ve onunla bitiyor.

Çeviri Kitaplar: https://t.me/cevirigiller

14

Çeviri Kitaplar: https://t.me/cevirigiller

ASPEN

Evdeki ofisimin kapısı açılıyor ve on dakika içinde yüzüncü kez iç çekiyorum.

Caroline elinde bir tabakla, tüylü pijamaları ve en ufak bir özür dilemeyen ifadesiyle kapıda belirir.

Lucifer ve Cain kapıdan bakıyor, yapışkan çocuklar gibi onu takip ediyorlar.

Gözlerimi bilgisayar ekranından kaldırıyorum ve boş gözlerle ona bakıyorum. "Şimdi ne olacak?"

Sanki beni onuncu kez bilerek rahatsız etmiyormuş gibi içeri giriyor. "Bir fincan çay ve biraz kek istersin diye düşündüm."

"Çay içmem ya da kek yemem."

"İçmelisin." Fincanı önüme koydu. "Sağlığın için iyi."

"Teşekkürler doktor. Şimdi, lütfen sözümü kesmek için bir bahane bulmadan çalışmama izin verir misiniz?"

Bir elini kalçasına götürüyor. "Biliyor musun, tatile çıkmanın asıl amacı gerçekten rahatlamaktır."

"Rahatlamak ölüler içindir."

Bana "benimle dalga mı geçiyorsun?" der gibi bakıyor, sonra da masamın tam ortasına yaslanıp kollarını kavuşturuyor. "Başına gelenlerden sonra her zamanki gibi çalıştığına inanamıyorum."

O gece eve geldiğimde Caroline kendini kaybetmişti. Anlaşılan gün boyu beni aramış ama ulaşamamıştı. Kingsley o sabah ona cevap vermiş ama sadece kafasını daha çok karıştırmış ve hiçbir açıklama yapmamış. Olanları düşününce, Kingsley beni bırakana kadar telefonumu kontrol etmek aklıma bile gelmedi.

Her neyse, eve geri döndüğümde Caroline bir yandan ağlıyor, bir yandan da sağımda solumda yaygara koparıyordu. İkimiz arasında her zaman mantıklı olan oydu ve sık sık ikimiz adına ağlardı.

O andan beri, cehennemden gelen patronum sayesinde evden bile işimi yapmamı engellemeye çalışan bir baş belası oldu.

Çeviri Kitaplar: https://t.me/cevirigiller

Bir yandan, bu konuda ne hissedeceğimi bilemiyorum. Diğer yandan, şirkette onunla karşılaşmak zorunda olmadığım için mutluyum. Onunla nasıl yüzleşebileceğim ve içimdeki dilini ve parmaklarını nasıl düşünmeyeceğim konusunda gerçekten hiçbir fikrim yok.

Sahip olduğumuz profesyonel ilişkinin her türlü görüntüsü pencereden dışarı çıktı - en iyisi olduğundan değil, çünkü onu gizlice bir rakip olarak görüyordum. Ama artık işle ilgili sınırlar duygusu bile yok oldu. Elimde kalan tek şey karmakarışık duygular ve huysuzluklar.

Bir sürü. Göğüslerimin, meme uçlarımın, karnımın ve kalçalarımın etrafında.

Çürüklerimle birlikte iyileşiyorlar ve neden her gece onlara dokunduğumu bilmiyorum. Her sabah aynada onlara bakıyorum.

Onları bana bıraktığı zamanki adrenalin patlamasını yaşamak için değil.
Cilt.

Kesinlikle *olmaz*.

"Hayattayım ve çalışıyorum, Callie. Bunu bir trajediye dönüştürmeyi bırak."

"Bu bir trajedi ve neden *işlevsellik* kelimesini kullandınız?
kendin hakkında? Sen bir makine değilsin,
sürtük." "Bitti mi?" Ona ters ters baktım.

"Hayır." O da ters ters bakıyor. "Sana zarar verene bunu ödetmek için bir şeyler yapmalıyız."

"Bunu polise çoktan bildirdim."

"Polis bir işe yaramaz." Yanaklarının iç kısımlarını emiyor. "Mateo'dan bunu araştırmasını ve size koruma sağlamasını isteyebilirim."

"Mateo'ya mı soracaksın?"

Boğazını temizliyor ve pijamalarını sevimli bir şekilde çekiyor. "Senin için yaparım."

"Teşekkürler ama buna gerek yok Callie. Zaten Nicolo'nun koruması altındayım."

Kızgın bir büyükannenin sertliğiyle beni dürtüklüyor. "Nicolo, seninle işi bittiği anda seni çiğneyip tükürmekte tereddüt etmeyecek lanet bir fırsatçı."

"Peki Mateo yapmayacak mı?"

"Hayır." Çenesini kaldırıyor. "O sadık
biri." "Aldattığını sanıyordum."

"Şey... bunun dışında." Yüzünü buruşturuyor ve daha önceki inançlarına artık inanmıyor gibi görünüyor.

Çeviri Kitaplar: https://t.me/cevirigiller

Bu noktada, ya destansı bir zor rolü oynuyor ya da Mateo'nun onun için ne yaptığını göremeyecek kadar kafasının içinde.

Gözünde Caroline'dan başka bir şey olmayan bir adam. Dünya onun varlığı için bir araç görünüyor.

Ve o bütün bunları görmezden geliyor.

Mafya ömür boyu sürüyor ve tek çıkış yolu ölüm, yani boşanmaya izin yok. Annemin ayrılabilmek için kendini öldürmesinin sebebi de bu. Yani bu noktada Mateo sadece Callie'yi eğlendiriyor. İş zora girdiğinde, boşanmaya asla izin vermeyecek. Nicolo ona geleneklerine karşı gelmesi için yeşil ışık yaksa bile.

"Her neyse." Dizüstü bilgisayarımı kapatmaya başladı. "Çalışmayı bırak yoksa Kingsley'i arayıp tatilini ciddiye almadığını bildiririm."

Parmaklarım seğiriyor ve dizüstü bilgisayarımı açık tutma fırsatını kaçırıyorum. O piçin adını anmanın bile ruhumun eksenini kaydırmaya yettiğine inanamıyorum.

Bu normal, sıradan ya da kabul edilebilir bir şey değil ama yine de söz konusu o adam olduğunda tepkimi kontrol edemiyorum.

Sanki ruhumu bulandırmış ve göğsümde kendine rahat bir yer yapmış gibi.

Şu anda bile, bana kayıtsız şartsız sahip olduğu, bir gram tereddüt ya da soru sormadan istediği her şeyi aldığı görüntüler kafamda unutulmaz bir film gibi oynuyor.

Birinin beni kontrol etmesi fikri beni tiksindirmeli, bir yanım tiksiniyor ama en önemli yanım bu değil.

Şu anda bu anı hatırladıkça içim zonkluyor ve o anda kalmak için mücadele ediyorum.

"Sakın buna cüret etme, Callie."

Dudaklarını kıvıran tatlı gülümseme beni neredeyse şeker hastası edecek. "Eğer inatçı bir cehennem zebanisi olmaya devam edersen kesinlikle yapacağım. Gerçek hayatta bu lakap artık o kadar da sevimli değil."

"Sevimli olmak istediğim son şey."

"Ama o gece giydiğin o küçük beyaz elbisenin içinde çok tatlı görünüyordun. Eminim zavallı adamı çıldırtmışsındır."

"Callie... bininci kez söylüyorum, hiçbir şey olmadı."

"Uh-huh. Tabii. Sana tamamen inanıyorum."

"Callie!"

Çeviri Kitaplar: https://t.me/cevirigiller

"Ne? Kolonya gibi kokuyordun, yanakların kızarmıştı ve gözlerin parlıyordu."

"Acı çekiyordum."

"Arzunun acısı, elbette. Ama hey, sen devam et, kızım. En azından birimiz biraz harekete geçiyor."

"Seni tokatlamadan defol git buradan."

Bana bir öpücük kondurdu. "Beni sevdiğini ve haklı olduğumu biliyorsun."

Onu fiziksel olarak ofisimden kovalamak zorunda kalıyorum, o da gülüp köpeklerine sarılıyor ve onları zırh olarak kullanıyor.

Nihayet masama döndüğümde sert bir iç çekiyorum ama dizüstü bilgisayarımı açmıyorum. Onun yerine telefonumu çıkarıp son birkaç gün içinde Kingsley'den aldığım mesajlara bakıyorum.

Birbirimizin numaraları yıllardır bizde var, ancak birbirimizle sadece bir davada birlikte çalıştığımız nadir durumlarda iletişime geçiyoruz. Bu da çoğunlukla bir müvekkil hem cezai olarak suçlandığında hem de hukuki olarak dava edildiğinde olur.

Tüm yazışmalarımız kuru, profesyonelce ve her zamanki iğneleyici alaycılığıyla geçti.

Ancak, son birkaç gündür gönderdiği mesajlar büyük ölçüde farklıydı.

Yeni yürümeye başlayan bir çocuğun öz bakım zihniyetine sahip gibi görünüyorsunuz, bu yüzden yaralarınızı temizlemeniz ve ağrı kesici almanız için bu sizin hatırlatıcınız.

Bir kaç dakika sonra.

Sana söylediklerimi yapman için bir hatırlatma daha. Bu seninle ilgili değil, tatlım. Yaralandığını öğrendiğinde Gwen'in üzülmesini istemiyorum.

Ayrıca, hala dilimde tatlı tadın var. Beş yıldızlı yemek. Şiddetle tavsiye ederim.

Ertesi sabah.

Eğer şirkette yüzünü gösterirsen, güvenlik seni hemen dışarı atar. Kahvaltını yap.

Oh, ve sabah. Sikimi dudaklarının arasına alacak kadar mi? Ya da bacaklarının? Ya da kıç yanakların? Alabildiğimi alacağım.

Gün boyunca.

Bir toplantının ortasındayım, ama tek düşündüğüm senin açgözlü küçük amcığının parmaklarımın arasında nasıl paramparça olduğu.

O morarmış teninde hala benim izlerim var mı, tatlım? Yaptığın her harekette beni üzerinde hissediyor musun?

Bu arada, o işaretler kaybolmadan önce, size vereceğim.

Çeviri Kitaplar: https://t.me/cevirigiller

Öğle yemeği yedin mi? Akşam yemeği?

Bu gece kendine mi dokunuyorsun yoksa bunu yapan bir oyuncağın mı var? İş mi? Bilgin olsun diye söylüyorum, aletim çok daha iyi performans. Tek yapmanız gereken sormak.

Mesajları saniyeler içinde sıradan şeylerden şehvet dolu olanlara geçmeye devam etti. Başımın döndüğünü söylemek hafif kalırdı.

Ama bundan daha fazlası, onları okurken kalçalarım sıkıştı. Şu anda bile, sıcaklığın boynumdan ve yanaklarımdan yükseldiğini, sonra da bir kasırganın rahatsız edici ısrarıyla vücuduma yayıldığını hissedebiliyorum.

Hiçbirine cevap vermememin nedeni utangaçlık ya da kelime eksikliği değil. Ona verdiğim tepkinin yarattığı saf dehşet. Onun varlığından haberdar olmadığım ama yavaş ama emin adımlarla alışmaya başladığım bu yönüne.

Kingsley'e alışmak istemiyorum. Ya da onun ilgisine. Ya da kötü sözlerine. Çok güzel ifade ettiği gibi, eninde sonunda eskortlarına geri dönecek.

Erkekler sıkıldıklarında böyle yaparlar. Ayrılırlar. Ve ben onun rotasında başka bir durak olmayı reddediyorum.

Bu, onun mesajlarını tekrar tekrar okuyarak sarhoş olmadığım anlamına gelmiyor. Babamın benim için oluşturduğu tehdit hakkında daha fazla düşünmeliydim ama hayır.

Lanet Kingsley bir uçak kazasının yıkıcı etkisine sahip. Toplu katliam. Ve yıkıcı bir savaş.

Ofisimin kapısı açılıyor ve meşguliyetimin bir parçası çalışmak olmamasına rağmen iç çekiyorum. "Yemin ederim Callie. Seni pencereden aşağı atacağım."

"Ziyaretçinizle tanışana kadar beklemeniz gerekebilir." Caroline'ın sesinde ender rastlanan bir neşe sesi var ve başımı kaldırdığımda nefes almayı bırakıyorum.

Dairemde bulmayı beklediğim son kişi şiş gözlerle, aşağı doğru bir ifadeyle ve sessiz bir beceriksizlikle bana bakıyor.

"Gwyneth," diye fısıldıyorum, hâlâ gözlerime inanamıyorum.

Kazağını çekiştiriyor, ayaklarını kaydırıyor ve "Merhaba" diye mırıldanıyor.

Sesi benimkinden çok daha yumuşak, çok kadınsı ve küçük. Şu anda bile öyle görünüyor, kırılmış, sıkıntılı ve ona sebep olanı yok etme dürtüsü kanımda bir volkanın sertliğiyle kaynıyor.

Çeviri Kitaplar: https://t.me/cevirigiller

"Çay ve kek getireceğim," diye sevinçle anons eden Caroline, Gwen'i pek de belli etmeden iterek içeri soktu.

Telefonum neredeyse yere düşecekti ve Kingsley'in kirli mesajlarının hâlâ bende olduğunu fark ettim. Hemen çekmeceye atıyorum ve omurgamı dikleştirerek ayağa kalkıyorum. "Burada ne yapıyorsun? Yani, hayır, seni burada istemediğimden değil, ama evime gelmiş olman soru işaretlerine yol açıyor. Tabii ki seni sorgulamak istemiyorum ama..."

Tanrım. Çenesi titrediğinde sözümü kesiyorum. *Kahretsin*, *ben*. Sonunda kızım beni ziyaret ediyor ve ben beş yaşındaki bir çocuk gibi ağzımdan kaçırıyorum.

Gwen kazağını parmaklıyor, kirpiklerinin altından bana bakıyor. "Kötü mü yaralandın?"

Demek bu yüzden geldi. Kingsley'den haber almış olmalı. O zaman onun da morluklarımı fark etmiş olması gerektiğini anlıyorum ve bu onun beni görmesini istediğim bir durum değil.

"Hayır, ben iyiyim."

"İyi görünmüyorsun."

"Bunlar sadece çürük. İyileşecekler."

Çenesi tekrar titriyor ve başını öne eğiyor. "Çok özür dilerim."

Yavaşça ona yaklaşıyorum, kalbim her adımda daha yüksek sesle atıyor. Alçak sesle konuşuyorum, daha yüksek sesle konuşursam kaçacağından korkuyorum. "Ne için?"

"Babamın yaptığı şey için. Onun bu yönünden

hoşlanmıyorum." "Bekle... Ne?"

Başını kaldırıyor, kirpiklerine bir damla gözyaşı yapışıyor. "Babam sana zarar verdi çünkü sana söylediği gibi gitmedin. Bunu Nate'e de yaptı, gitmeme izin vermediğinde."

"Gwen, hayır. Bunu bana Kingsley yapmadı. Aslında bana yardım eden ve beni sağlığıma kavuşturan oydu. Eğer o , Tanrı bilir şu anda nasıl bir çukurda olurdum." Gururluyum ama bu onun benim için yaptıklarını inkâr edeceğim anlamına gelmiyor. Bir parçam ona o kadar minnettar ki bunu nasıl ifade edeceğimi bilemiyorum.

Kızımın yüzü rahatlama ve dehşetin garip bir karışımıyla donup kalıyor, sonra nefesi kesiliyor. "Gerçekten hiçbir şey yapmadı mı?"

Buna kendim de inanarak başımı sallıyorum. Kingsley pek çok şey olabilir ama insan altı bunlardan biri değil.

"Aman Tanrım." Bir yaprak gibi titremeye başladı, gözyaşı sonunda yanağından aşağı süzüldü. "Ona canavar ve başka isimler taktım ve sonunda onu bulduktan sonra anneme zarar verdiği için ona öfkelendim."

Çeviri Kitaplar: https://t.me/cevirigiller

Kalbim yerinden fırlayacak gibi oldu. Benden üçüncü şahıs olarak bahsetmesi önemli değil, ama dolaylı olarak annesi olduğumu itiraf etti.

Onunla. Anne.

"Çok kızgındı, Susan'la uğraştığından bile daha kızgındı," diye fısıldıyor benden çok kendi kendine. "Ya beni hiç affetmezse?"

Belirgin sıkıntısı dişlerini gıcırdatıyor ve kutlama dansımı durduruyor.

Acı çekiyor ve ben kendi acıma karşı bağışıklık kazanmışken, onunki farklı bir şekilde vuruyor.

Onunki kemiklerimin arasından çıkıyor ve neredeyse kalbimi parçalıyor. Sharon Teyze karnıma vurduğundan beri aynı. Önemli olan benim acım değil, Gwen'in incinmesinden duyduğum korkuydu.

Sesimi yumuşatmaya çalışarak, "Özür dilersen seni affedeceğinden eminim," diyorum.

Renkli, umut dolu gözlerle bana bakıyor. "Ya yapmazsa?"

"O seni dünyadaki her şeyden çok önemsiyor, Gwen. Seni kesinlikle affedecektir."

Titrek bir nefes alıyor, sonra fısıldıyor, "Bunu söylediğin için teşekkür ederim ve... ve sana olanlar için hala üzgünüm. Kimin yaptığını biliyor musun?"

Büyükbaban, eğer bu konuda bir şey yapmazsam hayatını tehdit edecek.

Ancak, "Hayır" demekle yetiniyorum.

"Eminim polis onları bulacaktır," diyor saf bir kararlılıkla, gözyaşlarını silmeye çalışmadan.

Duygularını bir rozet gibi takan bir tip. Kesinlikle benim ve babasının aksine.

"Sana bir şey getirdim." Gwen kazağının cebini karıştırıyor ve terazi şeklinde küçük bir anahtarlık çıkarıyor. "Önemli bir şey değil. Sadece sende olmadığını fark ettim ve tesadüfen buna rastladım, havalı göründüğünü ve sana yakışacağını düşündüm... ve evet, aldım."

İçimden akan duygular yüzünden göğsüm neredeyse patlayacaktı. Aynı anda bu kadar çok duyguyu kaldırabilecek yapıda olduğumu sanmıyorum.

Anahtarlığa uzanmadığımda Gwen'in yüzü asılıyor. "Beğenmediysen sorun değil, alabilirim-"

"Hayır, var." İki elimle birden tuttum. "Bu çok güzel. Teşekkür ."

Çeviri Kitaplar: https://t.me/cevirigiller

Çocukça gülümsüyor ve sonunda kolunun tersiyle gözlerini siliyor. "Bir şey değil."

"Gözlerim yaşardı." Caroline köşeden beliriyor, muhtemelen tüm konuşulanları dinlemiş olacak ki gözlerini siliyor ve Gwen'e gülümsüyor. "Ben Caroline Teyze ve anneni ikimiz de adet görmeye başladığımızdan beri tanıyorum."

Gwen'in uyumsuz gözleri parlıyor. "Gerçekten mi?"

"Kesinlikle." Caroline sırıtıyor. "Benimle bir fincan çay içmek, biraz kek yemek ve sana onun daha genç, daha az taşlı versiyonu hakkında hikayeler anlatmama izin vermek ister misin?"

"Callie, kes şunu," diye tıslıyorum, boynum ısınıyor.

"Ne var? O aldırmaz. Değil mi, Gwen?"

Kızım bana bakmıyor ama mırıldanırken yüzü kırmızının koyu bir tonuna dönüyor: "Çay isterim. Vanilya aromalı kekiniz var mı?"

"Tabii ki! Her çeşit pastam var." Caroline fazlasıyla neşeli bir şekilde, Gwen'i de peşinden sürükleyerek oturma odasına gider.

Onları takip ediyorum, başım dönüyor ve olanlara kısmen inanamıyorum.

Caroline, Gwen'e gençliğimize dair utanç verici hikâyeleri birbiri ardına anlatıyor, benim itirazlarım ve fırsat buldukça onu tekmelememle kesiliyor.

Ancak kızım en ufak bir sıkılma ya da utanma belirtisi göstermiyor. Dikkatle dinliyor, gülüyor ve hatta sorular soruyor, uzun zamandır unuttuğum bir parçama tamamen yatırım yapıyor.

Günlüklere yazan, yıldızlara bakan ve asla gerçekleşmeyecek aptalca dileklerde bulunan bir parçam.

Hayatta kalmak için onu öldürmek zorunda kalacak kadar naif olan bir parçam.

Gwen ayrıldığında yüzünde bir gülümseme vardı, Caroline ile numaralarını değiş tokuş etti ve bana iyi dileklerini iletti.

Kendimi o kadar yükseklerde hissediyorum ki Caroline'ın hiper enerjisi bile artık beni rahatsız etmiyor.

Ancak daha sonra yatağıma uzandığımda, aklımın bir köşesinde aptalca bir dırdır vardı. Aslında Gwen buraya geldiğinden beri oradaydı.

Çok kızgındı.

Sözleri kafamın içinde dönüp duruyor. Kingsley'i birkaç kez öfke skalasında görmüştüm ve her zaman kötüydü.

Kötü insanların uzak durduğu türden.

Çeviri Kitaplar: https://t.me/cevirigiller

Geçmişte ben de o insanlardan biriydim ama bu bana ters geliyor. Şimdi. Açıklanamayacak kadar yanlış.

Son birkaç gün içinde bana gönderdiği mesajları tarıyorum ve cevap vermeye karar veriyorum sonuncusuna kadar.

Kingsley: Kahvaltı?

Aspen: Bir dilim elmalı turta dışında öğünlerimin çoğunu atladım, çünkü Callie'nin doğru yaptığı tek şey bu.

Mesajı görmüyor. Ben de onu arıyorum, telesekretere düşene kadar her zil sesinde kalp atışlarım hızlanıyor.

Telefonu kapatıp ekrana bakıyorum, sonra onu tekrar arıyorum. Hala cevap yok.

Uyumak üzereydim ya da uyumaya çalışıyordum ki Nate'in bir keresinde bana söylediği bir şeyi hatırladım.

"Öfkelendiğinde Kingsley'den uzak durun. Dengesizleşir, ne yapacağı belli olmaz ve kana susar. Bu faktörler nedeniyle kazara hayatını kaybetmemiş olmasına şaşırıyorum."

Aklımda çılgınca bir fikir oluşurken parmaklarım titriyor.

En kötüsü de bu çılgın fikrin yavaş ama emin adımlarla eyleme dönüşüyor olması.

Çeviri Kitaplar: https://t.me/cevirigiller

15

Çeviri Kitaplar: https://t.me/cevirigiller

ASPEN

Eğer delilik bir bölgeyse, çoktan kablolarını kestim ve kanlı ellerimle onu aştım.

Soğuk hava damarlarımda buz sarkıtları oluşturuyor ve montumu üzerime çekmenin hiçbir faydası olmuyor.

Akıllı saatim karanlıkta yanarak bana saatin geç olduğunu söylüyor. Yani, süper geç. Sabahın birinden sonra.

Ve ıssız bir yerde terk edilmiş bir kulübe, arabayla gitmem gereken son yerdi.

Hatta tam olarak gittiğimi bile hatırlamamalıyım ama hatırlıyorum.

Arabamı yolun sonunda bıraktıktan sonra, yolun geri kalanını her adımda etrafımı izleyerek yürüyorum. Ayaklarım o gece beni altında öptüğü ağacın önünde duraksıyor. Anonim maskesini kaldırıp dudaklarımı yalayıp yuttuğu, sonra da her şeye rağmen beni tutacağını söylediği zaman.

Küçük kulübeye varana kadar yolun geri kalanında beni taşıdı. Bir şişe tekila bulduk ve konuşurken paylaştık. Şimdi düşünüyorum da, tekilayı ilk kez o zaman tatmıştım ve bu benim tercih ettiğim zehir olmuştu. Konuşmamızın çoğunu hatırlamıyorum ama uzun sürdüğünü hatırlıyorum. Onun bir tehdit olabileceğini unuttuğum kadar uzun. Beni tekrar öpmesinin, kıyafetlerimi çıkarmasının ve bana kimsenin dokunmadığı gibi dokunmasının doğru olduğunu hissettirecek kadar uzun. Seks öncesinde olan her şeyi hatırlamıyor olabilirim ama ne zaman yalnız kalmaya ihtiyaç duysa buraya geldiğini söylediğini hatırlıyorum.

Burada boşa kürek çekiyorum. Aradan yirmi bir yıl geçti, belki de kendini ifade etme yöntemleri ve seçtiği yerler değişmiştir.

Arazi geçmişte olduğu gibi ürkütücü, folklor canavarlarını andıran gölgelerle karanlık. O zamanlar, paylaştığımız hararetli sohbet ve gerginlik beni o kadar kapana kısmıştı ki, burada yürürken pek odaklanamadım.

Şeytan Gecesi şakası olarak bana toplu tecavüz etmeleri için arkadaşlarını arayabileceğini bile düşünmemiştim. Beni çileden çıkaracak şekilde ona güvenmiştim.

İnsanlara kolay kolay güvenmem. Eğer .

Çeviri Kitaplar: https://t.me/cevirigiller

Genç halimin mantığına göre o zaten çirkin tarafını erkenden göstermişti. Ve eğer bana gerçekten zarar vermek isteseydi, bunu Joker arkadaşını yumrukladıktan sonra yapardı.

Uzaktan gelen bir gümbürtü kulaklarımı tırmalıyor ve duraklıyorum, ayaklarım uzun otların arasında titriyor.

Belki de soğuk bir gece olduğu içindir, bana hep geçmişi hatırlatan bir doğa olayı, ama karanlık sanki omzumun üzerinde gezinen uğursuz bir ruha sahip bir varlık gibi geliyor.

Gümbürtü tekrar geliyor ve doğruca ona doğru giderken düşünmeme izin vermiyorum. Bir baykuşun çığlıklarını ve diğer gece hayvanlarının rahatsız edici seslerini duymazdan gelmek tahmin ettiğimden daha zor oldu. Güçlü bir ruhum olduğunu düşünmeyi severim ama bu benim için bile fazla ürkütücü.

Kulübeye giden yol o kadar kapkaranlık ki kendi ellerimi bile göremiyorum. Ayakta kalabilmek için doğayla amansız bir savaşa girmiş olması gereken salaş bina, boynuzları olan eğri büğrü bir gölgeden başka bir şeye benzemiyor.

Gümbürtülerin yönünü sorunsuzca, neredeyse fazla doğal bir şekilde takip ediyorum.

Kulübenin büyük, asi arka bahçesine ulaştığımda donup kalıyorum. Evi neredeyse yukarıdan yutan devasa bir meşe ağacının önünde büyük bir gölge duruyor. Kökleri karanlıkta dev yılanları andırıyor.

Sadece bulutların sürekli gölgelediği ay, bir nebze olsun ışık veriyor.

Canavarların kaos planladıkları, partilerini düzenledikleri ve bazı zavallı hayatları hasat ettikleri bir gece.

Daha önce duyduğum gümbürtüler, aslında ağacın gövdesine defalarca vurduğu gümbürtülerdi.

Kingsley'le ilk tanıştığımdan beri - Anonim maskesiyle değil, resmi olarak kendisi olarak - gördüğüm en sinir bozucu şekilde kendine güvenen kişi oldu.

Bir amaç uğruna yürür, konuşur ve nefes alır. Girdiği odayı sahipleniyor ve bunun nedeni parası olması değil.

Kingsley Shaw sadece dikkatleri üzerine çekmekle kalmayıp bunu o kadar kusursuz bir şekilde yapan bir adam ki, onu dinlemek için durduklarında kimse fark etmiyor.

Sanki doğuştan sahipmiş gibi görünen özgüvenine her zaman gıpta etmişimdir.

Bu yüzden onu asi, vahşi ve karanlığa sığınan bir iblis gibi görmek bambaşka bir duygu yaratıyor.

Çeviri Kitaplar: https://t.me/cevirigiller

Geçmişe korkunç derecede benzeyen bir geçmiş, naif benliğimin beni Hay yönettiği
at.

"Kingsley." Sesim alçak ama bir bombanın ağırlığına sahip.
sessizlik ya da yarı sessizlik.

Beni duyduğuna dair hiçbir belirti göstermiyor ve ağacı yumruklamaya devam ediyor.
Karanlık bir şey gövdeden aşağı akıyor, gecenin içinde parlıyor.

Lütfen bana bunun kan olduğunu söyleme.

Ona tekrar sesleniyorum ve cevap gelmeyince yavaşça ona yaklaşıyorum. Korkmadığımı söylemek yalan olur. Aslında, varlığımdaki her kendini koruyan lif bana arabama geri dönmemi ve buradan cehennem olup gitmemi söylüyor.

Ama benim yok.

Bunu yapıyorum çünkü bana bir ya da iki kez yardım etti ve ben insanlara borçlu olmayı sevmiyorum.

Ya da elimi dikkatlice omzuna koyarken kendime böyle söylüyorum.

Bir an onun yanında duruyorum, bir an sonra etrafımda savruluyorum ve ağaca çarpınca sırtımda acı patlıyor.

Çelik gibi bir el boğazıma sarılmıştı.

İçinde parıltı olmayan gözler bana bakıyor. Loş, boş. Ölü gibiler.

Ve karanlıkta yüzünü göremesem de, orada da bir ifade olmadığından neredeyse eminim.

Boğazımı başımı döndürecek kadar sıkıyor. Oksijen eksikliği nefes almamı ve düşünmemi engelliyor.

Dizlerimin tepkisi pençelemek, tekmelemek,
vurmak. Hayatta kalmak.
Küçüklüğümden beri kullandığım tek ilaç bu. Ama ben
kullanmıyorum.

Elimi yüzüne götürüyorum, çenesindeki, tavrındaki ve derin, kontrollü nefes alışındaki gerginliği hissediyorum. "Benim... benim..."

Bu onun için muhtemelen ayakkabısındaki bir taş kadar önemli olsa da, şeytanlarını kovmak için umutsuzca yüzünü okşamaya devam ediyorum.

Onu hiç onlarsız görmedim, kendi halindeyken bile, ama onların onu ele geçirdiğini de hiç görmedim.

Ve bundan nefret ediyorum.

Bu benim tanıdığım Kingsley değil.

Çeviri Kitaplar: https://t.me/cevirigiller

Ve kesinlikle o uzun yirmi yıl boyunca kızımızı ikimiz için yetiştiren Kingsley değil.

"Kral..." Mırıldanıyorum, sesim basınçtan ve kanın neredeyse yüzümde patlamasından dolayı kırılıyor.

Sanırım şimdi beni bitirecek ve mezarımda muhtemelen "Anne" yazmayan hüzünlü bir mezar taşı olacak.

Ve ben bu şekilde gitmeyeceğim.

"Kral!" Son bir çabayla tüm gücümle çığlık atıyorum.

Parmakları katliam görevini durduruyor, yavaşça gevşiyor ama onları çıkarmıyor.

Küçük açıklıktan açgözlü bir şekilde hava emiyorum, neredeyse kendi nefesimde boğuluyorum.

"Burada ne halt ediyorsun Aspen?" Sesi daha derin, neredeyse gırtlaktan geliyor ve tüylerimi diken diken ediyor.

"Gwen... Gwen senin deli olduğunu söyledi ve ben de düşündüm ki... şey, buranın senin yin'ine yang sunduğundan bahsetmiştin."

"Kahretsin," kelimeyi uzun bir nefesle serbest bırakıyor. "Lanet olsun."

Parmakları tekrar boğazımı sıkıyor ve kendimi sıkmaya hazırlayarak inliyorum. Ama bunu yapmıyor. En azından sonuna kadar.

Bunun yerine yanlara baskı uyguluyor, başımı döndürüyor ama tehditkâr bir şekilde değil. Bu, gücün kimde olduğunun bir göstergesi ve neredeyse baştan çıkarıcı bir doğası var.

"Bunu neden hatırlıyorsun ki?" Sesi hâlâ sert, gerilim dolu ama bir dakika önceki kadar da korkutucu değil.

"Güçlü bir hafızam var." *Seninle ilgili.*

"Burada olmamanız gerekiyor. Git buradan."

"Elin boğazımdayken bunu yapamam, dahi çocuk."

Beni ileri doğru çekmek için tutuşunu kullanıyor, sonra beni ağaca geri çarpıyor, daha önceki gibi şiddetli değil, daha çok bir noktayı eve götürmek için. "O ağzınla başını büyük belaya sokacaksın."

"Çoktan yaptım."

"Tam bir baş belasısın." "Ve

sen de lanet bir pisliksin."

"Çeneni kapatmak isteyebilirsin, cadı. Beni kışkırtmak mevcut koşullar altında yapmak isteyeceğin son şey olur."

Kalçalarım sıkıştı ve beni köşeye sıkıştırdığından beri hissettiğim karıncalanmalar kalçalarımın arasında birikti.

Çeviri Kitaplar: https://t.me/cevirigiller

Akıl sağlığı kesinlikle kafatasımı terk etmiş olmalı çünkü ona ters ters bakıyorum. "Bana ne yapacağımı söyleyemezsin-"

Dudaklarını dudaklarıma çarptırdığında sözlerim bir solukta bitiyor.

Vahşi bir öpücük, en az onun kadar vahşi ve bir o kadar da yıkıcı. Dişlerim onunkilerle çarpışıyor ve bedenim tamamen çözülüyor.

Eskiden sahip olduğum tüm kontrol kırıntıları onun ayaklarının dibinde paramparça olup soluyor. Dudaklarının benimkiler üzerindeki yoğunluğunda, dilinin benimkini nasıl fethettiğinde kayboluyorum ve bana onunkiyle eşleşen vahşi bir enerjiyle onu öpmekten başka seçenek bırakmıyor.

Hâlâ beni boğarken, başparmağı çenemi sıyırıyor, öpücüğü derinleştirebilmek için çenemi yukarı kaldırıyor ve diğer eli belimden elbisemin eteklerine doğru kayıyor.

Hareketlerinden tam bir disiplin damlıyor, ama arkalarında sıfır sabır var. Beni baştan çıkarmaya, benimle edepsizce konuşmaya ya da geçen seferki gibi çekici olmaya hiç niyeti yok.

Şimdi, ele geçirmeye ve fethetmeye kararlı bir adam.

Uzun zaman önce yaptığı gibi.

Elbisemi çekiştiriyor ve bu sefer dantelli olan ama belli nedenlerden dolayı görmediği külotumu çekiyor. Malzeme sırılsıklam kıvrımlarıma doğru geriliyor ve yırtılıyor, rahatsız edici bir sese neden oluyor.

Sesin, gırtlaktan gelen inlemenin aslında benden geldiğini fark ettiğimde duraksıyorum.

Kingsley kalçamı bacağından yukarı kaldırıyor ve ağzıma karşı sıcak, karanlık kelimelerle konuşuyor. "Buraya gelmeyi bırak, burayı hiç hatırlamamalıydın, tatlım. Seni küçük, pis bir fahişe gibi ne kadar sömürebileceğimi bana *gerçekten* ama *gerçekten* göstermemeliydin."

Uyluklarımın içi tahrikle kaplanıyor ve bu sözlerden tahrik olduğuma inanmayı reddederek kıvranıyorum. "Ben... fahişe değilim."

"Herhangi bir fahişe değil, hayır. Ama *benim* fahişem? Kesinlikle." Dört parmağını aynı anda içime sokuyor, acı verici olması gereken bir müdahalecilikle, ama hiç de öyle değil. Parmak uçlarıma kalkıp çenesine doğru sertçe nefes alıyorum. "Kukun benim fahişem olduğunu biliyor, tatlım. Neredeyse bütün yumruğumu yutacak."

"Siktir...sen..." İçimde yükselen güçlü dalgaya karşı koymaya çalışarak ve başarısız olarak nefes alıyorum.

"Sikilecek olan sensin." Tam zirveye ulaşmak üzereyken parmaklarını çekiyor. Hayal kırıklığına uğramış sesim arada kalıyor

Çeviri Kitaplar: https://t.me/cevirigiller

bir anda bacağımı kaldırıp içime girdi.

Ondan önce pantolonunu indirmesine ya da sikini serbest bırakmasına odaklanmadım bile.

Ama tüm bu ayrıntıların bir önemi yok, çünkü o kadar içimde ki kusacak gibi oluyorum.

İyi türden. Sonrasında geleceğim türden. Ve acıtıyor.

O kadar çok acıyor ki, zedelenen omzumun acısı parkta bir gezinti gibi geliyor.

Aletinin ne kadar büyük, kalın ve geniş olduğunu neredeyse unutuyordum. Başka bir insanın içinde değil de başka bir yerde olmalıydı.

"Oh...Tanrım."

"Bütün işi ben yaparken onu övmeyi bırak," diye çeneme karşı konuşuyor, sonra parmaklarını boynumda esneterek aralarındaki deriyi kemiriyor.

"Gülünç derecede büyüksün," diye mırıldanıyorum. "Kişiliğine uyan minicik bir penisin olamazdı, değil mi?"

"Bu. Siktiğimin. Ağız." Her kelimeyi dudağımı ısırarak vurguluyor. İşini bitirdiğinde kanın metalik tadını alabiliyorum.

Onun mu benim mi emin değilim.

Benim de umursayacak halim yok, çünkü diğer bacağımı kaldırıyor, böylece onunla ağacın sert yüzeyi arasında asılı kalıyorum, sonra öyle şiddetli bir şekilde iç giriyor ki hem zevk hem de acı içinde inliyorum.

Bu adamla el ele giderler. Coşku ve delilik de öyle.

İçime derinlemesine girerken parmakları kıçımı yoğuruyor, sonra tekrar sokmadan önce neredeyse tamamen çekiyor. Uyarılmamın sesini duyabiliyorum ve onun etrafında kenetlendiğimi hissediyorum. Tekrar içeri giriyor ve o kadar derine iniyor ki bir hayvan gibi inliyorum.

Şu anda ikimiz de saf hayvanlarız.

Tekrar yapıyor, sonra korkutucu bir şiddetle içime giriyor. Ciğerlerim havaya hasret, ama bedenim daha fazlası için yalvarıyor.

Çok daha fazlası.

İki ritim arasında gidip geliyor, beni kesinlikle çıldırtıyor. Bacaklarım sarkmaya başladığında kıçıma bir şaplak atıyor, ben de karanlıkta gözlerimi kocaman açarak bağırıyorum.

"Bu da neydi böyle?"

Çeviri Kitaplar: https://t.me/cevirigiller

"Seni becerirken benimle kalacaksın. Anlaşıldı mı?"

Cevap verme şansım olmuyor çünkü elini boğazımdan çekip ısırıyor. Sertçe.

Sonra elbisemin askılarını koparıyor. Önden yırtılınca göğüslerim ortaya çıkıyor ve neredeyse bir tanesini ağzına alıyor.

Arada bir beni ısırıyor, sikiyor ve tokatlıyor, düşünmek şöyle dursun, nefesimi tutmama bile fırsat bırakmıyor.

Tüm bedenim canlanıyor ve kaynayan enerji yüzeyde patlıyor.

Beni hızlı, derin ve şiddetli vuruşlarla beceriyor, ayak uydurmamı engelliyor. "Yavaşla."

"Bir lütfen ekleyin, düşünebilirim."

"Lanet olsun sana."

"O zaman bu benim daha sert gitmem için bir işaret."

Mümkün olduğunu düşünmemiştim ama gerçekten de hızını artırdı. Paltoma rağmen, vuruşunun şiddetinden ağaç sırtımı sıyırıyor ve cildimin her yerinde yeni morluklar oluştuğunu hissedebiliyorum.

"Canın çıkana kadar dövüldüğüne göre o ağız nerede şimdi?" diye meme ucuma doğru konuşuyor, sonra da ısırıyor.

"Siktir git...sen..." Bir açıklama bulamadığım sert duyguların türbülansına girerken nefes alıyorum, sesim çatlıyor.

"Memnuniyetle."

Orgazmım boyunca beni daha sert sikiyor. Hareketler özürsüz, kıçıma şaplaklar atıyor ve ağzının ulaşabildiği her yeri ısırıyor.

Öyle bir aşırı duyarlılık içindeyim ki tek odaklanabildiğim şey içime girip çıkan siki.

"Amının beni boğduğunu hissediyor musun, tatlım? Karanlıkta bir hayvan gibi becerilmek seni tahrik ediyor mu?"

"Kapa...çeneni..." Bu detayı unuttuğum için çok utanıyorum. Dışarıda olduğumuzu, herhangi birinin buraya gelip bu sahneye tanıklık edebileceğini.

Bakire, deneyimsiz ya da namuslu değilim ama her zaman vanilya oldum. "Bam, bam, teşekkür ederim, hanımefendi" türünden. "Bu şovu ben yöneteceğim" tipi.

"Sadece kapalı kapılar ardında ve yatakta sevişirim" türünden.

Çeviri Kitaplar: https://t.me/cevirigiller

Ve yine de, konu bu olduğunda tüm kurallarım geçersiz ve hükümsüz görünüyor
Adamım.

Beni sınırlarımın çok ötesine ve hiç düşünmediğim bir boyuta itiyor.
var.

"Sen çok pis bir şeysin, ama aynı zamanda iyi bir kızsın." Kıçımı tokatlıyor ve içime sokmak için kalçamı yukarı kaldırıyor. Ve bu, G noktama tekrar tekrar ve tekrar vuran düz bir çarpma. "Şimdi, benimle gel."

Ben yaparım. İçini boşaltırken başım yüksek bir çığlıkla geriye düşüyor.
Ben
. İçeride. Ben.

Yine mi?

İtiraz etme şansım yok, çünkü dudakları benimkini kapıyor. Ben de
Başım dönüyor, sersemliyorum ve kesinlikle ayaklarımın üzerinde duramıyorum, bu yüzden beni daha yakına çekerken mücadele etmiyorum.

Hâlâ içimde derinlere gömülü, Tanrı bilir nereye doğru bir amaçla yürüyor.
Beni öperken.

Ve tek düşünebildiğim onun benim yang'ımın yin'i olabileceği.

Çeviri Kitaplar: https://t.me/cevirigiller

16

Çeviri Kitaplar: https://t.me/cevirigiller

KINGSLEY

Başkalarının hiçbir koşulda tanık olmaması gereken yönlerimiz var.

Karanlık gölgeler, yorgun kenarlar ve el değmemiş köşelerin tamamı var.

Ama en önemlisi, aynaya bakmaktan bile hoşlanmadığımız kısımlar vardır.

Herkesin sevmediği bir kısım vardır. Benimki her şey.

Sorunlu duygulara ve şiddete susamış bir gençken, bunun nedeninin babamın anneme ihanet etmesi olduğunu düşündüm, annem de kendinden nefret etmeye başladı ve beni kendi kanında boğulmasına tanık etti.

Sonra büyüdükçe, yaşamın daha karanlık bir özüne olan ihtiyacımın ailemle hiçbir ilgisi olmadığını ve daha çok görünüşe göre farklı bir şekilde bağlanmış olan kafamla ilgili olduğunu fark ettim.

O kadar farklıydı ki Nicolo diğer tüm çocukların oyuncaklarını kırdığında, rahatsız olmadan ya da heyecanlanmadan sadece izledim.

O kadar farklıydı ki, içimde keşfettiğim boşluğu doldurmak için nefret, intikam ve şiddet gibi karanlık duyguları kullandım.

Ve milyarlarımdan oluşan elmas işlemeli maskeyi takarak ve adımın işaret ettiği kral olarak çok iyi gidiyordum.

Aç şeytanlarımı, çarpık duygularımı ve özel boşluğumu o kadar iyi saklıyorum ki kızım bile görmüyor.

Nate yapıyor, ama sadece bir kısmını ve sadece kontrolümü kaybettiğimde.

Peki kollarımda kendini çok küçük hisseden bu kadın neden o deliği görüyor?

Daha da önemlisi, en kötü halimde olacağımı bildiği halde neden beni arayıp buldu?

Kısmen, bunun bir önemi yok, çünkü son bir saattir onun dar amına gömülüydüm.

Onu kulübenin içine taşıdıktan sonra, loş ışık altında kan gibi görünen parlak kızıl saçlarını çekiştirirken dört ayak üzerinde halının üzerinde becerdim.

Çeviri Kitaplar: https://t.me/cevirigiller

Şeytanlarımın en sevdiği renk.

Sonra onu yıpranmış kanepeye attım, kıyafetlerimizden geriye ne kaldıysa yırtıp attım ve bacaklarını omuzlarıma alarak onu becerdim.

Kendimizi bir şekilde yine yerde bulduk, kıçını kıpkırmızı tokatladım, sonra dayanamayarak onu ters çevirdim ve tekrar içine girdim. İnlemeleri çığlıklara ve küçük inlemelere dönüşene kadar onu yenilenmiş, çılgın bir enerjiyle becerdim.

Şu anda bulunduğumuz yer, bir kilise gibi sadece her Pazar temizlikçi kadın gören otuz yıllık halı.

Ben onun üstündeyim, uzun bacaklarından biri , diğeri yerde.

Vücudu ısırık izleri, emme izleri, parmak izleri, şaplak izlerinden oluşan bir harita. Tüm izler.

Acele etmedim, teninin her santimini ağzımla, aletimle ve ellerimle damgaladım.

Onu işaretleyebileceğim diğer tüm yerleri düşündükçe sikim yavaşça kalınlaşıyor. Benden başka kimsenin bakmayacağı yerler.

Aspen sırtüstü yatıyor, saçları yüzünün etrafında alev gibi ve en güçlü paçuli ve ben gibi kokuyor.

Sadece ben.

Terler tenine yapışıyor ve döllerimin izleri karnını daha önceden beri süslüyor. Isırmak yetmedi, ben de pembe göğüslerinin ve soluk karnının her yerine boşaldım.

Mağara adamı gibi mi? Muhtemelen. Ama bu kadınla aramda hiçbir sınır olmadığını düşünmeye başladım.

Başka biri olsaydı, bir saat önce birkaç bin dolar daha zengin ve gizlilik sözleşmesinin bir kopyasıyla yola çıkmış olurdu.

Hiçbir zaman artan bir yoğunlukla işim biter bitmez bir kadına sahip olmak istemedim. Ama Aspen bu alışkanlığımın sinir bozucu bir istisnası.

Önce bana, sonra da birleştiğimiz yere bakarken gözleri açılıyor. "Yine sertleşiyorsun."

"Hadi canım, Sherlock."

"Bırak beni, seni canavar." İki küçük elini göğsüme vurup itiyor ama bu hareketi beni gerçekten hareket ettirecek güçten yoksun.

"Benimle ilgili tek canavarca şey bacaklarımın arasında, tatlım." "Seks bağımlılığı sorunların için bir doktora ihtiyacın var." Beni itiyor tekrar, ve bu sefer, onu çekiyorum.

Çeviri Kitaplar: https://t.me/cevirigiller

Ben yirminci raunda hazırım ama o değil. Mor çürükler omzunu ve yüzünün makyajla gizlenemeyen bazı kısımlarını kaplıyor.

Onu bir Neandertal gibi ağaca doğru götürdüğümde ya da sonraki milyonlarca kez bunları görmemiş olmalıyım.

Ve yine de, amından damlayan ve güzel kalçalarını karıştıran spermimi izlerken kendimi tekrar unutmuş buluyorum.

Garip bir sahiplenme duygusu beni hayalarımdan yakalıyor. Ona tekrar tekrar sahip olma ihtiyacı, doğal bir felaketin ısrarıyla içimde büyüyor.

Rahatlamış ya da rahatsız olmuş, bilemiyorum, titrek bir nefes veren Aspen kıçının üzerinde geri kaymaya çalışıyor ve yüzünü buruşturuyor. "Lanet olsun sana. Kıçım yanıyormuş gibi hissediyorum."

"Hoşuna gitmemiş gibi davranma. Sana şaplak attığım an, sikimin üzerine boşaldın."

sıkmadan önce dudakları titriyor. "Kapa çeneni." "Sapkın

eğilimlerini itiraf etmekten korkuyor musun?"

"Ben sapık değilim. Ben vanilyayım."

Gülüyorum. "Vanilya, Gwen'in hava yerine yediği ve soluduğu şeydir. Sen, tatlım, itaatkârın tanımısın."

"Ben itaatkar değilim."

"Evet, öylesin. Sadece daha önce bilmiyordunuz. Eğer kanıt istiyorsan..." Eğilip alçak ve derin bir ses tonuyla kulağına fısıldıyorum: "*İyi bir kız olarak* anılmak nasıl bir duygu?"

Tüm vücudunu bir ürperti kaplıyor, dudakları aralanıyor ve boynundaki o kırmızı çizgi geri dönüyor.

Aklı başına gelip beni ittiğinde, artık çok geçti.

"Gördün mü?"

"Gülümsemeyi kes yoksa seni tokatlarım."

"Kaba ağzın beni tahrik ediyor, tatlım." Bir tur daha atmak için kesinlikle kampanya yürüten sikimi işaret ediyorum.

"Aklından bile geçirme." El izlerimin acısını tamamen görmezden gelerek birkaç santim geriye kayıyor.

"Hiçbir şey yapmayacaktım."

"Ve sana inanmamı mı bekliyorsun? Sende bir boğanın cinsel dürtüsü var."

"Benim aletim onurludur."

Çeviri Kitaplar: https://t.me/cevirigiller

"Bu bir iltifat değildi," diye homurdanıyor. "Ayrıca prezervatif de kullanmadın."

"Bunu ilk seferinde belirtmeliydin." Parmaklarımla döllerimi toplamaya karşı koyamıyorum, sonra yavaşça kıvrımlarına sürüyorum.

Titriyor, ayak parmakları kıvrılıyor. "Fırsatım olmadı... Doğum kontrol hapı kullanıp kullanmadığımı sormayacak mısın?"

"Fark eder mi?"

"Ne?" diye tersliyor.

"Eğer öyleyseniz ve ne kadar sorumlu bir yetişkin olduğunuzu göz önünde bulundurursak, bunun yüzde doksan dokuz nokta doksan dokuz olasılığı var, o zaman bu kadar. Geriye kalan yüzde sıfır nokta sıfır bir ise ve doğum kontrolü kullanmıyorsanız, o zaman bir sorun haline geldiğinde bununla ilgileneceğiz."

"Geçmişte yaşanan onca şeyden sonra bunu nasıl söylersin?"

"Geçmiş geçmişte kaldı. Bunun neden bir tartışma konusu haline getirilmesi gerektiğini anlayamıyorum."

"Tanrım, bilmiyorum. Belki de son kez aletini içime soktuğunda içinden Gwen'in çıkmış olması küçük bir gerçektir."

"Hızlı bir sperm olmalı."

"İğrençsin." Omzuma vurdu. "Olanlar şaka değil."

"Tek ebeveynli durumumu göz önünde bulundurarak hiç öyle düşünmedim. Gerçek şu ki, o zamanlar çocuktuk ama artık değiliz, bu yüzden dramatize etmeyi bırak. Sana yakışmıyor." Onu döllerimle sikmeye başladım ama yaralı bir hayvan gibi geri çekildi.

Kendi içine doğru kıvrılırken bakışları taşları kesebilir. "Dedim ya. Bunu aklından bile geçirme, Kingsley."

"Detaylandırmak zorundasınız çünkü basının iddialarının aksine ben zihin okuyamıyorum."

"Gözlerin beni tekrar alacağın anlamına gelen o ışıkla parlıyor."

"Seni almayacağım, seni *becereceğim*." Gülümsüyorum, libidomu fiziksel olarak bastırmak için sırtüstü düşüyorum. "Ama iyileşmen için sana biraz zaman vereceğim."

Yüzü bana dönük bir şekilde oturur pozisyonda kalıyor ama dizlerini göğsüne çekerek çıplaklığının büyük kısmını gizliyor. "Teşekkürler, Majesteleri."

"Hoş geldin, güzel kızım."

Çeviri Kitaplar: https://t.me/cevirigiller

Dudakları ayrılıyor ve ben sırıtıyorum. Onu hazırlıksız yakalamayı sevdiğimi söylemek yetersiz kalır. Bir şekilde uysallaşıyor ve çok sevimli oluyor.

Bu kadın için kullanmamam gereken bir sıfat.

Herkesten sakladığı tarafı var. Ben hariç herkesten.

"Bir slasher filminin ana karakteri gibi gecenin bir yarısı bir ağacı yumruklayan biri için son derece iyi bir ruh halindesiniz."

"Yoğun bir sikiş bunu yapar. İyi bir sporcuydun." Yanımda duran pantolonuma uzanıyorum ve Zippo'mu çıkarıyorum.

"Ben lanet bir sporcu değilim."

"Bütün olimpiyatlar senin olabilir." alıp üzerine attım.

Ben bir sauna kadar sıcakken, o şu anda titriyordu. Pembe göğüslerinin ve amının görüntüsünü feda etmek utanç verici ama öncelikler falan.

"Tam bir pislik olabiliyorsun."

"Olabilir mi? Kesin olarak bir pislik olduğumu düşünüyordum." Paltoyu çenesinin altına sıkıştırıyorum, sonra gözlerini daha iyi görebilmek için başını eğiyorum.

Yeryüzü kadar derinler ama yine de uzun ağaçların inadıyla gökyüzüne uzanıyorlar.

Geri çekiliyor, sonra duraklıyor, elimi kendi elinin arasına alıp inceliyor. "Parmak eklemlerini kırmışsın."

Nazikçe geri alıyorum, tekrar uzanıyorum ve göğsümün üzerinde duran elimle Zippo'yu çevirerek açıyorum. "İyileşecekler."

"Artık bir haydut ya da liseli değilsin."

"Varoluşsal durumumla ilgili gereksiz hatırlatma için teşekkürler. Bunu programıma bir not olarak ekleyeceğim."

"Biliyorsunuz, akla ve sistematik düşünceye vurgu yapmak, yaşamaktan geri çekilmekle eşanlamlıdır."

"Nietzsche saçmalıklarını bırak." Başımı ona doğru çeviriyorum. "Ayrıca, vaaz ettiğin şeyi uygulamak diye bir şey duydun mu hiç?"

"Ben mi?"

"En son ne zaman anı yaşadın? Az önce beynini siktiğim zamanı saymazsak tabii ki."

"Kibir polisi sizi gözaltına alıyor."

Çeviri Kitaplar: https://t.me/cevirigiller

Sırıtıyorum. "Anı yaşama konusundan kaçınmıyorsun. Bunu yapıyor musun yoksa akli dengesi yerinde olmayan idolün kadar teorik misin?"

"I..."

"Ne?"

"Geçen gece Caroline'la *Friends*'i izledim." Cümleyi söyler söylemez yüzünü buruşturuyor.

"Vay canına. Bu bungee jumping kadar fena."

"Tek yaptığınız yıkım, intikam ve daha fazla yıkımken bana ders veremezsiniz."

"Ya bu ya da barış, sevgi ve dünyadaki açlığa çare bulmak gibi iğrenç işlerle uğraşmak."

Kıkırdıyor ve ses hafif ve havaya benzer bir nitelik taşıyor. "Ne küfür ama."

"Biliyorum. En kötüsü."

Bir süre birbirimize bakıyoruz, havada yankılanan tek ses Zippo'mun açılıp kapanma hareketi.

Aspen dikkatini hızla olaysız tavana ve onun ahşap sütunlarına kaydırdı. "Birileri bizi mülklerine izinsiz girdiğimiz için ihbar etmeden önce gitsek iyi olur."

"Kendimi ihbar etmediğim sürece, bu pek olası değil."

Başını bana doğru çevirdi. "Bunun sahibi sen misin?"

"Ve yüzlerce başka özellik. Kuşkusuz en Cadılar Bayramı temalı olanı ve bazı şeytani ritüeller için kullanılabilir."

Bakışlarını topraktan daha eski pencere çerçevelerinde, bir kovboy filmi için çekilmiş düşük bütçeli bir motele ait olan eski püskü dekorda ve yanımıza düşmekle tehdit eden armatürden gelen zayıf ışıkta gezdiriyor.

"sahibi olduğunu hiç söylemedin."

"Yapmadığımı hiç söylemedim. Teknik olarak, o zamanlar babamındı." Dudaklarım bükülüyor. "Anneme bir doğum günü hediyesi, hafta sonları gelebileceğimiz bir tatil evi."

"Güzel olmalı."

"Aradığınız kelime *korkunç*. Benjamin ve Liliana Shaw'ın evliliğinde hoş olan hiçbir şey yoktu. Tek yaptıkları, bir sonraki Amerikan kral ve kraliçesiymiş gibi davranırken aynı anda birbirlerinden başka şeylerde boğulmaktı. Erkek, amda. Kadın ise eline geçen her türlü hapta -ağrı kesiciler, sakinleştiriciler, antidepresanlar." Ailem hakkında konuşmak için bana ne olduğunu bilmeden duraklıyorum.

Çeviri Kitaplar: https://t.me/cevirigiller

"Ama hey, talihsiz birlikteliklerinden tanrısal bakışlara sahip dahi bir çocuk çıktı, yani sonuçta işe yaramaz bir eşleşme değildi."

Ortamı yumuşatma çabamı yutmuyor ve kaşlarını çatıyor. "Burayı size ailenizi hatırlattığı için mi terk ettiniz? Ya da belki de sana ailenle birlikte olduğun çocuğu hatırlattığı için mi? Buraya yin'in yang'ı dedin, yaygın olarak bilindiği gibi yang'ın yin'i değil Çünkü sen yin'sin, kürenin siyah tarafısın, yani senin çocuk versiyonun belki de o yang mı?"

"Durmam için yalvaran ya da on dakika önce bayılacak olan biri için çok fazla sorunuz var. Dilsizken seni daha çok seviyordum."

"Konuyu kapatmamı sağlamak için yaptığın götlük girişimleri başarısızlığın tanımıdır."

"Çok sinir bozucusun."

"Biliyorum, bunu bana her fırsatta söylüyorsun. Kayıtlara geçsin diye söylüyorum, çileden çıkarma aşamasını çoktan geçtin ve iğrenç aşamaya girdin. Şimdi soruma cevap ver."

"Bir lütfen ekleyin ve bunu düşünebilirim." Dudaklarını büzüyor.

"Hayır."

"İyi konuşmaydı."

"Şaka yapıyorsun. Ben kendi sonuçlarımı çıkaracağım. Kafama bu kadar derin kazınmışken, sunduğunuz hiçbir gerçek onların yerini alamaz."

"O meşgul beynine benimle ilgili ayrıntıları kazımaktan hoşlandığını sanmıyordum."

"Kapa çeneni," diyor, kendine özgü "utanıyorum" repliğiyle, boynu kızarıyor. Sonra boğazını temizliyor. "Her neyse, Gwen beni ziyaret etti ve ona senin benim saldırımla bir ilgin olmadığını söyledim."

En yakın arkadaşımı hayatının aşkı olarak seçtiğinden beri kızımla olan ilişkimin yokuş aşağı gittiğini hatırlatınca çenem sıkıştı. "Fark etmez."

"Tabii ki öyle." Ayağa fırlıyor ve paltosunun orta kısmına düşmesine izin veriyor. göğüsleri hafifçe sallanıyor. "Seni incitme ihtimali onu çok incitti. Sen bir , ama iyi bir baba gibi bir pisliksin, bu yüzden bu gereksiz ayrılığın sizi parçalamasına izin verme... Kingsley!"

"Ne?" Göğüslerinin işaretli etine bakmayı bırakmıyorum.

"Söylediğim tek kelimeyi duydun mu?"

Çeviri Kitaplar: https://t.me/cevirigiller

"Hem evet hem hayır. Göğüslerin ortadayken Gwen hakkında konuşmak biraz dikkat dağıtıcı, hatta ürkütücü."

Bir koluyla onları kapatıyor ve kıpkırmızı oluyor. "Seni lanet sapık."

Kolunu tutup aşağı çekiyorum ve pembe tozlu meme uçlarını ortaya çıkarıyorum. "Gerçek bir sapığın neye benzediğini görmek ister misin?"

Gözlerimde parlayan şehveti ve onun için planladığım milyonlarca pozisyonu bir anlığına yakalamış olmalı, çünkü onunki genişliyor, yeşil ve kahverengi arasında gidip geliyor.

"Hayır, Kingsley."

"Bana daha önce yaptığın gibi Kral

de." "Ben...demedim."

"Evet, o gırtlaktan gelen seksi sesinle söyledin." Onu kendime çekiyorum, paltoyu yana atıyorum.

"Sakın cüret etme yoksa aletini ısırıp koparırım."

"Sapıkça. Bunu sevdiğimi biliyorsun." Kırmızı kıçını avuçluyorum ve inliyor.

"Lanet olsun... seni pislik."

"Biliyorum, tatlım. Ben seni becerirken bana aklına gelen her türlü renkli ismi söylemen için sana yeşil ışık yakıyorum." Sonra bacaklarını ayırdım ve sanki açlıktan ölen bir hayvanmışım gibi tatlı amını yemeye başladım.

Bu, beni kendi kafamdan kurtardığı için benim çarpık teşekkür şeklim. Ya

da en azından dikkatimi dağıttığın için.

Çeviri Kitaplar: https://t.me/cevirigiller

17

Çeviri Kitaplar: https://t.me/cevirigiller

ASPEN

"Biri bana neler olduğunu anlatacak mı?"

Tekila fincanımın kenarında inliyorum - artık ona kahve demenin bir faydası yok - ve Nate'e dönüyorum.

Weaver & Shaw'daki konferans odasındayız. Devasa, steril ve ruhsuz. Ortakların toplantıları dışında asıl kullanım alanı, zengin ve nüfuzlu kişilerden nasıl daha fazla para koparılabileceğine dair strateji geliştirmek.

Sadece birkaç dakika önce, IRS'nin pençesinden kurtulmaya çalışan büyük bir şirketle yaptığımız toplantıyı tamamladık. CEO, sorunsuz bir süreç sözü ve yüzünde geniş bir sırıtışla ayrıldı.

Yardımcı avukatlar yerine getirmeleri gereken görevlerle ayrıldılar ve Nate kapıyı kapatıp yolumu kesmeden önce ben de aynısını yapmayı umuyordum.

Büyük masaya yaslanmış, kollarını görünürde bir kayıtsızlıkla kavuşturmuş, ama koyu renk gözleri sorusuna cevap vermem için beni sıkıştırıyor.

En iyi arkadaşını, ortağını ve kayınpederini becerdiğimi ağzımdan kaçırmadığım sürece bir cevabım yok.

Bu dündü ya da bu sabahın erken saatleriydi. O zamandan beri, içimdeki Kingsley hissini tetiklememek için yavaş da olsa yürüyebildiğime şaşırıyorum. Savaş alanından çıkmış bir savaşçıdan daha fazla acı çekiyorum; ısırıklar, morluklar ve saldırı suçlamasıyla dava açmaya yetecek el izleri var.

Yine de bir saldırı gibi hissettiren son şeydi. Bu saf bir iddiaydı, yoğun ve dayanılmaz derecede acımasız.

Bu işten yara almadan kurtulma şansım yoktu ve bu sadece onun yaptığı şey yüzünden değildi. Kendimi kaybetmem ve bunun her anından zevk almamdı.

Ve biliyorum ki uzak durmazsam, bunun devamı gelecek.
Bir dahaki sefere, muhtemelen yürüyemeyeceğim bile.

Bir dahaki sefere mi? Neden bir dahaki seferi düşünüyorsun ki? Öyle bir şey olmayacak.

Şakağıma masaj yaparak kendimi tekrar o ana dönmeye zorluyorum. "Ne demek istiyorsun?"

Çeviri Kitaplar: https://t.me/cevirigiller

Nate kaşlarını kaldırıyor, bu da "Ben palavra sıkabileceğin biri değilim" anlamına geliyor, sonra bir eliyle saymaya başlıyor. "Önce saldırıya uğradığını öğreniyorum, sonra King'in Nicolo Luciano'nun yancısı olmaya geri döndüğünü öğreniyorum ve bu da yetmezmiş gibi tesadüfen sen de mafyayla yatağa giriyorsun. Ben bir saniyeliğine gidiyorum ve sen yeraltı dünyasının tarafına mı geçiyorsun? Bunu King'den beklerdim ama senden değil Aspen."

Kahve-tekilamdan uzun bir yudum alıyorum çünkü görünüşe göre bu konuşma için fazla ayığım. "Bu sadece iş."

"Ve hayat sadece bir simülasyon." Hiç eğlenmeden bakıyor. "Neler oluyor?"

"Bir iyiliğe ihtiyacım vardı,

tamam mı?" "Ne tür bir iyilik?"

"gereken türden."

"Eğer seni ilgilendiriyorsa, o zaman beni endişelendirecek tüm koşullara sahip demektir. Sen benim arkadaşım ve karımın annesisin Aspen. Eğer bilmem gereken bir şey varsa, şimdi söylemenin tam zamanı."

"Gerçekten önemli değil, Nate. Bununla ilgileneceğim ve söz veriyorum şirket bu işin dışında kalacak."

"Peki ya Gwyneth? O da mafyayla olan işinden çıkacak mı? Onunla bir şans istediğini sanıyordum. Spoiler uyarısı, bu şekilde olmaz."

Midemi daha fazla alkolle dolduruyorum. "Ona asla zarar

vermem." "Sen değil ama yeni en iyi arkadaşların

incitebilir."

"Böyle bir şey olmayacak." İç çekip diğer şakağıma masaj yapıyorum. "Bırak artık, Nate. Bazı iskeletlerin dolapta kalması daha iyidir."

Nate zor bir çocukluk geçirdiğimi ve çocukken ailemi kaybettiğimi biliyor. Ayrıca koruyucu ailem tarafından istismar edildiğimin ve sonunda kaçtığımın da farkında. Ancak detayları bilmiyor ve babamın kim olduğu hakkında hiçbir fikri yok.

Farklı koşullar altında ona söylemeyi düşünebilirdim ama şimdi kızımın kocası olduğu için bu söz konusu bile olamaz.

Konu Gwyneth olduğunda son derece korumacı davranıyor ve bu da gereksiz sorunlara yol açacaktır. Onu benim pisliğimden korumak için beni ondan uzaklaştıran kişi haline gelebilir.

"O zaman bana şunu sor Aspen. King'in senin iskeletlerinle ne ilgisi var? Bir zamanlar Gwyneth'e birlikte hamile kalmış olmanız dışında, paylaştığınız tek şey tutkulu bir karşılıklı umursamazlık."

Çeviri Kitaplar: https://t.me/cevirigiller

Göğsüm sıkışıyor ve konuşmadan önce duraklamak zorunda kalıyorum. Ne oluyor be? Bu sadece onun adı, neden kendimi hormonlu bir aşka tutulmuş bir çocuk gibi hissediyorum?

"Onun benimle hiçbir ilgisi yok." Sesim o kadar inandırıcı geliyor ki, daha az ayık olsaydım ben bile kendime inanırdım.

"Bakalım." Eliyle tekrar sayar. "Ne tesadüf ki sen ona gittiğin sırada Nicolo'nun yanına geri döndü. Artık seni gerçekten bilmediğini düşündüğüm isminle çağırıyor. Oh, ve o kadar kontrolden çıktı ki çirkin tarafını göstererek Gwyneth ile her şeyi berbat etti. Bu hikâyede daha fazlası olduğunu düşünüyorsam kusuruma bakmayın."

Kahretsin.

Elim titremeye başlıyor, bu yüzden kupayı daha sıkı kavrıyorum.

Nate'in seks seansımızı ya da seanslarımızı öğrenmesi gereksiz bir karmaşadan başka bir şey değil.

Eğer bitmediyse.

Kendine bunu söylemeye devam et.

"Kingsley'nin ne kadar dengesiz biri olduğunu en iyi siz biliyorsunuz. O yüzden komadan çıktıktan sonra nesi olduğunu size sormam gerekir. Belki de kafasını çok sert çarpmıştır?"

"Evet, hayır. Bana ters soru sorma taktiği kullanmıyorsun Aspen.
Bir şeyler saklıyorsun, bunu hissedebiliyorum, tadabiliyorum ve kokusunu alabiliyorum."

Günün geri kalanında ve muhtemelen süresiz olarak ofisimde kaybolmayı tercih ederek onu el sallayarak uğurluyorum.

Ben bir adım bile atamadan kapı çalınmadan açıldı.

Bu binada sadece bir kişi firmanın yönetici ortağının yanına girmeye cesaret edebilir.

Ve en tuhafı da onu daha görmeden hissediyorum. Sanki aramızda aptalca bir bağ varmış gibi.

Başımı kaldırdığımda ve gözlerim Kingsley'in fırtınalı gözleriyle çarpıştığında, seks maratonunu gerçekten durdurup konuştuğumuzda hissettiğim o korkutucu duyguya kapılıyorum.

Fiziksel olanın ötesine geçen ve çok daha belirsiz alanlara dalan bir his.

Kapıyı çarparak kapatıyor, vücudunda nazik bir kemik olmadığını kanıtlıyor ve kesin bir kararlılık ve örülmüş kaşlarla bize doğru yürüyor.

Çeviri Kitaplar: https://t.me/cevirigiller

Siyah takım elbisesi ve bakımlı görünümüyle daha az gösterişli olabilseydi, çok daha iyi olurdu.

Gerçi onu son gördüğümde takım elbisesi yoktu ve bacaklarının arasındaki o silahla çok daha ölümcül görünüyordu.

Kalçalarım hatırladıkça titriyor ve silmek için banyo yaptığım ağrılar yeniden canlanıyor.

Onu çıplak düşündüğüm ve buna şiddetle tepki verdiğim için içimden kendime lanet ediyorum.

Nate burada, Tanrı aşkına. Sakin

ol.

Sakin ol.

Kingsley benden bir saç teli kadar uzakta duruyor, ama beni tamamen erkeklere özgü sedir ağacı kokusuyla ıslatmadan önce değil. "Burada ne halt ediyorsun?"

Ağzım bir açılıyor, sonra kapanıyor, "Sabah sabah neyin var senin? Kahve almadın mı?"

"Soruma cevap vermedin. Tatilin bitmediği halde neden buradasın?"

"Çünkü gerçekten yapmam gereken işler var ve takvimi kontrol etmeliyim. Kadınlara ne yapmaları gerektiğinin söylenmediği bir çağdayız."

"Kontratınızı kontrol edin. Patronun olduğumu ve bu nedenle sana ne yapacağını, nasıl yapacağını ve ne zaman yapacağını söyleyen bir kağıt parçası. Ki bu da şu an. Seni dışarı atması için güvenliği çağırmadan önce defol git buradan."

"Her şeyi kaydedeceğim ve yetkimi kötüye kullandığınız için sizi kurula şikayet edeceğim ve eğer havamdaysam size tazminat davası da açabilirim."

"Zor iş, cadı. Saf kin üzerine kurulu davalar benim uzmanlık alanımdır. Mahkemede bana karşı kazanma şansın bol olsun."

"Bu patlamış mısıra değer ama neden öpüşmenin ya da birbirinizin kıyafetlerini yırtmanın eşiğindeymişsiniz gibi görünüyorsunuz? Belki de ikisi birden ve bu sırayla değil?" Nate sağımdan konuşuyor.

Kingsley ve ben geriye doğru sarsıldık. En azından ben öyle yapıyorum, sıcaklık boynuma kadar yükseliyor. Sadece varlığıyla bile beni kışkırtmayı başaran o lanet olası pislik geri çekiliyor. İfadesi değişmiyor bile, hâlâ kızgın, içine kapanık ve sergilemekte ustalaştığı diğer tüm olumsuz duygular.

Nate'in sorusuna cevap olarak "Bu hayatta değil," diyorum.

Kingsley sert yüz ifadesi geri dönmeden önce saf bir onaylamazlıkla gözlerini bana dikiyor. Gözlerini açmadan önce söyleyeceği şeyden hoşlanmayacağımı biliyorum.

Çeviri Kitaplar: https://t.me/cevirigiller

ağız. "O zaman yalancı olursun."

Ben duraksıyorum, Nate duraksıyor ve tüm dünya sessizliğe gömülüyor. Ne oluyor...

Lanet-

"Gwen'i biz yaptık, hatırladın mı? İşin içinde çok fazla sikiş vardı," diyor soğukkanlılıkla ve kulaklarımdaki çarpıntıdan neredeyse onu duymuyorum.

"Huh." Nate çenesini kaşıyor. "Kayıtlara geçsin diye söylüyorum, eğer biriniz diğerini öldürürse, ister birinci derece ister kasıtsız cinayet olsun, diğer tarafı temsil etmeyeceğim." Bize şüpheli bir bakış attı ve mırıldandı, "Siz ebeveynsiniz ve çocuklar gibi didişmeyi aşacak yaştasınız. Kendinizi toparlayın."

Sonra kapıdan çıktı ve beni bir kabusla baş başa bıraktı.

Adamım.

Bir parmağımı göğsüne bastırdım. "Senin derdin ne be?

Nate zaten bir şeylerden şüpheleniyor ve sen neredeyse her şeyi açığa çıkardın."

"Korku filmlerini aratmayan ifadeni bir kenara bırakırsak, Nate'in neden bilmemesi gerektiğini anlamıyorum. Eski seks arkadaşının kıskanacağından mı korkuyorsun?"

"Daha çok karışıklık istemiyorum gibi. Ve son kez söylüyorum, Nate ve ben asla seks arkadaşı olmadık, bu seni ilgilendirmez."

Beni belimden kavrıyor ve göğsüyle konferans masasının arasına hapsettiğinde ürperiyorum. Bizi ayıran tek şey bir fincan kahve olana kadar aramızdaki tüm mesafeyi ezen adam sayesinde kıçım kenara çarptığında yanıyor.

"Amının tadı hala dudaklarımda, bu yüzden beni çok ilgilendirdiğini söylüyorum" dediğinde sesi seksi bir gevezeliğe düşüyor.

"İşteyiz," diye fısıldayarak bağırıyorum, çevremizi inceliyorum.

"Yani? İşin sahibi benim."

"Şey, bilmiyorum. İzninizle gidip hayatımı kazanabilirim, Majesteleri."

"Bu masanın üstünde sevişmek istemiyorsan beni spor olsun diye kışkırtmayı bırak."

İki gerçek yüzünden fincanı tutmakta zorlanıyorum. Bir, bu çılgın adamın sözünü tutacağını biliyorum. İki, bu olasılık karşısında açıklanamaz bir şekilde mide bulandırıcı bir heyecan duyuyorum.

Hiçbir şey söylemediğimde, bunu tehdidinin gerçekleştiğine dair bir işaret olarak kabul ediyor. "Şimdi, inatçılığı bırakıp tatiline devam edecek misin, etmeyecek misin?"

Çeviri Kitaplar: https://t.me/cevirigiller

"Ben gayet iyiyim."

"Morlukları makyajla gizlemek sizi iyi yapmaz. Bu sizi bir dolandırıcı yapar."

"Oh, özür dilerim. Hangi çürüklerden ? Haydutlarınkilerden mi yoksa bir barbar gibi bana vahşice verdiklerinden mi? Onları hissetmeden hareket bile edemiyorum."

Geniş, inanılmaz derecede gururlu bir sırıtış dudaklarını büküyor. "Görev tamamlandı. Sıkı dur tatlım, bunlar kaybolmadan önce başka izler de olacak."

"Sen..."

"Sapık mı? Bozuk plak gibi konuşmaya başladın."

"Ve sen de bana dokunurken çok rahat olmaya başlıyorsun." Elini geri ittim. "Bu hafta senin oyuncağın değilim, Kingsley."

"Bir ya da iki ay olabilir. Benim için fark

etmez." "Benim için var."

Kaşlarını çatıyor. "süre ne kadar?"

"Hiç olmadı. Tek seferlik bir şeydi. Birbirimizi sistemlerimizden çıkardık ve bitti."

"Bu senin için doğru olabilir ama ben daha başlamadım bile tatlım." Çenemi tutuyor, parmaklarını otoriter bir emirle tenimde gezdiriyor ve başımı arkaya yatırıyor. "Bu gece benim evimde mi?"

"Hayır."

"Senin yerin o zaman? Gerçi Caroline Luciano'yu malikanesine geri göndermeniz gerekecek. Seyirciden hoşlanmam."

"Hayır."

"Vay, cadı. Teşhircilikle ilgilendiğini bilmiyordum."

"Hayır, yani böyle bir şey olmayacak, göt herif. Ayrıca, bu akşam yurt dışındaki müşterilerimden biriyle bir etkinliğe katılmam gerekiyor."

"O zaman başka bir sefere."

"Bunun yerine hayır cevabını kabul et."

"Reddetmeme izin verin." Kahve fincanımı kaptı. "Ve mesaideyken ya da mesai dışında içmeyi bırak."

Sonra içkimi taşıyarak ve beni dağ büyüklüğünde hayal kırıklıklarıyla baş başa bırakarak dışarı çıkıyor.

Çeviri Kitaplar: https://t.me/cevirigiller

18

Çeviri Kitaplar: https://t.me/cevirigiller

KINGSLEY

Seri sürüngen eğilimleri olan bir sapık olarak adlandırılmak pahasına, Aspen'in bu gece tam olarak nerede olduğunu öğreniyorum.

Caroline'ın bilgi saklama konusundaki sıfır duyarlılığı sayesinde. Aspen'in nerede olduğunu söylemesi için onu manipüle etmek o kadar kolaydı ki bu biraz şüpheli.

Özellikle de sondaki şeytani kıkırdaması ve "O günlükleri gerçekten görmeliydin" şeklindeki muğlak sözleriyle.

Her halükarda, ihtiyacım olan bilgiyi aldım ve önemli bir iş görüşmesi olduğu bahanesiyle Nate'den kurtuldum.

Bütün günü ya beni kaçırmaya çalışarak ya da kızımı aramaya zorlayarak geçiriyor. Ona göre özür dilemeliydim. Bana göre, o bir kız hırsızı ve gidip kendini becermeli.

Ayrıca, bu sefer çizgiyi aşan o oldu. Benim bir kadın dövücü olduğumu düşünmek, bırakın kendi kanımdan olanları, birinin bana yaptığı en büyük yanlış değerlendirmedir.

Tüm hayatım boyunca annemin duygusal istismara uğradığını görerek yaşadığım gerçeğini göz önünde bulundurursak - istismar istismardır - bu zehrin herhangi bir çeşidi bana göre değildir.

Birinin kafasını değilse tabii.

Hikayenin sonucu, Gwen'in özür dileyen kişi olması gerektiği. Her ne kadar aramızı açmak benim bir parçamı yok saymaktan farksız olsa da, onun bu derse ihtiyacı var.

Ve annesinin zorluk çıkarmayı bırakmasını istiyorum.

Bunun için onu bulmalıyım.

Carson'ların evinde yarım saattir dolaştığımı ve onu hiç görmediğimi düşünürsek, bu düşündüğümden daha zor oldu.

Büyük, eski ve tüm zenginlerin malikaneleri gibi ruhsuz. Yaşlı köpeğin gelini yetim çocuklara yardım etmek için bir tür hayır balosu düzenliyor. Her zamanki gibi davetiyesiz, ama bu amaç için yüklü bir çekle içeri daldığımda o da bu konuda ciddi görünüyordu.

Çeviri Kitaplar: https://t.me/cevirigiller

Barbie görünümlü sarışının, kayınpederinin bir hayır kurumunun tek amacının zenginler için vergi cenneti olmak olduğu görüşünü paylaştığından şüpheliyim.

Ev, yumuşak ışıklar ve kırmızı kadife kaplı abartılı masalarla dekore edilmiştir. Ekranlar, kimsenin dikkat etmediği, çocukların tanıklıklarından oluşan özenle hazırlanmış bir videoyu gösteriyor.

Konuklar kapalı çevrelerde kaynaşıyor, ya dedikodu yapıyor ya da ilişkileri yeniden canlandırıyor. Bu gecenin asıl konusu olan çocuklar ise yok denecek kadar azdır.

Baloya doğru yürüyorum ve sonunda kendimi babamın arkadaşı olan bir grup yaşlı bufalonun arasında buluyorum.

Onları sadece yarı yarıya dinliyorum ve kesinlikle eğlendirmiyorum. Bu aptalların çoğu, babamın varisi olarak, kişiler arası ilişkilerimizin hatırına onların işlerine yatırım yapmaya devam edeceğimi düşündü.

Çok geçmeden doğum günü partilerine katılmadığımı, arka bahçelerindeki koi havuzlarıyla ilgilenmediğimi ve onlarla birlikte bir çukura düşmek yerine iflas etmelerini izleyecek kadar kalpsiz olduğumu anladılar.

Babam bir yatırımcıydı, evet, ama Wall Street'in hoşuna gitmeyecek kadar bağlıydı. İşte bu yüzden benim servetim onunkinden çok daha fazla.

Pratik ve mantıklıyımdır ve kesinlikle insanların peşinden gitmem.

Kızıl saçlı bir femme fatale dışında tabii ki. Hatta buraya

gelerek sert önlemler almak zorunda kaldım.

Çünkü Aspen'in etkinliği elbette rakibimizin yerleşkesinde gerçekleşmek zorundaydı.

Carson & Carson, saygı duyduğum az sayıdaki rakip hukuk bürosundan biridir. Yönetici ortak Alexander Carson'ın eskiden babamın arkadaşı ve avukatı olmasına rağmen.

Eski kafalıdır, iyi para kazandırdığı için karanlık işleri sever ve ellerini kirletmekten korkmaz.

Kısacası, Benjamin Shaw'ın olduğu her şey.

Nate ve ben Weaver & Shaw'ı kurduğumuzda onun rakipleri olduk ve oğlu olmasaydı onu ezip geçerdik. Yeni, genç kan ve babasının eski yöntemlerini değiştiren devrimci fikirler.

Yaşlı adamların vergiler hakkındaki gevezeliklerini yarı yarıya dinlerken Aspen'i orada fark ettim. Genç Carson'la birlikte. Asher.

Ağzımın köpürmesini engellemek için Macallan'ımdan bir yudum almak zorunda kalıyorum.

Çeviri Kitaplar: https://t.me/cevirigiller

Aspen her zaman güzel bir kadın olmuştur, spor olsun diye başıma bela olmayı seven sinir bozucu bir yaratık olduğu zamanlarda bile.

Güzelliğinin keskin bir yanı var ve bunun kızıl saçları ve yüksek elmacık kemiklerinden çok keskin bakışları ve dik duruşuyla ilgisi var.

Eğer özgüven kategorilere ayrılabilseydi, onunki sessiz olanı olurdu. Cesur ama çığlık atmasına ya da mantıksızlığa izin neden olacak kadar değil. Son derece kararlı, bu yüzden de bir şeye karar verdiğinde onu bundan caydıracak hiçbir şey olmadığını biliyorum.

Ama bu gece değil.

Bakışlarımı yere kadar uzanan uzun kollu, sade siyah elbisesinin üzerinde gezdiriyorum. Belli nedenlerden dolayı boynunu örten şık bir eşarbı bile var.

Aynada üzerinde bıraktığım kızgın morluklara baktığını düşünmek sikimi taş gibi sertleştiriyor.

Dün geceden beri sürekli uyanma modunda ve ben ergen gibi davranıp mastürbasyon yapmayı reddediyorum.

Onu o adamların arasından yakalayıp sikimi amına sokmak için duyduğum kör edici arzu o kadar baskın ki, sikimin pantolonumdan fırlamamasına şaşırıyorum.

Yanında duran iki adama gülümsüyor. Biri Carson junior, diğeri ise kırklı yaşlarının ortalarında görünen bir adam. Güçlü yapılı, boş yüzlü ve benimkine benzeyen dik bir duruşu var.

Güçlü bir adamı gördüğümde tanırım ve o kesinlikle spektrumda.

Kimsenin dikkatini çekmeden onu bir sonraki gezegene nasıl gönderebileceğimi düşünüyorum. Ya da belki de parmağındaki yüzüğe evli olduğu ve Aspen'e hâlâ çok yakın durduğu gerçeğine dikkat çekmeliyim.

Tam Alexander Carson'ın malikanesini kundaklama fikrini aklımdan geçirirken, Aspen'in bukalemun gözleri benimkilerle buluşuyor.

Gözleri büyüyor, gülümsemesi bozuluyor ve şampanya kadehini daha sıkı kavrıyor.

Sırıtıyorum, onu biraz hazırlıksız yakalamış olma hissini seviyorum. Muhtemelen hazırlıksız yakalanacak biri olmadığı içindir. "Sürpriz," diyorum odanın öbür ucundan.

"Uzak dur" dercesine dudaklarını büzüyor.

Çeviri Kitaplar: https://t.me/cevirigiller

"Affedersiniz" bile demeden, yaşlı osurukları bırakıp ona doğru yürüyorum. Eğer çemberdeki tek kişi o olsaydı, ayakkabısını çıkarıp kafama vururdu.

Ancak koruması gereken şirket ve toplumsal standartlar olduğu için, duygularının içinde patlamaya yakın bir noktaya kadar iltihaplanmasına izin veriyor.

Bunu biliyorum, çünkü boynundan çenesine kadar kızarıklık yayılıyor ve gözlerinde alevler tutuşuyor.

Küçük çevrelerine davetsizce girdiğimde gülümseyerek durumu daha da kötüleştiriyorum. "Carson, nasılsın?"

Asher elimi sıkıyor. Yirmili yaşlarının sonunda, Nate'in neredeyse büyüttüğü yeğeni Sebastian'la aynı yaşta, yani hayatımız boyunca etrafımızdaydı.

"Kingsley." Kaşlarını kaldırıyor, giderek babasının daha genç ve ciddi bir versiyonuna benziyor. "Komada olduğunu duydum ama şeytan kadar iyi görünüyorsun."

"Ve bir o kadar da manipülatif, bu yüzden ben onları çalmadan önce müşterilerini korusan iyi edersin."

"Anlaşıldı," diyor gözlerini hafifçe kısarak. "Aspen iş konularında senden çok daha cana yakın. En azından beni kendi evimde tehdit etmiyor."

"Mülkiyet orantılıdır," *diyor ailemin evi için dişiyle tırnağıyla mücadele eden ben.* Sonunda diğer adama dikkatimi veriyorum. "Nerede benim terbiyem? Bizi tanıştırın, Bayan Leblanc."

Bana var olmayan kalbimi delip geçebilecek bir bakış fırlatıyor. "Jonathan, bu Kingsley Shaw. Çalıştığım firmanın ortak sahibi. Kingsley, bu Jonathan King. Amerika'da yatırım yapan İngiliz bir işadamı."

Sıkıca, hatta sertçe tokalaşıyoruz ve parmaklarının ezilmesinden zor kurtuluyor. Ama ben elimi sıktıkça o da sıkıyor, ta ki aynı anda bırakana kadar. Bu herif ne tür bir mesaj vermeye çalışıyor?

Gayretle soğukkanlı duruşumu koruyorum. "tanımıyordum.
Leblanc'ın çıkarları göletin diğer tarafına da ulaştı."

Çekingen bir gülümseme takınıyor ve tarihi bir diziden fırlamış gibi havalı bir İngiliz aksanıyla konuşuyor. "Bu konuda beceriklidir, Bayan Leblanc. Birlikte çalıştığım en iyi denizaşırı avukatlardan biri."

Çeviri Kitaplar: https://t.me/cevirigiller

Azı dişlerimi gıcırdatıyorum ve bunun nedeninin onun sözleri mi yoksa bu sözler karşısında gururlu bir gülümsemeyle parlaması mı olduğundan emin değilim.

"Siz benim en değerli müşterilerimden birisiniz Bay

King." Kadehini kaldırıyor. "Daha verimli ortaklıklara."

Asher ve Aspen kadehlerini kaldırıyor. Ben

kaldırmıyorum.

"Weaver & Shaw'ın sizin için değerli olduğunu bilmek güzel," diyorum onun yerine. "Eşiniz de bize katılacak mı Bay King?"

"Ne yazık ki hayır. Mümkün olduğunca onu bu olayların sıkıcılığından uzak tutuyorum."

"Sana sahip olduğu için çok şanslı," diyor Aspen ve her ne kadar nezaketen söylenmiş bir söz olsa da sabrımı taşıran son noktayı koyuyor.

"Gerçekten de öyle," diyorum maskeli bir öfkeyle, sonra hızla ama sertçe Aspen'i kolundan tutuyorum. "Bize izin verirseniz, beyler. Bayan Leblanc ve benim ilgilenmemiz gereken konular var."

Onu yanıma alıp koridorda sürüklerken yanıtlarını bile beklemiyorum.

"Ne halt ediyorsun?" diye tıslıyor nefesinin altından, uzun adımlarıma ayak uydurmak için neredeyse koşuyor. "Kingsley! Bırak gideyim."

Tırnakları elime batıyor ama ne kadar tırmalasa ve pençelese de onu bırakmıyorum.

Hareketlerimizi izleyen izleyiciler görünmez de olabilir.
Tek görebildiğim siyahın tonları, kırmızı ve inkar edilemez bir dürtü.

Onu odalardan birine itiyorum ve kapıya çarpıyorum. Nefes nefese

kalıyor, dudakları aralanıyor. "Bu da ne-"

Dudaklarımı onunkilere çarptırdığımda sözleri bir solukta bitiyor.

Beni ısırmaya çalışmadan önce bir saniyeliğine afallıyor, mırıldanıyor ve ağzını benimkiyle çarpıştırıyor.

Aspen ve ben sadece öpüşmüyoruz, savaşıyoruz.

Başka hiç kimsenin yaklaşamayacağı kadar ileri gideriz.

Ateşli saçlarından bir avuç tutuyorum, onun dudağını da benimkini ısırdığı kadar sert ısırıyorum. Ağzımda metalik bir tat patlıyor, dudaklarımı boyuyor ve onun mu yoksa kendiminkinin mi olduğundan emin değilim.

Benim de umurumda değil.

Parmaklarımı elbisesinin içine sokarak beline kadar sıyırıyorum.

Parmaklarım çıplak amcığıyla buluştuğunda inleyerek dudaklarından çekiliyorum. "Sadece sırılsıklam değilsin, aynı zamanda sikilmeye de hazırlıklı gelmişsin."

Çeviri Kitaplar: https://t.me/cevirigiller

"Canın cehenneme, pislik. Ne cüretle işime karışırsın-"

İki parmağımı amına soktum ve bu onun sözlerini kesmeye yetti.

Gözleri düşüyor ve nefes alıp vermesi zorlaşıyor, ama mırıldanıyor, "Seni öldüreceğim... eğer bir daha işime karışırsan... oh lanet olsun."

"Doğru, lanet olsun ve amın parmaklarımın etrafında kenetlenirken beni cinayetle tehdit etmen tavsiye edilmez."

"Senin... hakkın... yok... *bok*..."

Parmaklarımın etrafında sallanırken dudaklarımla onu susturuyorum. Birkaç sert itiş ve biraz klitoral uyarımın bu kadını nasıl uçurumun kenarına seviyorum.

O lanet bir seks tanrıçası.

Hâlâ saçlarından tuttuğum gibi onu çekip çıkarıyorum ve arka bahçeye bakan uzun pencereye doğru sürüklüyorum.

Onu pratikte taşımam gerektiği düşünüldüğünde, orgazm nedeniyle tepkisi gecikti. Önünü cama çarpıyorum ve nefesi kesiliyor, ama sikimi serbest bırakıp arkadan içine girerken neler olduğunu anlaması için ona zaman vermiyorum.

Prezervatifleri siktir et.

Bu sinir bozucu kadının sıcaklığıyla aramda hiçbir şey engel olamayacak.

Elim kalçasında duruyor ve diğer elim pazarlığa açık olmayan bir emirle çenesini kavrıyor. "O orospu çocuğu tarafından övülmek hoşuna gitti mi, ha?"

Bacakları titriyor ve amı beni bütünüyle yutuyor ama bana ters ters bakma cüretini gösteriyor. "Ben yaptım. Herkes senin gibi pislik değil."

"Ama yine de sikimi o daracık amcığına sokan benim, tatlım." Sözlerimi onun nefeslerini kesen birkaç sert ve hızlı vuruşla vurguluyorum. "Şu andan itibaren, başka herhangi bir erkeği hayatından sileceksin, anladın mı?"

"Canın cehenneme."

Belini serbest bırakıyorum ve kıçının yanağına bir tokat atıyorum. "Bu doğru cevap değil.

Şimdi söyle."

İnliyor, iniltileri karanlıkta yankılanıyor. "Hayır, hayır."

Avuç içim etiyle buluşuyor ama bu sefer o kadar güçlü ki çığlık atıyor. "Tekrar dene, tatlım."

"Kes şunu... Lanet olsun..."

Çeviri Kitaplar: https://t.me/cevirigiller

Tokat.

"Doğru cevabı verene kadar olmaz."

"Bana ne yapacağımı söyleyemezsin."

"İzle beni." Kıçına art arda üç tokat atıyorum, nefesi kesiliyor ve etrafımda kenetleniyor. "Sen küçük bir fahişesin, tatlım. Sadece birkaç şaplak ve sikimi yutuyorsun."

"Pislik..."

Çenesini bırakıyorum ve arka deliğini bulana kadar başparmağımı çatlak boyunca kaydırıyorum. "Bunu mu kastediyorsun? Mmm, bakir ve sikilmeye hazır hissediyor."

Aspen hareketsiz kalır. "Kingsley... yapma..."

"Bugün olmaz." Başparmağımı kıçına soktum. "Ama bir gün, iyi bir kız gibi sikimi götüne alacaksın, o zaman öyle bir çığlık atacaksın ki tüm dünya benim tarafımdan sikildiğini anlayacak." Titriyor ve ben de bu şansı onu tokatlamak için kullanıyorum. "Hala bana cevap vermedin."

Çıkardığı şaşkın zevk sesi havayı deliyor ama "Hayır" diye mırıldanıyor.

"Eğer oturabilmek istiyorsan, bana doğru cevabı ver."

Omzunun üzerinden bana bakıyor ve gülümsemeye cesaret ediyor. "Hala...

bir hayır.

Bana en kötüsünü göster."

O zaman saf bir hayvana dönüşüyorum. Ritmim çılgınca, derin ve onunla asla bitiremeyecekmişim gibi hissediyorum. Arka deliğine de bir parmağımı sokuyorum, onu becerirken parmaklıyorum ve küçük inlemeler kaçana kadar kıçını tokatlıyorum.

"İçindeki inadı söküp atacağım Aspen ve işim bittiğinde her şeyi baştan yapacağım." Onu saçlarından tutuyorum, böylece dudakları benimkilerden sadece birkaç santim uzakta. "Evet de."

Gözlerinin kenarlarında yaşlar toplanırken bile başını elimde sallıyor. Bunlar zevk mi yoksa acı gözyaşları mı, bilmiyorum.

"Yüz ifadene bak." Yüzünü camdaki yansımamıza yönlendiriyorum. "İçindeki coşkuyu görüyor musun? Dışarıda yürüyüp yukarı bakan herhangi bir misafirin görebileceği şey bu. Seni küçük pis bir fahişe gibi sikimi yalarken görecek. Benim tarafımdan ne kadar iyi becerildiğini onlara gösterecek misin? Yoksa iyi bir kız olup zevkini sadece bana mı göstereceksin?"

Dudakları aralandı. "Kral... şeyler söylemeyi kes..."

"Sihirli kelimeyi söyle."

Çeviri Kitaplar: https://t.me/cevirigiller

"Hayır-" Zaten kıpkırmızı olan kıç yanağına bir tokat attığımda inleyerek söylediği kelime bir solukta bitiyor.

Sonra sert bir şekilde ve benim orgazmımı tetikleyen gırtlaktan gelen bir sesle boşalıyor. Taşaklarım sıkılaşıyor ve vahşi, derin itişlerle ona doğru ilerlerken sırtım düz bir çizgide sarsılıyor.

"Siktir, siktir, siktir." İçini o kadar uzun süre boşaltıyorum ki bitmeyeceğini düşünüyorum. Çekildiğimde, döllerim bacaklarından aşağı ve ayakkabılarının üzerine kayıyor ve açgözlü gözlerle yolu takip etmekten kendimi alamıyorum.

Cama yaslanıyor, boynunda bıraktığım morluklar, kendisi gibi dağınık olan buruşuk eşarbının altından görünüyor.

Parlak saçlarından bir tutamı elime doluyorum ve sırtı göğsüme değene kadar onu kendime çekiyorum.

"Bırak beni," diye sızlanıyor savunmasız bir sesle. "Ben hassasım."

Boynunun açık tenini buluyorum, tam iki solan morluğun arasında ve ısırıyorum. Sertçe.

"Ah, acıyor! Neden beni kızgın bir hayvan gibi ısırıp duruyorsun?" "Ben bir hayvandan daha iyiyim. Ben her zaman ateşliyim." Kanıtlamak için kalçalarımı döndürüyorum
bir nokta.

"Vay anasını." Bana ters ters baktı. "Nasıl hâlâ sert olabiliyorsun?" "Aletim ve ben durmayacağımız konusunda hemfikiriz." Boynunu tekrar ısırdım, bu etini emmekle geçirdi. "Sen bize doğru cevabı verene kadar olmaz, tatlım."

Ve sonra onu tekrar talep
ediyorum. Ve tekrar.

Ve tekrar sikişmek.

Çeviri Kitaplar: https://t.me/cevirigiller

19

Çeviri Kitaplar: https://t.me/cevirigiller

ASPEN

"Benim kendi evim var, biliyorsun." Kollarımı bornozumun üzerinde kavuşturuyorum, banyo kapısının yanında duruyorum ve karşımdaki seks bağımlısına hançer fırlatıyorum.

Bu düşündüğüm ya da hayal ettiğim her şeyin ötesinde.

Bunun için kaydolmadım.

Gerçekten de insanlarla dolu bir partide zar zor hareket edene kadar defalarca tecavüze uğramak için kayıt yaptırmamıştım. Sosyalleşmeye geri dönebilmemin tek nedeni, gitmeme izin vermesi için neredeyse taşaklarına tekme atmamdı.

Ama tabii ki Kingsley peşini bırakmaz. En azından uzun süre. Sırf daha sonra üzerine atlayabilmek için avını rahat bırakan dev bir kara kedi gibi.

Ve o da tam olarak bunu yaptı. İlk başta, uzaktan izlerken kendi başıma sosyalleşmeme izin verdi, ama sonra kendini yanıma yapıştırdı ve beni babasının bazı arkadaşlarıyla tanıştırdı.

Buna kızamazdım, çünkü hukuk alanında bağlantı kurmak hayati önem taşır ve bu iş adamlarının çoğu potansiyel müvekkillerdir.

Bana neden iyilik yaptığından emin değilim, hatta beni şirketinin kıdemli ortağı olarak tanıttı ki bunu asla yapmaz. Benim pozisyonumu uzun zaman önce kafasından sildiğine yemin edebilirim.

Her halükarda, şüpheli bir şekilde iyi bir ruh hali içindeydi ve sanki dengemi bozmak en sevdiği spormuş gibi kulağıma iğrenç sözler fısıldayarak bunu kanıtladı.

Etkinlikten ayrıldığımızda -ya da ben ayrılıyordum çünkü onun varlığı bile bende cinsel hayal kırıklığı yaratıyordu- beni eve götürmeyi önerdi.

Daha doğrusu, beni arabasına itti.

Ve tüm bu çaba beni evinde tekrar becerebilmek içindi.

Kapıya, duvara ve şimdi de duşa.

Doymak bilmeyen libidosu sağ olsun, hareket edemiyorum. Yine. Her yerim ağrıyor ve sızlıyor.

Tanrım. Artık o kadar genç değilim.

Çeviri Kitaplar: https://t.me/cevirigiller

O da öyle. Peki bu enerjiyi nereden alıyor? Yeniden yapmaya bile hazır görünüyor.

Belki de Martha ile arkadaş olup içkisine uyku tozu koyduktan sonra beni buradan kaçırmasını istemeliyim.

Kurutmak için havlu kullanırken koyu renk saçları gözlerinin üzerine düşüyor ve ıslak teller etrafa uçuşuyor.

Yontulmuş gövdesinden başka bir yere bakmaya çalışıyorum ama başaramıyorum. Su damlacıklarının karın kaslarından aşağıya ve boxer külotunun altında kaybolan V çizgisine doğru kayması yardımcı olmuyor. Bir derginin kapağında alması gereken türden mükemmel bir fiziğe sahip.

"Sizin yerinizde mafya babası bir kadın ve köpekleri oturuyor," diyor daha önce söylediklerime cevap olarak. "Daha önce de söylediğim gibi, dinleyici kitlesine sahip olmak bana göre değil."

"Caroline'ın köpekleri olduğunu nereden biliyorsun?"

"Daha önce onunla telefonda konuştuğumda Cain ve Lucifer'in selam söylediğini söyledi. Umarım bunlar sadece sinirli köpek isimleridir ve dairenize gerçek iblisleri davet etmemişsinizdir."

"Caroline'ı neden aradın ki... Dur tahmin edeyim, nerede olduğumu sana o mu söyledi?"

"Doğru tahmin ettin."

Callie'yi öldüreceğim.

"Yabancılık çekme." Çarpık bir gülümsemeyle yakınlığımı işaret ediyor. "Seni ısırmayacağım."

"Beni ısırmayacaksın, kıçımın kenarı. Yanıldığını kanıtlayacak işaretlerim var."

"İfademi düzeltmeme izin verin. *Artık* seni ısırmayacağım." Omzuna temiz bir havlu atarak uzun ve kararlı adımlarla bana doğru ilerliyor.

En yakın nesneyi, altın bir şamdanı kapıyorum ve önümde koruyarak tutuyorum. "Yemin ederim, Kingsley. Eğer bir adım daha atarsan, kafanı kırarım."

Bunun onu caydıracağını düşündüysem de, hınzır bir sırıtışla yaklaşmaya devam edince tamamen yanıldığımı anladım. "Deha seviyesindeki nöronlarımı nakavt edecek cesaretin var mı?"

"Tıpkı senin içinde beni kurutmak olduğu gibi."

"Kukun ve ağzın aynı melodiyi söylemiyor, tatlım." Bir saç teli uzaklığında durur. "Bahse girerim parmaklarımı içeri sokarsam, o amcık onları yutacak ve orada tutacaktır."

Çeviri Kitaplar: https://t.me/cevirigiller

"Kes şunu..." Şamdanı göğsüne sıkıştırıyorum ama bir şey gözlerimi kör ediyor.

Bir havlu.

Şamdanı parmaklarımın arasından utanç verici bir kolaylıkla çıkarıyor. Sonra iki eliyle saçlarımı havluyla kurulamaya başladığında görüşüm geri geldi.

Geriliyorum ama o görevine devam ediyor. "Sakin ol. Seni bir daha sikmeyeceğim... şimdilik. Önce yemek yemeli ve daha fazla su içmelisin yoksa susuz kalacaksın."

Ona bakarken dudaklarım aralanıyor, dürüstçe bunun bir şaka olduğuna dair bir işaret arıyorum. Hiçbir şey bulamayınca boğazım kuruyor.

Ne zamandan beri şefkatli bir insan oldu? Evet, hayatını Gwen'e adadığını ve sevgi dolu bir baba olduğunu biliyorum, ama bunun dışında, bir pislik olarak taçlandırıldı.

Cinsel partnerlerine karşı da aynı şekilde davranacağını varsaymıştım.

Bu düşünceyle midemde bir bulantı hissi yayıldı.

Hayır, hayır. Onun seks arkadaşlarını, eskort ordusunu ve benim de onlardan biri olduğumu düşünmeyeceğim.

Ben değilim.

Aramızdaki gerginliği gidermek için beni becermesine izin verdim. Bu .

Hepsi bu kadar.

Havluyu almaya çalışıyorum. "Kendim yapabilirim."

" dur." Sanki bir görevdeymiş gibi her kırmızı tele ayrı bir özen gösteriyor.

"Ben bebek değilim," diye homurdanıyorum.

"Hayır, ama vücudunun ihtiyaçlarını umursamıyorsun."

"Kendi saçımı kendim kurutabilirim."

"Ki yapmadın. Bunu lanet bir olay haline getirmeyi ve her şeyde bir sorun bulmayı bırak."

Sert bir cevap vermek için ağzımı açıyorum ama kapatmayı tercih ediyorum. Tamamen ve tamamen savunmaya geçiyorum ve eğer bir şey söylersem, bu sadece bana karşı kanıt olarak kullanılacak.

"Anladığım kadarıyla insanların seninle ilgilenmesine alışık değilsin," dedi odanın sessizliğinde yumuşak bir sesle -ya da Kingsley'in konuşabildiği kadar yumuşak bir sesle.

"Ben bağımsızım."

"Bu, açılmaktan korktuğumu ifade eden başka bir kelime mi?"

Çeviri Kitaplar: https://t.me/cevirigiller

"Sadece cinsiyetçi bir pislik, bağımsız bir kadının bir şeyden korktuğu için böyle davrandığını varsayar."

"Varsaymıyorum, tatlım. Bunu biliyorum ve eğer bana yapıştırmak istediğin etiket cinsiyetçi ise, elbette. Geceleri uyumana ne yardım edecekse. Vermek zorunda olduğum sikler 404 bulunmaz. Sadece şunu bil ki hiçbir direnişin sana ne yapacağım konusundaki fikrimi değiştirmeyecek."

"Bu da ne demek oluyor?"

"Aynen duyduğun gibi. Şu an için benim olduğuna karar verdim ve bu da benden başka hiçbir erkeğin sana dokunamayacağı anlamına geliyor. Oh, ve her gece buraya gelip benim yatağımda yatacaksın."

Kalbimde bir şeylerin sıkışmasından ve midemin daralmasından nefret ediyorum.

Bu da ne böyle? "Yatağında mı geçireceksin?"

"Ya da duş, tezgah ya da duvar. Kısacası, sizi anlamsızca becermek için kullanılabilecek herhangi bir yüzey."

"Ve buna, ne bileyim, benimle konuşmadan ya da başka bir şey yapmadan kendi başına mı karar verdin?"

"Benim olmanla ilgili kısım kesin. Buraya gelmenle ilgili olan ikinci kısım pazarlığa açık, ama dairene gitmemi istiyorsan, önce seyircileri dışarı at."

"Vay canına. Senin olmayı kabul edeceğim konusunda kendinden çok emin konuşuyorsun."

"Zenginim, yakışıklıyım ve yasadışı bir şekilde zekiyim, yetişemeyeceğin bir aletim olduğundan bahsetmiyorum bile. Ben bir avım. Şiddetle tavsiye edilirim. Neden kabul etmiyorsun?"

"Bilmiyorum, senden hoşlanmadığım için olabilir mi?"

"Beni becermek için benden hoşlanmana gerek yok, tatlım. Amcığın iddiamı memnuniyetle destekleyecektir."

Bir elimi göğsüne vurup onu itiyorum ya da itmeye çalışıyorum. "En sevdiğin cümleyi kullanmama ve reddetmeme izin ver."

Başımdaki havluyu kaldırıyor ama bana alanımı geri vermiyor. Gözlerinin rengi, uzaklarda kitlesel bir yıkıma niyetlenmiş bir fırtına gibi koyulaşıyor. "İnatçılığın artık o kadar da sevimli değil."

"Hiç olmaması gerekiyordu." Gözlerimi diktim ve çenesi sıkıştı.

Birkaç uzun vuruş boyunca böyle kalırız. İki güçlü general arasındaki çekişme gibi. Göz temasını sürdürmek neredeyse imkansız

Çeviri Kitaplar: https://t.me/cevirigiller

ama kendi başıma kalmamı sağlayacaksa, sıfıra kadar tükenmeye hazırım.

"Duyalım bakalım," diyor sonunda. "Neyi dinleyelim?"

"Karşı argümanınız."

"Bu bir ilişki değil. Sadece ikimizin de her an bir sevişme. Ve ben senin ya da başkasının değilim. Ben kendime aidim."

Gözleri seğiriyor ama bunun dışında yüzünde herhangi bir tepki belirmiyor. "Yani çıkarları olan arkadaşlar olmamızı istiyorsun, arkadaş kısmı hariç. Yani buna çıkarları olan düşmanlar mı denmeli? Nefret dolu bir ilişki mi?"

Şimdi o böyle söyleyince, kulağa beynimde olduğundan daha berbat geliyor. Ama kulağa yeterince makul geliyor ve yerimde durabilirim, bu yüzden keskin bir şekilde başımı sallıyorum.

"Ne kadar kontrolün var, Aspen? Bir dağ mı? İki mi? Her yerle bir etmeye zorladığım bu anı hatırlamanı istiyorum."

"Bu aynı fikirde olduğunuz anlamına mı geliyor?"

"Tam olarak neye? Senin benim değilmişsin gibi davrandığın ve benim de aletimi şehrin müsait deliklerine sokabildiğim açık bir ilişkiye mi?"

Çizdiği imaj karşısında boğazımın arkasında acı bir tat patlıyor ve göğsüme tuhaf bir negatif enerji yerleşiyor.

Sesimi bulmam birkaç dakikamı aldı. "Eğer başka bir kadını becerirsen, ben de bir erkeği becerir ve sana izletirim."

"Oh, ben izlemeyeceğim, tatlım. Seni pis bir fahişe gibi sikimin üzerinde zıplatırken adımı haykırmanı sağlayacak ve tam ereksiyon olduğunda gırtlağını kesip seni kanının içinde dört ayak üzerinde becereceğim."

Midem sıkışıyor ve bir an için şaka yapıyor olmasını ya da bunun çarpık bir halüsinasyon olmasını diliyorum, ama gözlerinde parlayan karanlık ışıltı şiddet arzusundan başka bir şey değil. Çarpık bir sahiplenme duygusunun öznesiyim.

"Sen hastasın, Kingsley."

"Ve yüzün kızarıyor."

"*Öfkeliyim*."

"Anlambilim."

Uzun bir çekiyorum. ". Başka kadın yok." "Elbette. Bedeli benim olduğunu kabul etmek."

Çeviri Kitaplar: https://t.me/cevirigiller

"Hayır."

"O zaman bunu benim yöntemimle yapacağız ve inan bana, bu kararından pişman olacaksın." Havluyu yere atıyor ve arkasını dönüyor, omuzları gerginlikle doluyor. "Hazır olduğunda aşağı gel."

O gittikten sonra oda alışılmadık bir soğukluk kazanıyor ve neden yağmura yakalanmış başıboş bir kedi yavrusu gibi titrediğime dair hiçbir fikrim yok.

Korku değil.

Korku olduğuna inanmayı reddediyorum.

Kingsley'nin beni tamamen içine alan ve uyluğumun ortasına kadar uzanan gömleklerinden birini giydikten sonra merdivenlerden aşağı iniyorum.

Onun gibi malikanelerde olması beklenen yatılı personeli olmadığı için şükrediyorum. Gün içinde geliyorlar ve o eve gelmeden gidiyorlar.

İblis resminin önünde duruyorum. Artık anlamını ve arkasındaki hikâyeyi bildiğimden, farklı, daha uğursuz bir ışık kazanıyor. İçindekileri yansıtan ya da yansıtmayan iblislere bakan daha genç bir Kingsley'i düşünmeden edemiyorum.

Uzun zamandır vardı. Onlu yaşlarından beri. Ve belki de beni ona çeken ilk şey onlardı.

Bu rahatsız edici epifaniyi kovarak mutfaktan gelen tabak çanak seslerini takip ediyorum.

Geniş, ankastre mermer tezgahlı ve bir şefin mutfağına uygun çelik ekipmanlar içeriyor.

Kingsley sobanın üzerinde dururken sırtındaki gerginlik kaybolmuş gibi görünüyor.

Ama rahatlamamak gerektiğini biliyorum, çünkü bu adam hakkında öğrendiğim bir şey varsa o da duyguları gizleme konusunda doktora yaptığıdır. Gösterdiği şey neredeyse hiçbir zaman sakladığı şey değildir.

Onun yanına doğru ilerliyorum ve bir an için tüm malzemelere ve hazırlanmakta olan yemeklere odaklanıyorum.

Mercimek çorbası sanırım. Mantar sosu ve kuzu etli bir şey.

Ne zaman market alışverişi yaptı ki? Daha da önemlisi, neden sebzeleri minicik, mükemmel simetrik parçalara ayırırken kendi elementindeymiş gibi görünüyor?

"Yemek yapabildiğini bilmiyordum."

Çeviri Kitaplar: https://t.me/cevirigiller

"Benim hakkımda bilmediğin çok şey var," diyor bana bakmadan.

"Ne zaman öğrendin?"

"Çocukluğumun başlarında. Büyükbabam, güçlü bir lider olmanın gizli reçetesinin, emrindeki insanları ne zaman, nasıl ve ne kadar süreyle karıştırması gerektiğini bilmek olduğunu söylerdi. Yemek pişirmek de aynı şeydir. Her malzemenin bir düzeni ve amacı vardır - mükemmel bir yemek yapmak için."

"Az önce insanları yemeklerle mi kıyasladın?"

"Malzemeler. Yemek, çalışarak ya da tüketim kültürüne düşkünlük göstererek masaya getirdikleri parada olduğu gibi sonuçtur."

"Sen Makyavelist bir ruh haline sahip kapitalist bir domuzsun."

"Banka hesabımı dava et."

"Zengin ve çekici olmanız size insanları sömürme ya da onlara sığırmış gibi davranma hakkı vermez."

"Ben sadece zengin ve çekici kısmını duydum." Sonunda başını kaldırıp bana odaklandığında duraksıyor.

Gözlerinde tutuşan ateş gibi fırtına beni nefessiz bırakıyor. Bana sanki en sevdiği yemekmişim gibi bakıyor. Sadece bir malzeme değil.

Kıvranmamak ya da ne düşündüğümü belli etmemek için her şeyimi veriyorum.

"Gömleğimin içinde çok seksi görünüyorsun."

İltifatları nasıl kabul edeceğimi bilmediğim için boğazımı temizliyorum. "Bunun Gwen'in kıyafetlerini tekrar ödünç alarak ikimizi de travmatize etmekten daha iyi olduğunu düşündüm."

"Bir konuda anlaştık." Bir tabak alıyor, hâlâ tamamen kendi halinde görünüyor.

Gwen için her zaman yemek yapmış olmalı. Nate onun iyi bir aşçı ve daha da iyi bir fırıncı olduğundan bahsetmişti.

Kesinlikle sahip olmadığım iki özellik.

Konserve yiyecekler ve paket servislerle yaşıyorum ve son zamanlarda Callie'nin yanmış tabakları. "Büyükbabanla yakın mıydın?" diye soruyorum, sonra Callie'nin
kafamda bir his.

Yukarıda kesin bir çizgi çekmişken neden onun hakkında daha fazla şey bilmek istiyorum?

"Pek sayılmaz, çünkü ben küçükken öldü. Yine de bu evi babamın değil, onun mirası olarak görüyorum. Çünkü babam burayı

Çeviri Kitaplar: https://t.me/cevirigiller

teminat göstermiş, kaybetmiş ve sonra yeniden satın almış. Yani bu kesinlikle onun değer verdiği bir şey değil."

"Susan'a verdiği için mi?"

"Bu ve kaybettikten sonra bile birkaç kez teminata koyduğu gerçeği."

"Susan onu bu işe yönlendirmiş olabilir."

"Susan'ın kara büyü yetenekleri yoksa, onu hiçbir şey yapmaya zorlamadı. Am kırbacı yemiş ama aklını kaçıracak kadar değil. Yine de am kırbacı yemiş."

"Bu yüzden mi ölümünden önceki aylarda onun bunamış olduğunu kanıtlamak için elinden geleni yaptın? Bir çeşit son 'siktir git' mi?"

Sırıtıyor. "Ölümü için bir parça dinlenme işareti ile. Hatta bu olay için özel olarak üzerinde 'sevilmeyen baba ve plastik bir altın avcısıyla evli' yazan bir tabak bile yaptırdım. Susan malum nedenlerden dolayı onu imha ettirdi."

"Susan'la yaptığınız tüm bu maskaralıkların bir işe yaramadığının farkındasınız, değil mi? Ev sende, üstünlük sende ve onu ezmek için daha fazla paran var. Onu ve dolayısıyla kinini bıraksan daha iyi olmaz mı?"

"Sokağın kenarında bir dilenci olana kadar olmaz. Tıpkı bu aileye geldiği günkü gibi. Hatta bunu bir adım daha ileri götüreceğim ve annemin mezarı başında diz çöktürüp ondan af dileteceğim. Belki o zaman gitmesine izin veririm."

O zaman görüyorum. Nefret, öfke ve bir insanın içinde var olmaması gereken tüm olumsuz duygular. "Aman Tanrım. Gençken gücün olmadığı için şimdi annen için bir şeyler yapma şeklin bu mu?" Sessizliğini koruyor ama tam on ikiden vurduğumu biliyorum. "Öyle, değil mi? Bu yüzden Susan olayının peşini bırakmayı reddediyorsun. Geçmişe takılıp kalmışsın."

"Bu ikimiz için de geçerli, çünkü babandan söz etmek bile seni titreyen bir yaprağa dönüştürüyor."

"Babam hayatta ve çok ciddi bir tehdit oluşturuyor."

"Ne olmuş yani? Bu yola girmek istemiyorsan, dolabımın yanına gidip koklamamanı öneririm. Benim iskeletlerim seni ilgilendirmez."

Dudaklarımı büzüyorum ve o bunu bıraktığıma dair bir ipucu olarak algılıyor.

Lanet olası pislik. Bana inatçı olduğumu söylüyor ama o bir boğa kadar inatçı.

Ben bir şey söylemeyince tezgahı işaret etti. "Oturun. Yemek birazdan hazır olur."

"Pek aç ... Yine de bir içkiye hayır demem."

Çeviri Kitaplar: https://t.me/cevirigiller

"Yemek yiyeceksin ve benim çatım altında alkol içilmeyecek."

"Neden olmasın ki? Teksas büyüklüğünde bir şarap mahzeniniz ve petrol kuyuları kadar değerli içkileriniz var."

"Benim hakkımda makaleler okuduğunu bilmiyordum." "Bu... bilinen bir gerçek."

"Daha iyi bilinen gerçek şu ki, günlük içki içme alışkanlıklarınızla alkolik olma sınırına yaklaşıyorsunuz ve hatta bir içkiyi kahve olarak gizlemeye kadar gidiyorsunuz. Bu alışkanlığı bırakacaksınız."

"Bana ne yapacağımı söyleyemeyecek olman çok kötü."

"Benim evimde öyle. Ayrıca, mesaideyken içki içmen seni kurula götürmek ve baroya şikayet etmek için yeterli bir sebep. Belki lisansın tehlikeye girdiğinde kendine gelirsin."

"Yani bunca zamandır yaptığın şey bu muydu? Beni W&S'den ve hatta avukatlıktan atabilmek için zayıf yönlerimi mi buluyordun?" O piçin gizli yanlarımı görmesine izin vermememem gerektiğini biliyordum. Kurbanına doğru yaklaşan bir yılandan farkı yoktu ve öldürmek için yaklaştığında artık çok geçti.

"Seni kovmak isteseydim, süreci başlatırdım." "Ama beni tehdit ediyorsun."

"Seni tehdit etmiyorum, kurtulman gereken sağlıksız içki alışkanlıklarına dikkat çekiyorum. Ve bana kurban konuşması yapma. Başarı oranınız ya da kaç müşteriniz olduğu umurumda değil. Mesai saatleri içinde içki içiyorsanız, bu üretkenliğinizi etkiler ve müşterilerinize pazarlık ettiklerinden daha pahalıya mal olabilir."

"Sarhoş olduğumdan ya da beynime erişimim olmadığından değil. Bunu sadece ayıkken kaçamadığım istenmeyen düşünceleri uyuşturmak için yapıyorum."

"Hala hayır. Daha sağlıklı bir başa çıkma mekanizması bulun." "Bunu geceleri ağaçları yumruklayan adam söylüyor."

"Bu bir avukat olarak benim davranış kurallarıma aykırı değil. İçki alışkanlıkların aykırı. Siktiğimin hikayesinin sonu. Şimdi, otur."

Ona ters ters bakıyorum. "Peki ya reddedersem, ki kayıtlara geçmesi için söylüyorum, bu yüzde yüz bir ihtimal?"

"O zaman yüzde bin ihtimalle seni kucağıma çeker, o ağrıyan kıçını daha da morartır ve sonunda yemeği boğazına tıkarım."

Çeviri Kitaplar: https://t.me/cevirigiller

Kafamda çizdiği görüntü karşısında kalçalarımın sıkılmasından nefret ediyorum ve soğukkanlılığımı korumak için kendimi kontrol etmem gerekiyor.

"Brute," diye mırıldandım.

"Hiçbir zaman aksini iddia etmedim. Şimdi, bunu nazik bir şekilde mi yoksa kaba bir şekilde mi yapacağız?"

Bakışım, beni neredeyse omzunun üzerinden atması için gereken tek cevap.

Dudaklarımdan çıkan heyecanlı çığlığı ya da söz verdiği şeyi yapmaya devam ettiğinde gelen inleme ve sızlanmaları kontrol edemiyorum.

Elinin her tarafına boşaldığımda, başımın üzerinde kasvetli bir his dolaşıyor.

Kontrolümün peşine düşmekle kastettiği şey bu muydu? Yoksa çok daha mı kötü?

Çeviri Kitaplar: https://t.me/cevirigiller

20

Çeviri Kitaplar: https://t.me/cevirigiller

KINGSLEY

Bombayı patlattığında Nicolo ile Lucianos'un şehir merkezindeki kulübünde içki içiyorduk.

"Söylentilere göre Bruno, kızının bir sonraki doğum gününden önce özgür bir adam olacak. Söylenti derken, istihbaratımdan bahsediyorum."

Ona bakmak için Zippo'mu açmaya ara veriyorum. "Ne?"

Bulunduğumuz VIP kabininin derisine sırtını yaslamış, ağzının kenarından bir sigara sarkıyor. "Doğum gününü bir ölüm tarihine çevirmeyi düşünüyor olabilir. Bazı babaların verdikleri hayatı geri alarak yaptıkları şiirsel bir şey bu."

Nabzım kulaklarımda ölümcül bir bomba hızıyla atmaya başlıyor. Ama Zippo'mu açıp kapatırken istikrarlı bir tempo tutturuyorum ve dikkatimi az önce paylaştığı gerçekler konusunda biraz fazla rahat görünen Nicolo'ya veriyorum. Tepkimi fark etmemiş gibi görünüyor ya da fark edip görmezden geliyor, çalışanlarından biriyle göz teması kuruyor ve bir şişe Macallan ile koşturuyorlar.

Kulüpteki kaos kafatasımın sınırlarına nüfuz etmeyi başaramıyor. Yüksek sesli müzik, kullanılmış bir prezervatifin önemini taşıyarak arka plana süzülüyor. Güçlü parfüm, ter, seks ve alkol kokusu kasvetli bir bulut gibi havada asılı duruyor.

Ama tüm bu detaylara dikkat etmiyorum. Bana uzattığı şişeye bile odaklanmıyorum. "Bunu durdurabilirsin."

". Bruno sadık askerlerimizden biri ve Lazlo'nun güvendiği adam. Kızıl saçlıya koruma sağlamış olabilirim ama Bruno'nun sonunu getirme pahasına değil. Benim koruma anlayışım onu öldürmesine izin vermemek ve bu hiçbir koşulda Bruno'nun hayatına son vermeyi gerektirmez. Ayrıca, anlaşmanın kendi tarafını tutmuyor. Mateo hâlâ o altın avcısı sarışınla evli ve onun reddedilmiş köpeği gibi davranıyor." Çenesini iki uzun bacaklı esmerin teklifini reddeden ve onları kulüpten attırmaya ramak kalmış gibi görünen kardeşine doğru sallıyor.

"Kardeşinin boşanmaya itirazı onun ve seninle ilgili, Aspen'le değil. Bu arada bu onun lanet olası adı. Kullan onu."

Çeviri Kitaplar: https://t.me/cevirigiller

Kaşlarını kaldırıyor. "Onu mu savunuyorsunuz, Kral?"

"Ben gerçekleri söylüyorum. Son iki haftada sana tüm askerlerinin toplamından daha fazla para getirdi. İster sikinin etrafında yuvarla, ister kıçına sok, ister kana bula umurumda değil. Yeter ki anlaşmanın sana düşen kısmını yerine getir ve ona istediği korumayı sağla."

"Yapacağım, ama sadece benim şartlarımla." Bana doğru bir duman bulutu üflüyor. "Ama işler kötüye giderse, ki her zaman gider, ikincil zararlardan ben sorumlu değilim."

"Anlamı?"

"Bruno'ya kızıl saçlı adamın artık benim korumam altında olduğuna dair bir mesaj ilettim bile. Lazlo'nun doğrudan emri altında olsa da bunu kabul etti ve bana karşı gelmeyeceğine söz verdi. Bu yüzden sözünü tutmadığı sürece, aktif olarak onun ölümünü planlamayacağım."

Gözlerimi kısarak çakmağımı kapattım. "Ona zarar vermek için dışarı çıkmasına gerek yok. İşini parmaklıkların arkasından yapıyor."

"Kanıt yok."

"Siktir et. O pisliklerin senin bodrumunda onun adını andıklarını duydun."

"Bu Bruno'ya bir mesaj iletmeden önceydi."

"Oh, bunun nereye gittiğini anlıyorum."

"Detaylandırmak ister misin?"

"Okuldayken etrafınızda olabildiğince çok insan olurdu; öğrenciler, öğretmenler, personel, müdürler. Hepsiyle. Bu bir popülerlik yarışması değil, daha çok ayrıntılı bir böl ve fethet stratejisiydi. Hepsi sizin satranç tahtanızın bir parçasıydı ve ileride kullanılabilirlerdi. Şimdi de durum benzer. Bruno'nun hizmetlerini kaybetmek istemiyorsunuz, ancak Aspen'in masaya getirdiği parayı da seviyorsunuz, bu yüzden ikisini de tutuyorsunuz. Ama bir şeyi unutuyorsun, Nic."

Bir bacağını diğerinin üzerine atıp bir puro yakıyor, sonra da hedonist bir lordun umursamazlığıyla dumanı bana doğru üflüyor. "Peki bu ne?"

"Ben asla senin acınası kalabalığının, stratejilerinin ya da berbat tanrı kompleksinin bir parçası olmadım. Beni ya da bana yakın birini kullanmadan önce cehennemde soğuk bir gün olacak."

"Yani kızıl saçlı sana yakın mı?"

"*Aspen* lanet olası bir isim. Ve o benim kızımın annesi." "Geceleri daha iyi uyumak için beynini bununla mı besliyorsun?"

Çeviri Kitaplar: https://t.me/cevirigiller

"Hayır, Nic. Tersine çevirme taktiği kullanmıyorsun ve bana odaklanmak için konuyu değiştirmiyorsun. Bu seninle ilgili, neden bu sefer bana oyununun ne olduğunu söylemiyorsun?"

"Oyun değil. Bu bir gözlem. Babam eskiden iki tür canavar olduğunu söylerdi. Senin ve benim gibi özgürce , sadece gökyüzünü sınır olarak görür ve onu fethetmeyi bile düşünürler. Diğeri ise Bruno gibi hayatlarının çoğunu kilit altında geçirenlerdir. Amaçları ne dünya ne de gökyüzüdür. Tek bir amaçları vardır; onları o hücreye tıkan kişiyi yok etmek."

"Bu durumda, konuyu müdürle görüşmesi gerekir."

Havayı donduran bir soğuklukla gülümsüyor. "Bruno'nun öldürdüğü ya da ölümüne sebep olduğu muhafızların sayısını biliyor musun?"

"Hayır, ama beni aydınlatacağınızdan eminim."

"Yirmi beş. Parmaklıklar ardında geçirdiği her yıl için bir hayat. Ve her seferinde, astlarından ya da hapishane arkadaşlarından biri suçu üstlendi. Yani siz ya da bir başkası parmaklıklar arkasındayken ondan kurtulması için birini gönderseniz bile bu işe yaramaz. Orada kimsenin girmesine izin verilmeyen kanunsuz bir krallığı var, en azından sizin sevgili kanunlarınızın."

"Yani bana kendimizi hazırlayıp beklememiz gerektiğini mi söylüyorsunuz?"

"Beklemekten başka seçeneğiniz yok. Kendinizi hazırlama kısmı gereksiz."

Sonunda içkiye uzanıyorum ve uzun bir yudum alıyorum, ancak yanık bile kafamı işgal eden senaryoların sayısını kovalayamıyor.

Nicolo iş konuşuyor ve ben onu sadece yarı yarıya dinliyorum. Hapisten kurtardığım adamlarının sayısı giderek artıyor ve kendimi en iyi ceza avukatı olarak görsem de, bu iş fazla çalışmaya dönüşüyor. Adamları eğitimsiz köpekler gibi. Ya da belki de Nicolo tarafından ağırlıklarını etrafa yaymak ve dolayısıyla gücünü göstermek için sürekli bir görevde olmak üzere iyi eğitilmişlerdir.

Sadece acımasız ünüyle bile insanları korkutmayı severdi, böylece ona karşı çıkmaya cesaret edemezlerdi. İkimizin de çocukluğumuzdan beri kullandığımız bir taktik.

Hiçbir zaman imajımı yumuşatmaya ya da halkın kırılgan zihniyetlerine ve duygusal kalplerine hitap etmeye çalışmadım. Benden korktukları zaman uzak dururlar. Benden korktuklarında tahtıma bakmaya ya da gücüme dokunmaya cüret edemezler.

Çeviri Kitaplar: https://t.me/cevirigiller

Mateo kısa bir süre sonra bize katılıyor ve kulübün nezaketi olan bazı eskortlar da öyle.

Dikkatimi çekme çabaları, ölmek üzere olan bir balığın çaresizliğine benziyor. İçlerinden biri otomatik bir robot gibi Macallan'ın tarihi hakkında gevezelik ediyor ve ben de ona artık sesiyle havayı kirletmeyene kadar içmesini söylüyorum.

Kısa bir süre önce onun gibilerle yatmış olduğum gerçeğini aklım almıyor. Kabul ediyorum, onları iletişim becerileri ya da karaktersizlikleri için seçmedim.

Onları seçtim çünkü baş ağrıtmıyorlardı.

Düşüncesi bile beni acil bir sevişme ihtiyacıyla sertleştiren bir cadının aksine. Özellikle de onu.

Benim olmayı reddettiği günden bu yana bir hafta geçti, hem sevişmenin ortasında hem de dışında.

Kıçına günlerce doğru düzgün oturamayacağı kadar şaplak atmamın hiçbir önemi yoktu. En azından fikrini değiştirecek kadar değil.

Ancak o zamandan beri her gün evime geliyor. Ya da ben onu yanımda sürüklüyorum. Anlambilim.

Cadı kanı ve Şeytan'ın kendisiyle olduğu iddia edilen ilişkileri nedeniyle, kazanılması zor biri. Her zaman her şeye karşı koyar.

Tabii ki sikimin amına girdiği zamanlar hariç. Ve o zaman bile, benim ne kadar pislik olduğumu söylemekten asla vazgeçmiyor.

Ama her şeyi eğlenceli kılan da bu. Direnişi, mücadelesi ve boyun eğmemesi beni her seferinde bir hayvana dönüştürüyor.

Daha önce nasıl olup da robot suratlılarla iyi geçindiğime dair hiçbir fikrim yok.

Tercih ettiğim ateş tadı değiller ve aletimin uyarılma durumu üzerinde kesinlikle eksi derece donma etkisi yaratıyorlar.

Dün gece Aspen'i becermemiş olmama rağmen, çünkü gelmemeyi tercih etti. Telefonunu mesaj bombardımanına tuttuğumda bana Caroline, Mateo ve arkadaşıyla dışarı çıkacağını söyledi.

Arkadaş kısmına vurgu yapıyorum.

Ona gitmemesini yoksa ortaya çıkıp gecesini mahvedeceğimi ve Caroline ile Mateo'nun yeniden bir araya gelme şansını yok edeceğimi söyledim. Bu çift şişman bir kedinin duygusal zekasına ve aynı beleşçilik felsefesine sahip

Çeviri Kitaplar: https://t.me/cevirigiller

Aspen en sevdiği sözleri tekrarladıktan sonra telefonu suratıma kapattı: "Bana ne yapacağımı söyleyemezsin."

Aletimin bir metre altına gömülmemesinin tek nedeni Nate ve Gwen'in akşam yemeği için beni ziyaret etmeleriydi. Bunu ona onun yaptırdığını söyleyebilirim. Perişan görünüyordu, gecenin çoğunda suratını astı ve gözlerinin altında koyu halkalar vardı.

Hain, bir hafta içinde annesiyle iki kez görüştü. Bu bir rekor, ama muhtemelen benimle yemeğe gelmesinin tek nedeni Nate'in annesinin kötüleşen durumundan bıkıp işleri kendi eline almasıydı.

Söylemeye gerek yok, yemek gergin geçti. Özür dilemedi ve ben de ona sevgi ve şımarık prenses davranışları göstermedim.

Daha da kötüsü, tüm Aspen fiyaskosu ve benim ve karısının önünde o piçle çifte randevusu yüzünden sinirliydim.

Aspen aslında akıllı olduğu için bugün bütün gün şirketten uzak durdu, saha dışında çalıştı ve hatta asistanından ihtiyacı olan her şeyi kendisine getirmesini istedi.

Kaçabilirsin ama saklanamazsın, cadı.

Elimdeki viski bardağını döndürerek dikkatimi Mateo'ya veriyorum. "Ne olacak Romeo? Boşanma olacak mı, olmayacak mı?"

Önce bana, sonra Nicolo'ya ters ters baktı. "*Boşanma* kelimesinin senin geniş kelime dağarcığından silinmesi gerekiyor. Yemin ederim Nicolo, bir daha Caroline'e bundan bahsedersen yapacağım şey hoşuna gitmez."

"Bu bir tehdide benziyor," diye Nicolo'ya çıkışıyorum; kolunda bir kız ve dudaklarından sarkan bir puroyla rahat görünmesine rağmen, kardeşinin söylediklerinden hoşlanmadığı belli.

"Mateo beni tehdit etmemesi çok iyi biliyor. Öyle değil mi Teo?"

"Olan . Caroline yanına yaklaşmana izin verilmeyen tek kişi." "Onunla aranı düzelttiğini duydum," diyorum.

Bunun üzerine yüz ifadesi aydınlandı. "Biz çıkıyoruz."

"Evli olduğunuzu göz önünde bulundurursak, bence onunla çıkma kısmına gerek kalmayacak kadar iyi anlaştınız."

"Tanıştığımızdan beri sayı turları atıyoruz. Hiç çıkmadık. Bu şekilde farklı. Daha iyi."

"Kim bu sahtekâr?" Nicolo iğrenerek söylüyor. "Kardeşimi bana geri ver."

"Randevulara nereye gidiyorsun?" Nicolo'nun huysuz varlığına aldırmadan soruyorum. "Yani dün ve hazır başlamışken, kiminle?"

Çeviri Kitaplar: https://t.me/cevirigiller

"Üniversite arkadaşımın sahibi olduğu şehir merkezinde bir restoran. Daha sonra bana, Caroline'a ve Aspen'e katıldı." Mateo duraksıyor. "Yemekleri ve arkadaşlığı çok severdi."

"Caroline?"

"Hayır." Sırıtıyor. "Aspen."

Elim o kadar sert bükülüyor ki, camın alttan kırılmamasına şaşırıyorum.

o.

İşte bu . Cadı atalarından bir büyü istemek zorunda kalacak.

Bu gece onu elime geçirdiğimde beni dinle. "Dişi

şeytandan bahset."

Mateo'nun sesiyle başımı kaldırdığımda Aspen'in bir fedai tarafından bize doğru yönlendirildiğini görüyorum.

Üzerinde uzun ve ince vücudunu saran ve hâlâ çok seksi görünen bir pantolon takımı var. Evrak çantası olduğuna göre, iş için burada olmalı.

Nicolo ve Mateo'nun bahsetmeyi unuttuğu bir gerçek.

Yine de önemli değil, çünkü bu ona bir hafta önce verdiğim sözü tutma şansım da olabilir.

"Kucağıma çık Julie," diyorum son bir saattir tek bir içkiyle savaşan kıza.

"Ben Judith." Kaşlarını çatıyor ama söyleneni yapıyor, bacakları kalçalarımın iki yanında uzanıyor.

Sadece onun duyabileceği şekilde fısıldıyorum, "Elinden gelenin en iyisini yaparsan nefret ettiğin ve berbat olduğun belli olan mesleğinden daha iyi bir meslekle karşılığını alırsın, vasatın altındaki konuşma ve içme becerilerine bakılırsa."

Julie Robot Judith tüm berbat kariyeri boyunca ilk kez gerçek bir gülümseme gösteriyor ve başını sallıyor.

Aspen'in bizi görmesi için tam zamanında kravatımı parmaklıyor. Julie'nin söylediği saçma sapan şeylere gülümserken onu fark etmemiş gibi davranıyorum.

Ama çevresel görüşümde Aspen'in hareketlerindeki hafif duraklamayı fark ediyorum. Yüzüne bile yansımayan bir saniyelik bir duraksama. Bir an bile geçmeden, parlak saçları omuzlarının üzerinde salınarak, kararlı adımlarla bize doğru geliyor.

Kulübün yarı boğuk müziğiyle yarışacak kadar yüksek sesle boğazını temizliyor.

"Aspen," diye selamlıyor Mateo onu. "Bu ziyareti neye borçluyuz?"

"Bir satın alma işlemi için Nicolo'nun imzasına ihtiyacım var." Başımı kaldırmadan önce bile dikkatinin üzerimde olduğunu hissedebiliyorum.

Çeviri Kitaplar: https://t.me/cevirigiller

Ve bunu yaptığımda bana öyle sert bakıyor ki, gözlerinden lazer çıkmaması bir mucize.

"Aspen," diyorum sanki varlığını yeni fark etmişim gibi. "Bize katıl."

"Hayır, teşekkürler. Kendi payına düşen bir arkadaşın var gibi görünüyor." Sesi kendi halindeymiş gibi geliyor, bu da hâlâ o sinir bozucu kontrolü elinde tuttuğu anlamına geliyor.

Elim Julie'nin beline doğru kayarken diğer elim kahverengi saçlarını avuçluyor.

Loş ışığa rağmen, Aspen'in boğazında patlayan kırmızı leke Mars'tan bile görülebilir.

Dudakları bile birbirine daha sert bastırıyor.

Sadece nakavtın hatrına, bir porno yıldızı gibi inlerken ağzımı Julie'nin boynundan bir santim uzakta gezdiriyorum.

Kırmızının tuhaf bir tonuna dönse de Aspen soğukkanlılığını koruyor. Hakkını vermeliyim.

Ben de dedim ki, "Hala bize katılabilirsin. Julie için olmaz."

"Katılacağım tek şey senin cenazen," diye tükürür ve çantasını neredeyse içindeki tüm kâğıtları dökerek açar, sonra bir dosya çıkarıp Nicolo'nun suratına fırlatır. "İmzala."

Belgeyi karalamak için zaman ayırırken yarı eğlenmiş, yarı sıkılmış görünüyor.

Ayak parmağını yere vuruyor, beni ve orgazm olmak için kalçamın üzerinde zıplayan Julie'yi tamamen görmezden geliyor.

Nicolo sözlerini bitirir bitirmez Aspen dosyayı parmaklarının arasından kaptığı gibi çantasına geri koyuyor. Dönüp bekliyordum ama bize doğru yürüdü.

Sırıtıyorum. "Katılma konusunda fikrini mi değiştirdin?"

Mateo'nun içkisini kapıp yüzünde tatlı bir gülümsemeyle başımdan aşağı dökerken gözlerimin içine bakıyor.

"Boktan bir akşam geçir, pislik." Hâlâ gülümseyerek herkesi selamlıyor. "Beyler."

Sonra döner ve bir kraliyet ailesi zarafetiyle gider. Ama

ben istediğimi almadan önce değil.

Dudaklarım seğiriyor ve Julie'yi ve onun sinir bozucu soluklarını kendimden uzaklaştırıyorum.

Kafayı bulmuş bir aptal gibi sırıtan Nicolo bana bakıyor. "Neden gülümsediğini açıklamak ister misin?"

"Seni ilgilendirmez."

Çeviri Kitaplar: https://t.me/cevirigiller

"Katılmıyorum." Yanmamış bir puroyu kadın vücudu gibi parmaklıyor. "Gençken babalarımızın bize birinin güç merkezini hedeflemenin önemini öğrettiğini hatırlıyor musun? Onsuz parçalanacakları ve parçalarını bir daha toplayamayacakları tek şeyi? Sanırım ben seninkini bulmuş olabilirim."

"Karşılığında sakat kalmadan bana zarar verebileceğini düşünecek kadar kibirlisin, Nic. Unutma, ben oyuncakları dağıtırım ama onlardan biri değilim." Yüzümdeki sıvıyı siliyorum, mahvolmuş özel dikim takım elbisemi umursamıyorum bile.

Özür dileme zahmetine girmeden ayağa kalkıyor ve Aspen'in peşinden gidiyorum.

Bu konuda umduğum kadar açık sözlü ama bana aradığım fırsatı verdi.

Sadece önemsemekle kalmayıp kontrolünün de pamuk ipliğine bağlı olduğunu gösteren bir açılış.

Çünkü ne kadar saklamaya çalışsa da az gördüm. Gözlerinde yaşlar parlıyordu.

Hayal kırıklığı ya da öfke yüzünden olabilir, ama bu benim kullanmam için yeterli bir cephane.

Bu sefer, benim ve buna karşı koyamayacağını zor yoldan öğrenecek.

Çeviri Kitaplar: https://t.me/cevirigiller

21

Çeviri Kitaplar: https://t.me/cevirigiller

ASPEN

Parmaklarını boğazıma geçiren kaosu yayınlamak için her yeri terörist tarzı bombalamadan kulüpten çıkıp otoparka girebildiğime şaşırıyorum.

Topuklarım asfaltta gıcırtılı bir ses çıkarıyor ve arkamı dönüyorum. Ne yapmalıyım biliyor musun? Oraya geri dönüp Kingsley'in kalın kafatasında koca bir şişe kırmalıyım. Sadece bir kadeh alkol, büyük planın içinde hiçbir şey değil.

Uzun bir nefes alarak bu fikirden yarı yarıya vazgeçiyorum ve arabama doğru koşuyorum. Bu sadece yarım bir vazgeçiş çünkü siktir et. Bir şeyleri - tercihen Kingsley'in kafasını ve aletini- kırma dürtüsü, tamamen bırakılamayacak kadar cazip geliyor.

Ancak diğer kasvetli uçta, duygusal, dağınık olarak algılanmayı reddediyorum.

Zayıf.

Parmaklarım araba anahtarının etrafında titriyor ve gözlerimde biriken öfkeli yaşları siliyorum. O piç yüzünden ağlamayacağım.

Bu hayatta değil, Şeytan.

Ağırlığımı arabaya vererek derin nefesler alıyorum, sokaklarda hayatta kalarak, kıçımı yırtarak çalışarak ve onların arasında tanınmak için erkek meslektaşlarımdan iki kat daha fazla çalışarak kazandığım özdenetimin her santimini topluyorum.

Kingsley'nin ellerinin kızın belinde olduğu görüntüler kafama hücum ediyor ve gözlerimi kapatıyorum.

Pislikler hakkında düşünmeyi bırak. Kişiselleştirmeyi bırak.

Önemli değil. Biz bir hiçiz.

Göz kapaklarımda nem birikiyor ve hiçbir eleştirel, metodik düşünce yanağımdan aşağıya ve ağzıma doğru kayan gözyaşını durduramıyor.

Bir şey beni sarsıyor ve onun telefonum olduğunu fark edince irkiliyorum.

Nefesimi bırakarak telefonu çekiyorum, dikkatimi dağıttığı için şükrediyorum. Ekranı aydınlatan metin dünyamı bir saniyeliğine duraklatıyor.

Çeviri Kitaplar: https://t.me/cevirigiller

Bunları yeni yaptım. Biraz ister misin?

Ekte, güzel gökkuşağı süslemeleri ile renkli keklerin Instagram benzeri bir resmi var.

Nate az önce tatlı şeyleri sevmediğini söyledi. Sorun değil, sanırım. Çok fazla yaptım, o yüzden paylaşayım dedim. Babama götürürdüm ama benimle pek konuşmuyor.

Parmaklarım neredeyse ekranın üzerinde uçuyor.

Ben**:** Biraz almak . Sakıncası yoksa.

Tabii ki sakıncası yok! Dairene geleyim mi?

Caroline orada olacak mı? Pasta sever, ona da biraz getireceğim.

Gülümsüyorum, büyük bir "EVET" ile cevap vermek üzereydim ki arkamdan bir hışırtı duyuldu.

Küçük mutlu ruh halim kayboldu. Pislik herif bana izlettirdiği şeyden sonra benim için gelme cüretini gösterdi. Gerçi bu, topuklarımla kafasına vurmak için iyi bir fırsat.

Etrafımda dönerken keskin bir nefes çekiyorum. "Seni öldüreceğim-"

Biri ağzıma ve burnuma bir bez sıkıştırdığında kelimelerim boğuk bir nefesle son buluyor.

Antiseptik ve mide bulandırıcı kloroform kokusu burun deliklerimi dolduruyor ve bir kurşunun öldürücülüğüyle kafama yerleşiyor.

Karanlık bir figür üzerimde geziniyor, beni omuzlarımdan yakalıyor ve neredeyse onları yuvalarından koparıyor. Tırnaklarımı kollarına geçiriyorum, içimdeki tüm hayatta kalma enerjisiyle tırmalıyor ve pençeliyorum.

Belli ki fazla değil, çünkü bezi yüzüme bastırmaya devam ediyor ve beni kloroformu solumaya zorluyor.

Kahretsin... Kahretsin...

Tutunuşumun zayıfladığını ve kaslarımın gevşediğini hissedebiliyorum. Topuklarımın yere sürtünürken çıkardığı rahatsız edici cırtlak ses arka planda yavaşça kayboluyor ve gözlerim kararıyor.

Hayır.

Bir anda önümde bir renk ve ses şoku patlıyor.

Burnumdaki bez çıkarılıyor ve öksürüklerimin şiddetiyle yere kayarak arabamın üzerine yığılıyorum. Temiz hava almak için soluduğum nefesler gözlerimi yaşartıyor ve dikkatimi tekrar toplamak için başımı birkaç kez sallıyorum.

İlk başta ne olduğunu, bunun bir korkutma mı yoksa tatsız bir şaka mı olduğunu anlayamıyorum. Ama içten içe bunun çok daha ciddi bir şey olduğunu fark ediyorum.

Çeviri Kitaplar: https://t.me/cevirigiller

Önümde beliren sahne bir korku filminden fırlamış gibi.

Kingsley beni neredeyse bayıltan karanlık figürü yakasından tutuyor ve yumruğunu onun maskeli yüzüne indiriyor.

Diğer adam ona saldırır ve yumruklar, tekmeler ve gırtlaktan gelen sesler arasında yerde yuvarlanırlar.

Sersemlemiş halimle bile, saldırganım her kimse, onun bir profesyonel olduğunu görebiliyorum. Kingsley'in şiddet konusundaki becerisine rağmen, üstünlüğü ele geçiremeyecek.

Dört ayak üzerinde sürünerek yere düşen çantama uzanıyorum ve biber gazımı bulmak için karıştırıyorum.

Ben onu çıkaramadan saldırgan Kingsley'in kaburgalarına tekme atıyor ve gecenin karanlığına doğru koşmaya başlıyor.

Kingsley muhtemelen peşinden gitmek için ayağa fırladı ama ben fısıldadım, "Yapma... yapma... gitme..."

Sözlerim çaresiz, acılı ve çiğ. O kadar çiğ ki içimi acıtıyor. Ya da belki de asıl acıtan, Kingsley onu takip ederse benim yerime onun kaçırılacağını bilmektir, sırf bir mesaj vermek için.

Ya da daha kötüsü, vurularak öldürülecek.

"Siktir." İki uzun adımda bana ulaşıyor ve beni kollarının arasına alıyor. Bu hareket o kadar zahmetsiz ki bir süre içinde kaybolmak istiyorum. Sanki on yıllardır bunu yapıyormuş gibi -beni tutuyor, kucaklıyor- doğal geliyor.

Güçlü kolunu belime doluyor ve bedenimin onunkine izin veriyor. "İyi misin? Seni hastaneye götüreceğim."

Çılgınca başımı sallıyorum, nefesim kesiliyor ve kelimeler tükeniyor. "Ben iyiyim. Sadece bir dakikaya ihtiyacım var."

"Ayakta bile duramıyorsun, Aspen."

"Yapabilirim." Ondan uzaklaşmaya çalışıyorum ve hemen tekrar kucağına düşüyorum.

"Hareketsiz kal ve inatçılığı bırak."

"Hastane yok..." Gözlerimin dolduğunu hissederek mırıldanıyorum. "Lütfen, Kral... hastane yok..."

Parmaklarım göğsünde gevşiyor ve onun yanında bu kadar güvende hissetmekten nefret ediyorum.

Onu.

Kendi yolumu bulmaya çalışmak ve yaralarımı tek başıma sarmak yerine buranın sıcaklığını tercih ederim.

Çeviri Kitaplar: https://t.me/cevirigiller

Kalbinin benimkine karşı attığı yerde.

GÖZLERİMİ AÇTIĞIMDA, beyaz duvarları görmek beni neredeyse hiperventilasyon moduna

Hastane değil.

Hayır.

Kendi ayaklarıma takılıp düşmeden, çığlık atıp kendimi en yakın pencereden dışarı atmadan önce yatakta sıçrayıp donakalıyorum.

Odanın geri kalanı yavaşça odaklanıyor ve tanıdık nötr tonları beni anında sakinleştiriyor.

Tuhaf.

Kendime bakıyorum ve üzerimde sadece bir tişört olduğunu görüyorum.

Kingsley'in.

Taze çamaşır, sedir ağacı ve o gibi kokuyor. Bir uyuşturucu bağımlısı gibi koklama dürtüsüne direniyorum ve bunun yerine çevreme odaklanmayı seçiyorum.

İlk defa Kingsley'nin yatağında yatıyorum. Evet, çok sevişiyoruz ama bu genellikle gerçek bir yatak dışında herhangi bir yüzeyde oluyor. Ayrıca, sürekli davet etmesine rağmen geceyi geçirmeyi reddederek her zaman kısa süre sonra ayrılıyorum.

Caroline'ın beni kalpsiz bir baştan çıkarıcı olarak nitelendirdiği bir gerçek.

Ama Caroline'ın bilmediği şey, bu adama daha fazla kendimi vermenin beni çok korkuttuğu. Onun yanındayken zaten kontrolümü çok fazla kaybediyorum, en azından kalbimden geriye kalanları korumaya çalışabilirim.

Kapı açılır ve Kingsley elinde bir tabak yemekle içeri girer. Üzerinde gri bir eşofman altı ve koyu renk bir tişört vardır, saçları mükemmel bir şekilde dağılmıştır.

Boğazımda biriken tükürüğü yutuyorum, çünkü ne kadar olmaya çalışsam da bu adamın fiziksel güzelliğine ya da heybetli varlığına karşı duyarsızlaşamıyorum.

Beynimin bir kısmı onu her zaman ortadan kaldırmak istediğim bir rakip ve insanlığın iyiliği için alaşağı etmem gereken bir pislik olarak görecek olsa bile.

Karides tepsisini ve tavuk suyuna benzeyen şeyi yan masaya koyarken yüzünde görünmeyen bir sertlikle, "Uyanmışsın," diyor.

"Ne zamandır dışarıdayım?"

Çeviri Kitaplar: https://t.me/cevirigiller

"Yaklaşık üç saat. Doktor kloroformun etkisini tam olarak göstermediğini söyledi."

"Beni hastaneye götürmedin."

"Götürmememem için yalvardın. Neden?"

"düşmanca bir ortam ve kendimi güvende hissetmiyorum."

"Çünkü kızınızı bir tanesinde kaybettiğinizi düşündünüz."

Bu bir soru değil, çünkü elbette parçaları bir araya getirip her şeyi anlayacaktır. Başımı eğip ellerime bakıyorum. Ağzımdan çıkan kelimeler üzerinde hiçbir kontrolüm yok. "Hastaneler bana o zamanlar hissettiğim çaresizliği hatırlatıyor. Etimi ve kanımı koruyamama acizliğimi. Sadece kızımı kaybettiğimi düşünmedim. O hastane yatağında içimden bir şey öldü, bu yüzden hastanelerden mümkün olduğunca uzak durarak o anları tekrar yaşamamak için elimden geleni yapıyorum."

"Doktora gitmene gerek yok. Benim bir aile doktorum var." Yanımdaki yatağa uzandı. "Gerçi onu bir kadınla değiştirdim."

"Neden?"

"Neden derken neyi kastediyorsun? Kadınları ve kariyer eşitliğini savunmak gibi favori bir şeyi olan bir feminist olarak bunu kutlamanız gerekmez mi?"

"Ama siz feminist olmaktan çok uzaksınız, öyleyse neden aile hekiminizin cinsiyetini isteyerek değiştiresiniz ki?"

"Çünkü sürekli inciniyorsun ve hiçbir erkek sana dokunmayı alışkanlık haline getirmeyecek. Bana kalsa hiçbir kadın da bu ayrıcalığa sahip olamazdı ama gereklilikler falan."

"Sen delisin."

"Bana teşekkür etmenin yolu bu mu, cadı?"

İkisi kırılmış kahverengi tırnaklarıma bakıyorum. Muhtemelen daha önce verdiğim mücadele yüzünden. Kingsley tam o anda ortaya çıkmasaydı başıma gelebileceklerin gölgesi kasvetle kaplıyor içimi.

Parmaklarım çarşafın etrafında kıvrılıyor.

"Teşekkür ." "Bunu duymadım. Tekrar edebilir

misin?"

"Hayır."

" kuralların nerede, tatlım? İnsanlara teşekkür etmekte zorlanıyor musun?"

"Bütün insanlar değil. *Sen*. Sik kafalı davranışların minnettarlık göstermemi imkânsız kılıyor. Kendi tükürüğümle öğürmeyi tercih ederim."

Çeviri Kitaplar: https://t.me/cevirigiller

"Basit bir teşekkür için çok fazla kelime var ama olsun, taş kalbinin peşine düşmeyeceğim... henüz." Duraksadı, yüzüme baktı. "Seni uyuşturmaya çalışan adamı tanıdın mı?"

Yavaşça başımı sallıyorum. "Başından beri maskeliydi."

"Bu noktada, babanızın parmaklıklar arkasından ipleri elinde tuttuğu sonucuna varabiliriz."

Neredeyse tırnaklarım kırılana kadar parmaklarımı avuç içlerime gömüyorum. "Bunu bana daha önce hiç yapmamıştı."

"Daha önce dışarı çıkmaya yakın değildi. Tehlikede olduğunuz zamanlar için bir kodumuz olmalı."

"Ne tür bir kod?"

"Yardıma ihtiyacın olduğunda beni uyaracağın bir metindeki bir kelime." "Neden yardım için seni arayayım ki?"

"Son birkaç seferde kıçını kurtardığım gerçeği. Kelimenin ne olmasını istiyorsun?"

"Bilmiyorum... Nietzsche."

"Siktir et o pisliği."

Gülümsüyorum. "Neyse o. Bununla başa çık."

Gözlerini kısar. "Korumalara ya da Nicolo'nun adamlarına da ihtiyacın var." "Mateo'yla konuşacağım. Onu daha çok seviyorum."

Beni sessizce süzerken çenesinde bir kas kasılıyor. "O senin arkadaşınla evli değil mi?"

"Ona o yılan Nicolo'dan daha fazla güvenmem için bir neden daha."

"Görünüşe göre onunla çifte randevu yapacak kadar ona güveniyorsun."

"Peki sana ne bundan?" Sesim kesici ve zehirli bir ton kazanıyor.

Bu gecenin anıları bir hapın acılığı ve bir silahın ölümcüllüğüyle geri geliyor. "Randevulara, yemeklere ya da seks partilerine gitmeyi ben seçebilirim ve senin bu konuda hiçbir söz hakkın yok."

Yüz ifadesi kapanıyor ve gözleri kışın ortasında bir okyanusun kötülüğüyle kararıyor. Eli bana uzandığında, beni boğarak mı öldürecek yoksa bunu yapmak için yastığı mı kullanacak emin değilim.

Yine de beklemiyorum ve onun yerine tokat atıyorum. "Başka bir kadının üzerinde olan elinle bana dokunma."

Karanlık bir sırıtış dudaklarını eğiyor. "Kıskançlığın çok tatlı." "Bu kıskançlık değil. Kendine saygı."

"Saçmalık. Orada yüzyılın duygusal performansını sergilediniz ve hatta gözyaşlarınızı bile . Peki bunu açıkça itiraf etmeye ne dersin?

Çeviri Kitaplar: https://t.me/cevirigiller

düzenleme sana göre değil."

"Siktir git, Kingsley."

"Teklifi geri çevireceğim. Bunun yerine, bir dahaki sefere beni o kızı full HD olarak sikerken görebilirsiniz."

Sıcaklığın göğsümden boynuma ve kulaklarıma doğru yükseldiğini hissedebiliyorum ve yanardağa teslim olmayı reddediyorum.

Onun kazanmasına izin vermeyi reddediyorum.

"O zaman bir sonraki ilişkimin en ön sırasına davet edileceksin."

Bir saniye önce oturuyordum, sonra sırtüstü yattım. Kingsley'nin parmakları boğazımı sarıyor, tek odaklanabildiğim onun üzerimdeki ağırlığı olana kadar yanlarımı sıkıyor. Beni bir dakika içinde ezebilirdi - hayır, bir saniye yeterli olurdu. En kötüsü de içimin arzuyla zonklaması.

Benim neyim var böyle? Beni boğuyor ve ben zonkluyor muyum? "Başka bir adamın sana dokunmasının tek yolu

Keşke. O yüzden, sırf inadın yüzünden vicdanında bir piçin ölmesini istemiyorsan, durma ve o kanunsuz yanımı kışkırt tatlım. Sana meydan okuyorum."

"*Önce* sen yaptın." Ruhumun ve yaralı kalbimin derinliklerinden gelen ham kelimeleri hissedebiliyorum. "Önce sen başkasına dokundun, pislik. Ve ben karmaya inanırım. En sevdiğim kaltak türüdür."

"Bir randevuya gidip benim olmayı reddeden sendin. Başka bir kadına dokunmak sana ders oldu, çünkü ikimiz de bu işlerin böyle yürümediğini biliyoruz. Bir dahaki sefere benim olduğunu söylediğimde, sen de bağırarak karşılık vereceksin, anlaşıldı mı?"

Kasıklarına tekme atmak için dizimi eğiyorum ama son anda kendini kaldırarak saldırımdan kurtuluyor.

"Tekrar sikmeyi dene."

"Siktir. Seni."

"Doğru kelime değil." "Benim olduğunu söyle. "Benim olduğunu söyle."

Dudaklarımı büzüyorum.

Hâlâ boğazımdan tutuyor, gömleğime uzanıyor ve belime kadar kıvırıyor, bacağımı kaldırıyor, sonra kıç yanağıma bir tokat atıyor.

Nefesim kesiliyor, hâlâ ağrıyor ve bunu son yaptığında bıraktığı el izlerinin haritasını taşıyorum.

İki gün önce. Sadece iki gün oldu ama sanki on yıldır bana dokunmamış gibi hissediyorum. Vücudumun ve adını koymak istemediğim diğer parçalarımın ona alışmış olması çok ürkütücü.

Çeviri Kitaplar: https://t.me/cevirigiller

Kingsley morarmış ve prekum damlayan sert sikini serbest bırakıyor. Görünüşe göre bu nefret festivalinden tahrik olacak kadar ahlaksız olan tek kişi ben değilim.

İkimiz de daha fazlasına susamış doyumsuz hayvanlarız.

Parmaklarını kıvrımlarıma sokuyor. "Bak benim için ne kadar ıslanmışsın, tatlım. Amın sikilmek için yalvarıyor."

Parmaklarını içime sokup avuç içiyle klitorisime vurduğunda ürperiyorum.

"Çok davetkâr, sıkı ve hazır," diye karanlık kelimelerle beni izin verilenden daha fazla tahrik ediyor.

Sonra çekiliyor ve ben itiraz etmemek için dudağımı ısırıyorum. Parmakları ıslaklığımın içinden arka deliğime doğru ilerliyor, içeri girmeden önce uyarılmayı her tarafına bulaştırıyor.

Yumruklarımı çarşafın içine sokup sıkıyorum.

Bu son zamanlarda yaptığı bir ahlaksızlık, amımı sikerken götümü parmaklamaktan zevk alıyor.

Her zaman garip bir şekilde tahrik edici hissettirmiştir, ama bir şey eksik - siki içimde değil. Kıvrımlarıma doğru kayıyor, işkenceli bir ritimle aşağı yukarı hareket ediyor.

"Ah, siktir..." Kalçalarımı kaldırıyorum, göbeğimde oluşan baskıyı hafifletmem gerekiyor.

"Siktir, gerçekten, tatlım." Kıçıma bir parmak daha sokuyor, beni acı noktasına kadar geriyor.

Ama en çok canımı yakan şey, bir şey için ne kadar heyecanlandığım. Herhangi bir şey için.

İşte bu yüzden kontrolü bırakmaktan nefret ediyorum. Bilinmezlik ve başkasına güvenmek en kötü kabuslarımdan bazıları.

"Allah kahretsin." Dudağımı ısırdım. "Bir şeyler yap."

Yavaşça başını sallar. "Önce benim olduğunu söyle."

"Hayır."

"O zaman bütün gece böyle kalırız."

"Taşakların moraracak."

"Ve mavi bir amın olacak ama orgazm olmayacaksın." "Lanet olsun sana, Kingsley."

"Lanet olsun *sana*, Aspen. Sadece kelimeleri söyle." "Ben senin oyuncağın değilim, pislik."

"Hayır, değilsin. Bütün oyun sensin."

Çeviri Kitaplar: https://t.me/cevirigiller

Dudaklarım aralanıyor ve mideme bir bulantı hissi düşüyor. Neden beni tamamen şaşırtacak şeyler söylemek zorunda?

"Beni başka oyuncaklarla hayal etmeyi mi yoksa ikimizin de istediğini vermeyi mi tercih edersin?"

Kıpırdanıyorum, kalbimin sert ve hızlı bir şekilde parçalandığını hissediyorum. "Seni istemiyorum."

"Tabii, diyelim ki ben de seni istemiyorum, aletim sertleşmiş ve amın sırılsıklam ."

"Ugh..."

"Söyle, Aspen."

"Sik beni," diye fısıldıyorum, kalbim boğazıma doğru atıyor.

"Ve?"

"Ben... seninim." Ona ters ters baktım. "Geçici olarak."

Parmaklarının boğazımı düşünürsek, bu son eklemeden hoşlanmadığını söyleyebilirim, ama sonunda içime giriyor.

İtiş o kadar güçlü ve şiddetli ki yataktan kayıyorum ve yoğunluğundan nefesim kesiliyor.

Göbeğim uyarıldı ve ıslandı ve eli boynumda ve parmakları kıçımdayken hemen geldim.

"Bana benim olduğunu da söyle," diye inliyorum şehvetle, gözlerim yarı açık ve kalbim neredeyse gökyüzüne ulaşıyor.

Hiçbir şey söylemeyince yüzüne uzandım. "Söyle yoksa bir daha başka bir kadına dokunursan seni gerçekten öldürürüm."

"Ben seninim." Sırıtıyor. "Geçici olarak."

Bu kelimeyi duymak içimde bir delik açıyor, ama beni öldüresiye sikip sonra da amımı, götümü ve göğüslerimi dölleriyle boyadığında her şeyi unutuyorum.

Aramızda bir şeyler değişti ve ne olduğu hakkında hiçbir fikrim yok.

Tek bildiğim, beni kollarının arasına alıp sarıp sarmalayarak uyuduğunda gitmeyi düşünmediğim.

Çeviri Kitaplar: https://t.me/cevirigiller

22

Çeviri Kitaplar: https://t.me/cevirigiller

ASPEN

"Seni çok özleyeceğim."

Caroline beni bir ayınınkiyle karıştırılabilecek bir kucaklamayla sıkarken zorlukla nefes alabiliyorum.

İsteksizce ve ikinci el utanç yaratacak kadar beceriksizce sırtını sıvazlıyorum. "Gezegeni terk etmiyorsun."

Somurtarak geri çekiliyor. "Sana alıştıktan sonra seni terk ediyorum."

"Tekrar görüşeceğiz, Callie."

"Emin ol öyle yapacağız." Yanağımdan öpüyor. "Seninle tekrar bir araya geldiğim için çok ama çok mutluyum, seni güzel kaltak. Kendine iyi bak, tamam mı? Eğer bir şey olursa saklanma ve kendi başına hallet. Sadece bir telefon uzağındayım."

Yavaşça başımı sallıyorum ve köpeklerini kapıdan çıkarmadan önce bana tekrar sarılıyor. İki hayvan, dışarıda onu bekleyen Mateo ile ona katılmadan önce son bir kez daha bana bakarak umutsuzca ofluyorlar.

On dokuzuncu yüzyıl tarzında haftalarca flört ve kur yaptıktan sonra nihayet barıştılar. Caroline onun kendisini aldatmadığını ve tüm bu sahnenin muhtemelen Nicolo'nun bir oyunu olduğunu biliyordu.

Kapı kapanır kapanmaz dairemi kasvetli bir boşluk dolduruyor.

Çalışmaya çalışırken kimse beni rahatsız etmeden nihayet huzurumu ve alanımı geri kazanıyorum.

Yine de, sanki çok kısa bir süre önce hayatım dediğim o kara deliğe geri itilmiş gibiyim. Hapishane gardiyanını kontrol etmekle ve bana babamdan bahsettiğinde nefesimi tutmakla geçen bir hayat.

İki saldırıdan sonra onu aradım ve babamın durumunda hiçbir değişiklik olmadığını söyledi. Benden kurtulmak ya da bana bir ders vermek için adamlarını gönderirken kendi halinde görünüyordu.

Ve parmaklıklar arkasından bile bana zarar verebileceği gerçeği ruhuma korku salıyor. Gerçekten dışarı çıkarsa ne olacak?

Çeviri Kitaplar: https://t.me/cevirigiller

Muhafızlar ve Nicolo'nun koruma sözlerine rağmen artık geceleri zor uyuyorum ve dışarıda olduğumda her zaman, hiç şüphesiz, omzumun üzerinden bakıyorum.

Sanki genç, paranoyak Aspen olmaya geri döndüm.

Bornozumu göğsüme sararak kanepeye oturuyorum ve dizüstü bilgisayarımı açarak çalışmayı tercih ediyorum.

En iyi çabalarıma rağmen konsantrasyon gelmiyor.

Mutfağa gidip Caroline'ın göremeyeceği bir yere sakladığım tekila şişesini açıyorum. O ve Kingsley beni alkolden mahrum bırakmaya çalışmayı bırakmalılar, oysa alkol düzgün çalışmamı sağlayan tek şey. Ayrıca, asla sarhoş olmuyorum, sadece kafamdaki kaostan ve yeni canlanan kalbimdeki duygulardan kaçacak kadar çakırkeyif oluyorum.

Bir bardak dolduruyorum ve sonra telefonumu alıp ona bakıyorum. Pislik herif bugün beni aramadı ya da mesaj atmadı.

Bugün kalbimdeki boşluğun bir parti vermesinin nedenlerinden birinin bu olduğunu düşünmeyi reddediyorum.

Bana ayrıcalıklı olmayı kabul ettirmesinin ve alışılmışın dışındaki anlaşmamıza başlamamızın üzerinden iki hafta geçti. Alışılmışın dışında, çünkü ne zaman Gwen'le karşılaşsam kendimi yasaklanmış gibi hissediyorum. Sanki aynı anda hem yanlış hem de heyecan verici bir şey yapıyormuşum gibi.

O haftalar boyunca ya ben onun evine gittim ya da o buraya geldi ama sadece Caroline Mateo'yla romantizm yaşarken. Hareket edemeyecek hale gelene kadar beni beceriyor ve sonra zorla besliyor. Görünüşe göre, gün içinde neredeyse hiç gerçek yemek yememem bir sorun olduğu için bu bir şey.

Bazen geceyi birlikte geçiriyoruz, sırf beni içimde sikiyle ya da amımda dudaklarıyla uyandırabilsin diye.

Cinsel açıdan bu kadar uyumlu olmamız korkutucu. Vücudumu benden daha iyi tanıyan, Kingsley Shaw gibi bir sevgilim hiç olmamıştı. En kötüsü de bu bilgiyle bana eziyet etmekten zevk alması.

Sakın dayanıklılığından bahsetmeyeyim, çünkü o da en az kendisi kadar çılgın.

Hala en iyi zamanındaymış gibi nasıl sikiştiğini anlamıyorum.

Gençliğine dair hatırladığım kadarıyla hızlı ve kararlıydı. Şimdi, neredeyse her zaman bir tür acıyla birleşen şiddetli sevişmelerinde yoğun, hayvani.

İçimden söküp aldığı her salıvermeye bir sınır ekleyen türden bir acı. İlk başta, özenle hazırlanmış ağına düşmemek için çekime direnmeye çalıştım, ama kısa sürede bunun işe yaramadığını fark ettim.

Çeviri Kitaplar: https://t.me/cevirigiller

Ben ona doyamazken olmaz.

Onun sert elini ve özür dilemeyen dokunuşunu daha fazla arzuladığım zaman değil.

Bazen işimiz bittikten hemen sonra. Bu noktada talihsiz bir bağımlılık.

Bu yüzden sessiz telefona bakıyorum.

Bu kesinlikle onun arkadaşlığını özlediğimden ya da ona diğer zamanlardan fazla ihtiyaç duyduğumdan falan değil.

Genellikle en kötü düşmanlar gibi didişiriz. Felsefelerimiz, bakış açılarımız ve dünyaya bakışımız gece ile gündüz kadar farklıdır.

O bir manipülatör. Ben bir rasyonalistim.

Hem düşüncede hem de eylemde şiddet yanlısı. Ben daha

diplomatikim. O fırtına. Ben ise çevrilmeyi reddeden denizim.

Yine de en derin sohbetleri biz yapıyoruz. Zihnimden korkmayan birkaç erkekten biri ve daha fazlasını isteyen tek erkek.

Ancak, konuşmalarımız genellikle sözlü bir kavgayla ve ardından her şeyi çözmek için nefretle sonuçlanıyor.

Sağlıksız, toksik sınırında ve uzun zaman önce sona ermeliydi.

önce.

Ve yine de, onunla geçirdiğim her an, kendimi

çok inkar edilemez bir şekilde canlı. Babamın oluşturduğu tehdidi ya da hayatım olan hızlı çalışan bombayı düşünmediğim tek zaman.

Ayrıca, hiçbir ortak noktamız yok değil. Tamam, sadece biraz, ikimizin de Gwen'i ne kadar sevdiği ve önemsediği ya da ikimizin de saçmalıklara tahammülünün olmaması gibi.

Özellikle de . Mesele şu

ki, anlaşabiliriz.

Kimi kandırıyorum ki? Bunu yapmamız için cehennemde soğuk bir gün olması gerekecek. Yine de elimizdeki şey -adı her neyse- tuhaf bir şekilde işe yarıyor. İçkimden bir yudum alarak metinleri açıyorum ve bir yudum daha alıyorum. Sonra

Bütün bardağı bitirdim.

Sıvı cesarete ihtiyacım olduğundan değil.

Sadece emin olmak için bardak daha dolduruyorum, bitiriyorum sonra saçmalığı bırakıp doğrudan şişeden içiyorum.

Ancak sinirlerim biraz gevşediğinde metni yazıyorum.

Caroline, Mateo ile gitti. Ben yalnızım.

Görüyor ama hemen cevap vermiyor. Parmaklarımı tezgâha vuruyorum ve birkaç yudum daha alıyorum.

Çeviri Kitaplar: https://t.me/cevirigiller

Kingsley genellikle ilk mesaj atan, beni alan, özür dilemeden alanıma, zihnime ve bedenime giren kişi oluyor. Ve ben inisiyatifi ele alıp ona mesaj attığımda beni görmezden mi geliyor?

Telefonu sallıyorum, sonra gözlerimi kısıyorum, sonra da lavaboya atmayı düşünüyorum.

Tam son seçeneği ciddi ciddi düşünürken, cevabı geliyor.

Beleşçiyi ve iblis köpeklerini kaybettiğiniz için tebrikler.

O bir beleşçi değil. Callie benim arkadaşım.

Mesajı gönderir göndermez dudaklarım titriyor. O benim arkadaşım. Arkadaşım diyebileceğim birkaç kişiden biri aslında.

Vay be. Baksana bir arkadaşım var. Ya da eski biriyle yeniden bir araya geliyorum ya da her neyse.

Nate var, ama ilişkimiz her zaman daha çok profesyonel bir dostluk oldu. Şirkette Nicole Adler adında eski bir asistanla küçük bir arkadaşlığım vardı ve velayet davasında ona yardım ettim, ancak daha sonra patronuyla birlikte İngiltere'ye taşındı ve sık sık görüşmüyoruz. İlk başta ona yardım ettim çünkü bir insanın çocuğunu kaybetmesinin nasıl bir şey olduğunu anlıyordum ama şimdi anlıyorum ki sarı saçları ve açık teniyle Callie'ye benzediği için yardım etmiştim.

Kingsley: Bu terimin hayat planının bir parçası olduğunu bilmiyordum. Ben de cevabı yumrukladım.

Aspen: Beni birkaç dakika daha kızdıracak mısın yoksa cevabını söyleyecek misin?

Kingsley: Ne için cevabım? Bir soru mu sordun?

Yapmadım, ama sesindeki alaycılığı neredeyse duyabiliyorum. Günün birinde bu piçi kazara, tamamen kasıtlı adam öldürme yöntemiyle öldüreceğim.

Yalnız olduğumu söyledim.

Kingsley: Orada bir soru işareti göremiyorum. Sen görüyor musun?

Şerefsizliği bırak.

Ne? Sadece masum bir soru soruyorum.

Telefona uzanıp taşaklarını yumruklamadan önce buraya gel.

Kingsley: *Yüksek sesle gülme emojisi* Sert sevgin çok sevimli.

Aspen: Buraya geldiğinde benim sevimli olduğumu düşünmeyeceksin, pislik.

Çeviri Kitaplar: https://t.me/cevirigiller

Geleceğimi kim söyledi? Belki de içimdeki Aspen Leblanc'ı yönlendirip bugün zoru oynarım.

O gerçek mi?

Metni tekrar tekrar okudum ve eminim ki kelimeler oradaydı.

Ben elde edilmesi zoru oynamam.

Kingsley: Bu yüzden mi duygusal görünme endişesiyle teşekkür etmek istemediğinde şakalaşmaya başlıyorsun? Ya da Nate'in ve diğer herkesin önünde agresif görünmek için elinden geleni yapman çünkü Tanrı bizi öğrenmelerini yasaklıyor?

Aspen: Sen de agresifsin.

Kingsley: Davranışına bir cevap olarak. Karma senin sevgili kaltağın olabilir, ama saf kin benimki olur, tatlım.

Aspen: Bu gelmeyeceğin anlamına mı geliyor?

Kingsley: Lütfen ekleyin, dikkate alacağım.

Sözlerine bakarken ağzım köpürüyor. Ona binlerce isim takmak üzereyim ama sarhoşum -ya da olmak üzereyim- ve etrafımda yok olmasını istediğim yalnız bir hale var.

Ama kesinlikle yalvarmayacağım.

Bu yüzden bornozumun açılmasına izin veriyorum ve çıplak meme uçlarımı sertleştiren hava akımıyla ürperiyorum. Birini çekiyorum ve sadece dudağımı ısırdığımı, pembe bir meme ucunu çekiştirdiğimi ve dantel külotumun bir ipucunu gösteren yüzsüz bir fotoğraf çekiyorum.

Gönder'e basıp yazarken parmağım titriyor.

Senin kaybın.

Bunu daha önce hiç yapmadım, çünkü ileride bunu bana karşı kullanmayacaklarına dair kimseye güvenmedim. Ayrıca bu hiç kimseye göstermek istemedim.

Korkutucu bir düşünce beynimin sınırlarında yayılıyor. Bu Kingsley'e güvendiğim anlamına mı geliyor?

Bu soruya cevap bulamadan kapım çaldı.

Kingsley'nin okuduğu ama cevap vermediği metinden dikkatimi çekerek zıplıyorum.

Lanet olsun ona. Eğer buna kanmadıysa, o zaman gerçekten yalvarmak zorunda kalacağım. Belki de Mateo'nun bana sağladığı korumalardan birinden beni Kingsley'in evine götürmesini istemeliyim ki kafasına bir tane geçirebileyim.

Bornozumu kapatıp, aşağılanmanın acı tadıyla savaşarak iç çekiyorum ve kapıyı açmak için neredeyse ayaklarımı sürüklüyorum. Kapıdaki muhtemelen güvenlik görevlisidir. Genelde paketlerimi kontrol ettikten sonra bana getirirler.

Çeviri Kitaplar: https://t.me/cevirigiller

Ancak kapıyı açtığımda, kapımın eşiğinde beliren ciddi yüzlü bir muhafız değil.

Kingsley'in kendisi, giydiği tek renk olan siyah takım elbisesini giymiş.

-Ve karanlık bir yeraltı lordunun ifadesini sergiliyor.

Kalbim, kafesinden kaçan kapana kısılmış bir kuşun vahşiliğiyle çırpınıyor.

Lanet olsun. Onu gördüğüme bu kadar sevinmemeliydim.

Yine de sesimdeki şaşkın neşeye engel olamıyorum. "Burada ne yapıyorsun?"

Beni çenemden yakaladı ve sanki buranın sahibiymiş gibi daireme girerek beni geriye doğru itti.

"Bana o resmi gönderdikten sonra uzak durmamı beklemiyordun, değil mi?" Kapıyı arkasından tekmeleyerek kapatıyor, gözleri karanlık bir arzuyla parlıyor.

"Bilmiyorum, belki de yaptım." Dudaklarına ne kadar ihtiyacım olduğunu düşündükçe ağzım kuruyor.

kalçasından yukarı kaldırdığında, vücuduna tırmanıyorum, kollarımı boynuna doluyorum ve kalçalarım zayıf belini bir kaleye hapsediyor.

"Başka ne bekliyordun, benim küçük fahişem?" Kıçımı yoğuruyor ve el izleri ve ısırık izleri dün geceyi anımsatarak zonklarken inliyorum.

"Benimle dalga geçeceksen bana fahişe deme."

"Bu denklemdeki tek yavşak sensin, tatlım." Sırtımı duvara yasladı, bir eliyle beni kıçımın altından tuttu ve diğer eliyle bornozumu açtı.

Kingsley'nin beni saf bir komutla ve onun baskın kontrolüne karşı koyma şansım olmadan idare etmesini her zaman sevmişimdir. Sonunda kendimi bırakabileceğimi ve beni yere düşüreceğinden korkmayacağımı hissediyorum.

"Bu gece için seçtiğin suçlu bu." Göğsümün neredeyse tamamını ağzına alıyor ve ben de aynı şiddetle saçlarını çekerek inliyorum.

Sonra ceketini çıkarıp yanımızda bir yere atıyorum, o da meme uçlarımı yalayıp yutuyor.

Gömleğinin düğmelerini açmaya çalışıyorum, çünkü çok fazla giyinmiş, ama orgazmın eşiğinde olduğum gerçeği yardımcı olmuyor.

"Gelmeyeceğini sanıyordum," diyorum, parmaklarım tenini tırmalıyor.

"Belki de gelmeyecektim."

"Yine de, ben sana mesaj atmadan önce bile buralardaydın."

Çeviri Kitaplar: https://t.me/cevirigiller

"Yemek bırakmayı planlamıştım yoksa midene doğru düzgün bir yemek girmeden uyuyacaktın." Dudakları ısırılmış göğüslerimden boynuma, oradan da ağzıma doğru ilerliyor.

Dilini içeri sokuyor, kemeriyle uğraşırken beni ağzım açık öpüyor.

"Tadın alkolik gibi," diye fısıldıyor dudaklarıma yaklaşarak.

"O zaman beni öpmeyi bırak," diye karşılık veriyorum, yanaklarıma sıcaklığın yükseldiğini ve göğsüme utancın damladığını hissediyorum.

"Alkol sağlığınız için iyi değil. Karaciğerin yakında seni terk edecek." "Şu anda gerçekten karaciğerim hakkında mı konuşacaksın?" Kendimi gıcırdatıyorum

boxer külotundan kurtardığı ereksiyonuna karşı. "O da

senin bir parçan."

"En önemli kısmı değil." Amımı onun ereksiyonuyla aynı hizaya getiriyorum ve tam aşağı inmek üzereyken kapı çalıyor.

"Aldırma," diyor ve ben de buna tamamen hazırım.

Bunu şimdi durdurmamın hiçbir yolu yok.

Kapı zili tekrar çalıyor, bu kez onu bir ses mırıltısı takip ediyor.

Korumalarımdan biri "İçeride." dedi.

"Emin misin?"

Gwen'in sesiyle Kingsley ve ben şaşkınlıkla birbirimize bakıyoruz, sonra garip bir uzuv karmaşası içinde tökezliyoruz.

"Siktir, siktir, siktir!" diye alçak sesle küfrederek bornozu belime doluyor.

Spor olsun diye karıştırmaya bayıldığı saçlarımı düzeltiyorum, sonra da yatak odasını işaret ediyorum. "Oraya git ve ses çıkarma."

"Şu küçük horoz engelleyiciden kurtul. Beş dakikan var."

"Hem de nasıl. Sen onunla bir ömür geçirdin ama ben onun bana vermek istediği kadar zamana sahip olduğum için şanslıyım." Onu itiyorum. "Git."

Dudaklarımın kenarını siliyor ve bu da bacaklarımın arasındaki tatminsiz ağrının farkına sağlıyor.

Sonra yatak odasına gidiyor ve ben gülümseyerek kapıyı önce derin bir nefes alıyorum. "Gwen."

O da gülümseyerek elime bir sepet tutuşturuyor. "Kek getirdim." "Teşekkür

." Yan tarafa geçip içeri girmesine izin veriyorum ve o da beni izliyor.

yanımdan geçerken dikkatlice.

Kahretsin. Sakın bana saçlarımın az önce olanları anlattığını söyleme.

"Neden bu kadar kırmızı görünüyorsun?" diye soruyor. "Spor mu

yapıyordun?" "Evet, çalışıyorum. Yeni bitirdim."

Çeviri Kitaplar: https://t.me/cevirigiller

"Bornozla mı?"

"Sadece anlık bir karın kası egzersizi."

Sepeti mutfak tezgahının üzerine koyuyorum ve ona vanilyalı yeşil çay ikram ediyorum. Gwen gelmeye başladığından beri vanilyalı her şeyi stokluyorum.

"Aramamı bu yüzden kaçırmış olmalısın."

"Beni mi aradın?" Daha önce burada bıraktığım telefonumu kontrol ediyorum ve kesinlikle ondan gelen bir cevapsız arama var.

Kendimi fark edemeyecek kadar kaptırdığıma inanamıyorum. Lanet babası sağ olsun.

Bazen Gwen'e bakıyorum ve nasıl olup da iki beklenmedik insanın onu yarattığını merak ediyorum.

Gerçeküstü görünüyor.

Onun benden ve Kingsley'den tamamen farklı, kendi başına bir kişi olması daha da gerçeküstü.

Bizim travmalarımızı yaşamadığı için mutluyum. Annesiz büyümüş olsa bile.

"Nate nasıl?" Bir bardağa sıcak su doldururken soruyorum.

"Bugün eve geç gelecek. Onunla aynı ofiste çalışmıyor musunuz?"

"Evet... Sadece bir sohbet başlatmaya çalışıyordum." Sırıtıyor. "Sosyal oyunlarda kötüsün, ha?" Başımı eğdim. "Özür dilerim."

"Olma. Görevi anladın." "Ne görevi?"

Getirdiği bir keki kapıyor ve gülüyor. "Bu sadece bir deyiş Aspen. Birisi bir şeyi doğru ya da herkesin hoşuna gidecek şekilde yaptığında, ödevi anladığını söyleriz. Yani sen görevi anlamışsın gibi, çünkü toplum o kadar da yararlı değil. Babam bunun sadece kullanılmak için olduğunu söylüyor, bu arada bu yanlış, çünkü babam bazen kötü olabiliyor."

"Sadece bazen mi?"

"Evet, sadece bazen. Medyanın onun hakkında söylediği her şeye inanmayın. Onlar pislik ve onu şeytan gibi göstermeyi seviyorlar."

"Bu onunla aranızın tekrar düzeldiği anlamına mı geliyor?"

"Yine de özür dilememi istiyor ve ben reddediyorum." Suratını asıyor, kesinlikle çok sevimli görünüyor.

"Neden reddediyorsun? Seni affetmesini istediğini ."

Çeviri Kitaplar: https://t.me/cevirigiller

"O... artık beni şımartmıyor ve... sanırım bana hala kızgın ve özür dilersem beni tekrar inciteceğinden korkuyorum."

"Yapmayacak."

"Nasıl bu kadar emin olabiliyorsun?"

"Yapmayacak işte. Onu bir daha gördüğünde özür dile. Tamam mı?"

Başıyla küçük bir selam veriyor. "Onun meleği olamamaktan nefret ediyorum ama sorun değil. O her zaman benim babam olacak. Vahşi Şeytan, biraz kötü ve ikisi arasındaki her şey."

Şanslı piç.

Sert davranmak ve tepkimi göstermek yerine Gwen'e okulu soruyorum. Bana sınavlar ve arkadaşları hakkında her şeyi anlatıyor, sonra oturma odasında bana .

Caroline'ı özlediğini ve onunla çıkmak istediğini çünkü onun eğlenceli bir teyze olduğunu söyler.

Ve onunla bu sohbetleri paylaşabildiğim için hem kıskanıyorum hem de seviniyorum.

Bir film açtık -Gwen'in seçimine göre korku filmi- ve bana uykuya dalmakta nasıl zorlandığını ve bunu yapabilmek için genellikle korku filmleri izlediğini anlattı.

Onun hakkında her şeyi öğrenmek için önümde uzun bir yol var, ama her seferinde bir gün alacağız.

Bana izin verdiği sürece, her şeyi yapmaya hazırım.

Kısa bir süre sonra başı omzuma düşüyor ve gözleri kapanıyor.

Parmaklarımı kızıl saçlarının arasından geçirmeden önce tereddüt ediyorum. Hayatta olduğunu ve aslında isimsiz bir mezara gömülmediğini öğrendiğimden beri bunu yapmak istiyordum.

Gwen filmden gelen dehşet dolu çığlıkların ortasında iç geçirir.

Ama sonra ortadan kayboluyorlar.

Başımı kaldırdığımda Kingsley'nin elinde kumanda ile orada durduğunu görüyorum. Giyinmiş kuşanmış, bizi izlerken yüz ifadesi kapalıydı.

Başlangıçta Gwen ile bir ilişki kurmama karşı çıkmasına rağmen, son zamanlarda bu konuda yorum yapmadı.

Ama bu, bunu kabul ettiği anlamına mı geliyor, emin değilim.

"Bırak gece kalsın," diye fısıldıyor alçak ve derin bir sesle. "Nate onu almaya gelirse bir daha uyuyamaz."

" musun?" Gwen'in yanımda olmasından duyduğum sevince rağmen, onu kaybetmenin verdiği hayal kırıklığının acısına engel olamıyorum.

Çeviri Kitaplar: https://t.me/cevirigiller

"Ya öyle olacak ya da horoz engelleyici ." Kaşlarını kaldırıyor. "Ayrıca, benim çok kötü olduğumu söylememiş miydin?"

"Öyle olduğunu biliyorsun."

Gülümsüyor ve eğilip Gwen'in alnına bir öpücük konduruyor. "Tatlı rüyalar, Angel."

"Mmm, iyi geceler, baba," diye mırıldanıyor uykusunda ve göğsümün ne kadar dolu hissettiğinden dolayı yırtılmak üzere olduğuna yemin edebilirim.

Bana uykuda konuşmasından bahsetmişti ama buna gerçekten tanık olmak bambaşka bir deneyim.

Kingsley'nin ona biraz kızgın olmasına rağmen yine de ona değerli prensesi gibi davranması da bir başka iç açıcı deneyim.

Başka hiçbir erkekte görmediğim sert ve koruyucu bir yanı var. Onun gibi sevgi dolu bir baba figürüne sahip olsaydım nasıl biri olurdum merak ediyorum.

Geri çekilmesini bekliyorum ama beni iliklerime kadar sarsan yavaş, tutkulu bir öpücükle dudaklarımı yakalıyor.

"Beni hayal et, tatlım."

Ve sonra kalbimden bir parça taşıyarak kapıdan çıktı.

Çeviri Kitaplar: https://t.me/cevirigiller

23

Çeviri Kitaplar: https://t.me/cevirigiller

KINGSLEY

Üvey annemin yüzünün çirkin versiyonuna bakarken parmaklarım çantamın üzerinde .

Ama benim parçalara ayırmak istediğim plastik görünüm değil. Arkasındaki duygular. Boncuk gözlerinde parlayan kötülük. Dudaklarını çekiştiren sırıtış.

Adliyenin önünde duruyoruz ama tanık olarak birçok insan var, cinayet kesinlikle radarlarından kaçmayacaktır.

Bu kaltak, avukatına son yatırımlarımın, Nicolo'nun meşru cepheleriyle olan ilişkimin babamın mirası için tehlikeli olduğunu iddia ettirme cüretini gösterdi. Beceriksizliğimi, kötü karar verdiğimi ve bu nedenle, kusurlu mantığına göre, babamın W&S'de sahip olduğu hisselerin kendisine geri dönmesi gerektiğini iddia ediyor. Dönmez. Hisseler benim hakkım ve beceriksiz olduğum kanıtlansa bile hisseler ona değil vasime geçecek. Ama yeterince dava açarsa ve ağırlığını koyarsa bir şeyler elde edeceğini düşünüyor.

Onu bitirmek için duyduğum sonsuz arzu dışında, hiçbir şey alamayacak.

Susan omzunda duran pembe kürkü evcil bir hayvanmış gibi okşuyor. "Bana bu fırsatı verdiğiniz için size minnettarlığımı göstermeli ve teşekkür etmeliyim. Krallığın anahtarlarını hazırlasam iyi olur."

"Alacağın tek anahtar, estetik cerrahların mahvettiği şeyi düzeltmek için bir tatil kliniği için." Ona ters ters bakıyorum. "Avukatınız biraz beceriksiz bir aptal ve muhtemelen yatırdığım paranın aslında babamın değil benim olduğunu söylemeyi unuttu, bu yüzden bunun için dava açmak Ölü Deniz'de balık tutmaya benzer. Ve muhtemelen kimse sana bunu söylemedi ama sana küçük bir tavsiye; dava açabiliyor olman açman gerektiği anlamına gelmez."

"Peşinde olduğum para bu değil, sevgili *oğlum*." "Oğlum" derken sesindeki alaycı tonu fark etmedim. "İstediğim, aslında babanın olan ve bu nedenle de benim hakkım olan geri kalanı. Başından beri hak ettiğim pasta dilimini alana kadar mahkemede tartışmaya devam edeceğim. Kendi oyununda yenilmek nasıl bir duygu?"

Çeviri Kitaplar: https://t.me/cevirigiller

"Beni yenmeyi bırak, oyunu tanımaya bile başlamadın.
o."

"Belki de bu konuda sandığınızdan daha yetenekliyimdir." Kolumu okşadı, Gülümseyerek. "Aspen nasıl?"

Gözlerimi kısıyorum, onun iğrenç dokunuşunu kısmen unutuyorum.
Neden bana Aspen'i sorsun ki?

Caroline ve muhtemelen Mateo ve Nicolo dışında kimse ilişkimizi bilmiyor.

Ve o gece özel kabinde her kim varsa, tüm bu alkol dökme, kıskançlık olayına tanık oldu.

Susan'ın beni takip ettirecek kadar çaresiz olduğunu sanmıyorum, ama belki de öyledir.

Aspen'i biliyor olması bile dişlerimi sıkmama neden oluyor.
Herkes gibi onun da yıkıcı enerjisini kendisinden uzak tutması gerekiyor.

Yine de yemi yutmuyorum ve bunun yerine ciddi bir yüz ifadesiyle ona bakıyorum.

Sadece gülümsüyor, kırmızı dudakları grotesk görünüyor. "Sen benim her şeyimi alacağına söz vermiştin, ben de aynısını yapacağıma söz veriyorum Kingsley. Özellikle de artık milyarder statünden ve kızım dediğin o yavrudan daha fazla kaybedecek şeyin varken."

Son bir iğrenç dokunuşla, adımları hızlı ve ölçülü bir şekilde ayrılır.
Ve yüzüstü düşüp korkunç bir şekilde ölmesini diliyorum.

Ya da belki de bunu kendim yapmalıyım, çünkü onun gibi yaşlı köpekler kolay kolay ölmez.

Ruh halim günün geri kalanında keskin bir düşüşle en kötüye gidiyor. Susan'la duruşmadan döndüğümde herkes benden uzak durması gerektiğini biliyor.

Aspen hariç herkes. Asık suratımın asıl sebebi.

Susan'la sonsuzluğa ve ötesine kadar savaşabilirim. Onun işini bitirmememin nedeni yapamamam değil, onun acı çekmesine ve kara ruhunun içindeki deliği doldurmak için daha fazla estetik ameliyat geçirmesine ihtiyacım olması.

Öleceği güne kadar diken üstünde olmasını istiyorum ve öldüğünde, tek başına ve hiçbir yardımcısı olmadan, cehennemdeki özel yerine itilmeden önce annemin yürüdüğü toprağı öpecek.

Ama Aspen'i sorduğundan beri içimde uğursuz bir his var. İsmiyle.

Ben de ofisine doğru yola çıktım. Onunla en son üç gün önce vakit geçirmiştim.

Çeviri Kitaplar: https://t.me/cevirigiller

Ben.

Sanki bu yeterince küfür değilmiş gibi, Aspen'in

O zamandan beri her gece. Bazen Nate ile.

Aletimin bu ikisi üzerinde kitlesel bir yıkım planladığını söylemek yüzyılın en hafif tabiridir. Dün gece onları habersizce ziyaret etmiş ve Gwen uyuyana kadar Nate'e sakso çekmiş olabilirim, bu yüzden o da beni tekmeledi. Doğal olarak ben de onu tekmeledim. Sonra eski günlerin hatırına bir boks maçı yaptık.

Yine de bu gerginliği azaltmadı.

Ve bir kez daha, on üç yaşında bir çocuk gibi otuzbir çekmeyi reddediyorum. Yani Aspen'in çözmesi gereken cinsel hayal kırıklığı sorunları var, tercihen şimdi.

Uzun saçlı ve altın çerçeveli gözlüklü kısa boylu bir kadın olan asistanı bana "Öğleden sonra izin aldı efendim" dediğinde yaşadığım şaşkınlığı tahmin edin.

"Aynı Aspen Leblanc'tan mı bahsediyoruz, yoksa ek bir iş bulup başka birinin asistanı mı oldun?"

Bir için afallamış gibi görünüyor, sonra ağzından kaçırıyor: "Ben Ms. Leblanc. Genellikle yılın bu günlerinde çalışmaz."

Gwen'in doğum günü olmadığını teyit etmek için saatimin tarihini kontrol ettim. Aspen, kızının öldüğünü sandığı için mezarı başında sarhoş olup onun yasını tuttuğundan bahsetti.

Gerçi sarhoş olma kısmı yas tutmadan sahip olduğu kötü bir alışkanlık.

"Bu özel günde neden çalışmadığını biliyor musunuz?"

Kadın yavaşça başını sallar. "Bayan Leblanc pek paylaşımcı bir tip değildir."

Bilmiyor lan?

Aspen'in ofisinden çıkarken kaşlarımın arasındaki çukur Atlantik Okyanusu'na sığabilir. Nate'in ne olduğunu bilme ihtimali yüzde elli ama diğer yüzde elliyi riske atıp bir şeylerin kokusunu almasını istemiyorum.

Ayrıca, karanlık kökenleri hakkında onunla hiç içten bir konuşma yapmadığını düşünürsek, bu oranı otuza indirebilirim.

Telefonumu elime alıyorum ve son birkaç gün içinde bana yolladığı yarrak yalama fotoğraflarına bakarken duraklıyorum.

Çünkü görünüşe göre, ona dokunamamak yeterli değil, bu yüzden kaçırdığım şeyle benimle alay etmek zorunda. Ya da Gwen onun etrafında yapışkan bir gölge gibi dolaşma alışkanlığı edinmemiş neler yapıyor olabileceğimle.

Çeviri Kitaplar: https://t.me/cevirigiller

Çıplaklığını kimsenin görmediğinden emin olmak için etrafımı araştırıyorum, sonra bir mesaj yazıyorum.

Kingsley: Bütün gün telefonlarıma cevap vermedin, şimdi tam zamanı.

Kingsley: Ve bugün Gwen'i soğuk algınlığı bahanesiyle kovsan iyi olur.

Cevap yok.

Okundu işareti bile yok.

Gün boyunca ona binlerce mesaj gönderdim.

Kimse bahsetmediyse diye söylüyorum, ben sabırlı bir adam değilim, cadı. Yani itme-çekme oyunu sadece kıçının kızarmasına ve amının sikim tarafından vahşileştirilmesine neden olur.

En azından olup olmadığını söyleyebilir misin?

Yemin ederim Aspen, Nicolo'nun köpeklerine seni aratacağım ve bir kulübeye kapattıracağım. Sonra da üzerine bir takip cihazı takacağım.

Bir süredir benim çılgın tarafımı görmedin, belki kaçırmışsındır ama sana söz veriyorum tatlım, yarın yürüyemez hale geldiğinde bu yaptığına pişman olacaksın.

Bir şey mi oldu?

Beni beceriksiz NYPD'ye kayıp ihbarında bulunmaya zorlama.

Korumalarına telefonlarıma bakmamalarını mı söyledin?

Eve gittiğimde sirkeden daha ekşi ve bir o kadar da acı bir ruh hali içindeydim. Etrafa göz atmak için Gwen'i aradım ve Nate'le yalnız vakit geçirdiğini söyledi.

İğrenç detaylara girmeden telefonu kapattım.

Bu Nate'i de saf dışı bıraktı çünkü o soğukkanlı orospu çocuğu kızımın yanındayken dünyayı unutuyor.

Caroline Luciano da yardımcı olmadı ve hatta Aspen'in ne kadar kalpsiz olduğunu ve nihayet taşındığından beri onu sadece bir kez aradığını söyleyerek kulaklarımı kanatmaya devam etti.

Arabamdan inerken Nicolo'nun numarasını çeviriyorum. Bruno tarafından düzenlendiği inkâr edilemez olan kulübünün dışındaki son saldırı hakkında konuştuğumda, her zamanki gibi "kanıt yok" dedi. Ama koruma için bazı adamlarını önerdi, Aspen de bunu reddetti ve Mateo'nun adamlarını seçti.

Çeviri Kitaplar: https://t.me/cevirigiller

Bruno başka bir numara yaparsa, Nicolo'nun kafasını boynundan koparırım.

Dairesel araba yolumda Aspen'in Range Rover'ını bulduğumda parmaklarım duraksıyor.

O...burada.

Bana durmam için yalvarana kadar kıçına şaplak atmaya kararlı bir şekilde eve girerken göğsümdeki duyguyu bir isimle onurlandırmayı reddediyorum.

Aspen büyük salonun ortasında, iblis tablosunun önünde çömelmiş, omuzları çökmüş ve gözlerini tabloya dikmiş durumda.

"Neden, bunu ne kadar vurgulasam az, *lanet* olası telefonuna cevap vermiyorsun?" Önünde duruyorum ve yavaşça bana bakarken yanaklarındaki ve gözlerinin derinliklerindeki dipsiz renksizlik beni şaşırtıyor.

"Nereye attığımı bilmiyorum," diyor, sesi alçak, neredeyse uysal.

Onu kolundan tutup ayağa kaldırıyorum. Aspen'in lanet bir gladyatör olmasına o kadar alışmıştım ki onu bu kadar savunmasız görmek beni rahatsız ediyordu.

Yüzümü tutup beni öpmeye çalıştığında alkol kokusu üzerime saldırıyor. İlk öpmeye kalktığı birkaç seferden biri. Başka bir kırmızı bayrak.

"Sarhoşsun," diye açık açık söyledim.

"Sıkıcı alkol polisi olma. Ve sarhoş değilim, sadece biraz çakırkeyifim."

"Sarhoşken araba mı kullandın?"

"Hayır. Buraya geldiğimde şarap şişelerinizden birini çaldım ve hala bu abartıyı anlamıyorum. Tekila daha iyi."

Çenemde bir kas geriliyor. "Martha nerede?"

"Bu konuda onu suçlamayın. Gwen'in odasında olduğumu sanıyordu." Küçük ellerini yanlarımdan aşağıya, sikime doğru kaydırdı.

Orospu çocuğu onun amcığıyla yeniden tanışmayı her şeyden çok isterken, bileklerini tutup serbest bırakıyorum. "Neler oluyor?"

"Beni becermeni istiyorum. şey bu."

"İnan bana tatlım, senin canına okuyacağım ama neden hayalet görmüş gibi göründüğünü bana söylemeden olmaz." Parmaklarımı kızgın saçlarında gezdiriyorum ve titreyerek yavaşça gözlerini kapatıyor.

"Beni sikemez misin? Genelde bu fırsatın üzerine atlardın." "Genellikle şimdi değil. O yüzden konuşmaya başlayabilirsin."

Çeviri Kitaplar: https://t.me/cevirigiller

"Lanet olsun sana, inatçılığına ve sinir bozucu kontrolcü davranışlarına." Alnını gövdemin ortasına koyuyor ama bana sarılmıyor, elleri iki yanında cansız bir şekilde asılı duruyor.

"Bütün bunları içinizden attığınıza sevindim."

Titriyor, nefesi göğsümde paramparça oluyor ve bir şey fark ediyorum.

Saklanıyor.

Yüzünü görmeme izin vermemeye niyetliydi.

"Bugün annemin ölüm yıldönümü." Kelimeler onu sarsıyormuş gibi titriyor. "Yılda iki gün duygusal olmama izin veriyorum. Kızımın öldüğünü sandığım gün ve annemin sonunda babamdan kaçmak için eline geçen tüm hapları yuttuğu gün. Şimdi Gwen'in hayatta olduğunu bildiğim için, sanırım tüm o aptalca duygular bana musallat olmak için geri geliyor. Bundan nefret ediyorum."

Parmaklarım saçlarında kayboluyor, yavaşça okşuyorum. İlk kez teselli edilen küçük bir çocuk gibi dokunuşumla hareketsizleşiyor. "Neyden nefret ediyorsun?"

"Duygular. Onlarla aram iyi değil ve tek düşünebildiğim ne kadar işe yaramaz olduğum, eve dönmemek ve annemin ne kadar acınacak derecede zayıf olduğunu görmemek için dışarıda geçirebildiğim kadar çok zaman geçirdiğim. Babamdan onu dövdüğü için nefret ediyordum ama bazen kendini savunmadığı için ondan da nefret ediyordum. Yaralarını temizlediğimde, konserve yiyecekleri ısıttığımda ve onu yıkadığımda ondan nefret ettim. Beni onun ebeveyni olmaya zorladığı için ondan nefret ediyordum. Bu yüzden daha fazla dışarı çıktım, daha fazla okulda kaldım, babamın şiddet olaylarına ve her zaman ardından gelen ağlama seanslarına tanık olmamayı umuyordum. Ayrıca babamın yörüngesinden de kaçmayı umuyordum, çünkü ne zaman sinirlense, gerçekten sinirlense, şiddet zehri bana da bulaşıyordu. Bana anneme vurduğu kadar vurmazdı ama yoluna çıkarsam yüzüme bir tokat ya da karnıma bir tekme yerdim. Ve bu hayat beni boğuyordu. Sürekli endişe, korku ve kaygı beni sakat bırakıyordu ve bunu değiştirmek için hiçbir umudum yoktu. Bu yüzden bunun yerine kişiliksiz dış dünyayı tercih ettim. Ta ki bir gün eve geldiğimde çok sessiz olduğunu görene kadar. Çok... cansız. Her zaman radyoyu açık tutar, talk show dinler ve kendi sorunları yerine başkalarının sorunlarına odaklanırdı. O gün, akıldan çıkmayacak kadar sessizdi. Sanırım yatak odasına gitmeden önce bile bir şeylerin yanlış olduğunu . Sanki... Sanki... Sanki..."

"Artık canına tak etmişti ve bitirdi," diye fısıldıyorum, kelimeler çok boğuk geliyor.

Çeviri Kitaplar: https://t.me/cevirigiller

"Evet." Parmaklarını belime geçirip beni bir dayanak olarak kullanırken sesi çatlıyor. "Yatağında uyuyormuş gibi yatıyordu ama nefes almıyordu ve... Hayatımda ilk kez morarmış yüzünde bir gülümseme gördüm. Sonunda gittiği ve ıstırabına son verdiği için mutluydu. Bugüne kadar, etrafta daha fazla kalsaydım onu kurtarabilir miydim diye merak ettim. Ondan ve babamın olumsuz yörüngesinden kaçmasaydım. Belki daha güvenilir bir evlat olsaydım, hayatta kalabilirdi."

"Hayır, yapmazdı. O andan muhtemelen aylar hatta yıllar önce kararını çoktan vermişti. Siz çocuktunuz ve bunu durduracak gücünüz yoktu, bu yüzden kendinizi suçlamak sadece faydasız değil, aynı zamanda mantıksız."

Çenesini göğsüme yaslıyor ve gözlerinde doğal olmayan bir parıltıyla bana bakıyor. "Yine de annenin ölümü için kendini suçluyorsun."

"Kendimi suçlamıyorum."

"Bu yüzden mi intikamcı bir hayaletin ruhuyla Susan'ın peşindesin?" "Buna intikam denir, tatlım. Benim insanlığa katkım
bir altın arayıcısından kurtarmak."

"Saçmalık," diyor usulca ve yanağımı okşamak için elini uzatıyor, önce tereddütle, sanki bunu nasıl yapacağını bilmiyormuş gibi, sonra daha proaktif ve saf bir kararlılıkla. "Sen de benim kadar, hatta belki daha fazla suçlu hissediyorsun çünkü annenle yaşamak yerine üvey annene eziyet etmek için babanla kalmayı seçtin."

"Bunu nereden biliyorsun ki?" "Nate."

Orospu çocuğu.

"Sen de gençtin Kingsley. Hiçbir şey yapamazdın ve artık bu işin peşini bırakmanın zamanı geldi."

"Babandan intikamını onu hapse atarak aldın.
Yapmadım."

"Ve bakın bu beni nereye getirdi. Yirmi beş yıldır omzumun üzerinden bakıyor, onun nihai tahliyesi için günleri ve ayları sayıyorum. Daha önemli şeyler söz konusu olduğunda intikam çözüm değildir."

Dokunuşunun altında çenem sıkıştı. "Ben on üç yaşındayken annemi kendi kanında yüzerken, gözleri yaşlı ve babamın lanetli çakmağını parmaklarının arasında buldum. yüzden, hiçbir koşul altında, o sahneye neden olan kadının yanına kâr kalmasına izin vermeyeceğim."

Çeviri Kitaplar: https://t.me/cevirigiller

"Bunu onun için yapmıyorsun, *kendin* için yapıyorsun." Kravatımı tutuyor, beni sarsıyor ve aynı zamanda kendine çekiyor. "İnsanlığından nasıl sıyrıldığını göremiyor musun? Sana nasıl işkence ettiğini? Gwen bile Susan'ın günlerinde senden uzak durması gerektiğini biliyor çünkü babasından çok bir yabancıya benziyorsun. Hayatının geri kalanında böyle mi olmak istiyorsun?"

"İşin bitti mi?"

"Hayır." Orada biriken gözyaşlarına rağmen çenesini kaldırıyor. "Benden o kadar kolay kurtulamayacaksın."

Bu lanet kadın.

Kendimi onun elinden kurtarıyorum, daha doğrusu beni bırakması için onu zorluyorum ve mutfağa gidip kendime bir bardak su dolduruyorum.

İlk tercihim viski olurdu, ancak bunu gizli bir alkoliğin önüne koymak, bir aptalın eline silah vermekten farksızdır.

Aspen beni takip ediyor ve hiç çekinmeden tezgahla arama girerek beni ona bakmaya zorluyor.

Uzun zamandır beni rahatsız eden o lanet gözlere.

"Kaçabilirsin ama benden saklanamazsın, Kral."

Bana böyle seslenince sikim pantolonumun içinde zıplıyor. Sikeyim o pisliği ve onun tarafından ne kadar kolay tahrik edildiğini.

"Şaşırtıcı derecede yapışkansın," diyorum açık bir . "Ve yine

de hala ilgileniyorsun."

"Belki de fikrimi değiştirdim." "Belki

de sen bir yalancısın."

Bir meleğin zarafetiyle dizlerinin üzerine çökerken yüz hatlarını vahşi bir ateş kaplıyor.

Özel yapım şeytanıma dönüştürdüğüm bir melek.

Pantolonumun kemerini çözüp sikimi çıkardığında tüm planlarım ve düşüncelerim binayı terk ediyor. Onu benden daha çok sevdiği belli olan hain, onun elinde tüm ihtişamıyla zıplıyor.

"Gördün mü?" Bana yavaşça mastürbasyon yaparken sinsi bir gülümseme veriyor. "Sikin de senin bir yalancı olduğunu düşünüyor."

"O fiziksel. Onun fikrinin bir önemi yok."

Diğer eli taşaklarımı okşarken küçük ağzı tepenin etrafını sarıyor ve prekumu emiyor.

"Siktir, tatlım. Dudakların benim için yaratılmış. Şimdi iyi bir kız ol, ağzını aç ve iyi bir fahişe gibi beni em."

Çeviri Kitaplar: https://t.me/cevirigiller

Beni -ya da sığabildiği kadarını- sonuna kadar içine alıyor ve bir succubus kararlılığıyla emiyor.

Aman Tanrım.

Bu kadın beni ilk mastürbasyon seansındaki bir genç gibi boşaltacak.

Parmaklarım saçlarına gömülüyor ve onu yumruğumun etrafına sarıyorum. Aspen performansını artırıyor, tek bir ihtiyaçla başını aşağı yukarı sallıyor - beni boşaltmak.

Parlak gözlerindeki kararlılığı, meydan okumayı ve hatta beni memnun etme ihtiyacını görebiliyorum.

Bu hayatta Aspen'in bu pozisyonda olacağını düşünemezdim. Sadece gururlu değil, aynı zamanda her türlü savunmasızlığı göstermekten nefret ediyor.

Ama benim için diz çöktü.

Bu düşünceyle kemiklerime bir sahiplenme duygusu hücum ediyor.

Aspen vahşi bir at olabilir, ama o *benim* vahşi atım.

Saçlarını tuttuğum gibi, boğazının arkasına vurarak içeri doğru itiyorum. Kıpırdamadan duruyor, yüzü kızarıyor ve benimle savaşmasını, hatta beni itmesini bekliyorum.

Ama bir şey oldu.

Çenesini ve tutuşunu gevşetiyor ve amını becerdiğim gibi ağzını da acımasızca becermeme izin veriyor.

Kendimi tutmam ve kesinlikle ağırdan almam. Tıpkı ikimizin de istediği gibi. Ve bu vahşi kadın, çenesinden salya ve precum damlarken bile çılgınlığımın her damlasını alıyor.

Gözleri yaşlarla dolsa bile.

Sik beni. Bu güzel cadı benim ölümüm olacak.

Tam onun güzel boğazına boşalacaktım ki, burada olmasını beklediğim son kişi koridorun sonundan seslendi.

"Buradayım baba!"

Çeviri Kitaplar: https://t.me/cevirigiller

24

Çeviri Kitaplar: https://t.me/cevirigiller

ASPEN

Donup kaldım.

Kingsley'in saçıma tutunması da öyle. Ve

dünya da öyle.

En azından bir saniyeliğine.

Sonra her şey bir kasırga gibi geri geliyor. Alkolden mi, Kingsley'e verdiğim aşırı bilgiden mi, yoksa onun için dizlerimin üstüne çökmüş olmamdan mı bilmiyorum ama kendimi o kadar yabancı hissediyorum ki, yer yarılsa da içine girsem diyorum.

Boğazımın onun tarafından sikilmesinin beni çok tahrik etmesine yardımcı olmuyor, klitorisime birkaç vuruş beni orgazm etmek için yeterli olurdu.

Ama Gwen'in koridordan gelen ayak sesleri neredeyse sisi dağıtmaya yetiyor. *Neredeyse.*

Kingsley'in sikini yavaşça bırakmaya başlıyorum, ama saçlarımı tutarak beni yerimde sabitliyor ve beni hazırlıksız yakalayan bir şiddetle içeri itiyor.

Bu deli herif ne yapıyor? Eğer Gwen gelirse, ikimizin de hoş olmayan bir görüntüsünü görecek. Ama döl boğazımdan aşağı patlayıp ağzımı doldurduğunda itiraz etme ya da bacaklarımın arasındaki yanan zonklamayı bastırma şansım yok. Aynı anda Gwen içeri dalıyor. "Baba!"

Tezgâhın arkasındaki pozisyonumdan yüzündeki gergin çizgileri görebiliyorum, ama bu aynı zamanda kızgın olduğu zamanki ifadesi, bu yüzden gerçekten Gwen'in gördüğü şeyin bu olduğunu umuyorum. Zevk kısmını değil.

Sonunda çekip kendini içeri attığında, neredeyse nefes nefese kalmıştım. Nefes almak için bir an durdu, sonra gergin bir sesle, "Burada ne yapıyorsun, Gwen?" dedi.

"Burası benim de evim, biliyorsun. Kısa bir süre önce burada yaşıyordum," diyor tavırlı bir şekilde ve bir tabureye bir şey, muhtemelen çantasını bırakıp başka bir tabureye tırmandığını duyuyorum. "Ve bugün beni kovmayı aklından bile geçirme."

Çeviri Kitaplar: https://t.me/cevirigiller

O bu kadar yakındayken sürünerek kaçma düşüncelerim tamamen imkânsız.

Kingsley'in dölünü yutabildiğim kadar yutuyorum, ses çıkarmamak için ninja seviyesinde bir iş yapıyorum.

Su bardağını kapıyor ve diğer elini kayıtsızca tezgâhın üzerine koyuyor. "Aramız pek iyi değil, Gwen."

"Benimle nasıl olur da konuşmazsın baba? Ben senin küçük meleğin değil miyim?" Sesindeki şımarık prenses tonunu duyabiliyorum. O gerçekten babasının küçük kızı.

"Beni kadın dövmekle suçladığın zaman değil."

"Özür dilerim," diye hayıflandı. "Çok duygusaldım, çünkü Aspen'den hoşlanmadığını biliyorum. Aspen'den bahsetmişken, dışarıdaki onun arabası mı?"

Oh, kahretsin. Kahretsin!

Kingsley'nin evinin müdavimi olarak, o farkına varmadan bu işten sıyrılabileceğimi nasıl düşünebilirdim?

Kingsley her zamanki soğukkanlılığıyla,

"Hayır," der. "O zaman kimin?"

"Tanıdıklarımdan biri," diye dişlerinin arasından ürpertici bir rahatlıkla yalan söylüyor. "Neredeler?" Gwen ısrar eder.

"Ofisimde."

"Peki sen neden ofisinde değilsin?"

"Neden uğruna benimle dişe diş mücadele ettiğin kocanla birlikte değilsin?" diye karşılık veriyor.

"Zaten özür diledim, neden beni kovuyorsun?" Öfkelendi. "Ve Nate'in bir müşteriyle acil bir toplantısı vardı. Ayrıca yönetici rolünü üstlenmeyeceği belli olan bir ortak yüzünden geç saatlere kadar çalışacak."

"Yani şimdi bir işkolikle evlenmen benim suçum mu?" "Ah, kazanmama hiç izin vermiyorsun, değil mi?"

Bir de bana sor.

Ona ters ters bakıp kalçasını çimdikliyorum, o da ciddiyetini koruyor, ben de daha sert bir şekilde tekrar yapıyorum. Bu sefer iniltisini bir yudum suyla örtüyor ve bana ölümcül bir bakış atıyor.

Gwen'e sahte bir gülümsemeyle "Elimde olsa yapmazdım," der.

"Sen imkânsızsın. Hiçbir kadının seninle yuva kurmak istememesine şaşırmadım."

Çeviri Kitaplar: https://t.me/cevirigiller

"Tam tersi. Kimseyle yuva kurmakla ilgilenmeyen benim."

"Çünkü onlar sana sahip olmazdı."

"Çünkü *ben* onlara sahip olamam."

Bir duraklama oluyor ve baba ile kızın birbirlerine ters ters baktıklarını hayal ediyorum, ya da en azından kız öyle. Kingsley her şeyden çok eğleniyor gibi görünüyor.

Lanet yerde dizlerinin üzerinde olan o değil.

Gwen bıkkın bir ses çıkarır. "Her neyse. En azından Aspen sakinleşiyor."

Kingsley bana "Ne zamandan beri?" der gibi eğlenen bir bakış attıktan sonra Gwen'e "Bunu sana o mu söyledi?" diye soruyor.

"Hayır, ama geçen gece onun evine gittiğimde bir sandalyenin arkasında bir adamın ceketini gördüm. Sanırım orada unutmuş." Mutfakta ayak seslerini duyuyorum ve sonra bir dolaba uzanırken kolunu görüyorum. "Garipti çünkü Aspen'in duygusal bir şey yaptığını hayal edemiyorum ama belki de ilişkisi olduğu farklıdır. Her neyse, beni onunla tanıştıracağı zaman için heyecanlıyım."

Kalbim göğsümde gürültüyle atıyor ve onun sözlerine o kadar odaklanmış durumdayım ki, içinde bulunduğum pozisyonun artık bir önemi bile yok.

Gwen onu ilişkide olduğum adamla tanıştırmamı istiyor. Bu tesadüfen onun babası oluyor ve tanıştırma olmayacak ama yine de.

"Anlıyorum." Kingsley kendinden çok memnun görünüyor.

"Tüm söyleyeceğin bu mu?" Gwen kuşku dolu bir ifadeyle sorar.

"Başka ne diyebilirim ki?"

"Bilmiyorum... kıskanmıyor musun?"

Kendinden mi?

"Hayır," diyor omuzlarımı titreten aynı neşeyle. "Azıcık bile mi?" Gwen'in sesi şimdi yaralı geliyor. "O alacak
Aspen'den uzakta, biliyorsun. Belki geçmişte onunla hiç ilişkiniz olmadı ama hayatım boyunca onu aradınız."

Ona bakarken dudaklarım aralanıyor.

Beni mi arıyormuş? Bu yeni bir bilgi.

Kingsley'nin şakacı ifadesi kayboldu, "Ben sadece seni terk ettiği için ona cehennemi yaşatmak için onu arıyordum."

Çeviri Kitaplar: https://t.me/cevirigiller

"Yine de... ondan hiç etkilenmedin mi?"

"Hayır."

Gözlerimi kısıyorum ve aletini kavrıyorum ve yavaşça avucumun altında canlanıyor. *Beni hiç çekici bulmadın, ha?*

Bana dik dik bakıyor, gözleri karanlık bir şehvetle parlıyor ve dikkatini hızla muhtemelen en sevdiği çayı hazırlamakta olan Gwen'e çeviriyor.

"Senin kaybın," diyor. "Aspen bir av."

"Öyle mi?" Kingsley benim adıma soruyor.

"Tabii ki. Güzel, akıllı ve tanıdığım en başarılı kadın, yani evet, kesinlikle herkesin sahip olmak isteyeceği ama olamayacağı bir av. O adam hariç tabii ki."

Ağzımda tuzlu bir tat patlıyor ve bunun bir gözyaşı olduğunu fark ediyorum.

Mutlu bir

Gözyaşı.

Artık başarılı bir kadın olarak ölebilirim. Hiç düşünmemiştim

Kızımın bana iltifat ettiğini duyacağım bir gün.

Yaşadığım tüm zorluklara değdi. Kötü, korkutucu ve son derece çirkin.

"Keşke biraz alkolik olmasaydı." Gwen'in sesindeki hüzün yüzüme tokat gibi çarpıyor.

Kingsley yüzünde *ben sana söylemiştim* ifadesi ile bana bakıyor.

"Başta fark etmedim," diye devam ediyor Gwen. "Ama benim bakmadığımı düşündüğü zamanlarda kahvesine hep alkol koyar. Geçen gün yanına oturdum ve alkolün neden olduğu hastalıklarla ilgili bir makale açtım ama fark ettiğini sanmıyorum. Bunu ona doğrudan söylemek istemiyorum çünkü bu yüzden benden nefret edebilir. Sence Caroline'e sormalı mıyım?"

"Bilmiyorum, umurumda da değil. Ayrıca, daha birkaç ay önce Aspen'den ölesiye nefret ederken neden bu kadar yakınlaşıyorsun?"

"Bu onu tanımadan önceydi. Duygularını nasıl ifade edeceği konusunda hiçbir fikri yok ve bazen sohbet etmeye çalışırken boş boş bakması çok sevimli oluyor."

Yanaklarım ısındı. Tanrım. Şimdiye kadar karakterimden hiç utanmamıştım. Tam da buradayken üçüncü şahıs olarak tartışılıyor olmam daha da utanç verici.

"Ayrıca, ondan nefret eden sensin ve ben sadece seni körü körüne takip ediyordum. Artık kendimim."

"Öyle mi?"

Çeviri Kitaplar: https://t.me/cevirigiller

"Bu doğru. Bu yüzden sırf egonu tatmin etmek için ona karışma ya da hayatını cehenneme çevirme. Seni izliyorum baba." Bir el hareketi yaptığını hayal edebiliyorum.

"Korkmam gereken kısım bu mu?"

"Evet. Sonunda onu bulduktan sonra anneme zarar vermene izin vermeyeceğim."

Ayağa kalkıp ona sarılmamak için kendimi zor tutarken topuklarım yere sürtünüyor. Bu sefer o uyanıkken.

Gwen bana anne dedi.

Doğrudan değil, ama yakın.

"Bu de ne?" diye soruyor şüpheyle. Lanet

olsun.

"Fincan," diyor hiç telaşlanmadan. "Şimdi git ya da odana git ki ben de çalışabileyim."

"Ama ben seninle yemek yemek

istiyorum." "Bu gece olmaz, Gwen."

"Her neyse. Onun yerine Nate'e yemek hazırlayacağım ve sen de benim arkadaşlığımı kabul etmediğine pişman olacaksın."

"Yaşayacağım."

"Sıkıcı bir şekilde." Yanağına gürültülü bir öpücük kondurmak için tezgâhın üzerinden uzanışını bir an yakalıyorum ve saklandığım yere daha da büzülüyorum. "Seni seviyorum, baba."

Duruşu ve ifadesi yumuşar. "Ben de seni seviyorum, Angel."

Mırıltısı ve adımları kaybolduğunda nefesimi bırakıyorum ama her ihtimale karşı bir süre daha saklanıyorum.

"İkinci turda sikimi yalamak için kampanya mı yapıyorsun?" Kingsley o uhrevi kibriyle bana sırıtıyor.

"Sanki. Kızımız bu kadar yakındayken boğazıma çöktüğüne inanamıyorum." Ona kızımız dediğim için duraksadım. *Kahretsin.* Kendimi toparlamam lazım çünkü *aramızdaki* şeylere inanmaya başlıyorum.

Bizim zamanımız.

Bizim işimiz.

İlişkimiz.

Tanrım. Ben bunun için kaydolmadım.

"Beni tekrar engellemesine izin vermeyecektim. Yoksa kocasını şimdiye kadar yaptığımdan daha kötü bir şekilde engelleyeceğim."

"." Ayağa kalkmaya başladım ve uyuşan ayaklarım yüzünden dengemi kaybettim.

Çeviri Kitaplar: https://t.me/cevirigiller

Kingsley'in göğsüne yaslanıyorum ve o da belimden tutup tezgâhın üzerine koyuyor, sonra da hiç çekinmeden bacaklarımın arasına girip eteğimi belime kadar çekiyor.

Gömleğimin düğmelerini açıyor ve zorla kollarımdan aşağı çekip yere atıyor. Yarı çıplak kalana kadar sütyenim de onu takip ediyor ve onun tecavüzüne o kadar hazırım ki bu biraz korkutucu.

"Yazık." Başparmağıyla ağzımı siliyor, orada kalan dölleri topluyor, sonra dudaklarımın arasından geçiriyor. "Dizlerinin üzerinde iyi görünüyordun."

"Uğruna diz çökeceğim tek erkek sensin."

Gözleri kararıyor ve tutuşu daha önce hiç tanık olmadığım kadar sahiplenici bir hal alıyor. Ve nedense ağzım kuruyor.

"Ve gelecekte başka kimse için diz çökmeyeceksin," diye aniden duyurdu.

"Ne demek istiyorsun-" Sözlerim bir ayak sesiyle kesildi.

"Baba! Bu Aspen'in arabası. Plakası aynı, lanet olsun!" Kingsley ve ben de birbirimize "lanet olsun" ifadeleriyle bakıyoruz.

Kıyamet koparken çıplaklığımı gizlemek için yüzümü gövdesine gömüyorum.

Çeviri Kitaplar: https://t.me/cevirigiller

25

Çeviri Kitaplar: https://t.me/cevirigiller

KINGSLEY

Bu gezegendeki herhangi birine karşı sorumlu olmak masanın dışındadır ve pazarlığa açık değildir.

Ancak hayatı benimkiyle o kadar iç içe geçmiş bir kişi var ki, ona karşı bir tür sorumluluk hissetmemek mümkün değil. Temelde benimle birlikte büyüyen ve hayatımın tüm önemli anlarında yanımda olan tek kişi.

Babamın evinden taşınmam. Üniversite yıllarım. Hukuk fakültesi. Baroyu geçmek. Weaver & Shaw'a başlamak. Babamın ölümü.

Ve sonunda, sonunda annesini buldu.

Ve o kişi şu anda bana ve kanepenin diğer ucuna can havliyle tutunmayı seçen Aspen'e bakan sandalyede oturuyor.

İki saniye önce o pozisyonda olan bendim, can havliyle tutunduğu bendim ama şimdi aceleyle kıyafetlerini giydikten sonra artık çıplak olmadığına göre, görünüşe göre hizmet edecek bir rolüm yok.

Kızımın bakışlarına maruz kalmak dışında tabii ki.

Gwen'in yüzünde mağrur bir prenses ifadesi var. Ayak vuruşlarını ve kollarını kavuşturmasını saymazsak.

O ve Aspen son on beş dakikadır kıpkırmızı, başka koşullar altında komik görünebilirdi.

"İkiniz de fark etmediyseniz diye söylüyorum, bir açıklama bekliyorum," diyor açık bir inatçılıkla, şahdamarına doğru ilerleyerek.

O kesinlikle benim ve Aspen'in kızı.

Annesi kanepedeki köşesine daha da büzüldü. Gwen'in daha önce ondan bahsettiğini duyduktan sonra havalara uçmuştu ve bu huşu dolu ifadeyi daha uzun süre korumak için konuşmayı teşvik ettim.

Ancak şimdi, açıkça kendi elementinin dışında.

Bacaklarımı önüme uzatarak Gwen'in renkli gözleriyle buluşuyorum. "Pekala, size hiçbir şey açıklamak zorunda olmadığımızı belirtmeme izin verin. Son baktığımda ebeveyn bendim."

"Son baktığımda ondan etkilenmediğini söylemiştin," diye veriyor küçük fingirdek. "Çıplak şovuma bakılırsa bu kesinlikle yanlış.

Çeviri Kitaplar: https://t.me/cevirigiller

girdim. İşle ilgili olmadığını tahmin ediyorum." Aspen boğazını temizleyerek, "Özür dilerim," diye fısıldıyor.

"Ne için?" Gwen'in sesi annesiyle konuşurken yumuşuyor, bana karşı olan şımarık tavrının aksine. Onu biraz fazla şımartmış olabilirim.

Aspen kısa bir süre için onun bakışlarıyla buluşuyor. "Buna tanık olmak zorunda kaldığın için."

"Aranızda bir şey olduğu ve bana söylemediğiniz için daha fazla üzgün olman gerekmez mi?"

"Bu bir şey değil," diye geveliyor Aspen, Gwen'i düzeltmek için acele ediyor ve onu becerirken boğazını sıkmaya çok yaklaşıyorum.

"O zaman nesin sen?" diye soruyor kızım.

"Güzel soru. Neden cevap ver, cadı? Neyiz biz?"

Bana kuşkulu bir bakış attı. *Ne oldu?* Bunun kendi yolunda gideceğini mi düşündü? Sadece tek bir yol var ve o bizim ne olduğumuzu inkar ederek her şeyi mahvetti.

Gwen hâlâ ayağını yere vurarak, "Umarım her neyse, adı bir ilişkidir," diyor. İkimiz de cevap vermeyince nefesi kesiliyor. "Aman Tanrım, çıkar ilişkisi olan arkadaşlar mısınız?"

"Biz arkadaş değiliz," diyorum hissetmediğim bir sakinlikle.

Bunun üzerine Aspen'in omuzları kırılıyor, omurgası dikleşiyor ve sadece kendisinin başarabildiği o ateşli sürtük rolüne bürünüyor. "Evet, değiliz."

"O zaman bu sadece fayda mı?" Gwen ellerini havaya kaldırır. "Buna inanamıyorum. Bunu en son yaptığınızda, birlikten ayrıldım ve tüm hayatımı annesiz yaşadım. Bir kez daha bencilce davrandığınız ve her ne cinsel anlaşmanız varsa beni dikkate almadığınız için teşekkürler."

Aspen solgun.

Gözlerimi kırpmadan Gwen'e bakıyorum. "Bizimle nasıl konuştuğuna dikkat et. Biz ebeveyniz, tam tersi değil."

"O zaman öyle davran ve kafamı karıştırmayı bırak." Ayağa fırlıyor ve Aspen'e köpek yavrusu gözleriyle bakıyor. "Beni hayal kırıklığına uğrattın. Bana bunları anlatabileceğin bir noktaya geldiğimizi sanıyordum ama sanırım hiç ilerleme kaydedemedik." Başını bana doğru salladı. "Ben de aramızda sır yok sanıyordum baba."

"Bunu ben komadayken en iyi arkadaşımla evlenen kişi söylüyor."

"Nate'i seviyorum. Her zaman sevdim. Siz birbirinizi seviyor musunuz?" İkimiz de cevap vermeyince, bize dramatik bir bakış attı ve

Çeviri Kitaplar: https://t.me/cevirigiller

çantasını omzuna attı. "İlişkinizin ne olduğuna ve benim bu ilişkideki yerime karar verdiğinizde beni arayın."

Kadın kapıyı arkasından çarparak kapattığında kapı neredeyse menteşelerinden kırılacaktı.

Onu.

İşte bu dramatik, gereksiz ve Gwen'in abartılı empatik eğilimler.

Ancak Aspen her şeyi çok ciddiye almış gibi görünüyor, çünkü ayağa kalkıyor, bacakları Gwen'in peşinden gitmeye çalışıyormuş gibi titriyor.

Onu belinden tuttum, sonra tekrar oturttum. Omzunun üzerinden bana ters ters bakıyor. "Arkadaş olmadığımızı sanıyordum. Bırak beni."

"Bu doğru. Biz arkadaş değiliz, tatlım. Sen benim kadınımsın."

Başını eğip boğazını temizlemeden önce meraklı bir domates vakası gibi kızardığına yemin edebilirim. "Gwen bizden nefret ediyor olmalı."

"Hayır, sadece o anın heyecanına kapıldı. Nate'e her şeyi anlattıktan sonra sakinleşecek ve onun adına tartışacak olan kişi o olacak. Dezavantajı ise Nate'in ondan daha az duygusal olması ve bununla başa çıkmanın daha zor olması."

Yüzünü göğsüme saklayarak inliyor. "Onu kaybetmek istemiyorum."

"Kaybetmeyeceksin. O senden hoşlanıyor."

Bana bakarken gözleri sayısız renkte patlıyor. "Gerçekten mi?"

"Evet. Ve affedici bir tiptir. Bunu aldığına dair hiçbir fikrim yok."

"Kesinlikle senden değil."

"Ya da sen."

Gülümsüyor, sonra kısa süre sonra gülümsemesi düşüyor ve uzaklaşmaya çalışıyor. "Nereye gittiğini sanıyorsun, tatlım?"

"Eve. Sanırım bir gece için yeterince zarar verdik."

"Siktir et. Hasar çoktan verildi." İki parmağımla çenesini tutup yukarı kaldırıyorum. "Ayrıca, böyle bir gecede yalnız olmaktan nefret ediyorsun, değil mi?"

"Böyle bir durumda seksi nasıl düşünebiliyorsun?"

"Söz konusu sen olduğunda her durumda seksi düşünüyorum, bu yüzden bunda şaşılacak bir şey göremiyorum."

"Hiç doyacak mısın?"

"Doyacak mısın?"

Çeviri Kitaplar: https://t.me/cevirigiller

Tereddüt ediyor ama cevap vermiyor ve dudaklarımı onunkilere mühürleyip Gwen'in yarıda bıraktığı şeyi bitirdiğimde cevap vermesine izin vermiyorum.

BEKLEDİĞİMİN TAM ZITTINA, GWEN mücadele ediyor.

Ön sevişmemize girdiğinden beri bir hafta geçti ve o zamandan beri ikimizle de zoru oynuyor.

Ancak beklediğim gibi, Nate kalbini döktüğü kişiydi ve onun temsilcisi olarak hareket etmek için metaforik bir pelerin ve karton bir şövalyelikle geldi.

Aspen içindeki diplomatı kanalize ederek açıklamaya çalıştı. Ona, ben uyurken kızımla seks yapmasını açıklayacak bir şeyim olmadığını söyledim.

Bana lanet olası bir aptal dedi, Aspen bana ters ters baktı ve sonra mantıklı - aynı zamanda *sıkıcı*- konuşmalarına devam etmek için birlikte ayrılmaya kalkıştılar. Tabii ki ben buna izin vermedim.

Sadece arkadaş olmaları umurumda değil. Nate hala onun yakın olduğu tek erkek ve bir noktada, onların seks arkadaşı olduklarına inandım.

Gerçekten cinsel partner olup olmadıklarından emin olamamamın tek nedeni, Nate'in yattığı kadınları kullanılmış mendil gibi atmasıydı.

Yine de bir parçam Aspen'in onunla arkadaşlığını sürdürecek kadar özel olduğunu düşünüyordu.

Bu düşünce göğsümde yanan bir ateş bıraktı. Bir başkan adayı kadar kendimi küçümserim. Bunu sadece sahte olduğu zamanlarda yaparım.

Bununla birlikte, Aspen bir eş seçmek zorunda kalsaydı, bu kişinin Nate gibi biri olacağı düşüncesini inkar edemem. Her ne kadar soğukkanlı ve mesafeli olsa da, en az onun kadar aklı başında biri, Aspen'i hiçbir şey yapmaya zorlamıyor ve tartışmaya girmiyor.

Şimdi, beni yanlış anlamayın. Bunu yüksek sesle itiraf etme şansım sıfır, ancak bu düşüncenin kafamın içinde kira ödemeden gizlenmediği anlamına gelmiyor.

Benim çözümüm mü? Nicolo açısını kullanarak, Aspen'i yanımda tutmak için onunla bir öğle yemeği toplantımız olduğunu söyleyerek yalan söylemek.

Öğle yemeği benim evimde, yemek yemeyi reddettiği için kıçına kırmızı bir şaplak attıktan ve ardından yemek yemesini emrettikten hemen sonra gerçekleşti.

Şu anda pencerenin yanında duruyor, üzerinde sadece benim gömleğim var.

Çeviri Kitaplar: https://t.me/cevirigiller

Ve hickeys.

Ve ısırık izleri.

Ve el izim.

Güzel bacakları soluk morluklarla kaplı. Bir noktadan sonra, boynundakileri kapatmak için bir ton makyaj yapmak zorunda kaldığı zamanlar hariç, onlardan şikayet etmeyi bıraktı.

Bir daha orayı ısırmamamı istedi ama siktir et.

Sadece bana ait olması için teninin her santimini işaretlemek gibi hayvani bir ihtiyaç duyuyorum.

Yani onun bedenine sahip olan ve ruhunu fethetme misyonu olan tek erkek benim.

Daha önce hiçbir kadına karşı böyle duygular beslememiştim. Onunla ilk tanıştığımda daha fazlasını istediğime dair bir ipucu vardı, ama bu yakıcı saplantı boyutunda değildi.

Onun tadına bakmak için yedi gün yirmi dört saat aç kalacak kadar değil.

Ben hiçbir zaman kolay bağlanan bir erkek olmadım, ya da hiç olmadım. Bir kadına asla iki kez bakmadım ya da onu benimle kalması için tuzağa düşürmek için birbiri ardına fikirler üretmedim.

Ancak pencerede duran, telefonunu kontrol eden ve şakağına masaj yapan kadın, tüm bunların istisnasıdır.

O kadar güzel ki, benim özel düşmüş meleğim ve şeytanın en sevdiği iblis gibi.

Dürtülerime karşı koyamayarak boxer külotumu çekip ona doğru yürüdüm, sonra sahiplenici bir kolumu beline dolayarak onu arkadan koza gibi sardım.

Seks ve ben kokuyor.

Artık hep onun üzerinde kendimi kokluyorum ve bu anı dolu dolu yaşamamı sağlayan hassas burnum için şükrediyorum.

Diğer elimle başına masaj yapıyorum ve o da iç çekiyor. "Mmm. Tam orası." "Hâlâ şiddetli baş ağrıların var mı?"

"Sadece yorgun olduğumda. Birisi sayesinde." Bana ters ters bakıyor ve ben sadece sırıtarak görevime devam ediyorum.

Aspen yedi gündür ayık ve bahse girerim içkiyi bırakma kararının Gwen'in ona alkolik demesiyle bir ilgisi vardır. Aspen hakkında öğrendiğim bir şey varsa, o da zayıf olmaktan tutkuyla nefret ettiği. Zorlu çocukluğunun, mafya babasının ve zirvedeki yerini kapmak için yapmak zorunda kaldığı şeylerin bir sonucu.

Çeviri Kitaplar: https://t.me/cevirigiller

Ve onun mantığına göre, Gwen'in gözünde mükemmelden daha az mükemmel olmak bir zayıflık işaretidir.

Bu gerçeğe en uzak şey, ama içkiyi bırakmasını sağlayacaksa, istediği kadar inansın.

Geri çekilirken sevimli bir şekilde huysuz bir yaratık oldu. İlk birkaç gün en kötüsüydü ama yavaş yavaş alışıyor ve hatta daha fazla yemeye başladı. Ve en sevdiğim kısmı? Her fırsatta beni arıyor ve sırf ondan bir tepki almak için onu görmezden gelmeye çalıştığımda, telefonumu kendi davet biçimi olan erotik resimlerle bombaladı.

İç çekerek elimde rahatlıyor ve telefonda hareketleri bile duraklıyor.

"Hâlâ Gwen'e ulaşmaya mı çalışıyorsun?" Caroline ve Gwen ile grup sohbetine açılan ekranı gösteriyorum.

"Beni görmezden geliyor ama Caroline'la gayet iyi konuşuyor." "Bu onun öfkesinin bir tezahürü. Kendine gelecektir."

"Ayrıca onun affedici bir tip olduğunu söylemiştin ama görünüşe göre bu kişilik özelliği bu olay için geçerli değil." Sesi alçalıyor. "Sonunda onu elde ettikten sonra parmaklarımın arasından kayıp gidiyormuş gibi hissediyorum. Ya bende hayal kırıklığı yaratmaya devam ederse?"

"Küçüklüğünden beri anne olmak istiyordu, dolayısıyla bu arzunun azalma ihtimali sıfırın altında bir yerde. Gwen çıldırtıcı derecede kararlı ve istediğini elde edene kadar vazgeçmiyor."

Gwen'den her bahsettiğimde olduğu gibi yüzü aydınlanıyor ve sonra bir kolunu karnına doluyor. "Biliyor musun, içimdeyken çok tekme atardı, bazen gecenin bir yarısı beni uykumdan çekip çıkarırdı. Hasta falan olduğunu düşündüm ve bu konuda hiçbir şey yapamadım yoksa teyzem ve eniştemin tacizini tetikleyebilirdim."

Çenem sıkıştı ve sıkmamak ya da daha kötü bir şey yapmamak için kafasına masaj yapmayı bıraktım.

Benim gibi Aspen de geçmişi hakkında konuşmayı sevmez. Bu, isteyerek bir bakış attığı nadir anlardan biri.

"Teyzen ve amcan hala hayatta mı?"

"Neyse ki hayır. Ben kısa bir süre sonra korkunç bir kazada öldüler. Teyzemin kafası cesedinden bir mil uzakta bulundu." "İyi ki kurtulduk."

Titriyor. "Ben de sevineceğimi sanmıştım ama onların ölümü bana kaybettiğim kızımı geri vermedi. O zamanlar her fırsatta bana vuruyorlardı.

Çeviri Kitaplar: https://t.me/cevirigiller

beni de zehirlemeye çalıştı ve öleceğimi düşünene kadar beni kilit altında tuttu."

"Ama sen . Sen buradasın."

"Evet. Evin her yerine tuzaklar kurdum ve hayatlarını cehenneme çevirdim. İçimde büyüyen bebeği korumak için güneşin altında her şeyi denedim. Gençtim ama aslında çocuk değildim ve hayatımda ilk kez kendimi başka birine karşı sorumlu hissettim. Onu öğrendiğim anda ona aşık oldum ve ona sürekli kitap okudum, her tür müziği dinlettim ve ona keyif alamayacak kadar pragmatik olduğum mutlu hikayeler anlattım. Ben... onun sevilmesini, ilgi görmesini ve benimkinden farklı bir hikayesi olmasını istedim. Bu yüzden o ölü bebeği kollarıma verdiklerinde tüm amacımı kaybettim ve sadece hayatta kaldım. Ta ki şu ana kadar. Çocuk olmamasına ve evli olmasına rağmen sahip olduğum ve olmadığım her şeyi ona vermek istiyorum. Bu garip mi?"

"Hayır, bu sadece bir ebeveyn olduğunuz anlamına geliyor. Ve eğer teselli olacaksa, ben de onun benimkinden farklı bir hikayesi olmasını istedim. Muhtemelen bu yüzden onu çok fazla şımarttım ve korudum."

Yüzünü bana dönerek onu bırakmam için beni zorluyor. "Sen harika bir babasın, Kingsley. Tanıdığım en iyi babasın."

"Ya çok fazla baba tanımıyorsunuz ya da bu bir iltifattı."

Boynunda bir kızarıklık patlıyor ve "Kapa çeneni" diye fısıldıyor.

"Merak etme. Duygularını bir sır olarak saklayacağım, tatlım. Kızımız bile bunu öğrenmeyecek."

Duraklıyor, dudakları aralanıyor. "Sen... az önce... Az önce ona kızımız mı dedin?"

"değil mi?"

"Evet, ama bunu daha önce hiç söylememiştin."

"Geçen gün ona önce kızımız dedin. Ben de modaya ayak uyduruyorum."

Bana bir gülümseme gönderdi. "Teşekkür ."

"Dünyanın sonu mu geldi yoksa bana teşekkür
mü ettin?" "Sadece devam et ve ukalalık yapmayı
bırak."

Onu kendime doğru çektim. "Öyle miyim?"

" kötüsü." Burnunu göğsüme dayayarak iç geçiriyor. "Ama hey, kokun kesinlikle yoksunluk baş ağrısını kovuyor."

"Her sarılma için bir sikiş istiyorum."

Çeviri Kitaplar: https://t.me/cevirigiller

Omuzları gülmekten titriyor. "Seks bağımlısı."

Kızgın saçlarını okşadım. "Suçlu olduğumu kabul ediyorum, Sayın Yargıç."

Bir süre öyle kaldık, kolları belime sarılmıştı, yüzü göğsüme gömülmüştü ve parmaklarım saçlarıyla oynuyordu.

Ve eğer zaman durabilseydi, bu mükemmel bir an olurdu.

Bir süre sonra, "Bana anlattıklarını Gwen'e de anlatmalısın," diyorum. "O anlayacaktır."

"Yapmamayı tercih ederim."

"Her zaman güçlü olmak zorunda değilsin Aspen. Seni sen olduğun için görmesi gereken insanlar var, etin ve kanın da buna dahil. Kusurların, zayıflıkların ve her şeyinle. Gwen gibi empati kurabilen biri bunu takdir edecektir."

"Ben... bunu düşüneceğim." Bir nefes bırakıyor. "Bunca yıldan sonra çok garip geliyor. Pek çok şey öyle."

"Ne gibi?"

"Seni, Caroline'ı ve Gwen'i nasıl bulduğum gibi. Ölmek üzere olan hastaların ölmeden önce yaşadıkları o ani yaşam dalgası gibi."

"Bu iç karartıcı bir benzetme."

"Biliyorum. Sadece bunu düşünmeden edemiyorum."

"Düşünmeden edemediğim şey, teyzen ve enişteninBen."

Kaşlarını çatarak başını kaldırıyor. "Ben de öyle. Bütün bu yıllar boyunca Caroline onlara yardım etti ama böyle bir şey olmadığına yemin etti."

Bundan hoşlanmadım. Bu bir bulmacanın eksik parçası ve tüm resmi bozan bir kara delik. En kötüsü de bu teorinin tek bağlantıları olan Aspen'in teyzesi ve amcasının ortadan kaybolmuş olması.

Sanki her şey planlanmış gibi.

Telefonum yanımızda, yerde bip sesi çıkarıyor ama .

Aspen biraz sertleşiyor, sonra kurnazca geri çekiliyor. "Ben işimin başına dönüyorum."

Gözden kaybolmadan önce bileğini kavrıyorum. "Neden?"

"Ne demek neden? Bir müşteriyle toplantım var."

"Merak ettiğim bu değil. Az önce neden benden uzaklaştın?"

"Ben...yapmadım."

"Bakışlarıma bile karşılık vermiyorsun." Sessiz gözleriyle karşılaşmak için başını yukarı eğiyorum.

Çeviri Kitaplar: https://t.me/cevirigiller

Sanki savaş modundaymış gibi tüm ışığı kayboluyor. Bazen onu bulmanın imkânsız olduğu daha derin bir parçasına kaçtığı bu modu vardır.

"Benim işim var, Kingsley. Hepimizin sırtını milyarları yok."

"Sosyal ayrımcılık acınız sadece acınası değil, aynı zamanda hiçbir mantığa dayanmıyor."

"O zaman ben zavallıyım." Beni zorla itiyor, yerden kıyafetlerini alıyor ve banyonun kapısını çarparak kapatıyor.

Onu oradan çekip çıkarmak ve var olmayan külotunu neyin karıştırdığını görmek üzereydim, ama bu sadece bir kavgaya yol açardı.

Eşit derecede inatçı kişiliklerimiz düşünüldüğünde, bazen işleri oluruna bırakmak daha iyidir.

Telefonumu elime alıyorum ve ekranda önceki yan parçalarımdan birinden gelen bir mesaj gördüğümde duraklıyorum.

Hey, seksi şey.

Gözlerimi önce ona, sonra da banyo kapısına diktim. Aspen görmüş olamaz.

Eğer bilseydi, bu konuda kıyameti koparırdı.

Mesajı siliyorum, numarayı engelliyorum ve kendiminkini değiştirmeyi düşünüyorum. Gizlilik sözleşmelerini ciddiye almaları gerekirken çok fazla kadın bunu biliyor.

Artık bir önemi yok. Aslında,

hiç olmadılar.

Görünüşe göre bunu yapan tek kadın bana kızgın.

Çeviri Kitaplar: https://t.me/cevirigiller

26

Çeviri Kitaplar: https://t.me/cevirigiller

ASPEN

Ben mantıklı bir insanım.

Aslında bu nedenle çocukluğumdan beri kendimi gerçek yaşımdan daha yaşlı hissederim.

Duyguların beni etkilemesine izin vermem, beklenmedik bir hamilelik ve çözülmemiş duyguları olan hormonlu bir gençken bile.

Ana hedefim her zaman hayatta kalmak, içine doğduğum çukurdan kaçmak ve ailemden tamamen farklı bir hayat sürmek oldu.

Kimseye beni ezip geçme şansı vermemek için avukatlık yapmayı seçtim. Böylece kaçaklarla ilgili istatistikleri yenebilir ve başarılı olabileceğimizi kanıtlayabilirdim.

Kim olduğumuzu kökenlerimiz değil, eylemlerimiz belirler.

Tarihimi yeniden yazmak, yeni bir başlangıç yapmak ve geçmişimi gömmek istedim.

Bunun beni yakalayacağını çok az biliyordum. Ya da kendimi tanıdığım en mantıksız insan olarak bulacağımı.

Başka bir kadının Kingsley'e yazdığı mesajı gördüğüm günden bu yana bir hafta geçti.

Bütün bir hafta boyunca bana saldırmaya hiç hakkı olmayan kasvetli duygularla mücadele ettim.

O hafta boyunca uzaklaşmaya çalıştım ama Kingsley bana yalnız zaman bırakmayan lanet bir canavar.

Kirli seksin ortasında, bana şaplak atarken, barbarca ısırıklarıyla etimi işaretlerken, nefesimi tutacak zamanım olmadı.

Seks sırasında sert ellerine alışmış olmaktan ve saçlarımı yıkarken nazik ama sert ellerine alışmaktan, her teline tapmaktan nefret ediyorum. Ya da özellikle yoksunluğuma yardımcı olmak için bulduğu özel tariflerle beni beslemesinden.

Ya da dayanıklılığımı artırmak için beni evindeki spor salonuna sürüklemesi ve her zaman, hiç şüphesiz, antrenmanın ortasında beni becermesi çünkü o asla doymak bilmeyen bir hayvan.

Ama en çok nefret ettiğim şey, tüm bu olaylarla ilgili görüşümün bulanıklaşmaya başlaması.

Çeviri Kitaplar: https://t.me/cevirigiller

İşte bu yüzden irademden geriye kalanları toplamam, mantıklı tarafımı çağırmam ve kendime o gün gördüklerimin hiçbir şey olmadığını hatırlatmam gerekiyordu.

Aslında onunla yatmadığını.

Gerçi telefonunu kontrol etmemek için fiziksel olarak mücadele etmek zorunda kaldığım düşünüldüğünde, kendimi bu gerçeğe ikna etmekte pek de iyi bir iş çıkaramıyordum.

İki gece önce pes ettim ve o uyurken şifresini girdim. Şifresini tek nedeni, sanki bana güveniyormuş gibi önümde yazmak konusunda çok açık olması.

Yapmamalıydı, çünkü bu güveni tamamen yıktım. Ancak, gördüğüm mesajdan hiçbir iz yoktu. Kızın adı Britney de rehberinde yoktu.

Başkaları için bu iyiye işaret olabilirdi ama benim şüphe ölçerimi bir kademe daha yukarı itti ve eşyalarını karıştırdığım için kendimden o kadar iğrendim ki bütün gece midem bulandı.

Ben öyle biri değilim. Kıskanmam, kimsenin beni küçük hissettirmesine izin vermem, benimle oynamasına izin vermem.

Peki neden hayal kırıklığından ağlayacak gibi hissediyorum?

Uzun bir nefes alarak Kingsley düşüncesini uzaklaştırmaya çalışıyorum ve Gwen'in evinin ziline basmak için elimi kaldırıyorum.

Nate beni akşam yemeğine davet etti ve bu fırsatı kaçırmazdım. Kızım benden aktif olarak kaçıyor ve son zamanlarda gergin olmamın bir nedeni de bu.

Evleri geniş ama Kingsley'inki gibi katedral seviyesinde değil. Bahçedeki sonsuz renkli çiçek tarhları ile Gwen'in dokunuşuna sahip. Ayrıca ön bahçede onu ve Nate'i huzurlu akşamlarda otururken hayal edebildiğim rahat görünümlü sandalyeler .

Servetine rağmen Nate hep bir apartman dairesinde yaşadı ve burayı sadece uyumak için kullandı. O da benim kadar işkolik, özel hayatı yok.

Ya da eskiden öyleydi.

Şimdi, alışkanlık olarak erken çıkıyor, kişisel zamanına katı sınırlar koyuyor ve son birkaç ayda tüm hayatında olduğundan daha fazla tatile çıktı. Ve en sevimli yanı da tüm kişisel zamanını Gwen'le yürüyüş ve seyahate adamış olması.

Nate'in bu aile babasına dönüşeceğini asla hayal edemezdim ve her zaman aynı zihniyeti paylaştığımızı düşündüğüm için biraz yalnız hissediyorum.

Çeviri Kitaplar: https://t.me/cevirigiller

Kıskandığımdan falan değil. Kıskanmıyorum.

Ben zile basmadan kapı açılıyor ve Gwen girişte belirince yutkunuyorum.

Rahat görünümlü bir şort ve üzerinde "Vanilla is The New Kink" yazan uyumlu bir tişört giyiyor. Saçları dağınık bir şekilde toplanmış ve yanaklarına biraz un serpilmiş.

"Hey," diyorum, daha önce hiç olmadığım kadar gergin hissederek.

Görünüşe göre, kızım dışında her konuda kendime güveniyorum.

Ve babası.

Hayır. Onu düşünmeyi bırak.

"Nate beni davet ," diyorum o sessiz kalınca, sonra ona bir kutu kek veriyorum. "Vanilyalı kek yaptım. En kolayı. İlk üçünü yaktım ama bu zar zor da olsa kurtuldu. Eskiden bunları sokağımızın kenarındaki bir tezgahtan yerdim. Bize bedava veren orta yaşlı bir kadın vardı. Biz, yani ben ve Caroline. Çoğunlukla Callie'ydi çünkü yemekçilerle arkadaş olduğu için yemek artıklarını ona verirlerdi, o da benimle paylaşırdı. Yemek için dilenmektense açlıktan ölmeyi tercih ederdim..." Çok uzun konuştuğumu fark ederek irkiliyorum. "Gevezelik ettiğim için özür dilerim."

"Artık vanilya sevgimi kimden aldığımı biliyorum. Ve bazı gevezelik alışkanlıklarımı da." Gwen küçük bir gülümsemeyle pastayı elimden alıyor. "Bütün gece orada mı duracaksın? İçeri gel."

Arkasından gidiyorum ve beni üç kişilik masanın hazır olduğu yemek odasına götürüyor. Nate baş köşede oturuyor, haki pantolonu ve polo tişörtüyle rahat görünüyor. "Aspen."

"Nate," diye karşılık veriyorum.

Gwen sandalyemi geri çekiyor ve ben de oturmak için işareti alıyorum.

"Geleceğimi biliyor muydun?" Onunla kocasının arasına bakarak soruyorum.

"Tabii ki. Nate bana çoktan söyledi."

"Oh." Bu onu hazırlıksız yakalamaktan çok daha iyi ve en azından evine gelmem fikrine karşı çıkmıyor.

"Hemen üstümü değiştireceğim" diyor ve köşede kayboluyor.

Nate'in dikkatli bakışları, gözden kaybolana kadar onu takip ediyor ve orada bir saniye kalıyor. Vahşi Kingsley'in burada olmamasına sevindim yoksa

Çeviri Kitaplar: https://t.me/cevirigiller

bir drama başlatabilirdi. Yine de onun gibi aşırı korumacı bir babanın onu küçük bir kız olarak düşünmemekte zorlanmasını anlıyorum.

En yakın arkadaşının kendi deyimiyle "meleğiyle" evlendiğini ilk öğrendiğinde neler hissetmiş olabileceğini hayal bile edemiyorum.

Ama yine de, Kingsley'in acımasızlığı bile Nate'in Gwen'in yürüdüğü zemini ne kadar sevdiğini görebiliyordu.

Hiçbir şey Nate'i Gwen'le evlenmekten alıkoyamazdı. Babası bile.

"Bütün öğleden sonrayı yemek yaparak, fırınlayarak ve alkolü saklayarak geçirdi çünkü senin içmeyi bıraktığını biliyor," diyor sonunda bana bakarak. "Yardım etmeyi teklif ettim ama tamamen reddetti."

Kalbim sıkışıyor. "Şimdi muhtemelen yenmeyecek olan pasta için üzülüyorum."

"İnanın bana, yanında bir galon milkshake içmek zorunda kalsa bile yiyecektir."

Gülümsüyorum. "Teşekkür ,

Nate." "Ne için?"

"Buraya gelmeme izin verdiğin için." Onunla yüz yüze konuşmak için bir şans istiyordum ama reddedilmesinden korktuğum için hep çekindim.

Kingsley olsaydı, bu şansı kaçırmazdı. Hatta geçen gün hiçbir şey olmamış gibi onunla telefonda konuştuğunu duydum.

Ama gerçek şu ki, o bunca yıldır onun babası, annesi ve en iyi arkadaşı olmuştur. Ona uzun süre kızgın kalamaz. Ben tamamen farklı bir denklemim.

Nate bir bardak su doldurur ve bir yudum alır. "Seni davet etmek onun fikriydi."

"Gerçekten mi?"

"Evet. Ayrıca, senin ona ihtiyacın olduğu kadar onun da sana ihtiyacı var Aspen. Ama hem senin hem de King'in inatçılığına sahip, bu yüzden bunu yüksek sesle itiraf etmesi biraz zaman alabilir."

"Sorun değil. Bekleyebilirim. Onu kaybettikten sonra dengemi bulmak için yirmi yıl bekledim, yani bu hiçbir şey değil."

"Siz beklerken..." Dirseklerini masanın üzerine koyuyor ve parmaklarını birbirine geçiriyor. "Önce King ile aranızdaki sorunu çözmeniz gerekmez mi?"

Onun adını duyunca midem kasılıyor ve bir bardak su içiyorum. Son zamanlarda ne zaman canım çekse böyle yapıyorum.

Çeviri Kitaplar: https://t.me/cevirigiller

içmek için. "Önemli bir şey değil."

"Birbirinizin ofisinde herkesin gözü önünde ortadan kaybolmayı bırakırsanız ya da o bir mesaj aldığında odada onunla birlikte olan herkesi aniden dışarı atmayı bırakırsa, çarpık hiçbir şey anlayışınıza inanmaya hazır olacağım. Ya da birbirinizin kıyafetlerini yırtma niyetiyle birbirinize bakmayı bıraktığınızda."

Boynum ısınıyor ve daha fazla su dolduruyorum, bardak neredeyse taşıyor. O kadar belli oluyor muyuz?

Daha çok, Kingsley mi? Beni karanlık bir köşeye sürüklemek için hiçbir fırsatı kaçırmıyor. Beni mahvedecek.

Beni tamamen bitkin bırak.

"Dürüst olmak gerekirse, iki yetişkinin seks hayatlarında ne yaptıkları umurumda değil ve boynunuzda ve hatta bileklerinizde nasıl morluklar olduğunu düşünmeyeceğim bile."

Suyumun üzerine sıçradım. "Sen...sen gördün mü?"

"Evet, makyaj oyunun bazen özensiz oluyor. Senin göremeyeceğin yerlere işaret koymasından bahsetmiyorum bile." Beni işaret ediyor. "Ensen gibi."

Bir elimle üzerine vuruyorum, bardağın diğer elimde parçalara ayrılmamasına şaşırıyorum. "Lanet olası pislik."

"Anladığım kadarıyla işin içinde zorlama yok?"

Yanaklarım daha da yanıyor. "Beni bir şeye zorlamadan önce onu öldürürdüm."

"Ben de öyle düşünmüştüm. Sadece kontrol etmek istedim, çünkü o kendisine karşı gelinmesinden hoşlanmayan soğuk bir insan."

"Soğuk değil... sadece sıcak değil, ama önemsiyor. Gwen'le aralarındaki anlaşmazlıklarda bile günaydın ve iyi geceler mesajları gönderiyorlar, yemek yediğimden emin oluyor ve içkiyi bırakmamın sebeplerinden biri de o..." Nate'in dudaklarında yavaş bir gülümseme yayılınca sözümü kesiyorum. "Ne?"

"Bana mı öyle geliyor yoksa az önce King'i mi savundun?" "Savunmadım."

Kahretsin. Savundum.

Benim neyim var böyle?

"Doğru," diyor alaycı bir tavırla. "Her ne yapıyorsan, açık olduğundan emin olabilir misin? Bu Gwyneth'in kafasını karıştırıyor ve şüphesiz ben onun tarafındayım, senin ya da King'in değil."

Çeviri Kitaplar: https://t.me/cevirigiller

Ayak sesleri tüm tepkilerimi yok etti. Gwen'in ne giydiğini gördüğümde düşüncelerim dağıldı.

Balayından dönmeden hemen önce evine gönderdiğim elbisenin aynısı.

" görünüyorsun, karıcığım," diyor Nate, sesi derinleşerek.

"Teşekkür ederim, kocacığım." Hemen kocasının dudaklarını öpüyor, sonra da oturuyor. "Aspen benim için aldı."

"Mükemmel görünüyor," diyorum, kelimelerim aptalca duygular tarafından boğuluyor.

"Teşekkürler." Biraz gülümsüyor. "Mantar, bolonez makarna ve biftek yaptım. En sevdiğin yemeğin ne olduğunu bilmediğim için ne pişireceğimi bilemedim. Eğer başka bir şey istersen, yapabilirim-"

"Sorun değil. Favori bir yemeğim yok. Aslında o kadar da sevmiyorum."

Gwen kaşlarını çatar. "Neden olmasın?"

"Sanırım gençken yemek yemek sıkıcı bir angarya idi, çünkü yiyecek bulmak zordu. Aç olmak canımı acıtıyor ve enerjimi emiyordu, bu yüzden bu hissi yaşamaktan korkuyordum. Büyüdükten sonra sadece ihtiyaç için yemeye başladım." *Yakın zamana kadar.*

Kingsley beni kucağına oturtup yemek yedirene kadar. Ya da ben yemek yerken vücuduma iğrenç şeyler yapana kadar.

Ta ki yemeği hararetli tartışmalarımızla ve kıçımdaki lezzetli bir yanıkla ilişkilendirmeye başlayana kadar.

"Çünkü bunu tek başına yaptın." Gwen makarnanın bir kısmını tabağa koyuyor. "Yemek birinin yanındayken tüketilmelidir, bu yüzden birlikte yemek yiyeceğin kimse yoksa beni ara... ya da babamı." Tabağı utangaç bir ifadeyle koyuyor: "Umarım beğenirsin."

Makarnadan bir çatal alıyorum ve boğazımdaki yumrudan boğulmamak için çiğniyorum. "Çok lezzetli. Teşekkür ederim."

"Bir şey değil. Yemek yapmayı bana babam öğretti. Bildiğim her şeyi o öğretti."

Ağız dolusu yemeği yutuyorum. "Ona sahip olmana sevindim."

"Ben de." Kucağındaki peçeteyle oynarken gözleri doluyor. "Geçmişte olanlar için seni suçladığım için özür dilerim. Gerçek şu ki, bu senin hatan değildi ve bana hamileyken sen daha çocuktun. Mantıksız ve duygusal davrandım ve bunun acısını senden çıkarmamalıydım."

"Gwen, hayır..."

Çeviri Kitaplar: https://t.me/cevirigiller

"Bırak da bitireyim." Sesi kırılganlaşıyor. "Sen yokken seni çok özledim ve beni terk ettiğini düşünerek incindim ama terk etmedin. Dün babam beni her yıl ziyaret ettiğin mezara götürdü, ben olduğumu düşünerek ve bana çok kötü muamele gördüğünü, aç bırakıldığını ve canın çıkana kadar dövüldüğünü ama yine de beni korumak için elinden geleni yaptığını söyledi. Beni kaybetmenin senin kişiliğini şekillendirdiğini ve eğer içinde bulunduğun koşulları anlayamıyorsam, o zaman seni bir anne olarak hak etmediğimi söyledi."

Dudaklarım ayrılıyor. Bunu ona Kingsley mi söyledi? Beni onun önünde mi savundu?

Şimdi ne yapmaya çalışıyor? Dünyayı ayaklarımın altından çekip alabilmek için ona güvenmemi sağlamak için başka bir taktik mi bu?

"Beni her halükarda hak ediyorsun, Gwen."

"Hayır, o haklı." Renkli gözleri parıldayarak benimkilerle buluştu. "Tüm bunları yaşamak zorunda kaldığın için üzgünüm. Hayatının bu kadar zor olduğunu bilmiyordum."

"Ben... hayatta kaldım."

"Bu zor olmadığı anlamına gelmez. Artık bir yetişkinim, biliyorsun, yani artık beni korumak zorunda değilsin. Bunu kendim gayet iyi yapabilirim ve gerekirse seni, babamı ve Nate'i bile koruyabilirim."

Parmaklarım kapların üzerinde titriyor ve istesem bile onları kontrol edemiyorum. Tanrım. Onun gibi bir kızı hak etmek için ne yaptım ben? Kingsley'in ona melek demesine şaşmamalı. O gelmiş geçmiş en saf ruh.

Babasının davranışlarını örnek alarak bana her tabaktan yediriyor ve ben bunu yemeği sevdiğim için değil, o orada olduğu için yapıyorum.

Üçümüz şirket ve onun hukuk fakültesi başvurusu hakkında konuştuk. Nate ve ben deneyimlerimize dayanarak ona seçenekleri hakkında tavsiyelerde bulunduk.

Ve huzurlu, ailevi atmosferin ortasında, keşke Kingsley de burada olsaydı da sohbete katılsaydı demekten nefret ediyorum. Hayattan daha büyük olan varlığını yokluğuyla belli ediyor.

Bu noktada, içimde iltihaplanmasına izin vermek yerine onu sistemimden atıp atamayacağımı bilmiyorum.

Yemekten sonra Nate masa oyunları aramaya gidiyor, Gwen de bana evi gezdiriyor.

Aydınlatılmış havuza bakan küçük bir oturma alanına ulaştığımızda ona "Burası çok güzel yer," diyorum.

Dudaklarında sinsi bir gülümsemeyle bana bakıyor. "Babamın evinden daha güzel değil."

"Sanırım farklı özelliklere sahipler."

Çeviri Kitaplar: https://t.me/cevirigiller

Beni dikkatle izliyor, gözlerini hafifçe kısıyor.

"Ne?" Yanımda taşıdığım küçük su şişesinden bir yudum alıyorum.

"Babamı seviyor musun?"

Bu gece ikinci kez suda boğuluyorum. "Ne? Hayır..."

Sanki cevap hayal kırıklığı yaratacakmış gibi kaşları çatılıyor. "Bazen kötü olduğunu söylediğimi biliyorum ama o gelmiş geçmiş en iyi baba. Ve tamam, belki Susan'la olan yasal mücadelesi biraz aşırıya kaçıyor ama Susan da onu kışkırtıyor ve büyükannemin ölümünün ardında o var ve hala ona isimler takıyor. Ayrıca, özünde iyi bir adam, o yüzden ona bir şans verin."

"Ne için bir şans?" "Onu

sevmek için."

"İşler böyle yürümüyor, Gwen." "Ama

ya babam seni seviyorsa?"

"İnanın bana, durum böyle değil." Başka birini sevebilecek kapasitede değil. Gwen'i sevmesinin tek nedeni onun kanından ve canından olması.

Onun bir parçası. Ben kesinlikle değilim.

"Nasıl bu kadar emin olabiliyorsun? Ona sordun mu?"

"Hayır ve kesinlikle yapmayacağım." Tabii kendimi daha büyük bir aptal durumuna düşürmek istemiyorsam. "Eğer sahip olduğumuz şey seni rahatsız ediyorsa, o zaman ben..."

Sözler boğazımda düğümleniyor ve bu düşünceyle neden gözyaşlarımın eşiğine geldiğimi bilmiyorum.

"Ne yapabilirsin?" Gwen yüz ifademi ölçüyor. "mi?"

"Eğer... tercih edersen. Bunun yeniden bir araya gelme gibi boş bir umut beslemenden iyidir. Kingsley ve benim zaten hiçbir zaman bir ilişkimiz olmadı."

"Ama bir bağlantınız vardı, değil mi? Callie Teyze bana o zamanlar onun hakkında hiç susmadığını söyledi."

Ne zamandan beri Caroline'a 'Callie Teyze' diyor ve neden o koca ağızlı salak benim sırlarımı anlatıyor? "Bilgisiz bir gençtim. Neyse ki o hormonal duyguları atlattım."

"İlk aşkınızı tamamen unutabileceğinizi sanmıyorum. Sonsuza dek senden bir parça taşırlar. Bana bir bakın. On beş yaşımdan beri Nate'e aşıktım ve yıllar sonra beni reddetmesine rağmen onu aklımdan çıkaramadım."

"Bu farklı. Nate sonunda karşılık verdi ve dürüst olmak gerekirse, senin kararlılığın karşısında hiç şansı yoktu. Ancak Kingsley..."

Çeviri Kitaplar: https://t.me/cevirigiller

"Ne?"

"Babanın senden başka kimseyi sevmediğini çok iyi biliyorsun." "Evet, doğru. Ama hey, seni de kısa listesine ekleyebilir."

Yapabilirim ve yapacağım tamamen farklı şeyler ve ben imkansızı dilemeyecek kadar yaşlıyım ve duygusal olarak olgunum.

Kendi düşüncelerime tekrar kapılmamak için konuşmayı tekrar ona ve Nate'e yönlendiriyorum.

Üçümüz bir masa oyunu oynuyoruz ve Gwen'in isteği üzerine bir korku filmi izliyoruz, filmin ortasında koluma yaslanarak uyuyakalıyor.

Nate onu çok erken götürür. "Onu yatağına yatırayım, hemen dönerim."

"Gerek yok. Çıkış yolunu bulabilirim." Eğilip alnından öpüyorum, dudaklarım bir süre orada kalıyor. "İyi geceler, bebeğim."

Ayakkabılarımı giydim ve mutfaktan aldığım bir şişe suyu içtim. "Aspen, bekle."

Elim arabamın kapı kolundayken arkamı döndüm.

Nate elinde bir fotoğraf albümüyle geceye adım atıyor, sonra albümü bana uzatıyor. "Unutmuş ama bunu sana vermeye niyetliydi."

"Ne oldu?"

"Her fotoğrafına yorum eklediği bir tür günlük. Yıllar içinde nasıl büyüdüğünü görebilmeniz için buna sahip olmanızı istedi."

Albümü göğsüme bastırıyorum ve koluna dokunuyorum. "Teşekkür ederim, Nate."

Elimi okşadı. "Harika bir anne olurdun, Aspen. Hâlâ da öylesin. King ya da bir başkasının sana aksini söylemesine izin verme."

Onun sözlerinden mi, ellerimdeki hazineden mi, Gwen'in bu gece boyunca bana ne kadar yakın hissettiğinden mi, yoksa içimdeki kasvetli duygudan mı bilmiyorum ama yanaklarımdan süzülen gözyaşlarımı kontrol edemiyorum.

"Hey." Nate bir elini omzuma koyarak beni kardeşçe kucaklıyor.

"Acı veriyor. Başından beri onun yanında olamamak gerçekten acı veriyor ve... Bir şans daha elde ettiğim için ne kadar minnettar olduğumu nasıl göstereceğimi bilmiyorum. Keşke onun büyüyüp şu anki haline gelmesini izleyebilseydim."

"Şu itibaren yapabilirsin. Onun hayatının bir parçası olmak için asla geç değildir." Başımı sallıyorum ve Nate geriye doğru sarsıldığında birbirimizden uzaklaşmaya başlıyoruz. Kingsley yumruğuyla karanlık bir gölge gibi belirdiğinde nefesim kesildi. yükseltildi.

Çeviri Kitaplar: https://t.me/cevirigiller

27

Çeviri Kitaplar: https://t.me/cevirigiller

KINGSLEY

Gwen bana Aspen'in yandan çekilmiş bir fotoğrafını "Bil bakalım bu akşam kiminle çıkıyorum?" yazarak gönderdiğinde Görmezden gelme nezaketini gösterdim.

Ya da öyleymiş gibi davranmak.

On beş dakika sonra, bu numara pek işe yaramıyordu ve Nicolo'daki poker gecesine orta parmağımı kaldırıp buraya uçabilirdim.

Kısmen, çünkü Gwen'in aşk tanrısı rolünü oynama girişimleri utanç verici derecede açıktı ve onları görmezden gelemezdim.

Kısmen çünkü...siktir et. Aspen'in yüzünü görmek istiyordum. Son zamanlarda benden uzak durmak için her türlü nedeni öne sürüyordu ve bu ne benim ne de aletimin kabul edeceği bir şeydi.

Aslında, aletim onun amcığını gayet iyi dolduruyor. Onun sınırlı duygusal repertuarında hoş karşılanmayan şey sonra ortadan kaybolma kısmı.

En kötüsü de her zaman fiziksel olarak ortadan kaybolmuyor. Cadı tarzı zihinsel bir darbe indirdiğinde bunu anlayacak kadar ona alıştım. Bedenen orada olurdu ama ruhen olmazdı.

Ve bu bokun bitmesi gerekiyordu.

Onu Nate'e sarılırken bulduğumda vereceğim tepkiyi hayal edin. Ya da Nate'in ona sarıldığını ya da her ne boksa.

O zamandan beri görüşüm puslu bir kırmızı, bu yüzden şu anda ayrıntılara meraklı değilim. O orospu çocuğunun kafasını kırma ihtiyacı dışında. Çenesini yerinden çıkarıp onu en yakın acil servise göndermek için yumruğumu kaldırdığımda sert bir şey kafama çarpıyor.

Bu darbe beni öylesine gafil avlıyor ki, yakasına yapışmam gevşiyor ve sözümü keseni öldürmeye hazır hale geliyorum. Ancak arkamı döndüğümde öfkeli Aspen'i suç aletini tutarken buluyorum; kalın bir albüm.

Sadece etrafa saçılmış ışık direkleri karanlık gecede bir görüntü sunuyor ama bu da onun sert duruşunu vurgulamaya yetiyor.

Çenem sert bir çizgi haline geliyor. "Sen olduğun yerde kal. Bir dakika içinde seninle olacağım."

Çeviri Kitaplar: https://t.me/cevirigiller

Eğer gözler alev alabilseydi, aramıza girip beni Nate'i bırakmaya zorlarken onunki bir volkan olurdu. Burun delikleri genişliyor ve çenesi o kadar yukarı kalkıyor ki neredeyse gökyüzüne ulaşıyor. "Senin neyin var böyle?"

"Adım. Kenara çekil." Damarlarımda lav akarken nasıl bu kadar sakin konuşabiliyorum bilmiyorum.

"Yani bir barbar olup ortağına ve en iyi arkadaşına, ne bileyim, lanet olası kızının kocasına mı ? Bunu görürse ne düşüneceğini hiç düşündün mü?"

"Kendini onun kollarına attığında, ilgiye susamış mıydın?"

Önce *tokat* geliyor, ardından da acı. Yüzüm sertleşiyor ve tek bir hareketle elimi boğazına doluyor, neredeyse onu yerden kaldırana kadar yanlarını sıkıyorum. Onu boğmamak için yeterince kontrolüm var, ama tutuşum o ve Nate'in benim olduğunu bilecek kadar sağlam.

"Buna pişman olacaksın, tatlım."

İri bir el beni omzumdan sertçe kavrıyor ve normalde, başka koşullar altında beni ondan ayırabilirdi, ama şimdi değil.

Bu kadını yiyip bitirme ve ona kime ait olduğunu öğretme ihtiyacı içimde ikinci bir varlık gibi titreşirken olmaz.

"Bırak onu, King." Nate'in sesi sakin ama kararlı.

Aspen, yüzü gördüğüm en koyu tonda kızardığında bile bana dik dik bakmaya devam ediyor. Gözleri neredeyse yuvalarından fırlayacak gibi olduğunda bile.

Cadı benimle dövüşmüyor, muhtemelen gözümü korkutmak için sessiz bir savaş taktiği kullanıyor.

"Onu boğuyorsun. Bırak gitsin, Kingsley."

Tutuşumu yavaşça gevşetiyorum ama onu bırakmıyorum. Benden nefret etmeyi asla bırakmasa ve hayatımızın geri kalanında her gün bana dik dik bakmaya devam etse bile onu bırakmayacağım.

"Kral..." Nate'in ses tonunda bunu eyleme dönüştürmekte tereddüt etmeyeceğine dair bir uyarı var.

"Sorun yok, Nate," diye . "Gwen'in yanına dön."

"Emin misin? Şu anda çılgın modunda."

Benimle göz temasını kesmiyor, çenesi yükseliyor. "Onunla başa çıkabilirim."

Çok , tatlım.

Çeviri Kitaplar: https://t.me/cevirigiller

Nate eğilip kulağıma fısıldıyor, "Kıskançlığın mantıksız, saçma ve Pasifik Okyanusu büyüklüğünde bir hata payına sahip. Karıma olan bağlılığımı bir daha sorgularsan seni öldüren ben olurum."

Ve sonra başını son bir kez sallayarak bizi yalnız bırakıyor.

Bakışlarım Aspen'in meydan okuyan bakışlarıyla çarpışıyor. Açık renkli gündelik bir elbise ve büyük olasılıkla Caroline'dan ödünç aldığı çiçekli bir kazakla daha genç, daha kaygısız görünüyor, çünkü gardırobu benimki kadar acımasız.

İki eliyle bir fotoğraf albümüne tutunuyor, sanki o onun çapasıymış gibi.

"Gitmeme izin verecek misin, yoksa Gwen de bu sahneyi görmeli mi?" diye yüzüme fısıldıyor ve dudaklarını ısırıp koparmak istiyorum Ağzımı.

"Az Nate ile ne yapıyordun?" "Son baktığımda,

bu seni ilgilendirmezdi."

"Beni test etme Aspen. Patlama noktasına çok yakınım, bu yüzden nasıl bir deliye dönüştüğüme tanık olmak istemiyorsan konuş."

"Lanet bir vahşi gibi davranıyorsun ve ben teröristlerle pazarlık yapmayı reddediyorum."

Öfkenin sınırında olmasaydım, çıldırırdım, ama şimdi, onun inadı sadece içimi istila eden volkanik duyguları körüklüyor.

"Yemin ederim, eğer konuşmazsan-"

"Ne?" Sözümü kesti. "Ne yapacaksın?"

Onu hâlâ boğazından tutarak, evin manzarasını kamufle eden bir ağacın gizlediği arabasının yanına çekiyorum. Onu kaputa doğru ittiğimde, albümün yana düşmesine izin vererek inliyor.

Vücudum onunkini arkadan eziyor ve bu onu nefes nefese bırakan, etin ete çarpması gibi bir şey.

Kendini toparlayamadan elbisesini çekip kalçalarına kadar indiriyorum. Koordinasyonsuz hareketlerle beni yakalamaya çalışıyor, ama elim sessizlikte yankılanan ve onu duraklatan bir şaplakla kıçına iniyor.

"Son zamanlarda benden uzaklaşmanın nedeni bu mu, ha?" Külotunu çıkarmakla uğraşmıyorum ve onu nefessiz bırakmaya yetecek bir güçle amından yırtıyorum. "Fikrini beni istemekten sevgili damadımızı istemeye mi çevirdin?"

"Sen hasta bir orospu çocuğusun." Sesi titrek, kırılgan ama umursamazlığını ifade edecek kadar net.

Çeviri Kitaplar: https://t.me/cevirigiller

"O zaman sorun ne? Son zamanlarda gözlerimin içine bakmamanın sebebi ne?"

Dudakları titriyor ama "Siktir " diye mırıldanıyor.

"Madem ısrar ediyorsun." İki parmağımı amına soktum ve duvarları etrafımda sıkıştı. "Amcığının nasıl damladığına ve sikilmek için nasıl yalvardığına bak. Dışarıda olmamız umurunda bile değil, değil mi?"

Yüzünü diğer çeviriyor, elleri Range Rover'ın metaline gömülüyor, ama ona bir parmak daha sokuyorum ve bana bakması için çenesini yukarı çekiyorum. "Bu amcığı küçük pis bir fahişe gibi sırılsıklam olana kadar sikmemi istiyorsun, değil mi?"

Yüzündeki meydan okuma, tadına doyamadığım bir afrodizyak, bu yüzden dördüncü bir parmak ekliyorum, o da inliyor. "Bahse girerim tüm yumruğumu bu amcığa sokabilirsin."

Parmaklarımı daha hızlı ve daha sert bir şekilde içine sokarken aldığım tek cevap onun inlemesi oluyor. Sonra, sırf onunla dalga geçmek için, onu çılgına çeviren o gizli noktaya vurmak için ikisini kıvırıyorum.

Fiziksel olarak sarsılıyor ama genelde en sevdiğim senfoni olan sesleri artık boğuk çıkıyor.

Yani cadı savaşmaya mı karar verdi? İyi o zaman. Bakalım ne kadar ileri gidecek.

"Açgözlü amcığın beni ıslatıyor, tatlım. Ne kadar dar olursa olsun, yine de kalın sikime ihtiyacı var, değil mi?"

Nefesleri sığlaşıyor ve gözleri zorlukla açık kalıyor. Amı parmaklarımı ıslatmaya başladığında, yaklaştığını anlıyorum.

"Seni becermemi istediğini söyle."

"Hayır," diye homurdanıyor, diğer seslerin çıkmasını engellemek için dişleri alt dudağının yastığına gömülüyor.

Nefes nefese kalana kadar hızımı artırıyorum, teni benimkinin altında ısınıyor ve karıncalanıyor. Sonra kulağının kabuğunu ısırarak onu zevk ve acı dolu bir döngüye sokuyorum.

Tam boşalmak üzereyken, bir sarsıntıyla parmaklarımı çekiyorum.

Aspen inliyor, hayal kırıklığından ya da başka bir şeyden dolayı gözlerinde yaşlar birikiyor, bilmiyorum.

En acımasız generallerle eşleşecek şekilde yontulmuş yüzü bana dik dik bakıyor. "Bunu kendim yapamayacağımı mı düşünüyorsun?"

Bir elini kalçalarının arasına uzatıyor ama kendini rahatlatamadan çenesini bırakıyorum. Onu tokatladığımda başı gövdeye çarptı.

Çeviri Kitaplar: https://t.me/cevirigiller

Önce amını, sonra da kıçını öyle bir elledim ki, nefesi kesildi, vücudu arabaya çarptı. "Ben etraftayken kendine dokunmak yok." Parmaklarımı onunkilerle köpürtüyorum.

Islaklığı ve kıvrımlarının çıkardığı özensiz ses sikimi sertleştiriyor. "Benim için ne kadar küçük bir fahişe olduğunu görüyor musun? Kalçalarının arasından su damlıyor. Seni sikmemi bu kadar çok mu istiyorsun?"

"Kapa çeneni."

Uyarılmışlığını arka deliğine bolca kaydırıyorum ve bir parmağımı içeri sokuyorum. Kıpırdamadan durdu ve dudaklarım kulağıyla buluşarak gülümsedim. "Bu gece seni burada sikeceğim ve sen de iyi bir kız gibi sikimi götüne alacaksın."

Alev alev yanan saçları yüzünü koza gibi sararak ifadesini neredeyse benden saklıyor, ben de bir parmak daha ekleyerek inlemesini sağlıyorum.

"Bu senin ilk seferin, değil mi? Götün bakir, tıpkı amcığını ilk kez yırttığımda bakire olduğu gibi." Parmaklarımı içeri sokuyorum, onu kendi sularıyla yağlıyorum, kalçalarını ve kıçını çünkü bu onu çok ıslatıyor ve şimdiye kadar gördüğüm en iyi erotik resmi çiziyor.

"Britney kim?"

Sorusu, alçak sesle ve kasvetle örtülü olsa da, bana yüksek sesle ve net bir şekilde ulaşıyor.

"Kim?" Kıçına bir tokat daha atıyorum, irkiliyor ve birkaç kez yutkunuyor.

"Sana 'Hey seksi' mesajı atan Britney, sonra mucizevi bir şekilde telefonunuzdan kayboldu. Kim o?"

"Eşyalarımı mı karıştırıyorsun, tatlım?" Bir parmağımı daha kıçına sokarak onu sonuna kadar gerdim.

İnlemeleri havada yankılanıyor ama tekrarlıyor, "Kim o? Onunla yatıyor musun?"

"Ya öyleysem? Küçük amcığın benim için daha mı az damlayacak ya da kıçın benim için daha mı az gevşeyecek?"

Arabaya çarparak dönmeye çalışıyor ve ben de kıçına art arda üç tokat atarak çığlık atmasını sağlıyorum. Sonra susturmak için elini ağzına götürüyor, muhtemelen nerede olduğunu hatırlıyor.

"Arka deliğini yırtmamı istemiyorsan kıpırdamadan dur."

"Bırak beni," diye emrediyor kırık, incinmiş bir ses tonuyla. "Başkasının üzerinde gezinen aynı ellerle bana dokunma. Ben kimsenin ikinci tercihi değilim."

"Sen asla ikinci bir seçenek olmadın." Yüzü benimkiyle göz hizasına gelene kadar saçlarını vahşice kavrayarak başını yukarı kaldırıyorum. "Diğer insanlar

Çeviri Kitaplar: https://t.me/cevirigiller

benim için ne anlam ifade ediyorsa, senin için de o anlama gelmeli. Önemli olan tek şey senin bedenen ve ruhen benim olman Aspen. Ben senin ilkindim ve sonuncun olacağımdan emin olabilirsin."

Parmaklarımı vahşi bir enerjiyle kıçına soktuğumda dudakları aralanıyor ve inliyor. Her girip çıkışımda kalçaları titriyor ve sallanıyor.

Onu yakın hissettiğimde, kalçaları sallanana, duvarları beni bir mengene gibi boğana kadar onu kenara çekiyorum.

Ve tam zirveye ulaşmak üzereyken, ritmimi yükseltiyorum. Çığlık atıyor ve orgazm onu derinden sarsarken dudaklarını ağzımda ısırıyorum.

Sonra saçlarını serbest bırakıyorum, başlığın üzerine düşmesine izin veriyorum ve sert, hazır horozumu serbest bırakıyorum. Doğrudan kıçını işaret ediyor ve parmaklarımı çıkarıyorum, kas halkalarının etrafımda nasıl sıkıldığını, beni içeride tutmaya çalıştığını zevkle izliyorum.

"Senin her santimini sahipleneceğim, Aspen." Bu şekilde, gidecek ya da dönecek başka bir yeri olmayacak.

Bu şekilde, hangi yoldan giderse gitsin onu sadece bana getirecek.

Onu tuzağa düşüreceğim, kaçmasına izin vermeyeceğim ve bizim olduğumuz gerçeğini kabul etmeye zorlayacağım, bunun için duvarlarının her bir parçasını yıkmam gerekse bile.

Bu yanlış mı? Olabilir.

Ama şu anda umurumda değil. Tek umursadığım bu kadının benim olması gerektiği. Benden sonra başka erkek ve kesinlikle ilişki olmayacak. Bunu geçici bir şey olarak başlatmış olabilirim, ama şimdi, ona yaklaşmaya çalışan tüm zavallı piçler taşaklarını sopaya geçirecekler.

Onu kalçalarından tutarak sikimin ilk birkaç santimini içeri soktum.
Direniş gerçek ve durmak zorundayım.

Aspen'in nefesleri kesiliyor ve tamamen hareketsiz kalsa bile vücudu titriyor. Sırtının, altımda bana boyun eğişinin görüntüsü asla eskimeyecek.

"Rahatlamalısın, tatlım, yoksa tüm yolu alamayacağım.
içeri."

Başı bana doğru savruluyor, dudakları şişmiş ve saçları
daha önceki öpüşmemizden kalan dağınıklık. "Sen... sen tamamen girmedin mi?"

"Sikim sayısız kez amına girdi ve sen boyutunu unuttun mu?" Kalçalarımı sallıyorum. "Kıçını gevşet ve beni içeri al."

Çılgınca başını sallıyor. "Ben...yapamam. Bu... bu çok büyük."

"Kukun sikimi aldı ve kıçın da alacak." Kalçasını serbest bıraktım ve kıç yanağına tokat attım. "Şimdi, iyi bir kız ol ve beni dışarı itmeyi bırak."

Çeviri Kitaplar: https://t.me/cevirigiller

İrkiliyor ve inliyor, ama dediğimi yapacak kadar rahatlıyor.

Bu şansı sonuna kadar itmek için kullanıyorum, onu kaputtan fırlatıyorum ve eğer onu tutmasaydım neredeyse yana düşüyordu.

"Ah, ," diye homurdanıyorum onun içinde olmanın verdiği hisle. Çok sıkı ve hayatımın geri kalanında ayrılmak istemediğim yere çok benziyor.

"Kral..." diye inliyor, sesi titriyor. "Bir şeyler yap..." "Ne gibi?"

"Herhangi bir şey..." Başını yana doğru eğiyor, kirpiklerine yapışan gözyaşları ortaya çıkıyor, muhtemelen acıdan ve hüsrana uğramış zevkten.

"Belirtmek zorundasın, tatlım." "Ugh,

sik beni, seni pislik."

"Nereni sikeyim?"

"Götten..." diye titriyor. "Beni götten sik."

"Bu kıça ilk dokunanın ben olduğumu söyle. Başka hiçbir orospu çocuğunun bu parçana sahip çıkmasına izin vermediğini ve bunu verecek kadar güvendiğin tek kişinin ben olduğumu söyle."

"Ben senin egonu beslemiyorum."

"O zaman bütün gece böyle kalacağız." Eğilip yanağını yalıyorum, gözlerinde biriken yaşları siliyorum, sonra boynunu ısırıyorum ki altımda kıpırdasın, etrafımda kenetlensin ve iniltiler çıkarsın. "Gwen sabah gelip bizi görene kadar. Belki Nate de. Belki bütün mahalle."

"Kes şunu... sadece beni becer

artık." "Söyle."

"Canın cehenneme."

"Bunlar tam olarak istediğim kelimeler değil. Tekrar deneyin."

"Kingsley..." diye uyarıyor ama sesi her şeyden çok tahrik olmuş gibi. "Ne

var, tatlım?"

"Anal yaptığım ilk kişi sensin," diye homurdanıyor. "Ama sana hiç güvenmiyorum."

Gülümsüyorum, ama kalçalarımı sallayıp birkaç sığ itme hareketi yaparken muhtemelen bir sırıtış gibi görünüyor.

Buna alışmaya başlar başlamaz, tüm vücudu benimkiyle uyum sağlayana kadar hızımı artırıyorum. Sadece ucu içeride kalana kadar neredeyse sonuna kadar geri çekiliyorum, sonra kasıklarım kıçına çarpacak kadar derine geri itiyorum.

Aspen çığlık atıyor ve onu susturmak için iki parmağımı ağzına sokuyorum. "Karanlıkta ne yaptığımız konusunda onları uyaracaksın, tatlım."

Çeviri Kitaplar: https://t.me/cevirigiller

İkimizi de nefessiz bırakan çıldırtıcı bir ritimle içine giriyorum. Etrafımda paramparça olduğunda parmaklarımı ısırıyor ve ben de ensesini, köprücük kemiğini ve ulaşabildiğim her yeri ısırıyorum.

Taşaklarım geriliyor ve nefesi kesilene ve araba her itişimde hareket edene kadar onu kaputun içine doğru daha sert beceriyorum.

Boşaldığımda, yarı yolda duraklıyorum, çekip döllerimi kırmızı kıçına ve şişmiş amına püskürtürken inliyorum.

Aspen tıslıyor, parmaklarımı diliyle ağzından itiyor. Onları döllerimle kaplıyorum, sonra dudaklarının arasına geri itiyorum, sanki en sevdiği dondurmaymış gibi emmesini sağlıyorum.

"Aferin kızıma," diye mırıldanıyorum, içimi bir sahiplenme duygusu kaplıyor.

Her zaman sadece yatak odasının içinde ve dışında diz çöken bir kadınla anlaşabileceğimi düşündüm. Bana ters gelen her şeye karşı sıfır tolerans politikam vardı.

Ama bu cadı, sırf ortasında olduğu için bir volkana balıklama atlama isteği uyandırdı bende. Muhtemelen ben de her yanıştan zevk alırdım.

İşte bu yüzden artık kaçmasına imkan yok. Böyle meydan okuyan bir kadına sahip olmanın güçlü bir yanı var.

Aspen. Onu tam olarak evcilleştirmiyorum ama bedenim onunkiyle konuştuğunda bana boyun eğmesini sağlıyorum. Elimde bir ateş topu var ve bir sonraki hamlesi için sabırsızlanıyorum.

Parmaklarımı tekrar tükürüyor, onun yerinde olsam beni ayakta tutacağına güvenmeyeceğim sallantılı ayakları üzerinde doğrulurken gözleri yaşlarla doluyor.

Yeterince eminim, bana doğru sendeledi ve ben de onu belinden tuttum. "İşte, sakin ol."

Aspen benden uzaklaşmaya çalışıyor, dik durmak için iki elini de arabanın üzerine koyuyor. Nefes nefeseydi, göz kapakları parlıyordu ve yüzü kıpkırmızıydı. "Ben senin için neyim, Kingsley?"

"Bu ani soru da neyin nesi?"

"Cevap ver bana." Sesi çatlıyor ve yutkunuyor. "Sen

benimsin, Aspen. Sen busun." "Bu ne anlama

geliyor?"

"Bu, sana dokunabilecek tek erkeğin ben olduğum anlamına geliyor." Kıçını avuçluyorum, kırmızı etine bastırdığımda irkilmesine neden oluyorum. "Benden başka kimse sana sahip olamaz."

Dudakları titriyor ve bir damla gözyaşı yanağından aşağı süzülüyor. "Siktir git."

Çeviri Kitaplar: https://t.me/cevirigiller

Alçak bir ses tonu, neredeyse kırık, ama beni itip yerden albümü kaptığı ve arabasının şoför tarafına doğru ilerlediği için buna odaklanamıyorum.

Araziden hızla uzaklaşıyor, lastiklerin altında çıtırdayan çakılların sesi havada yankılanıyor.

Elimde kalan tek şey sorular, kafa karışıklığı ve göğsümde lanet bir burkulma.

Çeviri Kitaplar: https://t.me/cevirigiller

28

Çeviri Kitaplar: https://t.me/cevirigiller

ASPEN

Kulaklarım, ben evimde yatağıma kıvrılıp uyumak için yalvardıktan sonra da yüzümü boyamaya devam edecek.

Kıçım yanıyor, amım ağrıyor ve tüm vücudum acıyor. Ama bunların hiçbiri göğsümdeki paramparça edici acıyla kıyaslanamaz.

Kendime bir süre sonra sakinleşeceğimi, parçalarımı toplayıp yoluma devam edeceğimi söyledim ama saatler oldu ve görünürde hiçbir gelişme yok.

Aslında, Kingsley'in sözlerini hatırlıyorum ve aynı anda hem kendime hem de ona yönelik yeni bir nefret dalgasına kapılıyorum.

Kızımızın evinin önünde beni bir hayvan gibi becerdikten sonra neden duygusallaşmak zorunda kaldım ki?

Ne bekliyordum ki zaten?

Bu işe girerken, fiziksel ilişkinin ötesine geçmeyeceğini çok iyi biliyordum. Bir keresinde kadın ve erkeklerin seks sonrasında nasıl farklı beyin kimyasalları salgıladıklarıyla ilgili bir makale okumuştum. Her ikisi de dopamin salgılasa da, kadınlarda onları zevk aldıkları kişiye zorla bağlayan aşırı oksitosin var. Bu durum erkekler için aynı değildir; onların oksitosininin tek amacı meni üretmektir. Dopamin onlar için öne çıkan tek hormondur ve bunu kimden aldıkları önemli değildir.

Daha önceki partnerlerimle hiçbir zaman bir bağ kurmadığımı, hatta yakınlaşmama bile izin vermediğimi düşünürsek, kendimi bu tür olaylara karşı bağışık sanıyordum. Ama yine de onlar Kingsley değildi.

Dünyamı birden fazla şekilde alt üst eden adam onlar değildi.

Ve tüm bu ilişkiyi fiziksel olarak sürdürmeyi ummama rağmen, savaşı farkına bile varmadan kaybetmiş olabilirim. Ancak Kingsley, tüm bunların ne olduğuna dair inançlarında hâlâ kararlı. Sonuçta bana fahişe diyor ve her ne kadar sadece seks sırasında olsa ve bundan tahrik olduğumu inkar etmesem de, belki de benim hakkımda düşündüğü tek şey budur.

Ama sanırım onun şefkatli yanı daha fazlasını umacak kadar gözümü kör etmişti.

Şimdi, umutları ve sahip olduğumuz her şeyi öldürmem gerekiyor, çünkü er ya da geç beni tüketecek. Fazladan yük, kendinden nefret etme ve yeni bir

Çeviri Kitaplar: https://t.me/cevirigiller

herhangi bir jestinde çiçek açacak umut.

Gwen'in önünde beni savunması gibi.

İroni benim en sevmediğim sürtük çünkü yirmi bir yıl önceki senaryoyu tekrarlıyor. O zaman onu bekledim, onu aradım, o tek gecede kurduğumuz bağı korumak istedim. Dağınık seksin, içkinin ve tek tük konuşmalarımızın ortasında, onunla on dört yıldır eğlenmediğim kadar eğlendim.

Varlığından haberdar olmadığım bir dünyaya gözlerimi açtı ve daha fazlası için açgözlüydüm. Daha fazla düşündürücü tartışmalar, şiddet eğilimleri ve o.

Hamile olduğumu öğrenmeden önce bile onu bulmaya çalıştım. Bu sadece bencilliğimden kaynaklanıyordu çünkü onun dünyasına ait olabileceğime dair boş bir hayale kapılmıştım.

Sonunda onun seviyesine yükseldim. Sonunda, onunla baş başa kaldım, onunla çalıştım, onunla tartıştım ve onunla yattım.

Ama en fazla bu kadar gidebilirim.

Gettodaki çürümüş bir fare her zaman, hiç şüphesiz, banliyö kedisi tarafından yenecektir.

Ve sanırım şu anda bu sürecin ortasındayım.

Kendime her şeyin yolunda olduğunu, daha kötülerini de atlattığımı söylemek istiyorum ama rahatlamak yerine yanaklarımdan daha fazla gözyaşı süzülüyor.

Telefonum bir mesajla aydınlanıyor ve karanlıkta bulanık görüşümle ona bakıyorum.

Ayrıldığımdan beri durmadan arıyor ve cevap vermeyi reddettiğimde telefonu açmamı isteyen bir dizi mesaj gönderdi.

Şimdi gönderdiği sonuncusu farklı.

Kingsley: En azından su iç ve bana iyi olduğunu söyle.

Kırık kalbim sıkışıyor keşke göğsümün içine uzanıp o pisliği öldürebilseydim diyorum. Uzun zaman önce etkisiz hale getirdiğimi sandığım o aptal organ ayağa kalkmış, çalışıyor ve artık benim tarafımdaymış gibi bile davranmıyor.

Pislik nazik bir mesaj ve deli gibi atıyor.

Gerçek erkek iki şey ister: Tehlike ve oyun. Bu nedenle kadınları en tehlikeli oyuncak olarak ister.

Nietzsche'nin sözleri bilincime giriyor ve bu durumla ilgili hissettiğim her şeye tercüman oluyor. Bir oyuncak olmak istemiyorum.

Kingsley'in bile değil.

Ne var biliyor musunuz? Bunu içimde tutmayacağım. Yatakta doğrulup burnumu çekiyorum ve yazıyorum.

Çeviri Kitaplar: https://t.me/cevirigiller

Aspen: Yirmi bir yıl önceki o geceyi hatırlıyor musun?

Cevabı hemen gelir.

Kingsley: Tabii ki. Gwen'in hamile kaldığı geceydi.

Aspen: Bunun dışında, bu sizin için ne ifade ediyordu?

Kingsley: Seninle ilk tanıştığım zamandı.

Aspen: Hayır, o benim eski halimle ilk tanıştığın zamandı. Yaralanmış, travma geçirmiş ama hala güçlü olmaya çalışan versiyonumla. Naif kalbinin derinliklerinde hâlâ kabul görmeyi arzulayan versiyonumla. Yaşı hakkında yalan söyleyen, cesaret için sarhoş olan ve tüm küçük kız hormonlarıyla seni isteyen Aspen'di. Ama akrabaları, erken yaşta hamileliği ve henüz on beş yaşındayken ölü doğan bebeğini kucağına alması onu yıkmıştı.

Kingsley: Orada olmadığım için beni mi suçluyorsun?

Aspen: Hayır, orada olmanı istediğim için kendimi suçluyorum. Sen bir yabancıdan başka bir şey değilken seni aradığım ve arkadaşlığını özlediğim için. Sana sahip olsaydım çocuğumu koruyabileceğimi ve daha sağlıklı bir hamilelik geçirebileceğimi düşündüm. Callie'yi sık sık azarladığım Külkedisi kompleksine kapıldım ve bu düpedüz acınası bir durumdu. Bebeğimi kaybetmek yüzüme bir tokat gibi indi ve fena halde ihtiyacım olan uyanış çağrısını yaptı. Sana, eski Aspen'e, onun naif duygularına ve küçük hayallerine dair sahip olduğum her şeyi yaktım. Yani gerçek Aspen, yedi yıl önce mahkemede tanıştığın, sana ve müvekkiline yeni bir kazık atmaya çalışan kadın. Var olan tek Aspen o, Kingsley. Eski, acınası Aspen'e geri dönmeyi reddediyorum.

Geliyorum.

Hayır, yapma.

Bu konuşmayı mesajlaşarak yapmamalıyız.

Aspen: Ben de tam olarak böyle istiyorum, söyleyecek bir şeyin varsa bu şekilde söyle.

Burada olsaydı kendimi kontrol edebileceğimi, yeterince güçlü olabileceğimi ya da onu uzaklaştırmak için doğru atılganlığa sahip olabileceğimi sanmıyorum.

Beni o kadar çok sarsıyor ki onunla birlikteyken doğru düşünmek imkansız.

Kingsley: Öncelikle, eski Aspen acınası biri değildi. Biraz saftı, evet, gençti ve kaybolmuştu, o da evet. Ama o da cesur bir hayatta kalandı, bu yüzden onun hakkında kötü konuşmanı yasaklıyorum. İkincisi, gerçek Aspen diye biri yok. Yedi yıl önce tanıştığım kadın şeytan kadar zeki ve ama o da boştu. Sadece varlığıyla beni delirten kadın o değil.

Çeviri Kitaplar: https://t.me/cevirigiller

Göğsümde başlayıp tüm vücuduma yayılan bir karıncalanma var ve bundan nefret ediyorum. Ondan duyduğum birkaç kelimenin beni bu kadar kısa sürede kırıp parçalayabilmesinden nefret ediyorum.

Bunu pantolonuma girmek için söylüyorsun.

Kingsley: Bunu söylemeden de pantolonuna girebilirim tatlım.

Aspen: Yani ben sadece bacaklarımı açmakta iyi olan sıcak deliğin miyim?

Kingsley: Sıcak deliklerin var. Çoğul. Ve bacaklarını açmana bayılıyorum, ama ikimiz de bundan çok daha fazlası olduğunu biliyoruz.

Acı kırılganlığımı klavyeye dökerken parmaklarım titriyor.

Belki de bilmiyorum.

Kingsley: Eskiden spor olsun diye boğazıma atlardın, şimdi bana değerini bilmediğini mi söylüyorsun?

Aspen: Bu arada, eskiden ve hala boğazına atlıyorum çünkü sen düşmanca bir pisliksin ve ben ezilmeyi reddediyorum.

Kingsley: Bu güçlü bir kaltak, yani cadı anlamına geliyor. Ayrıca tanıdığım herkesten daha zekisin ve o kadar inatçısın ki sık sık, daha doğrusu her zaman senden nefret etmek istiyorum.

Aspen: Ya hayır dersem?

Kingsley: İkimiz de biliyoruz ki senin amın ve şimdi de götün benim aletimle çok eşli bir ilişki içinde. Yani "hayır" demen sadece inattan.

Artık seks yapmak istemiyorum.

Kingsley: Neden olmasın?

Çünkü beni sadece bunun için mi istediğini görmek istiyorum. Bunun dışında, onun büyük gündeminde çok az ya da hiçbir şey ifade etmiyorsam.

Bunu söylemek yerine yazıyorum.

Sadece istemiyorum. Senin için sorun olur mu?

Kingsley: Süreye bağlı. Bir saat mi? İki saat mi? Daha kötüsü, bir gün mü?

Aspen: Bir ay.

Kingsley: Ne tür bir bekarlık ilacı kullanıyorsun? Bir din falan mı seçtin? Bu arada kesinlikle tavsiye etmiyorum. Sadece değerli Nietzsche'nizi utandırmakla kalmazlar, aynı zamanda tüm dinler hedonizm karşıtıdır ve cehennemde yanmalıdırlar.

Aspen: Bu bir hayır mı?

Hayır, bu da ne demek oluyor, Aspen? Neden otuz gün boyunca gezegende dolaşan en iyi hayvanlar gibi sevişmeyi bırakmamızı istiyorsun ki? Fiziksel olarak incindin mi?

Çeviri Kitaplar: https://t.me/cevirigiller

Duygusal olarak incinmiş, yaralanmış ve ezilmiş durumdayım ve parçalarımı toplamaya çalışmak için buna ihtiyacım var, ama bunu ona söylemiyorum.

Aspen: Hayır, değilim ama yine de bunu istiyorum. Cevabın nedir?

Bu lanet bir küfür ve sen de bunu biliyorsun. Hiç seks yapmadan bir ay geçirmemiştim.

Aspen: Yani bu bir hayır mı?

Hayır, hayır değil. Nasıl bir oyun oynadığın hakkında hiçbir fikrim yok. Ama tamam, hadi yapalım şu boku. Sadece penetratif seks mi?

Hepsi seks.

Sen aklını mı kaçırdın? Bu ne biçim bir işkence yöntemi böyle?

al ister alma.

Daralmış gözlerini ve alevlenmiş burun deliklerini neredeyse görebiliyorum. Kingsley, rahatlık alanının dışına çıkmaya zorlanmak bir yana, herhangi bir şey yapmaya zorlanabilecek türden bir adam değil ve bu, beni mi yoksa bedenimi mi istediğine dair gerçek bir test.

Peki ya reddedersem?

O zaman işimiz bitti. Cinsel dürtülerini yan parçalarınla giderebilirsin. Yani Britney'le. Ben de gidip kendime yeni bir penis bulayım.

Gönder'e bastığımda tüm vücudum geriliyor. Bu istediğim son senaryo. Onu lanet Britney'le ya da başka bir kadınla düşünmek göğsümü fiziksel acıyla birlikte mide bulantısı noktasına kadar acıtıyor.

Kingsley: Kıskançlığın çok tatlı ve özgeçmişime birinci dereceden cinayet eklemeye hazır değilsen resimde başka sik olmayacak. Otuz gün sonra sahip olacağın tek sik benimki olacak, cadı.

Metni tekrar tekrar okurken dudaklarımda bir

gülümseme beliriyor. O... kabul etti.

Gerçekten kabul etti.

Telefonu göğsüme bastırıyorum, içimdeki sersemlik eski halime o kadar benziyor ki.

Birbiri ardına trajediler yaşayan ama yine de o gece taktığı siyah maskeye tutunan Aspen.

Çeviri Kitaplar: https://t.me/cevirigiller

29

Çeviri Kitaplar: https://t.me/cevirigiller

ASPEN

Kendi kendime dayattığım ilk haftası cehennem gibiydi.

Kingsley züppe kraliyet ailesinden bile daha huysuz biri oldu ve neredeyse her gün Nate'den onunla boks yapmasını istiyor.

Bu durum Gwen'in hoşuna gitmiyordu çünkü babası kocasının zaten kısıtlı olan zamanını çalıyordu.

İkinci hafta Nate, Kingsley'nin taleplerine bir son verdi ve ona "Üzgünüm ama karımın arkadaşlığını tercih ederim" dedi. Bunun üzerine Kingsley neredeyse onu yumrukluyordu.

Sağlıklı olması gerekenden daha fazla egzersiz yapmaya başladı, neredeyse yeniden sigara içmeye başladı ve şirketteki herkes ondan vebadan kaçar gibi kaçıyor.

Morali bozuk olduğunda sadece onunla konuştukları için beş çalışan neredeyse işini kaybediyordu. Ki son zamanlarda bu daha sık oluyor.

İşle, basit tartışmalarla, hatta pişirdiği her şeyi yemeye söz vererek aklını dağıtmaya çalışıyorum.

Az önce yemek yemeyi bitirdik. Mutfağımın tezgahında aramızda bir sandalye ile oturuyoruz. Bu sadece bir sigorta çünkü beni kendi deyimiyle "yasadışı yasağı" kaldırmaya zorlamaktan hiç çekinmiyor.

Son birkaç haftadır dışarıda yemek yeme alışkanlığı edindik. Kısmen içeride olmak boğucu olduğu için, kısmen de... sanırım çıktığımız için. Ya da Gwen ve Callie'nin grup sohbetinde yüz kalp atarak söyledikleri şey buydu.

Kingsley hiç öyle demedi ama. Ben de demedim, yani bu bizi nereye götürür bilemiyorum.

İlişkimizin tek konusu seksti ve şimdi o denklemden çıktığına göre, sanki yıllardır birlikte olan bir çiftmişiz gibi hissediyorum. İşe birlikte hazırlanıyoruz, akşam yemeğinde davaları tartışıyoruz ve beni nefessiz bırakan sohbetler yapıyoruz. Sadece bu da değil, son zamanlarda birlikte eskisinden daha fazla zaman geçiriyoruz.

Dün Kingsley'in üstü açık arabalarından biriyle uzun bir yolculuğa çıktık ve bir atkımı kaybetmeme ve korkunç bir saç günü geçirmeme rağmen kendimi çok vahşi hissettim-

Çeviri Kitaplar: https://t.me/cevirigiller

Seks dışında tabii ki. Ve evet, görünüşe göre Kingsley'in spor araba koleksiyonu var. Hiç şaşırmadım. O hızlı bir adam ve hızın heyecanını, meydan okumanın ateşini ve durumların öngörülemezliğini seviyor.

Ama aynı zamanda kontrolle de büyür, bu yüzden olayların bu özel dönüşünde hiçbir şeye sahip olmaması onu huysuz bir yaratığa dönüştürdü.

Makarna tabağımın tamamını bitirdikten sonra ağzımı siliyorum. İçkiyi bıraktığımdan beri iştahım yavaş yavaş geri geldi. Hâlâ yemekten pek hoşlanmıyorum ama Kingsley boş bir mideye sahip olmama izin vermiyor. Gwen de öyle. Yemin ederim hem baba hem de kız bana karşı birlik oluyorlar.

"Çok lezzetli," diyorum ona.

Yanıt olarak homurdanıyor ve bizi ayıran boşluğa ters ters bakıyor. "Peki aramızdaki bu sandalye neye hizmet etmeye çalışıyor?"

"Güvenli mesafe."

"Daha çok işe yaramaz bir mesafe. Eğer sana saldırmaya karar verirsem, hiçbir lanet sandalye seni benden kurtaramaz."

"Ama yapmayacaksın," diye hatırlatıyorum ona, yarı yarıya her şeyi gerçekten yerle bir edeceğinden korkarak.

"Belki yaparım."

"Sen... iki hafta boyunca iyi dayandın."

"Bu bağımlılıktan kurtulma değil Aspen. Zamanla daha iyi değil, daha kötü oluyor."

"Yani? Bu ne anlama geliyor?" Sesim alışılmadık derecede dikkatli, neredeyse korkmuş çıkıyor. "Bu senin lanet bir diktatör olduğun anlamına geliyor. Belki de negatif bir
Gwen'in yaptığı gibi kelimeler listesini hazırlayın ve adınızı yazın."

İçimden bir gülümseme kopuyor ve ona doğru bir peçete fırlatıyorum, o da öyle çekici bir sırıtışla yakalıyor ki, aptal yasağın arkasındaki kararı yeniden düşünmeye başlayan ben

Boğazımı temizliyorum. "Bana o listeden bahsetti ve bunun olumsuz kelimelere karşı empatik tepkisiyle başa çıkmasına yardımcı olan bir şey olduğunu söyledi, ama senin bunu bilmediğini düşünüyordu."

"Tabii ki anladım. İzlerini örtmekte berbat, bir şeyleri saklamakta ise daha da berbat, bu yüzden Nate'e olan hisleri beni gafil avladı."

"Seni kandırmak için fazladan çaba harcamış olmalı."

"Kızını çalan Nate olmasaydı buna ihtiyacı olmazdı."

Çeviri Kitaplar: https://t.me/cevirigiller

Gözlerimi deviriyorum ve ağzıma bir üzüm atıyorum. "Eninde sonunda evlenecekti."

"Nihayetinde yirmi yaşında değilim. Birkaç yılım daha var sanıyordum. onu."

"Nate haklıydı. Sen ve Gwen birbirinize bağımlısınız."

"Nate bir pislik, bu yüzden onun görüşü kullanılmış bir
Doku. Ve bu karşılıklı bağımlılık değil. Kızım ve ben sadece yakınız çünkü yirmi yıldır birbirimizin dünyasıyız..." Omuzlarım düştüğünde sözünü kesiyor. "Bu da gelecek on yıllarda onun dünyasında bulunarak yakalayacağın bir zaman dilimi."

"Teşekkür ederim." Aramızdaki koltuğa kaydım ve elimi onunkinin üzerine koydum. "Sadece beni onun annesi olarak kabul ettiğin için değil, aynı zamanda ona geçmişimden bahsettiğin için de. Artık bana daha farklı bakıyor, daha saygılı ve... sevgi dolu. Ve tavrının değişmesinde senin de bir rolün olduğunu biliyorum."

"Bana gerçekten teşekkür etmek istiyorsan, ki bunu şiddetle tavsiye ederim, kelimelerden farklı bir para birimi kullanabilirsin."

Gülümseyerek omzuna vurdum ve ayağa fırladım. "Bulaşıkları yıkayacağım. "Git *Breaking Bad olmayan* bir dizi seç."

"TV'nin şimdiye kadar ürettiği tek üstün şov bu. Sikimi emme kısmına hayır mı diyorsun?"

Havasını soluyana kadar yaklaşıyorum ve parmaklarımı çenesinde gezdirerek burun deliklerinin açılmasını sağlıyorum, sonra fısıldıyorum, "Belki. On dört gün sonra tekrar dene."

Tezgâhın arkasına kaçtığımda, "Seni küçük sik yalayıcı," diye mırıldanıyor ve çadır kuran pantolonunu işaret ediyor. "Bak ne yaptın."

"Her zaman bu durumdasın."

"Senin etrafında. Bu yüzden sebep olduğun sorunu çözmelisin."

"On dört gün içinde."

"On dört gün içinde hastalık izni alsan iyi olur, çünkü yürüme yeteneğini kaybedeceksin." Sesi kararıyor ve sadece varlığıyla yarattığı uhrevi enerjiye kapılmamak için duvara bakmayı tercih ediyorum.

Ve gündelik pantolon ve polo tişört giydiğinde çekici olmayı gerçekten bırakması gerekiyor. Ne giyerse giysin yürüyen bir seks tanrısı olması mantıklı değil. Belki de yasaktan itiraf etmek istediğimden daha fazla etkilenmişimdir.

Çeviri Kitaplar: https://t.me/cevirigiller

"Bu arada." Ona bakmamak için tezgâhı temizlemekle meşgulüm. "Bugün kazandığın dava için tebrikler."

Şimdi bunu yapıyoruz - birbirimizin davalarına dahil oluyoruz - ve bu, mümkün olduğunu düşündüğümden daha fazla uyum getirdi. Ben onun tavsiyelerini seviyorum, o da farklı alanlarda olmamıza rağmen şaşırtıcı bir şekilde benimkileri takdir ediyor.

Kingsley tezgâhtan yeşil bir elma alır ve çıtırdatır. "Kazanmam an meselesiydi. Savcının elinde neredeyse hiç dava yoktu."

"Mütevazı mı davranıyorsun? Her şeyin sana karşı olduğu zor bir davaydı. Bunu nasıl yapıyorsun bilmiyorum."

"Ne yapacağım?" Tezgâha yaslanmış, elmasını yiyor ve ben tezgâhı toplarken hareketlerimi izliyor.

"Her kazanırsın." "Her

zaman değil."

"Zamanın yüzde doksan altısı."

"Canım benim." Dudaklarında boktan bir sırıtış beliriyor. "Yüzdelerimi takip ediyor musun? Beni bu kadar önemsediğini bilmiyordum."

Yüzüm oda sıcaklığından daha fazla ısınıyor. "Bilmiyorum. Sadece benimkinden yüzde bir daha yüksek olduğu için biliyorum. Bu arada bu adil değil. Ben senden daha fazla protokole uyuyorum ve daha yüksek bir kazanma oranına sahip olmalıyım."

"Ama yine de ." "Bu

değişecek."

"Sanki rakibimmişsin gibi konuşuyorsun." Parmaklarım fincanın üzerinde duraksayınca çiğnemeye ara veriyor. "Bir saniye bekle. Beni rakibin olarak görüyorsun, değil mi?"

"Peki ya sen?"

"Hayır. Sen benim kıdemli ortağısın. Bizim rakip değil, ast olmamız gerekiyor."

"O zaman neden Gwen'in annesi olduğumu ilk öğrendiğinizde davalarımı sabote etmeye çalışıyordunuz?"

"Saf kin."

"Rekabet değil

mi?" "Hayır."

İç çekiyorum. "Bunca zamandır bu rekabet işinde tek başıma olduğuma inanamıyorum."

"Yine de çok sevimli. Senin benim yüzdemi geçmeye çalıştığını ve bu konuda heyecanlandığını düşünmek beni tahrik ediyor. Bunu sistemlerimizden atmak ister misin?"

Çeviri Kitaplar: https://t.me/cevirigiller

"Hayır, Kingsley."

Bir omzunu kaldırıyor ve elmanın kalıntılarını çöp kutusuna atıyor. "Denemeye değer."

Bulaşıkları bulaşık makinesine yerleştirirken onun oturma odasında kaybolduğunu ve Netflix'te gezindiğini görüyorum.

"Caroline'ın Barbie kişiliğini savunmayan başka yastıklarınız var mı?" diye seslenerek kabarık yastıkları tekmeliyor.

Gülümsüyorum. "Koridorun sonundaki odanın dolabında."

Onu yönlendirdiğim yere gitmeden önce saf kötülükten başka bir niyeti olmadan bir kabarık yastık daha fırlatıyor. Atıştırmalık şeyler alıp mikrodalgaya patlamış mısır atıyorum. Dairenin ürkütücü sessizliği göğsüme saplanana kadar Kingsley'in az önce gittiği odanın dolabında başka ne olduğunu hatırlamıyorum.

Lanet olsun.

Koridorda neredeyse koşarak ilerliyorum ve en korktuğum durumlardan fırlamış bir sahne bulduğumda nefesim kesiliyor.

Kingsley açık dolabın önünde dururken loş sarı ışık üzerinde yumuşak bir parıltı yaratır. Tüm dikkati elindeki kutuya odaklanmışken, almaya geldiği yastıklar yere saçılmıştır.

Yavaşça onun yanına gidiyorum, kalbim boğazımda atıyor. "Bu... düşündüğün gibi değil."

Gözleri kutudan bana doğru kayarken erimiş lavlara dönüşüyor. "Bana bunların aslında seni hamile bıraktığım gece taktığın maske ve atkı olmadığını mı söylüyorsun?"

"Öyleler, ama..." Parmaklarını sanki benim vücudummuş gibi pazen eşarbın üzerinde gezdirmesi dikkatimi dağıtıyor.

Kahretsin, ben. Azmak için en kötü zaman.

"Ama ne?"

"Hiçbir şey ifade etmiyorlar."

"Yalancı. Bu şeyleri yirmi bir yıl boyunca sakladın, yani kesinlikle bir anlamları var. Benden o kadar çok hoşlandın, öyle mi?"

"Kapa çeneni."

"Hayır. Bu sefer saklanmayacaksın. Benimle ilgili her şeyi yaktığını sanıyordum ama sanırım bu maske ve eşarp mucizevi bir şekilde yangından kurtuldu."

"Onları görmemiş gibi davranabilir misin?"

"Yapamam. İtiraf et, bana aşıktın."

Çeviri Kitaplar: https://t.me/cevirigiller

İnledim. "Öyleysem ne olmuş? Aptalca bir gençlik aşkıydı."

"Aşık oldun, ha?" Sırıtıyor ve o kadar kaygısız ki hazırlıksız yakalanıyorum. "Neden 'aptal' ve 'ergen' kısımlarını atladın?"

"*Crush* kelimesi dışında bir şey duymadım." Siyah maskeyi gözlerimin üzerinden kaydırarak kurdelelerin yüzümün iki yanında sallanmasına izin veriyor.

Gözlerindeki ham kaliteyle ciğerlerimdeki tüm hava çekiliyor. Daha önce yanılmış olabilirim, çünkü onun içindeki fırtına içimdeki denizi tersine çevirene kadar durmayacak.

"Ne yapıyorsun?" Kendi sesimden korkarak fısıldıyorum. "Anıları hatırlıyorum."

"Ne gibi?"

"Mesela yasadışı yasak bittiğinde seni bu maskeyle bectereceğim ve sen de bir femme fatale gibi değil, küçük bir fahişe gibi adımı haykıracaksın."

"Kes şunu." Sözlerine verdiğim tepkiyi kontrol etmek için elini itiyorum. "Hadi gidip bir şeyler izleyelim."

"O kadar hızlı değil." Beni kolumdan yakaladı, parmağını koluma batırdı. "O sabah neden gittiğini bana hiç söylemedin."

"Biz yabancıydık ve sen biraz tehditkârdın. Derimi kurtardım."

"Saçmalık. Bundan daha fazlası var."

"Bunun başlıca nedeni tehditkâr olman ve bana babamı hatırlatmandı ama aynı zamanda... çünkü gerçek yaşımı öğrenirsen vereceğin tepkiden korkuyordum. Zaten sınavlara çalışmam gerekiyordu, bu yüzden.... evet, en güvenli seçeneğin gitmek olduğunu düşündüm."

"Sana hala babanı mı hatırlatıyorum?"

"Hayır. Antisosyal eğilimleriniz var ama umursuyorsunuz. O sadece kendi kazancına değer veren gerçek bir psikopat." Durakladım. "O gece gerçekten ne yapmayı planlıyordun?"

"Sadece bir Şeytan Gecesi kundaklaması."

"Vay canına. Senin gibi bir suçlunun avukat olduğuna inanamıyorum."

"Bunu sadece yasaları kendi çıkarım için kullanmak amacıyla yaptım. Beni adaleti sağlamakla suçlayacak her türlü suçlamadan beriyim."

Gülüyorum. "Kötü çocuk ve sporcu tanımının tam karşılığıydın, değil mi?"

"Oldukça fazla. Nate beni gerçek bir suç işlemekten alıkoymak zorunda kaldı.
gençliğimizden beri."

"Ama o bir sporcu değildi."

"Hayır. Bunun gereksiz, kendine hizmet eden bir şiddet türü olduğunu düşünüyordu."

Çeviri Kitaplar: https://t.me/cevirigiller

"Haksız değil. Dur tahmin edeyim, o gece Joker'in kostümünü giyen adam da bir sporcuydu."

"Doğru tahmin ettiniz. O geceden sonra ailesine beni saldırı ve darptan şikâyet ettirmeye çalıştı ama babam birkaç bin dolar vererek ağızlarını kapattı."

"Uygun."

"Pek sayılmaz. Ağzını yumruğumla dikip kapatabilirdim."

"Brute." Gözlerinin içine bakamadan başparmağının koluma bastırdığı yere bakıyorum. "O geceden bir şey sakladın mı?"

"Gwen dışında mı?"

Gözlerimi ona dikiyorum, sesim hoşuma gitmeyecek kadar alçak ve kırılgan. "Gwen dışında."

"Anonim maskeyi soruyorsanız, Susan onu attı çünkü eşyalarımı hor gördüğü için mahvetme alışkanlığı vardı. Ben bunu ancak günler sonra öğrendim."

"Oh."

"Ödeşmek için tüm eski kıyafet koleksiyonunu çöpe attım ama bu yeterli olmadı. O kaltağın gebermesi gerek."

"Susan olayının peşini gerçekten

bırakmayacak mısın?" "Bu hayatta değil."

"En sevdiğim sözü hatırlıyor musun?"

Yüz ifadesi yumuşuyor ve kara gözlerinde muzip bir ışık yanıyor. "Eğer bir uçuruma uzun süre bakarsan, uçurum da sana bakar."

"Bütün versiyonu şöyledir. Canavarlarla savaşan kişi, kendisinin de bir canavara dönüşmemesi için dikkatli olmalıdır. Ve eğer bir uçuruma uzun süre bakarsan, uçurum da sana bakar." Yüzünü okşadım. "Bir canavara dönüşme, Kingsley."

Yasağın on sekizinci gününde Kingsley zehirli, düşmanca bir erkeklikle damlayan tam bir acıya dönüştü. İş yerinde kimse onunla uğraşmak istemiyor.

Şaka yapmıyorum. Geçen gün, bir avukat yardımcısı onun koridordan geldiğini gördü ve hemen yönünü değiştirdi.

"Her ne yaptıysan geri al," diyor Nate ve beni Kingsley'in ofisine doğru itiyor.

Çeviri Kitaplar: https://t.me/cevirigiller

"Peki benim bunlarla bir ilgim olduğunu düşündüren ne?" "Sana, becermek ve sonra da öldürmek istiyormuş gibi bakması.

Ya da seni öldürür, sonra da becerir. Sert sınırlarından ve bunların nekrofili içerip içermediğinden tam olarak emin değilim."

"Dramatik davranıyorsun."

"Ve o gevşek bir vida ile büyük bir pislik oluyor. İstediğin kadar inkar et, ama ikimiz de biliyoruz ki hepsi senin yüzünden. Susan'ı bu sefer gerçekten öldürmeden önce içeri gir."

Durakladım. "Susan burada mı?"

"Evet. Bu ayki sinir bozucu şovunu sergiliyor." "Weaver &

Shaw'dan men edildiğini sanıyordum."

"Hisseler için dava açtığı için binaya girme hakkına sahip olduğunu söyleyen bir mahkeme kararı var."

"Kahretsin."

"Kahretsin, gerçekten. Şu anki ruh haliyle, lanet olası bir karınca bile onun gazabından kurtulamaz. Bırakın bir sırtlanı."

"Ne yapabileceğime bakacağım." Kararımı ilk kez sorgulayarak ofisine doğru ilerliyorum.

Aslında, hayır. Aptalca bir seks yoksunluğu vakası yaşadığımda yaklaşık iki gün içinde sorgulamaya başladım. Hayatta kaldığımı ve bunun daha iyi bir şey olduğunu düşünmek hoşuma gidiyor.

Kingsley ilk günden beri seks yapmam için beni kışkırtıyor. Bunu tam olarak neden yaptığımı bilmemesi onu yasağın kendisinden daha çok sinirlendiriyor.

Buna karşılık, birlikte koşmak ve hatta geçen hafta sonu Nate ve Gwen ile yürüyüş yapmak gibi birçok açık hava etkinliği yapıyoruz.

Çoğu zaman, onun kocaman ereksiyonu kıçıma ya da karnıma sokulmuş halde uyanıyorum. İnler, bana seks teröristi der ve tuvalette işini halletmeye gider.

"Zamanda geriye yolculuk için teşekkürler. Şimdi yine duşta mastürbasyon yapan ergenlik çağında bir eziğim" demişti bana ilk kez boyun eğip mastürbasyon yaptığında. Yasaktan bir hafta sonra.

Zehirli alaycılığı bir kademe daha arttı ve her zaman beni kıkırdatan şeyler söylüyor...

Aletim sana bedensel zarar için dava açıyor, bu yüzden tazminata hazır olsan iyi olur.

Çeviri Kitaplar: https://t.me/cevirigiller

Yasak kalkar kalkmaz amını götünü dağıtacağımın farkındasın, değil mi? Darbeyi hafifletmek istemediğine emin misin?

Dinler aradı ve bunun bile kutsal kitaplarına küfür olduğunu söylediler.

Belki de keşiş falan olmalıyım. En azından o zaman yasağın bir anlamı olur.

Tamamen bağışıklığım olduğunu söylemek yalan olur. Sadece onun dokunuşunu arzulamakla kalmıyorum, aynı zamanda onu görmezden gelmek ya da başından savmak da giderek zorlaşıyor.

Bu yüzden haftamızı çoğunlukla dışarıda, Gwen ve Nate ile hatta Callie ve Mateo ile geçirecek şekilde planlamaya çalışıyorum.

Bu, zihnimizi arka planda inşa edilen hayal kırıklığından uzak tutmak için sonuçsuz bir girişim. Ya da Kingsley için ön planda.

Her şeyin üstüne bir de Susan'la uğraşmak zorunda olması izin vereceğim bir şey değil.

Kapıyı çalıyorum ve o daha bir şey söyleyemeden içeri giriyorum.

Kingsley, New York'un kasvetli bir versiyonuna bakan büyük pencerenin yanındaki sandalyeye yaslanır. Kollarını ve bacaklarını kavuşturmuş, rahatlamış görünüyor. Bu sabah ona giydirdiğim özel dikim siyah takım elbisesi ve kravatıyla kendinden emin ve şeytan kadar seksi olduğundan bahsetmiyorum bile.

Son zamanlarda evime çok az gidiyorum ve dolabının yarısı benim kıyafetlerimle dolu.

Bu yüzden artık birbirimiz gibi kokuyoruz. Evcilleşme biraz tuhaf ama böyle anlarda sanki bir ortakla karşı karşıyaymışım gibi hissediyorum. Her adımımda yanımda olmasını istediğim adam.

Kayboluşunu düşündüğümde beni depresif bir yola sürükleyen adam.

Susan'ın kafası bana doğru döndü. Kanepede oturuyor, pembe elbisesi göze batıyor.

Dudakları bir gülümsemeyle kıvrılıyor. "Aspen Leblanc, sonunda Gwyneth'in annesiyle tanıştığıma memnun oldum."

İki saniye öncesine kadar sıkılmış görünen Kingsley, boyuna göre yükseliyor ve yanıma doğru yürüyor. Hiçbir şey söylemiyor ama söylemesine de gerek yok. Kelimeler olmadan bile Susan'a birlikte olduğumuzu ve benimle uğraşmaması gerektiğini söylüyor.

Yapabileceğinden değil.

Çeviri Kitaplar: https://t.me/cevirigiller

Susan'ın daha kötü, daha vahşi bir versiyonu olan teyzemle uğraştım. Züppe, servet avcısı bir üvey anneyle başa çıkabilirim.

"Gerçi bu ilk kez olmuyor." Sivri çenesine vuruyor. "Bir zamanlar hastanedeydik, değil mi?"

Sertleştim ve Kingsley yavaşça sordu, "Neden bahsediyorsun?"

"Yirmi bir yıl önce, üvey kızlarını hamile bıraktığınızı iddia eden evli bir çift tarafından ziyaret edildim. Tüm fakir insanlar gibi para istediler. Onlara verdim, ama sadece işler planıma göre giderse. Ölü doğan fikri öneren ve iyi uygulandığından emin olmak için orada olan bendim. Gwyneth'i benimle birlikte geri getiren ve onu evin önünde terk etmeden önce o notu yazan bendim. Hayatımı cehenneme çevirebileceğini sandın ama onlarca yıl geciktin Kingsley. Daha on yedi yaşındayken seni bekâr bir baba yaptım ve kim olduğunu çok iyi bildiğim halde çocuğunun annesini ararken aklını kaçırmanı en ön sıradan izledim. Bana eziyet ettiğini sanıyordun ama bakalım başından beri üstünlük kimdeydi?"

Bir an Susan oturmaktadır, sonra Kingsley onu elbisesinin abartılı yakalarından tutarak ayakları yerden kesilene kadar kaldırır.

Az önce itiraf ettiği bilgi yüküyle sersemlemiş halimden sıyrılıyorum.

Yanına koşup yavaşça koluna dokunuyorum ve sesimi sakinleştirmeye çalışıyorum. "Bırak onu, Kral."

"Annemi öldürdü, seni Gwen'den ayırdı, kızımın annesiz yaşamasına neden oldu ve seni benden aldı. Bu onun tabutundaki son çivi." Bir dağı parçalamaya yetecek kadar gerilimle dolu kırpılmış bir tonda konuşuyor.

Eğer onu durdurmazsam bir dakika içinde boynunu kıracağından hiç şüphem yok.

"Bu odada onun ölmesini benim kadar isteyen kimse yok." Kolunu çekiyorum. "Ama başından beri istediği şeyi elde edecek, King. Seni kıracak, Gwen'den ayıracak ve benden uzaklaştıracak. Kafana girmesine izin verme. O sürtük bunu hak etmiyor."

"Yap şunu, seni şeytan. Öldür beni." Gülümsüyor. "Tanıdığın herkes ölüyor zaten. Öz annen senin iyiliğin için burada kalmadı. İçindeki canavarı erkenden gördü ve gitmeye karar verdi. Baban da senin ne kadar çirkin bir canavar olduğunu biliyordu."

"Sen bir canavar değilsin." Sert yüzünü okşadım. "Sen gelmiş geçmiş en iyi babasın ve bunu hak edenleri önemsiyorsun." *Sen benim aşkımsın*

Çeviri Kitaplar: https://t.me/cevirigiller

hayat, demek istiyorum, sonra son saniyede duruyorum.

"Bırak onu gitsin." Sesimi yumuşatıyorum. "Lütfen, Kral. Bırak kendini."

Çünkü annesi intihar ettiğinden beri boğazını sıktığı Susan değil. Kendisi.

Benim genç versiyonum saftı.

Onunki ruhsuzdu çünkü kendini asla affetmedi.

Yavaşça onu serbest bırakmaya başlar, sonra onu en yakındaki
Duvar.

Tüm ofisi dolduran bir çatırtıyla doğruldu. "İşiniz bitti.
Kingsley. Seni saldırıdan dava edeceğim."

Onun önünde duruyorum, kısmen görüşünü ondan koruyorum. Burun delikleri alevleniyor ve istediğim son şey bu sefer onu gerçekten öldürmesi.

"Adına kayıtlı her kuruş için sana dava açacak," diyorum hissetmediğim bir sakinlikle. "Benjamin Shaw ile imzaladığınız ve Shaw ailesine ya da üyelerine fiziksel, duygusal ya da zihinsel olarak zarar vermeniz halinde evlendikten sonra sahip olduğunuz her şeyi kaybedeceğinizi belirten evlilik sözleşmesini ihlal ettiğinizi kabul ettiniz. Gwyneth'i benden ayırmak duygusal ve zihinsel zararın kişileştirilmiş halidir. Bunu yaparak, ortak mülkiyet üzerindeki tüm haklarınızdan feragat ettiniz, dolayısıyla artık merhum kocanızın parası üzerinde herhangi bir hak iddia edemezsiniz. Sefil hayatının geri kalanında sokaklarda yaşamaya hazır ol."

Kahkahası kayboluyor ve kendi mezarını kazdığını fark ederek soluyor. Bu bilgiyi kendine saklayabilirdi, ancak görkemli narsisizm ihtiyacı onu sınırın ötesine itti.

"Ayrıca yasaklama emrini de ihlal ettiniz. Binaya girmenize izin verilmiş olması size Kingsley'e yaklaşma hakkı vermez. Şimdi dışarı çık ve kork, Susan. Çok kork, çünkü o hastanede hissettiğim çaresizliği ve kaybı sana ödeteceğim. Üçümüze verdiğin tüm zararı sana ödeteceğiz, ta ki sen hiç var olmamış olmayı dileyene kadar."

Tökezliyor, kapıdan çıkarken boncuk gözleri Kingsley'nin öfkeli gözlerini izliyor.

O gider gitmez arkamı dönüp ona bakıyorum. Omuzları gergin, yüzü o kadar gergin ki felç geçirecek diye korkuyorum.

Yanağını avuçluyorum, sanki yaralı bir hayvanmış gibi yavaşça okşuyorum. "Sorun yok. O önemli değil."

"Biliyordu." Ses tonu kırpılmış. "Seni biliyordu ve bunu benden sakladı."

Çeviri Kitaplar: https://t.me/cevirigiller

"Yine de birbirimizi bulduk."

"Gwen'in annesizliğin acısını çektiği yirmi bir yılın ardından."

"Biliyorum ama sorun değil, artık ve hiçbir yere gitmiyorum."

Başı omzuma düşüyor ve derin bir nefes alıyorum, parmaklarımı saçlarında gezdirip sert nefeslerini dinliyorum.

Kendini tuttuğunu ve başka koşullar altında Susan'ın cesedinin ofisinin zemininde olacağını söyleyebilirim.

Nefes alış verişi biraz daha kontrollü hale gelene ve geri çekilene kadar uzun bir süre bu şekilde kaldık. "Özür dilerim."

"Ne için?"

"Yeterince dikkatli bakmadığım için."

"Ben de." Gözlerimde biriken yaşlarla savaşarak burnumu çekiyorum. "Şimdi tek yapmamız gereken evlilik sözleşmesini ihlal ettiğini kanıtlamak."

"Onu az önce kaydettim."

Ona bakmak için geri çekiliyorum. "Sen mi yaptın?"

"Sözlerini ona karşı kullanabilirim diye onu her zaman kaydediyorum."

O kadının bize nelere mal olduğunu düşünmeyi reddederek nefesimi bırakıyorum. Yıllarca süren ayrılık. Yıllarca kızımı özledim. Hem Gwen hem de Kingsley ile birlikte olabileceğim zamanlar. Başından beri bebeğimle birlikte olmalıydım ve onunla kaçırdığım zamanı haklı çıkaracak hiçbir şey yok.

Ama belki de o zamanlar ne Kingsley ne de ben birbirimiz için hazırdık. Belki de kendimizin bu versiyonuna ulaşmak için zamana ihtiyacımız vardı. Biraz kırık, biraz karanlık ama yine de diğerine uyan bir versiyon.

Birbirimizin dünyası olduğumuz bir versiyon. Ya da en azından o benim. Onun denkleminde nereye oturduğumdan emin değilim.

Beni önemsediğini biliyorum, gerçekten ama Kingsley duygular konusunda kapalı bir adam. Ve reddedilmek için onun önünde duygusal olarak savunmasız olma düşüncesi beni çok korkutuyor.

"Birlikte öğle yemeği yiyelim," diyor.

"Gwen senden önce davrandı."

"Üçümüz birlikte yiyebiliriz."

"Hayır, daha sonra onunla alışverişe çıkacağıma söz verdim, sonra da birlikte yemek yiyeceğiz. Sen ve Nate o zaman bizimle buluşabilirsiniz. Bu arada kimseyi kovmayacağınıza ya da öldürmeyeceğinize söz verir misiniz?"

Homurdanıyor, belli ki yasağı hatırlıyor. "Peki karşılığında ne alacağım?"

Çeviri Kitaplar: https://t.me/cevirigiller

Parmak uçlarımda yükseliyorum ve dudaklarımı onunkilere değdiriyorum. "Bunu bir sürpriz olarak bırakalım."

Elini belime atıyor ama beni yakalayamadan kaçıyorum, kapıdan çıktıktan sonra bile gülüyorum.

Beni ilk kez gülerken gören zavallı bir çalışanı travmatize etmeden önce kendimi durmaya zorluyorum.

Gwen beni şirketten almayı kabul etti ve bunun sebebinin Nate'i iş saatleri içinde görmek istemesi olduğunu tahmin ediyorum.

Kingsley onun için ilk o gelmedi diye küskün davrandığında hep gülümserim.

Otoparka giderken onu arıyorum ve iki kez üst üste açmayınca kaşlarımı çatıyorum.

Ben de Nate'i aradım. "Hey, Gwen seninle

mi?" "Hayır, beni görmeye gelmedi."

Telefonum gelen bir aramayla bip sesi çıkarıyor ve arabamın kilidini

açıyorum. "Bu o.

Seni sonra ararım."

End'e basıyorum ve aramasını kabul ediyorum. "Kapalı otoparktayım. Sen neredesin?"

Boğuk bir çığlık gelmeden önce diğer uçtan bir hışırtı geliyor. Kıpırdamadan duruyorum, kalbim neredeyse göğsümden çıkacak gibi atıyor. "Gwen?"

"Merhaba, kırmızı yıldız çiçeğim."

Çeviri Kitaplar: https://t.me/cevirigiller

30

Çeviri Kitaplar: https://t.me/cevirigiller

KINGSLEY

Uyuşturucunun yeni ölüm makinesi olduğunu kim söylediyse, bekarlığı denememiş.

Bu şeyin varlığı yasaklanmalı.

Yoksa mezarlıklar birkaç gün içinde dolup taşar. Aspen'in bu siktiğimin türünü -ya da eksikliğini- ortaya attığından beri tek düşündüğüm bu.

Cinayet.

Özellikle de, bunun mükemmel bir şey olduğunu düşünen kısmı.
fikir.

Bu arada, küçük fingirdek kesin cinayeti durduran kişiydi.
ve Susan'ı yaratıcısıyla biraz daha erken tanışmaktan kurtardı.

Ama şimdi zihnim yavaş yavaş odaklanmaya başladığına göre, kaltağın en sevdiği oyuncağı olan parayı elinden almanın, yaptıklarından dolayı ona acı çektirmenin en iyi yolu olduğunu anlıyorum.

Gwen kapımızda belirdiğinden beri onun bu işle bir ilgisi olduğundan şüphelenmeliydim. Susan hafif bir tepki gösterdi ve onu evlatlık vermemizi önerdi ama beklediğim gibi bu seçeneği zorlamadı. Hem babamın hem de benim reddettiğimiz bir seçenekti bu. O bir Shaw'dı ve öyle yetiştirilmeliydi.

Babamla aynı fikirde olduğumuz tek zamandı.

İşe odaklanmak için umutsuz bir çabayla masamın arkasına yaslanıyorum. Sorun şu ki, cinsel hayal kırıklığı huysuzluk sorunları olan lanet bir sürtük. Sikimin benden nefret ettiğinden ve yasadışı yasağın sonuna kadar bir sürüngen titizliğiyle takviminden günlerin üstünü çizdiğinden bahsetmiyorum bile.

O lanet cadı günlerce hareket edemez hale geldiğinde buna pişman olacak.

Aptal değilim, bunun bir çeşit test olduğunu biliyorum. *Ne için?* Asıl soru bu. Ellerimizi birbirimizden ne uzak tutabileceğimizi anlamak için yeni bir işkence aleti olamaz, çünkü dün gece beni mastürbasyon yaparken yakaladığında kendine dokundu.

Çeviri Kitaplar: https://t.me/cevirigiller

Sonra kaçtı çünkü onu yakaladığım anda sikileceğini çok iyi biliyordu.

Bu kadın dünyamın eksenini kaydırıyor ve ben de bu hareketin her saniyesinden zevk alıyorum.

Aspen benim karanlık eğilimlerimden korkmayan ve hatta onları arayan tek kişi. İster büyük ister küçük bir şey için olsun, her zaman bana karşı çıkmaya hazırdır.

Geçen gün, evde çok fazla zaman geçirmemizi engellemek için, onu ilk kez becerdiğim eski kulübede kapsamlı bir temizlik planladı.

Yardım tutmama da izin vermedi.

"Çok fazla enerjiniz var, bu yüzden boks maçları için Nate'i taciz etmek yerine burada kullanın."

Sonra bize her şeyi temizletti ve bir kısmını boyattı. Sonra yemek sipariş ettik, çimlere uzandık ve orta sınıf aptallar gibi güneşin batışını izledik.

Son zamanların en huzurlu günüydü.

Telefonum çalıyor ve kontrol ediyorum, yıpratıcı yasak konusunda fikrini değiştirdiğini ve bana iç çamaşırlı bir fotoğrafını gönderdiğini umuyorum.

Onun yerine, ekranımda sinir bozucu bir isim beliriyor. Numaramı bile almaması gerekiyor ama benim ve kocasının itirazlarına rağmen alıyor.

Ancak yazdığı metin ilgimi çekti.

Caroline: Hey, pislik! Eski eşyalarımı karıştırdım ve tahmin et ne buldum?

Yanlış numara.

Caroline: Emin misin? Çünkü Aspen'in günlüklerinden bazı sayfalar var. Bilirsin, biz gençken yazdıklarından. Görmek ister misin?

Kingsley: Elde edilmesi zor saçmalıkları Mateo'ya sakla ve bana resim gönder.

Caroline: Ona iyi davranacağına ve tüm hayallerini gerçekleştireceğine söz veriyor musun?

Disney prenseslerinden bile daha klişesin. **Caroline:**

Sanırım resimlere ihtiyacın yok, ha? **Kingsley:**

Tamam, söz veriyorum. Şimdi, gönder onları.

Caroline: kadar da zor değildi, değil mi?

Çeviri Kitaplar: https://t.me/cevirigiller

Aspen'in onu nasıl öldüreceğine dair bir dizi mesaj daha gönderiyor, ama bunu onun iyiliği için yapıyor çünkü başka türlü kabul etmezdi, ama onu görmezden gelip ekleri açıyorum.

Düz kağıdın üzerindeki kelimeler beni bir an durup bakmaya zorluyor. Aspen'in el yazısı küçük, düzgün ve o kadar zarif ki, bir kaligrafi sınıfına ait.

Bu on yıllar boyunca değişmedi.

Onun genç halinin, onun deyimiyle eski Aspen'in yazdığı satırları okumaya başladım.

ANNE,

Keşke burada olsaydınız da bunu size yüz yüze söyleyebilseydim. Dün gece, hayatımın sonuna kadar hatırlayacağım bir şey yaşadım.

Callie her zamanki gibi beni partilerinden birine sürükledi, ya da Sharon Teyze ve Bob Amca her zamanki götlüklerini yaptıkları için ben de peşlerine takıldım. Bir süre sonra gitmeyi planlamıştım, yemin ederim, ama sonunda içtim, yaşım hakkında yalan söyledim ve neredeyse bütün gece kaldım.

Ben de bekaretimi kaybettim. Bu sabah kalçalarımda çok fazla kan vardı ama yıkadım, sanırım şimdi iyi. Yürürken biraz acıyor ve her hareketimde penisini neredeyse içimde hissedebiliyorum.

Maskemi çıkarmamış olmama rağmen beni parçaladığında bana güzel olduğumu söyledi. Sanırım ağladım - acıdan değil, beni de güzel hissettirdiği için.

Keşke gitmeden önce maskesini çıkarsaydım ama kollarında uyandığımda çok korkmuştum. Babam gibi şiddet eğilimleri vardı ve belki de yaşım ve nereden geldiğim hakkında yalan söylediğim için kızacağını düşündüm.

Belki babam da seninle ilk seks yaptığında sana güzel demiş olabilir diye düşündüm ama sonunda seni ölüme sürükledi.

Belki babam sizin de kızlık hayallerinizi çaldı ve sonunda bunu öğrendiğinizde artık çok geçti.

Ama ben senin gibi olmak istemiyorum anne. İnsanları çok okurum ve izlerim, böylece tehlike işaretlerini erkenden görebilirim. Her durumun dışında takılırım, böylece her zaman bir çıkış yolum olur ve senin gibi kapana kısılmam.

O yabancıyla kapana kısılamazdım. Bu

yüzden kaçtım ve arkama bakmadım.

Ama şimdi, doğru şeyi yapıp yapmadığımdan emin değilim. Belki de paranoyamın beni ele geçirmesine izin verdim ve bu konuda daha fazla düşünmeliydim.

Çeviri Kitaplar: https://t.me/cevirigiller

Ne de olsa maskeli yabancı beni Nietzsche, felsefe ve dünya hakkında saatlerce gevezelik ederken dinleyen tek kişi. Bana kendini beğenmiş ya da her şeyi bilen demedi. Kendi iyiliğim için fazla zeki olduğumu ve beynimi böyle şeylerle meşgul etmemem gerektiğini söylemedi.

Hatta benimle tartıştı ve bana bilmediğim felsefeler ve teoriler öğretti. Hepsini daha sonra incelemek üzere not defterime yazdım.

Neden bir yabancı beni hayatım boyunca tanıyan insanlardan daha iyi anlıyor? O beni senden bile daha iyi anlıyor anne.

Maskesini beni öpecek kadar kaldırdığında onu durdurmayı düşünmedim. Ya da beni bir kulübenin içine taşıdığında, kıyafetlerimi çıkardığında ve bekaretimi aldığında.

Callie saf kalbimi kutsamamı çünkü inek eğilimlerimle oynayarak beni kolayca baştan çıkardığını söylüyor. Haklı olabilir, ama fikrinin pek önemi yok, çünkü aynı zamanda onun zengin olsa iyi edeceğini de söyledi.

Onu bulmak istemem yanlış mı anne? Onunla tekrar konuşmak? Adını sormak ve benimkini söylemek?

Yoksa tüm bu bağlantı kendi yarattığım bir fantezi miydi ve sonunda uyanmalı mıydım?

İKI GÜN SONRA.

ANNE,

Sonuçta onu bulmaya karar verdim. Sadece merakımı gidermek için.

Callie ve ben partinin yapıldığı eve geri döndük, ancak personel yardımcı olmadı. Görünüşe göre, o gece birkaç konuk Anonim maskesi takmış ve onları takip etmemişler.

Beni götürdüğü kulübeye gittik ama terk edilmiş gibiydi ve görünürde kimse yoktu. Callie oradan çok korkmuştu ve bir seri katil tarafından kaçırılmadan önce gitmemiz gerektiğini söyledi.

Şehrin güzel bir bölgesine doğru yürüdük ve göğsümde bir ağırlık varmış gibi hissettim. Callie bize dondurma ısmarlayarak ve akortsuz şarkı söyleyerek beni neşelendirmeye çalıştı. Hayatını kurtarmak için bir notaya bile basamıyordu ama çabaları çok ihtiyaç duyduğum rahatlamayı sağladı. Ayrıca lüks arabalarına binen iki zengin kızı işaret etti ve bir gün onların biz olacağını söyledi.

Ama pek dikkat etmedim, çünkü göğsüm ağrıyor.

Neden göğsüm ağrıyor anne? Seni uyurken ve nefes almazken bulduğum zamana benziyor.

Çeviri Kitaplar: https://t.me/cevirigiller

Nefret ediyorum.

BEŞ GÜN SONRA.

ANNE,

Maskeli yabancıyı, konuşmaları ve seksi düşünmeden edemiyorum.

İster ders sırasında olsun, ister evde ya da Sharon Teyze hayatımı cehenneme çevirirken.

Ve göğsüm hala ağrıyor.

Callie kırık bir kalp yaşadığımı söyledi ve beni dondurma ve vanilyalı kekle doldurdu - muhtemelen çaldı. Tatlıları pek sevmesem de hepsini yedim ve hatta onun payını da kaptım.

Çünkü Callie bir yalancı ve kötü bir arkadaş. Onu tanımadığım halde nasıl kalbim kırılabilir?

Ama bu beni şehrin güzel tarafına geri dönmekten, amaçsızca yürümekten ve nereye gideceğime dair hiçbir fikrim olmamasından alıkoymadı. Hatta Callie'yi tekrar o kulübeye götürdüm ama titremeye başladı ve zaten orada kimse olmadığı için günü sonlandırdık.

Bir keresinde bana çok sevenlerin kötü bir şekilde incindiğini söylemiştiniz, sanırım size olan da bu.

Bunu istemiyorum anne. Senin her şey olmak istiyorum.

Duygusuz ve göğsümde acı olmayan biri olmak istiyorum.

ÜÇ HAFTA SONRA.

ANNE,

Onu unuttum. Şehrin güzel bölgesine geri dönmüyorum ve Callie'nin beni neşelendirmek için palyaço rolü oynamasına izin vermiyorum.

Sorun değil.

Gettodaki Aspen değilmişim gibi davrandığım geçici bir dönemdeydim ama artık uyandım.

Sharon Teyze yanağımı kızartan bir tokatla beni gerçeğe döndürmeye yardımcı oldu, ama evet, şimdi her şey yolunda.

Sadece bana verdiği atkıyı ve o gece taktığım siyah maskeyi atmam gerekiyor. Callie geri vermemi istedi ama yalan söyledim ve kaybettiğimi söyledim.

Bir gün bunu telafi edeceğim.

Çeviri Kitaplar: https://t.me/cevirigiller

YIRMI HAFTA SONRA.

ANNE,

Ben hamileyim.

Son zamanlarda kendimi tuhaf hissediyorum, eskisinden daha açım ve Callie bana abur cubur alabilmek için babasından çalmak zorunda kaldı.

Geçen gün, Sharon Teyze beni tekmelerken bayılmışım. Muhtemelen onların gözleri önünde ölmeyeyim diye beni doktora götürdüler. Bize yirmi altı haftalık hamile olduğumu söyledi. Sharon Teyze kürtaj hakkında soru sorduğunda, New York'ta yirmi dört haftadan sonra kürtajın yasadışı olduğunu söyledi. Eve gider gitmez bana tokat attı ve Bob Amca da karnıma yumruk attı.

Şimdi de beni tavan arasına kilitlediler ve Callie'yi göremeyeyim ya da arayamayayım diye telefonumu elimden aldılar.

Acıyor, anne. Karnım ağrıyor.

Ya bebek de acı çekiyorsa? Çok küçük ve teyzemle amcamın önünde kendini savunamaz. Ya o da senin gibi ölürse?

Ne yapmalıyım anne?

Korkuyorum.

Bir sonraki resim için KAYDIRIYORUM ama hiçbir şey gelmiyor.

Aspen'in yazdığı son kelimeleri okurken yumruğum sıkılıyor.

Korkuyorum.

Ne kadar olgun göründüğü için bazen o zamanlar ne kadar genç olduğunu unutuyorum. Kendisi de çocukken çocuk sahibi olma konusunda kafası çok karışık ve korkmuş olmalı.

Biliyorum çünkü onun kadar genç olmasam da, Gwen'i kapımın önünde bulduğum an, destansı boyutlarda kaotik bir kafa karışıklığı yaşadım. Genç bir baba olduğum gerçeğini kabullenmem aylarımı aldı. Etimi ve kanımı korumazsam, o hayatta kalamazdı. Ya da daha kötüsü, Susan tarafından kasıtlı olarak incitilecekti. Bu yüzden daha liseden mezun olmadan babamın evinden taşındım.

Susan'a karşı duyduğum hiçbir kin kızımın hayatını tehlikeye atmaya değmezdi.

Gwen her zaman benim mucizem oldu. Beni yıkıcı düşüncelerimden kurtaran nimet, ama onun böyle bir fedakârlıkla geldiğini bilmek Aspen'in ne kadar acı çektiğine farklı bir ışık tutuyor.

Çeviri Kitaplar: https://t.me/cevirigiller

Onu yirmi yıl boyunca ben büyütmüş olabilirim ama en savunmasız olduğu zamanlarda onu koruyan Aspen'di.

Telefonum titriyor ve Caroline'dan daha fazla fotoğraf bekliyorum. yerine Aspen'den bir mesaj geldi.

Nietzsche.

Odadaki hava etrafımı sarıyor ve ayağa fırlayıp ona sesleniyorum.

Açmıyor. *Siktir, siktir, siktir!*

Telefonu kapattım ve korumasını aradım. İçlerinden biri sıkılmış bir şekilde "Alo" dedi.

"Aspen nerede?"

"On beş dakika önce ayrıldı ve onu takip etmememizi istedi."

"Ve siz beceriksiz aptallar dinlediniz mi?" Cevap veremeden telefonu yüzüne kapatıyorum ve Nicolo'yu arıyorum.

Bir kez çaldıktan sonra cevap veriyor. "Ben de arayacaktım. Bir var." "Öyle mi düşünüyorsun?"

"Bruno, dikkatle planlanmış bir hapishane kargaşasının ortasında Attica'dan kaçtı. Kendi askerlerinin bile nerede olduğunu bilmediği bir şekilde yeryüzünden kayboldu."

"Siktir." Ofisten hışımla çıktım. "Nereye gideceği hakkında bir fikrin var mı?"

"Sadece tahmin edebilirim ve sesinize bakılırsa, bu ayırabileceğimizden daha fazla zaman alır."

"Adamlarınız bir telefonu takip edebilir mi?" "Yapabilir. Kimin telefonunu?"

"Aspen'in. Onu bir yere çekmiş olmalı çünkü korumalarından takip etmemelerini istemiş."

"Hallediyorum."

"Bu sefer onu korumayı aklından bile geçirme Nicolo."

"Yapmayacağım. Açık emirlere itaatsizlik etti. askerlere ihtiyacım yok. Ama, Kral?"

Asansörün çağrı düğmesine basıp içeri giriyorum. "Evet?"

"Kendi iyiliğiniz için bunu söylemek zorundayım. En kötüsüne hazırlanın."

Çeviri Kitaplar: https://t.me/cevirigiller

31

Çeviri Kitaplar: https://t.me/cevirigiller

ASPEN

Terk edilmiş yirmi katlı bir binanın önünde duruyorum.

Öğleden sonra ışığı altında, etrafını saran inşaat molozları kıyamet mahsulleri gibi görünüyor.

Ama bu herhangi bir bina değil.

Bu, babamın soğukkanlılıkla birini öldürdüğü ve FBI'ın da buna tanıklık ettiği aynı iğrenç, yarı çıplak bina. Geç kaldılar ve babamın kurbanını kurtaramadılar ama onu tutukladılar.

O zamanlar, iki ajanın koruduğu köşede durdum ve elleri kelepçeli ve dudaklarında alaycı bir ifadeyle onu binadan çıkarmalarını izledim.

Bundan birkaç saat önce, telefonda alt kademelerinden biriyle, rakip bir aileye mesaj vermek için bizzat öldüreceği bir adam hakkında konuştuğunu duymuştum. Böyle bir konuşmayı ilk kez duymuyordum. Babam beni ve ondan tamamen bağımsız gelişen ahlak anlayışımı görmezden gelecek kadar kibirliydi.

Ondan önce ona karşı gelmekten çok korkuyordum ve hala da korkuyorum ama beni onu takip etmeye ve 911'i aramaya iten şey ölü annemin görüntüsü oldu. Beni FBI'a yönlendirdiler çünkü zaten onlar tarafından yakından inceleniyordu, bu yüzden her türlü bilgi memnuniyetle karşılandı.

Açıkçası, yarı yarıya operasyonun başarısız olmasını ve babamın beni öldürmesini bekliyordum, ama memurlar tarafından dışarı çıkarıldığını gördüğümde, göğsümden büyük bir ağırlık kalktı.

Bu aynı zamanda gözyaşlarım akmayana kadar ağlamak için kendime izin verdiğim nadir anlardan biriydi.

İşte o zaman gerçekten tek olduğumu anladım.

Annemin intikamını aldığım ve onu ait olduğu yere gönderdiğim için rahatlayacağımı düşünmüştüm ama onun aslında ne kadar tehlikeli bir adam olduğunu anladıktan sonra bu duygular kısa sürdü.

Yirmi beş yıl sonra burayı seçmiş olması, parmaklıklar ardında bile beni her zaman elinde tuttuğunu hatırlatıyor.

Yine de zayıf olamam. Kızım onun elindeyken olmaz.

Çeviri Kitaplar: https://t.me/cevirigiller

Omurgamı dikleştirerek yarım inşa edilmiş kapıdan içeri giriyorum. Sidik, alkol ve çürümüş bir şeyin kokusu yüzüme çarpıyor. Buranın şehirde dolaşan tüm serseriler tarafından kullanıldığının bir göstergesi.

Merdivenleri olabildiğince hızlı çıkıyorum, hayatımda ilk kez Kingsley'in bizi bulabileceğini umuyorum, hayır, dua ediyorum.

Nicolo'nun yardımıyla olabilir.

Babamın talimatları doğrultusunda çantamı, telefonumu ve diğer her şeyi geride bırakmak zorunda kaldım. Bana söylediği gibi arabayı birkaç blok öteye park ettim ama umarım Kingsley'in nerede olduğumuzu tahmin edebileceği kadar yakındır.

Doğal olarak polisi arayamazdım ya da korumalarımın beni takip etmesine izin veremezdim. Bu bir aile meselesi.

Ayrıca, bu süreçte Gwen'in zarar görmesini göze alamazdım.

En üst kata vardığımda köpek gibi nefes nefese kalmıştım. Ceketim ve saçlarım terden boynuma yapışıyor ve ayaklarım acı içinde çığlık atıyor.

Ancak, Gwen'in kenardan birkaç santim uzakta olan tekerlekli bir sandalyeye bağlandığını gördüğümde tüm rahatsızlığım ortadan kalkıyor. Korkulukları olmayan harap bir balkonun kenarında, kaçınılmaz ölümüne doğru itilebileceği bir yerde.

Koli bandı ağzının etrafına sarılmış, neredeyse kulaklarına ulaşıyor. Öğleden sonra ışığı, sarı ve turuncu bir şok içinde siluetine unutulmaz bir hale veriyor. Saçları darmadağınık ve gözleri neredeyse dışarı fırlamış bir halde parçanın karanlık köşelerini ve yerde yatan inşaat kalıntılarını inceliyor.

Beni gördüğünde göz kapaklarında nem toplanıyor ve yüzünde daha önce hiç tanık olmadığım bir rahatlama hissediyorum.

"Gwen... endişelenme. Ben buradayım." Ona doğru koşuyorum.

Bir gölge köşeden çıkıp Gwen'in sandalyesinin yanında durduğunda ayaklarım aniden durdu.

Onu son gördüğümden bu yana yirmi beş yıl geçti ve bu yıllar ona iyi davranmadı.

Bruno Locatelli'nin kötü bakışları, kısık kahverengi gözleri ve sivri bir burnu vardır. Sol yanağından ince dudaklarına doğru bir suikast girişiminin sonucu olan bir kesik uzanıyor.

Bir zamanlar siyah olan saçları şimdi neredeyse tamamen beyaz. Her zaman iri bir adamdı, ama şimdi kas ve yağ abartısıyla dolgunlaşmış.

Çeviri Kitaplar: https://t.me/cevirigiller

Bana aktardığı tek şey boyu ve güçlü kemik yapısı oldu. Onun dışında hep annemin aptal olmayan bir versiyonu gibi göründüm.

"Merhaba, kırmızı yıldız çiçeğim."

Hafif aksanlı sözlerinde alay yok, dalga geçme yok ve neredeyse hiç zorlama yok.

Çok gürültü yaptığı için komşunun köpeğini öldürdüğünü ve sonra köpeğini sormaya gelen komşunun oğlunu öldürmekle tehdit ettiğini gördükten sonra babamın anormal olduğundan şüphelendim. Daha sonra, onun kesinlikle antisosyal spektrumda olduğunu ve kontrol, kan ve manipülasyona olan susuzluğunu gidermek için mafya hayatını kullandığını fark ettim. Bu yüzden planlarına engel olmam ona ters geldi.

Çok yanlış.

"Ne istiyorsun?" İçimin titrediğini ya da kalbimin neredeyse yere döküldüğünü belli etmeyen nötr bir sesle soruyorum.

Her zaman babamla çatışacağımı düşünmüştüm. Er ya da geç beni bulacaktı. Hayatım boyunca buna hazırdım ve buna, onun üzerine çıkmaya çalıştığım zamanlar da dahil.

Tek fark, bundan önce ne Gwen ne de Kingsley vardı. Sahip olduğum her şeyle korumak istediğim bir hayatım yoktu. "Bunca yıldan sonra beni böyle mi karşılayacaksın? Senin de En azından gelip bana sarılsan?"

"Bana daha önce hiç sarılmadın. Şimdi neden sarılayım ki?"

Çarpık bir gülümseme dudaklarını kaldırarak altın bir dişi ortaya çıkarıyor. "Sen her zaman dirençli biriydin, benim kırmızı çiçeğim. Sana bu ismi vermeliydim. Annenin senin için seçtiği isimden daha çok yakışıyor sana. Aspen'in en hafif esintide titreyen, kalp şeklinde narin yaprakları olan bir ağaç olduğunu söylemişti. İkimiz de annenin umutsuz bir vaka olduğunu biliyoruz ve sen onun senin için hayal ettiğinden çok farklısın. Bir kadın olmana rağmen, tüm erkeklerimin toplamından daha sert biri olarak büyüdün ve hatta kendi isteğinle mafya hayatını seçtin. Bu, ödeyeceğin cüretkâr bir hareketti. Sadece beni kilitlediğin hayatı seçmekle kalmadın, aynı zamanda patronumu da bana düşman ettin. Ama Nicolo sırf o söyledi diye seni bırakacağımı sanıyorsa, intikam ihtiyacımın boyutunu anlamamış demektir. Bu kişisel bir mesele ve onun karışmaya hakkı yok, bu yüzden kaçtım."

"Sen... kaçtın mı?" *Ama neden gardiyan beni aramadı?*

"O öldü." Babam Gwen'in etrafında ölümcül bir hayvan gibi dönüyor ve Gwen onun her hareketini izleyerek koltuğuna büzülüyor.

Çeviri Kitaplar: https://t.me/cevirigiller

"Kim öldü?"

"Beni izlemesi için rüşvet verdiğin gardiyan. Onu lanet kalbinden on kez bıçakladım. Senin için beni gözetlediği her yıl için bir tane. Bu arada, diğer gardiyanlarla sık sık hakkında konuştuğu iki güzel çocuğu vardı, onları yetim bıraktığın için tebrikler."

Parmaklarım titriyor ama benden almaya çalıştığı tepkiyi ona vermeyi reddederek parmaklarımı birbirine kenetliyorum. "Nicolo itaatsizliğini görmezden gelmeyecek. Artık aile için çalışıyorum."

"Nicolo gidip kendini becerebilir. Seninle ilgilendikten sonra tek başıma gideceğim. Yine de söylemeliyim ki, bu kadar zeki olman hoşuma gitti. Benden sonra bunu sen aldın. Bunun için bana teşekkür etmen gerekmez mi?"

"Tam olarak ne için teşekkür ederim?" Kanım kaynıyor ve ona doğru yürüyorum, ta ki ondan ve Gwen'den sadece birkaç adım uzaklaşana kadar. "Bana boktan bir çocukluk yaşattığın için mi, yoksa annemi canına kıyana kadar taciz ettiğin için mi? Hangisi için minnettar olmalıyım?"

Yüz ifadesi değişmiyor, patlamamdan hiç etkilenmemiş gibi görünüyor. "Hâlâ hayatta olduğun ve buraya kadar geldiğin kısım. Eğer ben tutuklandıktan sonra ihanetin sayesinde astlarımdan seni yetiştirmelerini istemeseydim, ruhunu katılaştıracak ve annenin kalbine yerleştirdiği naifliği söküp atacak kadar talihsizlik yaşamayacaktın. Eğer kırılmazsan asla güçlü olamazsın."

"Sen... Sharon Teyze ve Bob Amca'nın arkasında mıydın?"

"Tabii ki. Hepsi benim oyunumda bir piyondu. Onlara seni biraz sertleştirmelerini ve sana renkli anılar vermelerini söyledim. On yıl önce avukat olduğunda beni izlemesi için bir koruma koymuş olabilirsin, ama ben seni hayatının her adımında gözlemledim. Adamlarım seni takip ediyordu ve iki tane de yatılı misafirim vardı. Onlar Bob ve karısı Sharon'dı. Ama sen hamile kalınca o iki salak her şeyi berbat etti. Seni bekar bir anne yapmayı planlamıştım ama Bob ve Sharon, seni takip eden diğer adamlarımın başına geçip potansiyel baba hakkında konuştular ve tamamen açgözlülükle hareket ettiler. O zengin kadının parasını alıp senin kaçmana izin verdiklerinde onlardan kurtuldum."

"Ama neden?"

"Artık onlara ihtiyacım yoktu. Ama bebeğini kaybettiğin ne kadar üzgün olduğunu görünce buna göz yumdum. Genç bir anne olmandan daha iyi bir işkenceydi."

Kaçmaya çalışan gözyaşlarımla savaşarak başımı sallıyorum. "Hayır. Tüm bunları neden yaptın? Tanrı kompleksin yüzünden mi? İntikam mı?"

Çeviri Kitaplar: https://t.me/cevirigiller

"O kadar çocukça bir şey değil, hayır. Sadece hayatının avucumun içinde olduğunun farkında olman içindi, kırmızı yıldız çiçeğim. Seni ezmeye karar verdiğim an, ezeceğim. O an şu an."

Gwen'in sandalyesini iter ve sandalye kenara doğru kayar. Aşağı yuvarlanmak üzereyken boğuk feryadı sessizlikte yankılanıyor. Öne doğru sarsılıyorum ama adam deri ayakkabısını sandalyenin ayağına vurarak onu son anda yakalıyor.

Onun kocaman, bıkkın gözlerine bakarken ömrümün birkaç yıl kısaldığına yemin edebilirim. Ama kalbim o kadar yüksek sesle atıyor ki, kulaklarımdaki gümbürtüleri duyabiliyorum.

"Neden şimdi?" Hissetmediğim bir sakinlikle soruyorum. Yardım gelene kadar dikkatini dağıtmak için onu konuşturmam gerekiyor.

"Beni hapse gönderdiğinden beri, istediğin her şeye sahip olacağın anı bekliyordum. Bir kariyer, bir aile, bir erkek. Dışarı çıkamamamın nedeni yapamamam değil, doğru anın henüz gelmemiş olmasıydı. Gördüğünüz gibi, istediğim zaman kaçabilirdim ama Lucianos'un iyiliği için kaçmadım. Ama intikamımı alan kişiye sadakatim yok. Her şeyi kaybetmenin ne demek olduğunu sana hissettireceğim."

Sandalyeyi itiyor ve kız kenara doğru eğiliyor, böylece yarı sallanıyor ve sadece babamın yakasından tutması onu dik tutuyor.

Gwen tekrar çığlık atıyor, tüm vücudu şoka giriyor. Onu korkutmamak için boğazımda düğümlenen sesleri yutuyorum. İçim parçalanıyor olsa da kızıma güven veren bir bakış atıyorum ve karnımı okşarken ona eskiden söylediğim şeyi söylüyorum. "Her şey yolunda bebeğim. Her şey yoluna girecek. Ben seni koruyacağım."

"Bu çok cesur bir söz." Gwen'i elbisesinden tuttuğu halde umursamaz bir tavırla telefonunu eline alan babamın hırıltılı sesi kafamın içinde yankılanıyor. "Bu hattın diğer ucundaki keskin nişancım bebeğinin babasını göz açıp kapayıncaya kadar öldürür."

Gwen de ben de donup kaldık.

"Ne?" O manik haliyle gülümsüyor. "İşini kolaylaştıracağımı ve sadece kızını yakalayacağımı mı sandın? Bunun neresi eğlenceli?"

Dudaklarım titriyor ama onları bir çizgi haline getiriyorum. Beni içine çekmeye çalıştığı duygusal döngüde , hem Gwen'i hem de Kingsley'i kesinlikle kaybedeceğim.

"Bana ne istediğini söyle." Çenemi kaldırıyorum, sinmeyi reddediyorum.

"Size seçim yaptırmak için. Kızınızın beyninin aşağıdaki betonda patlamasını mı izleyeceksiniz yoksa sevgilinizin kellesini bir tepside mi alacaksınız? Merak ediyorum.

Çeviri Kitaplar: https://t.me/cevirigiller

Hangi zehri yutmayı seçeceksin, kırmızı yıldız çiçeğim. Çocuğunu mu yoksa sana o çocuğu veren adamı mı? Eğer onu seçersen, babasının ölümüne sebep olduğun için hayatının sonuna kadar senden nefret edecek. Eğer onu seçerseniz, onu kaybettiğiniz için birbirinizden nefret edeceksiniz. Bu güzel bir muamma değil mi?"

Az önce çizdiği senaryolar kafamda çarpıtılmış bir film gibi tekrarlanırken yanağımdan bir damla yaş süzülüyor.

Her iki durumda da kendimle yaşayamam. Hangi seçimi yaparsam yapayım.

Başını çılgınca sallayan ve bağlarına karşı mücadele eden Gwen'den acı dolu, boğuk bir ses geliyor.

" yok," diyorum sahte bir güçle.

"Ne olacak?" diye soruyor babam, silahı kafasına dayayarak.

"Önce ona sarılayım."

Bütün sandalyeyi itiyor ve ben ileri doğru koşuyorum, ama düşmeden hemen önce onu tekrar geri çekiyor. "Neden ölü gibi görünüyorsun? Hiç mizah anlayışın yok mu? Ben sadece onun kararlılığını test ediyordum, ki bu arada o da son derece zayıf."

Gwen'le aramdaki küçük mesafeyi kapatmak için derin nefesler alırken vücudum yabancı hissediyor.

Babam kenara çekildi. "Yani babası mı olacak? Onun için gençliğini feda ettiğinin farkındasın, değil mi? Kızını öldürdüğünü öğrenirse uzun süre hayatta kalabileceğini düşünüyor musun? Bu karakteriyle benden bile daha büyük düşmanın haline gelebilir. Yine de onun gazabından kaçmak için yapacağın umutsuz girişimleri izlemek eğlenceli olacak."

Onu görmezden gelip Gwen'in önünde diz çöküyorum ve koli bandını olabildiğince nazikçe çıkarıyorum.

Koli bandı çıkar çıkmaz "Yapma..." diye hıçkırıyor, nefes nefese kalıyor ve kelimeleri güçlükle çıkarabiliyor. "Beni seçmeyin, lütfen. Babam olmadan yaşayamam."

Başını göğsüme doğru çekiyorum, bir elimle saçlarını tutuyorum. Titreyen o mu yoksa ben miyim bilmiyorum. Ya da ikimiz birden. Onu yatıştırmaya çalışırken sesim kırılgan çıkıyor: "Şşşt. yok, Gwen. Her şey girecek. Söz veriyorum."

"Lütfen... Lütfen... Baba olmaz... Lütfen..."

Geri çekiliyorum ve saçlarını yüzünden uzaklaştırıyorum. "Sen hayatımda başıma gelen en güzel şeysin, Gwen. Senin her şey olmanı isterdim.

Çeviri Kitaplar: https://t.me/cevirigiller

Seçme şansım olsa yine yapardım. Seni kendimden daha çok seviyorum."

Yanaklarından iki damla yaş süzülüyor. "Ben de seni seviyorum. Seni hep hayatımda istedim ama bu şekilde değil. Lütfen beni seçme... Lütfen..."

Ona bir kez daha sarılıyorum ve kulağına fısıldıyorum: "King'e onu sevdiğimi söyle."

Ve böylece onu serbest bırakıyorum.

Yüzündeki şok ifadesi yavaş yavaş farkındalığa dönüşüyor ama babama döndüğümde ona odaklanmıyorum.

"Çok dokunaklı. Neredeyse gözyaşı dökecektim," diyor ifadesiz bir yüzle. "Kim olacak, benim kırmızı yıldız çiçeğim mi?"

"Önce sana sarılabilir miyim?"

Bu istek onu şaşırtıyor ve gözlerini bana dikiyor. "Ne tür bir oyun oynuyorsun?

"Daha önce sarılmak istemiştin. İstemiyorsan unut " "Buna kanacağımı mı sanıyorsun?"

"Gwen, !" Çığlık atıyorum, onu kenardan olabildiğince sert itiyorum. Yapabilirsin.

Babam gördüğünde küfredip ona doğru yürümeye başladı, ama ben Bedenimi onunkine doğru itmek için küçük bir dikkat dağıtma. Benden çok daha büyük, bu yüzden sürpriz unsuru benim lehime oynuyor.

Gwen'e son bir kez bakıyorum ve ağzımdan "Seni seviyorum" çıkıyor. "Anne, hayır!"

Ağzından çıkan "Anne" sesi dudaklarıma bir gülümseme yerleştiriyor ve babama ikimizi de kenardan iterken yanağımdan bir damla yaş süzülüyor.

"Seni seçiyorum, pislik," diyorum ikimiz de aşağı yuvarlanırken.

Son anlarda Kingsley'in adımı çağıran sesini duyduğumu sanıyorum.

Çeviri Kitaplar: https://t.me/cevirigiller

32

Çeviri Kitaplar: https://t.me/cevirigiller

KINGSLEY

Aspen'le ilk tanışmam, sefahat, kundakçılık ve adrenaline yönelmeye tamamen hazır olduğum bir gecede oldu.

En sevdiği idman yöntemi olarak inekçe konuşan femme fatale'in bunların hepsini ve daha fazlasını sunacağını çok az biliyordum.

Annemin kulübesine kimseyi götürmedim, Nate'i bile. Babam bile annemden boşanmadan birkaç yıl önce orayı unutmuştu. Orayı ziyaret eden tek kişi bendim, ne zaman aklım başımdan gitse.

Ve orası benim güvenli yerim, *gizli* yerim olduğu için bir yabancıyı oraya götürmeye hakkım yoktu. Ama belki de onun bir yabancı olması, geçici bir süre için de olsa kendimi bırakmamı sağlayan şeydi.

Ama onun beni ne kadar derinden etkileyeceğini hesaba katmamıştım. O gece sadece fiziksel olarak birlikte olmayı planlamıştım ama bu düşünceler kısa sürede daha fazlasına dönüştü. O benim boğucu dünyamda özgür bir ruhtu. Her şeyin kopyanın kopyası olduğu bir zamanda nadir bulunan taze ama cesur bir masumiyet esintisiydi.

Sarhoş olmama rağmen gitmesine izin veremedim. Onu bırakmamayı planladığımı hatırlıyorum. Onu elimde tutma kararımı çok iyi hatırlıyorum.

Bu yüzden ertesi sabah uyandığımda, ortaya çıktığı gibi aniden hayatımdan kaybolduğunu öğrendiğimde yaşadığım şaşkınlığı hayal edin. Bir an için tüm bunların hayal ürünü olduğunu ve şeytanlarımın cidden aklını kaçırdığını düşündüm. Ama aletimi kanın kapladığını görünce bu düşünce kayboldu.

İlk tepkim öfkeydi. Bana haber vermeden gitmeye nasıl cüret ederdi? Aramızda bir bağ olduğundan neredeyse emindim ama bu sadece bana aitti çünkü ortadan kaybolmaktan hiç çekinmemişti.

Bu yüzden tüm bu lanet deneyimi unutmaya karar verdim, her ne kadar bu beni siyah maskeli bir femme fatale hakkında sorular sormaktan alıkoymadıysa da. Kimse onu hatırlamıyor gibiydi ve gece arka planda kaldı.

Ta ki Gwen kapıma gelene kadar.

Çeviri Kitaplar: https://t.me/cevirigiller

O geceki femme fatale'in annem olduğundan zerre kadar şüphem yoktu. Prezervatif kullanmayı unuttuğum tek kişi oydu.

Ve onu bulma saplantısı yeniden başladı. Yirmi bir yıl.

O geceki kıza bir isim ve yüz koymak tam yirmi bir yıl sürdü.

İntikam almak, Gwen'i terk ettiği için onu cezalandırmak niyetindeyken, çok daha fazlası oldu.

Kontrol edilemez bir şehvet, akıl almaz bir saplantı ve en karanlık duygulara dönüştü.

Nefretle, onu sistemimden atma ihtiyacıyla başlayan bu süreç giderek hayatımın en huzurlu, en dengeli dönemine dönüştü.

Ateşimle eşleşiyor, ama aynı zamanda onu evcilleştiriyor. Söndürüyor. Sözlerini sadece onun bildiği, ruhumu dinlendiren ninniler söylüyor. Ve hayatımda ilk kez birinin yanımda olmasını istiyorum.

Yıkıcı enerjimden çekinmeyen ve bunun yerine onun ve benim önümde dimdik duran biri. Aynı anda hem eşim, hem sevgilim, hem de itaatkârım olabilecek bir kadın.

Ve ben onunla daha yeni başlıyorum, bu yüzden babasının ya da lanet olası evrenin onu benden almasına imkan yok.

Nicolo'nun kendisi de bir düzine korumasıyla bana katıldı. Bruno'nun ihanetini kişisel olarak algıladığını, işi astlarının halletmesine izin vermeyip en iyi adamlarını çağırmasından anladım. Genellikle gölgelerden bakmasına izin vermediği adamları.

Aynı zamanda bizi, yapımcısını çok geçmeden görmesi gereken eski binaya yönlendiren kişi de oydu.

"Burada olduğuna emin misin?" Adamları sadece başlarını sallayarak arazinin dört bir yanına dağılırken soruyorum.

"Öyle." Purosunu dudaklarının kenarına götürüyor ama yakmıyor. "O şiirsel biri, Bruno. Doğum gününü benim düşündüğüm gibi seçmemiş olabilir ama onu kesinlikle kendisine ihanet ettiği yere getirecekti."

Merdivenlere doğru yürüyorum, omurgam gerginlikle doluyor ve her adım kulaklarımdaki uğultuyla yankılanıyor.

Bir el omzuma düştü ama Nicolo beni durdurmadı. Sadece yürüyor. "Nereye gittiğini , zengin çocuk? Bırak beni

Çeviri Kitaplar: https://t.me/cevirigiller

bununla ilgilen."

"Sanki sana güveneceğim de."

"Bruno'nun bakılacak. Sana söz veriyorum." "Orada olacağım."

"Kazara vurulursan beni suçlama." Beni sadece omuz silkerek bırakıyor ama yanımda yürüyor. Ya da yarı koşuyor, çünkü merdivenleri kısa sürede bitiriyorum.

Ama beni karşılayan sahne neredeyse beni aşağıya yuvarlıyordu. Gwen bir sandalyeye bağlanmış, Aspen ve Bruno'nun bulunduğu kenara doğru yuvarlanmaya çalışıyor.

Göğsüm korkuyla başlayıp biten sayısız berbat duyguyla patlıyor.

Her şeyi kapsayan tip.

Lanet olası varlığımda hiç hissetmediğim türden.

"Anne, hayır!" Gwen'in yüksek sesli çığlığı duvarları sarsıyor ve Aspen'in Bruno'yu kenardan itmeye çalıştığı yere koşarken bunu düşünmüyorum bile.

Ve başarılı oldu.

İkisi de aşağı yuvarlanırken dünya bir anlığına duraklıyor ve ben de dokunabildiğim her şeyi kaparak dalıyorum.

Kolunu.

Parmaklarım tenine saplanıyor ve iki elimle onu yakalamak için karnımın üzerine yatıyorum.

Çok ağır.

Bruno'nun iki koluyla Aspen'in belini tuttuğunu ve manyak bir ifadeyle yukarı baktığını gördüğümde, kesinlikle Aspen'e ait olmayan bu alışılmadık ağırlığın nedenini buluyorum.

Ancak Aspen öyle değil. Gözleri kapalı ve başının yan tarafında kan akan bir kesik var.

Siktir, siktir, siktir.

Omuzlarım neredeyse yuvalarından çıkacak ama yine de onu kaldırmaya çalışıyorum. Parazitin kafasına bir taş atıp ondan kurtulmak daha iyi olurdu ama Aspen'i bırakırsam onu takip edeceğinden eminim.

Bir silah sesi havayı deliyor ve Gwen'e bir şey olduğunu düşünerek donup kalıyorum, ama sonra Bruno Aspen'i bırakırken ağırlık hafifliyor. Düşerken boş gözlerinin arasında bir delik açılıyor ve kafası yere çarpıyor.

Çeviri Kitaplar: https://t.me/cevirigiller

"Kimse benimle uğraşıp da bunun hakkında konuşacak kadar yaşayamaz," diyor Nicolo ayakta durduğu yerden umursamaz bir tavırla ve silahını yavaşça saklıyor.

Sonra Aspen'i yukarı çekmeme yardım etmek için dizlerinin üzerine çöküyor, ama ben onu zaten yarı yarıya kenara çekmiştim. Tamamen yere bastığında nefes aldığından emin oluyorum, sonra yanağına dokunuyorum. "Aspen, tatlım, gözlerini aç."

"Anne!" Gwen yanımızda dizlerinin üzerine çöktü, muhtemelen Nicolo'nun adamlarından biri tarafından çözülmüştü. "Baba, o iyi olacak mı?"

Aspen'in başını göğsüme yaslıyorum. "Olacak." Olmak zorunda.

Hastane koridorunda kafese kapatılmış bir hayvan gibi bir ileri bir geri gidip geliyordum.

Etrafta vızır vızır dolaşan hemşirelerin sesleri ve keskin antiseptik kokusu boğazımı düğümlüyor. Aspen'in buradan neden nefret ettiğini şimdi anlıyorum. Ölüm, kan ve en kötü kabuslar gibi kokuyor.

Hayır.

Böyle durumlarda ölüm hakkında düşünmeyeceğim. Ben sadece

Hayır.

Doktorlar sonsuzluk gibi görünen bir süredir Aspen'le birlikte. Daha önce gelen hemşire, burayı dava etmekle ve onu kovdurmakla tehdit ettiğimde bile hiçbir şey söylemedi.

"Baba..."

Duruyorum ve bir sandalyede oturmuş, çocukken sıkıntılı olduğu zamanlardaki gibi ileri geri sallanan Gwen'e bakıyorum. Gömleğinin yakası yırtılmış ama omuzlarını daha önce üzerine örttüğüm ceketim örtüyor. Yüzü kirlenmiş, kuru ve taze gözyaşı izleri yanaklarını haritalandırıyor.

"Ya... ya başaramazsa? Ya o da senin gibi komaya girerse?"

"Selam." Yanına oturuyorum, bir kolumu ona doluyorum ve düşünceleri benimkileri yansıtıyor olsa da yatıştırıcı ebeveyn tonumu benimsiyorum. "O çok güçlü ve bunun onu yıkmasına izin vermeyecek."

"Ama o ölümsüz değil." Göğsüme doğru ağlıyor. "Ve ölmek konusunda da kararlı görünüyordu. Babası... seninle onun arasında bir seçim yapmasını istedi.

Çeviri Kitaplar: https://t.me/cevirigiller

Ama o kendini feda etmeyi seçti baba. Herhangi birimizin öldüğünü görmektense kendini uçurumdan atmayı seçti. Ama ya onu kaybeden biz olursak? Onu daha yeni buldum..."

Gwen'in üzüntüsünün rahatsız edici gücünden dolayı göğsüm titriyor ve sakin kalmaya çalışmak için omzunu okşamaya devam ediyorum.

Aspen'in iyi olacağını düşünerek beynimi kandırmaya çalışmak için.

"Ben de onu yeni buldum ve o kadar kolay gitmesine izin vermeyeceğim. Bu işin içinden çıkacaktır."

"Söz mü?" Gwen gözyaşlarıyla dolu gözlerle bana bakıyor. "Söz ver, Angel."

Kapı kayarak açılıyor ve doktor kepini çıkararak dışarı çıkarken ikimiz de ayağa fırlıyoruz.

"Annem nasıl?" Gwen titreyen bir sesle soruyor.

"Şu anda durumu stabil, ancak uyanana ve daha fazla test yapana kadar bunu bilemeyeceğiz."

Doktor bize başındaki yaralanmanın kritik olmadığını ve yapılacak testleri anlatırken kızım sendeleyerek yanıma geliyor.

O gittiğinde, Nate geldi. Gwen'i eve götürmesi için onu aradım. Bir gün için çok fazla stres yaşadı ve zar zor ayakta durabiliyor.

"Nate." Kendini onun kollarına atar. "Annem yaralandı ve uyanmıyor."

Koruyucu bir kolla onu sarıyor ve başının üzerinden bana bakıyor. Muhtemelen benimle aynı şeyi düşünüyordur.

Ne zamandan beri Aspen'e anne diyor?

Görünüşe göre şimdi, çünkü ona sadece bugün böyle hitap etti. "Onu eve götür. Çok yoruldu," dedim ona, ne halt ettiğimden emin olmadan. hatta normal geliyor.

"Kalmak istiyorum," diye itiraz ediyor, bana bakıyor.

"Git üstünü değiştir ve biraz dinlen, sonra geri gel Angel. Seni bir korku filminden kurtulmuş biri gibi görmesini istemezsin, değil mi?"

"Hayır," diye homurdanıyor.

"İyi olacak mısın?" Bunu soran Nate.

Belli belirsiz bir ses çıkarıp el sallayarak onu uzaklaştırıyorum.

Üç dakika sonra gittiler ve bir elimi duvara dayamış ağır ağır nefes alıyorum. Uyandığı zaman için kendimi toparlamam gerekiyor.

Ve o uyanacak.

Çeviri Kitaplar: https://t.me/cevirigiller

"Temizlik tamamlandı. Polisle ilgili hiçbir iş yapılmayacak."

Sesin kaynağını bulmak için duvardan sendeleyerek uzaklaşıyorum. Nicolo her zamanki lakayt duruşuyla duruyor, bir eli cebinde. Daha önce giydiği üç parçalı takım elbisesi hâlâ ütülü ve temiz, üzerinde kir ya da kan yok.

"Burada ne yapıyorsun?" Ayağa kalkıp yüzümü ona döndüm. "İyi haberi kendim vereyim dedim. "İyi haberleri

Bruno'nun cesediyle, kanıyla ya da polisin sorabileceği sorularla uğraşmak istemiyorum. Kızıl saçlıya gelince, eminim hayatta kalacaktır."

"Evet, yapacak ve yaptığında onu kirli işlerinden kurtaracaksın."

"Bir anlaşma yapmıştık, Kral. Onun hizmetlerine karşılık benim korumam."

"Onu tehlikeye atan baştan savma bir koruma. Ya onu serbest bırakırsınız ya da milyarlarıma veda edersiniz."

Kaşlarını kaldırıyor. "Onun için masaya o kadar para mı koyacaksın?"

Onun için tüm servetimi veririm ama bunu kabul etmek yerine "Onu serbest bırakacaksın" diyorum.

"Ve yatırımlarınızı koruyacaksınız."

"Evet, ama artık sizin savunma konseyi vekiliniz olmayacağım. Gidip pisliğinizi temizleyecek başka birini bulun."

"Anlaştık." Gitmek için dönüyor, dudaklarının arasına bir puro yerleştirip yakıyor, sonra durup tekrar bana bakıyor. "Onun hâlâ senin kadının olmadığına emin misin?"

"O benim kadınım." *Benim olmasını istediğim tek kadın.*

Hafifçe başını sallar, sırıtır ve gider. Bir hemşire muhtemelen hastanede sigara içmemesi gerektiğini söylemek için onu durdurur, ancak yüzüne bir duman bulutu üfler ve yoluna devam eder.

Diğer yandan ben mi? Hayatımda ilk kez dua ediyorum. Bir tanrıya değil, içimde uyuyan kadına.

Beni terk etmeyi aklından bile geçirme, cadı.

Çeviri Kitaplar: https://t.me/cevirigiller

33

Çeviri Kitaplar: https://t.me/cevirigiller

ASPEN

Pain kafamın içinde yayılıyor ve inliyorum, gözlerim yavaşça açılıyor.

Lütfen bana cehennemin babamla aynı bölümüne atanmadığımı söyle. Evet, onu ve kendimi öldürdüm ama onun ellerinde kesinlikle daha fazla kan var.

Buranın yöneticileri en azından bizi ayırabilirdi.

Ya da belki de benim ısmarlama cehennemim onunla birlikte olmaktır, böylece öldükten sonra bile bana tutunabilecektir.

"Anne...!"

Sarsılıyorum, sonra beyaz, antiseptik ve vanilya kokusundan oluşan bir şok etrafımı sararken tamamen hareketsiz kalıyorum.

Bu benim hayal gücümün kalpsiz bir oyunu mu?

Yoksa Gwen nasıl burada olabilir ve bana anne diyebilirdi?

Bir gölge üzerime tünüyor ve onun yumuşak, güzel yüzü odak noktasına geldiğinde gözlerimi kısıyorum.

Dudaklarında geniş bir gülümseme beliriyor. "Sonunda uyandın."

Öksürüyorum, boğazım kaşınıyor ve beraberinde yine o hafif ağrı geliyor.

"Al, biraz su iç." Oturmama yardım ediyor ve bir bardak
Dudaklarıma bir pipetle su döktüm.

Açgözlü yudumlar alıyorum, sıvının kuru boğazımı yatıştırmasına izin veriyorum, ama ona bakmaktan kendimi alamıyorum. Yabani kızıl saçlarına ve kırmızı şiş gözlerine.

Korkunç derecede gerçekçi görünmeye başladı ve artık böyle bir umuda sahip olmayı göze alamam.

Parmağımı yüzüne götürüyorum ve yanağındaki kuru gözyaşı izlerini siliyorum. Ama ona ne kadar dokunursam dokunayım, kaybolmuyor. "Ağlıyordun."

"Tabii ki ağlıyordum." Su bardağını zarif parmaklarının arasına yerleştiriyor. "O deli herifle birlikte öleceğini düşündüm ve sonra iki gün boyunca uyuduğunda, babamın komaya girmesinden çok korktum."

Hatıralarım kafamın içinde dolaşmaya başladığında dudaklarım aralanıyor. Sanırım o son anlarda Kingsley'in sesini duydum.

Çeviri Kitaplar: https://t.me/cevirigiller

Hayatta olmamın sebebi o olduğu için mi?

"K-King..." Sesim titriyor. "O..."

"Hemen dışarıda, uyanmadığın için doktorunu dava açmakla tehdit ediyordu. Babam böyle ekstra olabiliyor." Sırıtıyor. "Ama sen düştüğün anda koşarak geldiğinde onu görmeliydin. Baban seni kendisiyle birlikte sürüklemeye çalışırken bile tek başına seni uçurumun kenarından çekti. Babam bir süper kahraman gibiydi."

Ruhumu terk etmiş gibi görünen uzun, paramparça bir nefes bırakıyorum. Sanırım düşüşün ortasında bir şeye çarptım, bu yüzden bilincimi kaybetmeye başladım, ama tüm gücümle babama tutundum. Hayatta kalmasına izin veremezdim.

"Peki ya... babam?" Gwen'e sordum.

"O öldü," diyor usulca. "Babamın korkunç görünümlü arkadaşı cesedini yanında götürdü."

Nicolo yapmış olmalı.

O zaman gerçek beni vurdu. Sonunda

özgürüm. Ondan korkmaktan kurtuldum.

Hayatıma düşürdüğü gölgeden kaçmaya çalışmaktan.

Ücretsiz.

Bu bilgiyi kafamda canlandırmak çok gerçeküstü, bu yüzden Gwen'in saçlarını okşuyorum. "Sen iyi misin?"

"Evet. Tamamen iyi."

"Benim yüzümden bunları yaşamak zorunda kaldığın için üzgünüm."

Çılgınca başını sallıyor. "Özür dilemene gerek yok. Babam bana sen ve baban hakkında her şeyi anlattı ve beni korumak için her şeyi yaptığını biliyorum. Ama kendini bir daha feda etme, yoksa seninle konuşmam. Sonunda sana sahip olduktan sonra öleceksin diye çok korktum anne."

Göğsüm o kadar sıkışıyor ki patlamadığına şaşırıyorum. "Ne... az önce bana ne dedin?"

"Anne," diye tekrarlıyor, bu sefer daha kararlı. "Sen her zaman benim annemdin, yanımda olmadığın zamanlarda bile."

Kollarımı ona doluyorum ve gözyaşlarımın görünmemesi için yüzümü boynuna saklıyorum. "Teşekkür ederim, Gwen."

Sesi titreyerek beni geri sıkıyor. "Hayır, annem olduğun için teşekkür ederim."

Sanırım farklı bir varoluş seviyesine yükseldim. Kimse bana birinin annesi olmanın bu kadar saygı uyandırıcı olduğunu söylemedi. Anne olmamın bir önemi yok.

Çeviri Kitaplar: https://t.me/cevirigiller

Çok nefret ettiğim hastanelerden birinde ve her şeyin kollarımdaki kızla ilgisi var.

O ölü doğmuş bir bebek değil. Yaşıyor, bana sarılıyor ve bana "anne" diyor.

Nefes alış verişlerimiz senkronize olana kadar bir süre öylece kalıyoruz. Kapı açılıyor ve isteksizce ayrılıyoruz.

Kingsley, saçları dağınık ve omuzları gerginlikten neredeyse gömleğinden ayrılacak haldeyken bile kapı aralığında, hayattan daha büyük bir şekilde belirir.

Göğsüm genişliyor ve midem o kadar sert kasılıyor ki, kimsenin sesi duymaması bir mucize.

Kingsley ile aynı odada olmak her zaman bir deneyim olmuştur. Karanlık sularda batmak ve bana oksijen kişinin o olduğunu bilmek gibi.

İçimdeki gizli itaatkâr parçaya kelimelerle değil, güç ve otoriteyle sesleniyor.

Ama şu anda şeytanın kendisini kanalize ediyor, karanlık, düşünceli ve şiddetten zevk alıyor gibi görünüyor.

"Um... Hemen dışarıda olacağım." Gwen sırıtıyor, sonra sadece benim duyabileceğim şekilde fısıldıyor. "Ona onu sevdiğini söylemedim, yani bunu kendin yapabilirsin."

Sonra babasının yanından geçerek dışarı fırladı.

Kapıyı tekmeleyerek kapattı, sonra bana doğru yürüdü. "Ne, bunu *ne* kadar vurgulasam *az*, aklından ne geçiyordu Aspen? Otuz beş yaşında ölmek mi istiyorsun? Yoksa hayatınızla Rus ruleti oynamayı mı seviyorsunuz? Bunu neden yaptın-"

Onu gömleğinden tutup çekiyorum ve dudaklarımı onunkilere yapıştırıyorum. Kingsley ağzımın içinde hırlıyor, sonra kocaman elini boynuma doluyor ve nefesimi kesen bir açlıkla beni öpüyor.

Dişlerimiz, dillerimiz ve hatta ruhlarımız, uzuvlarımı jöleye çeviren sarsıcı bir öpücükle çarpışıyor. O bana hayat üflerken ben onu yeniden doğmuş bir kadının çaresizliğiyle öpüyorum.

"Siktir," diye fısıldıyor dudaklarıma, ayrıldığımızda alnını benimkine yaslıyor. "Bu seni kancadan kurtarmaz."

"Biliyorum. Sadece beni kurtardığın için değil, hem benim hem de Gwen'in yanında olduğun için de bir teşekkürdü. Teşekkür ederim, King."

Bir rozet olarak omuzlarında taşıdığı gerginlik yavaşça kaybolurken homurdanıyor ve yatağa oturup beni hiç çekinmeden üzerine çekiyor.

Çeviri Kitaplar: https://t.me/cevirigiller

kucak.

Her iki kolunu da belime sararken ona dönük bir şekilde oturuyorum. asla bırakmayacağını gösteren bir gerginlik.

"Teşekkür etmek için beni öpmekten çok daha fazlasını yapman gerekecek, tatlım." "Ne gibi?"

"Öncelikle yasadışı yasağı kaldırıyorum. Sağlığına kavuşur kavuşmaz önce amını, sonra da götünü sikerken dişlerimi boynuna geçireceğim."

Tereddüt ediyorum, bakışlarımı yana çeviriyorum.

İki parmağıyla çenemi kavrıyor ve dikkatimi tekrar kendisine çekiyor. "Ne oldu?"

"Hiçbir şey."

"Siktir et, Aspen. Bu yasağı başlatmanın bir nedeni var ve bana bundan bahsetmezsen bunu anlayamam. Zekiyim ama akıl okuyucu değilim."

"Ben sadece... seksin tek bağlantımız olmasını istemiyorum. Eğer beni bu yüzden istiyorsan, bir gün beni sisteminden çıkaracaksın ya da belki de benim kavgamdan sıkılacaksın ve iradene boyun eğen birini bulacaksın ve her şey bitecek."

"Ciddi misin lan sen?" Beni göğsüne yapıştırıyor, parmakları enseme giriyor ve ağzıma o kadar yakın konuşuyor ki her kelimeyi duymak yerine hissediyorum. "İşin içine seks bile girmeden önce seninle aramda bir bağ vardı. Evet, egemenliğime boyun eğmeni ve tenini işaretlememden gizlice zevk almanı seviyorum ve seks sahip olduğumuz şeyde bir rol oynuyor, ama olduğumuz tek şey bu değil. Karanlığımı kovalıyorsun ve beni kimsenin bir seviyede anlıyorsun. Benim duygusuz yanımdan asla kaçmadın. Aksine, yıkımın tam ortasında durdun ve daha fazlası için bana meydan okudun. Sen sadece benim dengim ve bana Gwen'i veren kadın değilsin, aynı zamanda beni daha iyi bir adam yapıyorsun, tatlım."

"Sen de beni daha iyi bir kadın yapıyorsun, King," diye fısıldıyorum genellikle konuşmama izin vermediğim duygusal bir sesle. "On dört yaşımdan beri seni istiyorum ve sanırım o zamandan beri seni istemekten hiç vazgeçmedim. Sen hem eski hem de yeni Aspen'in içini görebilen tek adamsın. Zayıflıklarımı ve yaralarımı kucaklamamı sağlıyorsun çünkü onlar da bir çeşit güç."

"Olması gerektiği gibi. Onlar da senin kadar güzeller."

"Yani artık benden nefret etmiyor musun?" Acınası bir umutla soruyorum. "Hiç ettiğimi sanmıyorum."

Çeviri Kitaplar: https://t.me/cevirigiller

"O zaman neden bunca zaman pislik gibi davrandın? Özellikle de Gwen'in annesi olduğumu öğrendikten sonra?"

"Gerçek şu ki, ben seni senin beni aradığından daha çok aradım. Başlangıçta bunun Gwen'i terk ettiğin için sana bir ders vermek olduğunu düşünmüştüm ama aslında seni tamamen kendim için istiyordum. Yapamayacağımı düşündüğüm bir zamanda bana kendimi hissettiren tek kadın sendin. Bana sanki dünyadaki tek insanmışım gibi baktın."

"Ve sen bana sanki önemliymişim gibi baktın. O ana kadar kendimi hiç önemli hissetmemiştim." Elimi uzattım ve yanağını okşadım. "Seni seviyorum, King. Sanırım seni o ilk andan beri seviyorum."

Gözlerini kısa süreliğine kapatıyor, her sert hava girişinde burun delikleri açılıyor. Onları tekrar açtığında, beni derinliklerine sürükleyecek ve asla yüzeye çıkmama izin vermeyecek özel yapım fırtınam gibi görünüyorlar.

Ve en kötü kısmı? Yüzeye çıkmak istemiyorum. Eğer o karanlıksa, ben de o karanlığı kucaklamaya hazırım.

Sanki kalbi benimkiyle birleşmek istiyormuş gibi nabzı göğsümde gürültüyle atıyor. "Sana karşı hissettiğim şey en iyi haliyle bir saplantıydı, ama zamanla bu tür bir saplantının tahmin ettiğimden daha derin ve vahşi olduğunu fark ettim. Bu tür bir saplantı aşkın çarpık bir tercümesidir. İkimiz de bilmeden çok önce bana sahiptin, ama şimdi kalbime, bedenime ve ruhuma sahipsin, tatlım. Tıpkı benim de seninkine sahip olmayı planladığım gibi."

Gülümsüyorum, mırıldanıyorum. "Onlara zaten

sahipsin." "Öyle mi?"

"Evet. Sen benim kralımsın ve ben de senin kraliçen olmak

istiyorum." "Zaten öylesin."

Aramızdaki küçük mesafeyi öldürüyor, hayatımızın geri kalanında hatırlayacağım bir öpücükle dudaklarımı yutuyor.

Ben

onunum.

O benim.

Bu sefer, kalıcı olarak.

Çeviri Kitaplar: https://t.me/cevirigiller

EPİLOG 1 - ASPEN

Çeviri Kitaplar: https://t.me/cevirigiller

ÜÇ AY SONRA

Kingsley'e, "Göçmenlik departmanının bütçesini kısmak, daha az pro bono davası alacağımız anlamına geliyor ve bu da firmanın gelecek vizyonuna uymuyor, üstelik düpedüz kapitalist bir yaklaşım," diyorum.

Bir noktada, konferans masasındaki yerimden ayrıldım ve ikimiz de ayak parmağımıza kadar ayakta durduk.

"Kapitalizm, dolandırıcılıkları ortadan kaldırma girişimlerimde çok az rol oynuyor ya da hiç rol oynamıyor ve yardımcı avukatlarımızın diğer önemli davalarla uğraşmak için kullanabilecekleri zamanı boşa harcıyor."

"Ne gibi? Dur tahmin edeyim, şirket mi? Aka sevgili kapitalizminizin kolu."

"Suçlu, Bayan Leblanc. Cezaevleri dolu ve ICE ile gereksiz savaşlar vermek yerine orada daha fazla avukata ihtiyacımız var."

"Eğer bir kişiyi ABD topraklarından, kendisine karşı ayrımcılık yapan bir ülkeye sınır dışı edilmekten kurtarırsak, bu işe yaramaz değildir."

"Beşten fazla haksız yere hüküm giymiş insanı hapisten çıkarabilecek bir bütçeyi, sadece bir kişiyi kurtarmak için ayırmayacağım."

"Bu konuda aynı fikirde olmayacağız, bu yüzden sanırım oylama yapmamız gerekecek." "Kim oy verecek? Sen ve senin alter egon mu?"

"Kurul, tabii ki. Göçmenlik departmanının bütçesinin düşürülmesine karşı olanlar ellerini kaldırsın." Önce ben kaldırıyorum, sonra kimin benim tarafımda olduğunu görmek için bir göz atıyorum.

Görünürde sadece boş sandalyeler var. "Herkes... nerede?"

"Belli ki hararetli tartışmamızın ortasında gittiler."

Koyu renk takım elbisesi içinde cehennemden yeni çıkmış bir şeytan lordu gibi şık görünen Kingsley'le yüzleşiyorum. Çok iyi tanıdığım o parıltıyla beni izlerken dudaklarında küçük bir gülümseme beliriyor.

Elim yanıma düştü. "Nate'in de gittiğine inanamıyorum."

"Kalabalığı dışarı çıkardı, saatini işaret etti çünkü görünüşe göre toplantı olması gerekenden daha uzun sürdü."

Çeviri Kitaplar: https://t.me/cevirigiller

"Her neyse." Saçımı savuruyorum. "Bir sonraki yönetim kurulu toplantısında bu konuda bir oylama yapacağız ve ben kazanacağım, pislik herif."

"Kaybedince üzülmüş gibi yapma, tatlım." "Canın

cehenneme."

Ben kaçmayı düşünemeden eli bana uzanıyor ve sahiplenici bir şekilde belime sarılıyor. Beni zahmetsizce kaldırıp konferans masasına oturtuyor, sonra bacaklarımın arasına girip onları mümkün olduğunca geniş bir şekilde ayırıyor.

"Beni kışkırtma."

İçimden bir heyecan şoku geçiyor, sonra kalçalarımın arasında birikiyor. Sonunda bir araya geldiğimiz için mi yoksa bu süreçte çok uzun yıllar kaçırdığımız için mi bilmiyorum ama birbirimiz için her zaman çaresiziz.

Bazen dokunmayı bıraktığımız an bile.

Bu şimdiye kadar yaşadığım en iyi bağımlılık türü. Alkolden daha iyi, başarıdan daha iyi.

O benim en sevdiğim uyuşturucu.

Kingsley'nin bir daha asla hatırlamak istemediği "yasadışı yasak" sırasında nasıl hayatta kaldığımı gerçekten bilmiyorum.

Azrail'ine bununla ilgili hikayeler anlatacağını söyledi.

Şirkette hala birbirimizin boğazına sarılmamızın bir faydası yok. Biz kesinlikle aşk dolu bir çift değiliz ve birbirimiz için hiçbir şeyi şekerle kaplamayacağız.

Kesin olan bir şey var ki, birbirimizin arkasını kolluyoruz ve birbirimizi çılgınlık derecesinde istiyoruz.

Nietzsche, aşkın içinde her zaman biraz delilik olduğunu, ama deliliğin içinde de her zaman bir neden olduğunu söylemiştir.

Ve bu sinir bozucu adam benim sebebim ve deliliğim.

Geçtiğimiz birkaç ay gerçek olmaktan çok bir rüyaya yakındı. Babam nihayet aramızdan ayrılmakla kalmadı, Gwen de bana "anne" diyor ve beni annesi olarak kabul etti.

Callie ve ben her zamanki gibi yakınız. Geçen gün, uzun zamandır beklenen hamileliğini bol bol meyve suyu içerek ve doğal olarak bir damla alkol almadan kutladık.

Yüz yirmi bir gündür temizim.

Mafyadan ayrıldım ve bunun sebebinin Nicolo'nun taş kalbinin iyiliğinden dolayı gitmeme izin vermesi değil, Kingsley'in bu işi halletmesi olduğunu biliyorum.

Çeviri Kitaplar: https://t.me/cevirigiller

Ve hayatımızı daha da huzurlu hale getirmek için Kingsley Susan'a dava açtı, söz verdiğim gibi sahip olduğu her kuruşu kaybetmesine neden oldu ve kısa süre sonra eyaletten kaçtı.

En önemli şey bu adamın benim aşkım, eşim ve küçük kızımın babası olması.

Muhtemelen hiçbir zaman Beyaz Atlı Prens olamayacağını ya da şövalyelikten feragat edemeyeceğini biliyorum ama zaten bunlara hiç ihtiyacım olmadı. Beni ona en başta çeken şey yoğunluğunun sınırı. Hâlâ sürekli didişsek de onun kolları benim en güvenli yuvam.

Dudaklarına odaklanıyorum ve boğucu bir tonda konuşuyorum. "Ya seni baştan çıkarırsam?" "O zaman buradan çıkıp gidemezsin. En azından düzgün bir şekilde."

Dudaklarım neredeyse dudaklarını sıyırana kadar ona yaklaşıyorum. Sadece bir saç teli kadar uzaktayım, sedir ağacı kokusuyla daha da sarhoş oluyorum.

Burun delikleri alevleniyor, öpücüğü bekliyor ama geri çekiliyorum. "Belki başka zaman."

Dudaklarımı yakaladığında gözleri delici bir fırtınaya dönüştüğünde kelimeler ağzımdan daha yeni çıkmıştı.

Nefesimi, akıl sağlığımı çalan ve beni onun ellerinde macun gibi bırakan, ruhumu parçalayan bir öpücük.

Elleri her yerde, sırtımda, belimde, ensemde. Bana ona boyun eğmekten başka seçenek bırakmayan bir komuta şekli var.

Evet, onunla kavga ediyorum. Evet, nadiren aynı fikirde oluyoruz ama bedeni benimkiyle konuştuğunda tek yapabildiğim dinlemek oluyor.

Kıyafetlerimi hızla çıkarıp sikini serbest bırakıyor ve sonra tek seferde içime giriyor.

Ritmi ilk başta yavaş, hatta çıldırtıcı, ağzında inleyene kadar içimdeki her derin, zevkli yere tekrar tekrar vuruyor. Ta ki masaya damlayana ve kendimi durduramayana kadar.

Vücudumu benden daha iyi tanıması ve beni neredeyse uçurumun kenarına itecek doğru yerlere vurması çılgınca.

"Daha fazla," diye mırıldanıyorum dudaklarına karşı.

"Daha fazla ne?" diye soruyor baştan çıkarıcılıkla.

"Beni daha sert becer," diye yalvarıyorum, kalçalarımı döndürüyorum ve sonra dün bıraktığı morluğun olduğu omzumu açıyorum. "Bana bunu verdiğin zamanki gibi."

"Seni küçük işbirlikçi cadı." Dişleri kırmızı işarete batıyor ve içime daha hızlı, daha uzun ve o kadar yoğun bir şekilde giriyor ki nefes alamıyorum.

Çeviri Kitaplar: https://t.me/cevirigiller

Kollarım boynuna dolanıyor ve ben onun etrafında çözülürken topuklarım kıçının sertliğine gömülüyor.

Nefes alış verişi dengesizleşiyor ve aleti içimde seğirdiğinde onun da yakın olduğunu anlıyorum.

"Söyle," diye homurdanıyor boynuma karşı, bir ısırık izi daha bırakıyor. "Ne?"

"Beni sevdiğini."

"Seviyorum." Ürperiyorum, seks sırasında bana duygularımı itiraf ettirdiği zamanlardaki gibi şaşırtıcı bir şekilde daha da tahrik oluyorum. "Seni seviyorum, Kral."

İçime o kadar uzun ve derin boşalıyor ki, bu başka bir orgazmı tetikliyor.

Ona doğru yığılıyorum, seks kokusu etrafımızı sararken başım omzunun kuytusuna düşüyor.

O haklı. Buradan çıkmam biraz zaman alacak.

İç çekiyorum, sonra boynumdaki ısırık yanınca irkiliyorum. Parmaklarım dokunuyor ve ona kaşlarımı çatıyorum. "Cidden, hayvan gibi davranmayı bırak."

Yüzü saf bir muziplikle aydınlanıyor. "İnsanlar benim olduğunu başka nasıl bilecek?"

"Birlikte katıldığımız her etkinlikte bunu duyuruyor olman belki de? Elin belimdeyken."

Bu ilgi ilk başta boğucuydu ama o, Gwen ve Nate'le birlikte halka açık bir aile fotoğrafı çektirmek buna değdi.

Ayrıca, Kingsley gibi bir adamın çok fazla bagajla geldiğini biliyorum ve bunu seviyorum, tıpkı onun diğer her parçası gibi.

Aslında ben biraz sapkınım ve onun karanlık tarafını biraz fazla seviyorum. Bana özel olan kısmı bu.

Geçmişini, ailesiyle olan ilişkisini ve annesinin intiharı için artık kendini suçlamaktan nasıl vazgeçtiğini bilen tek kişi benim.

Gözlerinde şeytanı gören ve ona aşık olan bendim.

o.

Biz cehennemde yaratılmış bir eşiz.

"Etkinliklerde ve basının önünde gösteriş yapmak hala Yeterince" diyor, daha önceki sözlerime atıfta bulunarak.

"Beni sonsuza dek ısırmayı düşünüyor olamazsın. Düşünüyor musun?"

"Neden düşünmeyeyim ki?"

"Buna inanamıyorum. Bir dahaki sefere bana tasma takacaksın."

Gözleri yaramazca bir şey düşünürkenki gibi parlıyor.

Çeviri Kitaplar: https://t.me/cevirigiller

"Sakın bana bunu düşündüğünü söyleme?" "Tasma değil, hayır." Sesi düştü. "Bir yüzük." "Ne tür bir yüzük?"

"Alyans."

Kendi tükürüğümde boğuluyorum, kalbim neredeyse göğüs kafesimin arkasından dışarı fırlayacak. "Sen... şaka mı yapıyorsun?"

"Şaka yapıyor gibi mi görünüyorum?" "Benimle evlenmek mi istiyorsun?"

"Tabii ki biliyorum. Bunun nereye gittiğini sanıyordun?"

"Ben...bilmiyorum."

"Artık biliyorsun." Beni boğazımdan kavrıyor, parmakları etime saplanıyor. "Hayatımın sonuna kadar her adımımda yanımda olmasını istediğim tek kadın sensin Aspen. Biri sana baktığında, benim olduğunu bilmelerini istiyorum."

"Bu bir teklif mi?"

"Duruma göre değişir. Evet mi diyeceksin?"

"Evlenme teklif ederken bile tam bir pisliksin." "Ama ben senin sikinim. Hem gerçek hem mecazi anlamda."

Gülümsüyorum. "Evlenmeyi hiç düşünmedim, biliyorsun. Ama bunu seninle istiyorum."

Beni çekerken aynalı gülümsemesi göz kamaştırıyor. "Çünkü sen çok zekisin, tatlım."

Ve sonra teklifi karıncalanmaya neden olan bir öpücükle mühürlüyor.

Çeviri Kitaplar: https://t.me/cevirigiller

EPİLOG 2 - KINGSLEY

Çeviri Kitaplar: https://t.me/cevirigiller

BİR YIL SONRA

Bir ceza savunma avukatı, medyanın "Vahşi Şeytanı" ve hukuk dünyasının dokunulmaz tanrısı olarak geçirdiğim bunca zaman boyunca, hiç kimsenin niyetini okumakta başarısız olmadım.

Yine de mevcut durum, daha önce hiç yaşamadığım bir boşluk yaşamama neden oluyor.

En de, her zamanki çözümüm olan yumruk atma ya da korkutma yönteminin bu sefer işe yarayacağını sanmıyorum.

Oturma odamda otururken Nate ve Gwen'e "Belki de bir medyum tutmalıyız," diyorum.

Ya da oturuyorlar. Kafese kapatılmış büyük bir hayvan gibi volta atıyorum ve Zippo'mu çılgınca çeviriyorum.

Taze içecek getiren Martha bana "Aklını mı kaçırdın?" der gibi baktı ve gitti.

Nate gözlerini deviriyor, Gwen'in kucağındaki elini okşuyor ve ben kendimi "kızımı çalan adamı öldüreceğim" havasına bile sokamıyorum. "Senin deliliğin için mi?"

"Yaklaşan cinayetin için," diye karşılık veriyorum.

"Git onunla konuş baba," diyor Gwen, belli ki bu durumda mantığın sesi. "Annem kendini senin odana kilitledi ve iki saattir kimseyle konuşmayı reddediyor. Eminim onu nasıl konuşturacağını biliyorsundur."

Sorun da bu zaten. Yapabileceğimi sanmıyorum, en azından bu durumda.

Aspen ilk kez Gwen de dahil olmak üzere hepimizden uzaklaştı. Gözbebeği gibi baktığı ve her zaman zaman ayırdığı Gwen'den.

Kendi kızımı kıskandığımdan falan değil. İyi. Birazcık.

Ama konudan sapıyorum.

Aspen'le evlendiğimizden beri hiç böyle olmamıştı. Tam bir yıl oldu, çünkü onunla evlendikten bir hafta sonra

Çeviri Kitaplar: https://t.me/cevirigiller

teklifi kabul etti. Ne? Bir sonraki tartışmamızda fikrini değiştirmesini sağlayamazdım.

Ve bizde bunlardan çok var, bu yüzden risk almak istemedim. Bu nedenle, ona gözlerinin rengine uyan ve güneş altında değişen nadir bir taşla özel bir yüzük yaptım.

Küçük bir tören yaptık ve ne zaman aklıma gelse hala sikimi sertleştiren o sade beyaz elbiseyi giydi.

Söylemeye gerek yok, o içindeyken onu becerdim, sonra ikimizin de sayamayacağı kadar çok kez dışarıda.

Nate'in umursamadığı ve Gwen'in "şirin" deme cüretini gösterdiği özel tartışmalarımız dışında iş hayatımız sorunsuz ilerliyor.

Ancak bu durum hiç de sevimli değil çünkü Aspen hayatında ilk kez benimle konuşmayı reddediyor.

"Sadece git, baba. Bu iş sende."

En azından birimiz buna inanıyor.

Gwen bana cesaretlendirici bir gülümseme veriyor ve sanki bu sihirli bir şekilde sorunu çözecekmiş gibi parmaklarını çapraz yapıyor.

Durum ne olursa olsun, Zippo'mu cebime geri koyuyorum ve Aspen'in seçtiği kuleye çıkan merdivenleri tırmanıyorum.

Sadece bizim odamız, ama bu sabah beni kovduktan sonra bugün yanına kimseyi yaklaştırmamaya özen göstermesi burayı bir cadı meclisi gibi gösteriyor.

Kapıyı yavaşça açıyorum, yarı yarıya Caroline, Martha ve Gwen'den oluşan kanunsuzlar çetesinin üzerime atlamasını, yarı yarıya da Aspen'in işi bitirmesini .

Şaşırtıcı bir şekilde, odada değil. Banyo kapısı kapalı, bu yüzden yerini değiştirdiğini varsayıyorum.

Önce kolu deniyorum ama kapı kilitli, bu yüzden içimdeki var olmayan beyefendiyi yönlendirerek kapıya vuruyorum. "Aspen... aç kapıyı, tatlım."

"buradan," boğuk sesi içeriden geliyor. "Sorununun

ne olduğunu öğrenene kadar olmaz."

"Beni rahat bırak, Kingsley!"

"Aspen," diye bağırıyorum, sonra sesimi sakinleşmeye zorluyorum. "Burada kibar davranıyorum, o yüzden dışarı çık ve benimle konuş. Beni bu kapıyı indirmeye zorlama."

Cevap vermiyor.

"Bunu sen istedin." Menteşelerini kırmak için geri çekiliyorum.

Çeviri Kitaplar: https://t.me/cevirigiller

Önce kilidin açılma sesi geliyor, ardından kapının küçük gıcırtısı geliyor.

Aspen dışarı çıkıyor, üzerinde hâlâ dün geceden kalma, muhteşem kıvrımlarını şekillendiren mavi saten elbisesi var.

Saçları kırmızı ısırık izleriyle dolu çıplak omuzlarına kırmızı lav gibi dökülüyor.

Ben de yalan söyledim. Onunla evlenmiş olmam, onu her becerdiğimde işaretlemeyi bırakacağım anlamına gelmiyor.

Ellerimi onun üzerine koyma, onu sonsuza kadar bana zincirleme ihtiyacı var, böylece ne kadar çabalarsa çabalasın kaçış yolu yok.

Ne de o bir cadı. Sadece ruhuma büyü yapmakla kalmadı, aynı zamanda kalbimi hapsetti ve beynimi büyüledi.

Beyaz fayanslarla yarışacak kadar solgun olan yıpranmış yüzünü inceliyorum ve kendimi sakin bir ses tonuyla "Sorun nedir?" diye sormaya zorluyorum.

Göğsüme saplanan titrek bir nefes bırakıyor. "Her ne ise, bana söyleyebilirsin Aspen."

Sessiz kalıyor ama dudakları titriyor. Ve Aspen hiç titremez, en azından ben onun beynini sikerken titremez.

Yüce İsa.

"Kanser mi yoksa tıbbi bir şey mi?"

Başını sallıyor.

"Bir dava kaybettiniz ve bunun için kendinizi mi suçluyorsunuz?"

"Hayır."

"Baban ölümden dirilmiş olabilir mi? Yoksa annen mi? Belki de *benim* annem? Susan yalvardığı delikten çıkıp geldi ve seni rahatsız mı etti?"

"Hayır," diyor hafif bir öfkeyle.

"En olası olmayanı aradan çıkardığımıza göre, şimdi daha olası olana geçelim. Nicolo'ya öldürttüğüm haydutları öğrendin mi?"

Gözleri büyür. "Ne haydutları?"

"O zaman hayır."

"Hangi haydutları öldürttün King?" diye soruyor sikimi kaldıran o kararlı ses tonuyla.

"Babanın emriyle seni dövenler tabii ki. Sana zarar verdikten sonra serbestçe dolaşmalarına izin veremezdim."

"Sen vahşi misin?"

Çeviri Kitaplar: https://t.me/cevirigiller

"Söz konusu sen olduğunda çok daha kötüyüm tatlım. Bunu sen de biliyorsun, ben de biliyorum ve seni rahatsız eden her neyse, onu yok ettiğimde bunu anlayacaksın. Şimdi dökül bakalım. Gwen mi? Aşağıda senin için çok endişeleniyor bu arada. Ailende yüz yaşına geldiğinde seni öldürecek genetik bir hastalık olduğunu öğrenmiş olma ihtimalin var mı?"

"Hayır, seni pislik. Ben hamileyim."

Ona kafamdan geçen bir yığın çılgın teoriyi daha anlatmak üzereydim ki sonunda ağzından çıkan kelimelere geri döndüm.

"Az önce hamile olduğunu mu söyledin?"

"Evet." Omuzları düşüyor. "Ve olmamalıyım. Tanrı aşkına, doğum kontrol hapı kullanıyorum. Ama dün kendimi tuhaf hissettim ve kontrole gittim ve doktor altı haftalık hamile olduğumu söyledi."

Gözlerimi tekrar onun üzerinde gezdiriyorum. Son zamanlarda parıldamasına şaşmamalı. Sikim, onu ne kadar çok dölle doldurduğundan dolayı olduğunu düşünmekten hoşlanıyordu.

"Sağlıklı mısın?"

"Tüm söyleyeceğin bu mu?" Çenesini kaldırıyor. "Bunların hepsi senin suçun, seni piç kurusu. Bir kez daha, doğum kontrolüyle bile durdurulamayan hızlı bir yüzücüye sahip oldun."

"Aletim meydan okumaya hazır olduğu için memnun."

"Bu bir iltifat değil." Önce saçlarına, sonra boynuna dokunuyor. "Hamile olmamalıyım. Bu konuda ne yapacağımı bilmiyorum. Gwen ne diyecek?"

"Ben komadayken en iyi arkadaşımla evlendiğini düşünürsek, Gwen'in bu konudaki sözlerinin hiçbir önemi olmamalı. Ayrıca, bu seninle benim aramda, tatlım."

"Bunu... istiyor musun?"

"Bebeğimi içinde istiyor muyum? Tabii ki istiyorum. Ama zihinsel ve fiziksel durumun pahasına değil."

Bana doğru bir adım attı. "Çocuklar için çok yaşlı değil miyiz?"

"Hiç kimse çocuklar için çok yaşlı değildir. Otuz altı yaş yaşlı değildir, tatlım. Olgunluktur."

"Ya... ya bunu istiyorsam? Bu sefer düzgünce yapmak istiyorum." "O zaman düzgünce yaparız. Bu sefer, her adımda seninle olacağım.
yol."

Kendini göğsüme atıyor ve ben de kollarımı ona dolayarak başının üstünü öpüyorum. "İddiaya girerim, bu haldeyken çok seksi görüneceksin.

Çeviri Kitaplar: https://t.me/cevirigiller

bebeğime hamileyim."

"Kes ," diye azarlıyor sesinde bir gülümsemeyle, sonra başını kaldırıp bakıyor. "Teşekkür ederim."

"Ne için?"

"Çocuklarımın babası olduğun için."

"Onlar için başka bir anne istemezdim. Siz benimsiniz, Bayan Shaw."

Gömleğimi avuçlayarak beni aşağı çekti. "Ve sen benimsin, Bay. Shaw."

SON

Sırada Legacy of Gods adlı karanlık bir yeni yetişkin serisi var ve ilk kitabın adı *God of Malice*.

Bu kitapta adı geçen Nathaniel ve Gwyneth'i merak ediyor musunuz? Onların hikayesini *Arzu İmparatorluğu'n*da okuyabilirsiniz.

Çeviri Kitaplar: https://t.me/cevirigiller

SIRADA NE VAR?

*Şehvet İmparatorluğu'*nu okuduğunuz için çok teşekkür ederiz! Eğer beğendiyseniz, lütfen yorum bırakın.

Desteğiniz benim için dünyalara bedel.

Serinin diğer okuyucularıyla daha fazla tartışmaya susadıysanız*, Rina Kent'in Spoiler Odası* adlı Facebook grubuna katılabilirsiniz.

Sırada *Legacy of Gods* adında yepyeni bir seri var. *Royal Elite Serisinin* ikinci nesil çiftlerini içerecek, ancak bunu anlamak için o seriyi . Şimdi ilk kitap olan *God of Malice* için ön sipariş verebilirsiniz!okumanıza gerek yok

Çeviri Kitaplar: https://t.me/cevirigiller

AYRICA RINA KENT TARAFINDAN

ROYAL ELITE SERİSİ

Zalim Kral

SapkınKrallık Kral

Çarpık Çelik

Prenses Kara

Şövalye

Kısır Prens

Acımasız

İmparatorluk

Kraliyet Eliti Sonsözü

EMPIRE SERİSİ

Arzu İmparatorluğu

Günah

İmparatorluğu

Nefret

İmparatorluğu

Şehvet

İmparatorluğu

YALANLAR VE GERÇEKLER DÜETİ

Tüm Yalanlar

Tüm Gerçekler

THORNS DUET

Sarı Dikenler (Ücretsiz Önsöz)

Kırmızı Dikenler

Siyah Dikenler

KINGDOM DUET

Bir Yönetimi KrallığınBir Kralın

Hükümdarlığı(Ücretsiz Ön Bölüm)

Bir Kraliçenin Yükselişi

Çeviri Kitaplar: https://t.me/cevirigiller

THRONE DUET

Güç Tahtı

İntikam Tahtı

ALDATMA ÜÇLEMESİ

Karanlık Aldatma Aldatma

Yemini(Ücretsiz Ön Bölüm)

Aldatmacanın Baştan Çıkardığı

Aldatmacanın Tükettiği

Çeviri Kitaplar: https://t.me/cevirigiller

YAZAR HAKKINDA

Rina Kent, düşmandan aşığa romantizmle ilgili her şeyin uluslararası çoksatan yazarıdır.

Karanlık onun oyun alanı, gerilim en iyi arkadaşı ve kıvrımlar beyninin gıdası. Bununla birlikte, bir şekilde kalbinde romantik olduğunu düşünmeyi seviyor, bu yüzden henüz umutlarını öldürmeyin.

Onun kahramanları anti-kahramanlar ve kötü adamlar çünkü o her zaman kimsenin desteklemediği adamlara aşık olan tuhaf . Kitaplarına bir tutam gizem, sağlıklı bir dozda endişe, bir tutam şiddet ve bolca yoğun tutku serpiştirilmiştir.

Rina özel günlerini Kuzey Afrika'nın huzurlu bir kasabasında bir sonraki komplo fikrinin hayalini kurarak ya da bu fikirler bir araya geldiğinde şeytani bir deha gibi gülerek geçiriyor.

Rina'yı aşağıda bulabilirsiniz:

Web Sitesi
Bülten Okuyucu
Grubu

Çeviri Kitaplar: https://t.me/cevirigiller

İÇİNDEKİLER

Ayrıca Rina Kent

Yazar Notu Oynatma Listesi

Önsöz - Aspen

1. Aspen
2. Kingsley
3. Aspen
4. Kingsley
5. Aspen
6. Kingsley
7. Aspen
8. Kingsley
9. Aspen
10. Kingsley
11. Aspen
12. Aspen
13. Kingsley
14. Aspen
15. Aspen
16. Kingsley
17. Aspen
18. Kingsley
19. Aspen
20. Kingsley
21. Aspen
22. Aspen
23. Kingsley
24. Aspen
25. Kingsley
26. Aspen
27. Kingsley
28. Aspen

Çeviri Kitaplar: https://t.me/cevirigiller

29. Aspen
30. Kingsley
31. Aspen
32. Kingsley
33. Aspen
Epilog 1 - Aspen
Epilog 2 - Kingsley

Sırada ne var?
Ayrıca : Rina Kent
YazanYazar Hakkında

Çeviri Kitaplar: https://t.me/cevirigiller

İçindekiler

Başlık
Sayfası
Telif
Hakkı
Ayrıca Yazan: Rina Kent
Dedication
Yazar Notu
Blurb
Oynatma
Listesi
Önsöz - Aspen
1. Aspen
2. Kingsley
3. Aspen
4. Kingsley
5. Aspen
6. Kingsley
7. Aspen
8. Kingsley
9. Aspen
10. Kingsley
11. Aspen
12. Aspen
13. Kingsley
14. Aspen
15. Aspen
16. Kingsley
17. Aspen
18. Kingsley
19. Aspen
20. Kingsley
21. Aspen
22. Aspen
23. Kingsley
24. Aspen
25. Kingsley
26. Aspen

Çeviri Kitaplar: https://t.me/cevirigiller

27. Kingsley
28. Aspen
29. Aspen
30. Kingsley
31. Aspen
32. Kingsley
33. Aspen
Epilog 1 - Aspen
Epilog 2 - Kingsley Sırada Ne Var?
Ayrıca : Rina Kent
YazanYazar
Hakkında İçindekiler

Çeviri Kitaplar: https://t.me/cevirigiller

İletişim Botu: @cevirigiller_bot

- Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız
- Çeviri Yedek Telegram Grubumuz
- Çeviri Kitaplar Sohbet Grubumuz
- Çeviri Kitap İstekleri Kanalımız
- Çeviri Kitaplar Yorum + Öneri
- Çeviri Kitaplar Instagram Sayfamız

Not: Türkiye'de basılmamış kitapların ya da yarım kalmış serilerin yapay zeka çevirisini paylaşan bir topluluğuz.

Kitaplarımız paylaşılmak içindir.Ama lütfen emeklerimizi hiçe sayarak kendi oluşumunuz gibi yansıtmayınız.PDF içindeki logo-imza sayfamızı silmeyiniz. Çok fazla zaman ve emek verilerek oluşturulmuş bir arşivimiz mevcut.Lütfen anlayışlı olunuz.

Sevgiler.

Çevirigiller Ekibi

🌸🍭🌻🦄🎃🎀🦋✨🌈💎🍀🖤💖💜🦜💫⚜️